

அகநானூறு: மணிமிடை பவளம்

பாகம் 2b செய்யுள் 211 - 300

நாவலர், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் விளக்கவுரைகளுடன்

akanAnUru - part 2B (verses 211 - 300)

with commentary of nAvalar vEngkaTacAmi nATTAr

In tamil script, unicode/utf - 8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Prof. George Hart for providing a scanned image version of this work as PDF .

This work was prepared using the Distributed Proof - reading Implementation and we thank the following volunteers for their help in the preparation of this etext:

Anbu Jaya, V. Devarajan, R. Navaneethakrishnan, P. Thulasimani, Thamizhagavan,

V.Ramasami , S.C. Thamizarasu, G. Pugazendhi, S. Kalyankumar & V. Jambulingam

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998 - 2015.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

அகநானூறு: மணிமிடை பவளம்

பாகம் 2b செய்யுள் 211 - 300

நாவலர், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் விளக்கவுரைகளுடன்

Source:

அகநானூறு

திரு நாவலர், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்,

கரந்தைக் கவியரசு, ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை

அவர்களால் எழுதப்பெற்ற பதவுரை விளக்கவுரைகளுடன்

பாகனேரி வெ பெரி பழ மு காசிவிசுவநாதன் செட்டியார்

அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்.

திருநெல்வேலி - 6, சென்னை - 1, 1965

The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Tinnevely, Ltd

Reprints 1961, Feb 1965

அகநானூறு - - - மணிமிடை பவளம் (211 - 300)

211. பாலை

[பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகளது வேறுபாடு கண்டு தோழி சொல்லியது.]

கேளாய் எல்ல தோழி வாலிய

சுதைவிரிந் தன்ன பல்பூ மராஅம்

பறைகண் டன்ன பாவடி நோன்தாள்

திண்ணிலை மருப்பின் வயக்களிற்று உரினுதொறும்

தண்மழை ஆலியில் தாஅய் உழவர்

5

வெண்ணெல் வித்தின் அறைமிசை உணங்கும்

பனிபடு சோலை வேங்கடத் தும்பர்

மொழிபெயர் தேளத்த ராயினும் நல்குவர்

குழியிடைக் கொண்ட கன்றுடைப் பெருநிரை

பிடிபடு பூசலின் எய்தா தொழியக்

10

கடுஞ்சின வேந்தன் ஏவலின் எய்தி

நெடுஞ்சேண் நாட்டில் தலைத்தார்ப் பட்ட

கல்லா எழினி பல்லெறிந் தழுத்திய

1வன்கண் கதவின் வெண்மணி வாயில்

மத்தி நாட்டிய கல்கெழு பனித்துறை

15

நீரொலித் தன்ன பேள்

அலர்நமக் கொழிய அழப்பிரிந் தோரே.

---- மாமூலனார்.

(பாடம்) 1. அகன்கட்கதவின்.

- - -----

(சொ - ள்.) 1. எல்ல, தோழி கேளாய் - ஏடி, தோழி! நான்கூறுவதனைக்
கேட்பாயாக;

9 - 17. குழியிடையகொண்ட - பள்ளத்தில் அகப்படுத்திய, கன்று உடை பெருநிரை
பிடி பூசலின் - கன்றுகளையும் பிடிக்கையுமுடையபெரிய யானையினங்களை
அகப்படுத்தும் பூசற்கண்ணே, எய்தாது ஒழிய - (எழினி என்பான்) வாராது ஒழிய,
கடுசின வேந்தன் ஏவலின் எய்தி - அதனால் மிக்கசினங்கொண்ட சோழமன்னனது
ஏவலாற் சென்று, மத்தி - மத்தி என்பான், நெடு சேண் நாட்டில் - நெடுஞ்சேய்
மைக்ண்ணதாகிய நாட்டில், தலைத்தார்ப்பட்ட - முதற்படையில் அகப்பட்டுக்கொண்ட,
கல்லா எழினி - கல்லாத அவ்வெழினியின், பல்எறிந்து அழுத்திய - பல்லைப் பறித்து
வந்து பதித்த, வன்கண் கதவின் - வன்மை பொருந்திய கதவினையுடைய, வெண்மணி
வாயில் வெண்மணி என்னும் ஊரின் வாயிலிடத்தே, நாட்டிய - அம் மத்தி என்பவனால்
நாட்டப்பட்ட, கல் கெழு - கல் பொருந்திய, பனித்துறை - குளிர்ந்த துறைமுகத்தே, நீர்
ஒலித்தன்ன - நீர் மோதி ஒலிப்பது போன்ற, பேள் அலர் நமக்கு ஒழிய - பெரிய அலர்
நம்பால் எஞ்சியிருக்கவும், அழப் பிரிந்தோர் - நாம் அழவும் பிரிந்த நம் தலைவர்;

1 - 8. மராஅம் - வெண் கடப்பமரத்தை, பறை கண்டன்ன பாவு அடி நோன் தாள் -
பறையினையொத்த வட்டமாகிய பரந்த அடியினையுடைய வலிய தாளினையும், திண்
நிலை மருப்பின் - திண்ணிய நிலை வாய்ந்த கோட்டினையுமுடைய, வய களிறு
உரினுதொறும் - வலிய களிறு உரிஞ்சுதொறும், வாலிய சுதை விரிந்தன்ன பல்பூ -
வெள்ளிய சுண்ணாம்பு பரந்திருந்தாலொத்த, அதன் பலவாய பூக்கள், தண் மழை
ஆலியில் தாஅய் - தண்ணிய மழையொடு விழும் பனிக்கட்டிபோல உதிர்ந்து பரவி,
உழவர் வெண் நெல் வித்தின் அறை மிசை உணங்கும் - உழவரது வெண்ணெல்லின்
விதைபோலப் பாறையின் மீது காய்ந்து கிடக்கும், பனிபடு சோலை வேங்கடத்து
உம்பர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலைகளையுடைய வேங்கட மலையின் அப்பாலுள்ள

மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும் - வேற்றுமொழி வழங்கும் நாட்டின் கண்ணராயினும்,
நல்குவர் - விரைந்து வந்து அருள் செய்வர்.

(முடிபு) தோழி! கேளாய்! அலர் நமக்கொழிய, (நாம்) அழப் பிரிந்தோர்,
வேங்கடத்தும்பர் மொழி பெயர் தேஎத்த ராயினும் நல்குவர்.

(வி - ரை.) கன்று பிடியுடையப் பெருநிரை என மாறுக. பூசல் - வேட்டம்.
யானைகளை அகப்படுத்தும் வேட்டைக்கு எழினி என்பான் வாராமையால்,
சினங்கொண்ட சோழ மன்னன், மத்தி என்னும் படைத் தலைவன் ஏவ, அவன் சென்று
அவ் வெழினியைப் போரிலே அகப்படுத்து, அவன் பல்லைப் பறித்து வந்து
வெண்மணி யென்னும் ஊரினது வாயிற் கதவிலே பதித்தனன் என்பதும்,
அவ்வெற்றிக்கு அடையாளமாக ஆங்குள்ள நீர்த்துறையில் கல் நாட்டினான் என்பதும்
இச் செய்யுளில் அறியப்படும் வரலாறுகளாகும். மத்தி என்பான் பரதவக் குடியினன்
என்பதும், கழாஅர் என்னும் ஊருக்கு உரியவன் என்பதும், 'பரதவர் கோமான்
பல்வேல் மத்தி, கழாஅர் முன்துறை' (அகம்.126) என்பதனால் அறியப்படும். இனிப்
பூசலின் எய்தா தொழிய என்பதற்கு, வேட்டையிற் சென்றிருந்தானாகலின் தன்
ஆணை யின்படி வாராதொழிய என்றுரைத்தலுமாம்.

212. குறிஞ்சி

[அல்லகுறிப்பட்டு நீங்குந் தலைமகன் தன் நெஞ்சினை 1நெருங்கிச்]

தாவில் நன்பொன் தைஇய பாவை
விண்தவழ் இளவெயில் கொண்டநின் றன்ன
மிகுகவின் எய்திய தொகுரல் ஐம்பால்
கிளையரில் நாணல் கிழங்குமணற் கீன்ற
முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் 5
நயவன் தைவருஞ் செவ்வழி நல்யாழ்
இசையோர்த் தன்ன இன்தீங் கிளவி
அணங்குசால் அரிவையை நசைஇப் பெருங்களிற்று
இனம்படி நீரில் கலங்கிய பொழுதில்
பெறலருங் கரைய ளென்னாய் வைகலும் 10
இன்னா அருஞ்சரம் நீந்தி நீயே
என்னை யின்னற் படுத்தனை மின்னுவசிபு
உரவுக்கார் கடுப்ப மறலி மைந்துற்று
2விரவுமொழிக் கட்டுர் வேண்டுவழிக் கொளீஇப்
படைநிலா இலங்குங் கடல்மருள் தானை 15

மட்டவிழ் தெரியல் மறப்போர்க் குட்டுவன்
பொருமுரண் பெறாஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து
செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி
ஓங்குதிரைப் பெளவம் நீங்க வோட்டிய

நீர்மாண் எஃகம் நிறத்துச்சென் றழுத்தக்
கூர்மதன் அழியரோ நெஞ்சே ஆனாது
எளிய எல்லோள் கருதி
விளியா எவ்வந் தலைத்தந் தோயே.

20

---- - - பரணர்.

(பாடம்) 1. நோக்கிச் சொல்லியது.
2. விரவு மொழித் தகட்டுர்.

(சொ - ள்.) 21. நெஞ்சே - ,

1 - 12. தாஇல் நன் பொன் தைஇய பாவை - வலியற்ற மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற்
செய்யப்பெற்ற பாவை, விண் தவழ் இளவெயில் கொண்டு நின்றன்ன - வானில் பரவும்
இளவெயிலைத் தன்மேற் கொண்டு ஒளிதிகழ் நின்றாலொத்த, மிகு கவின் எய்திய -
மிக்க அழகு பொருந்தியவளும், தொகு குரல் ஐம்பால் - திரண்ட கொத்தாகிய
கூந்தலையும், கிளை அரில் நாணல் கிழங்கு மணற்கு ஈன்ற - கிளைத்த தூறா கிய
நாணற் கிழங்கு மணலிடத்தே ஈன்ற, முளை ஓரன்ன முள் எயிற்றுத் துவர் வாய் -
முளையை ஒத்த (வெள்ளிய) கூரிய பற்களையுடைய சிவந்த வாயினையும், நயவன்
தைவரும் நல்யாழ் செவ்வழி இசை ஓர்த் தன்ன இன் தீம் கிளவி - யாழ் வல்லோன்
இயக்கும் நல்ல யாழின் செவ்வழிப் பண்ணின் இசையைக் கேட்டாற்போலும் மிக
இனிய சொல்லினையும் உடையவளாகிய, அணங்கு சால் அரிவையை நசைஇ -
தெய்வத்தின் இயல்பினையுடைய மகளை விரும்பி, பெரு களிற்று இனம் படி நீரில்
கலக்கிய பொழுதில் - பெரிய களிற்றியானைக் கூட்டம் படிந்து கலக்கிய நீரைப்போல
நீ கலக்கமுற்ற பொழுது, பெறல் அருங்குரையள் என்னாய் - இவள் பெறுதற்கு அரியள்
என்னு எண்ணாயாகி, வைகலும் இன்னா அருஞ்சுரம் நீந்தி - நாடோறும் இன்னாமை
யுடைய அரிய சுரநெறியைக் கடந்து, நீ என்னை இன்னல் படுத்தனை - நீ என்னைத்
துன்பத்தின்கண் செலுத்தினை;

21 - 23. ஆனாது எளியள் அல்லோள் கருதி - எளியள் அல்லளாய அவளை
அமையாது எண்ணி, விளியா எவ்வம் தலைத் தந்தோய் - நீங்காத துன்பத்தினை
என்பாற் சேர்த்தியுள்ள நீதான்;

12 - 21. படை நிலா இலங்கும் கடல் மருள் தானை - படைக் கலன்களின் ஒளிவீசும் கடலையொத்த தானையினையுடைய, மட்டு அவிழ தெரியல் மறப் போர்க் குட்டுவன் - தேன் ஒழுகும் மாலையினையுடைய தறுகண்மையுடன் போர்செய்தல்வல்ல குட்டுவன், மின்னு வசிபு உரவுக்கார் கடுப்ப மறலி மைந்து உற்று - மின்னலால் வாளைப் பிளந்து வலிமை கொண்டெழும் மேகத்தையொப்பப் பகைத்து வலிமை கொண்டு, விரவு மொழிக் கட்டுர் வேண்டுவழிக் கொளீஇ - பல மொழியும் கலந்த பாசறையைத் தான் வேண்டுமிடங்களில் அமைத்து, பொரு முரண் பெறாது - தன்னுடன் பொரும் பகையை நில எல்லைக்குள் காணாமையின், விலங்கு சினம் சிறந்து - பொங்கி எழும் சினம் மிக்கு, செரு செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி - போர் புரியும் வலியால் கடலை வளைந்து, ஓங்குதிரைப் பெளவம் நீங்க ஒட்டிய - உயர்ந்த அலைகளையுடைய கடலைப் பிறக்கிடும்படி ஒட்டிய, நீர் மாண் எஃகம் - மாண்புற்ற நீர்மையுடைய வேல், நிறத்துச் சென்று அழுந்த - நின் மார்பிலே தைத்து அழுந்திட, கூர் மதன் அழியரோ - நினது மிக்க செருக்கு அழியப் பெறுவாயாக.

(முடிபு) நெஞ்சே! என்னை இன்னற்படுத்தனை; விளியா எவ்வம் தலைத்தந்த நீதான் குட்டுவன் எஃகம் நிறத்துச் சென்றழுந்த மதன் அழியரோ.

(வி - ரை.) தா - வலி; போக்கற்ற பொன் நெகிழ்ச்சி யுடையதா யிருத்தலின் தாவில் நன்பொன் எனப்பட்டது. கவின் எய்திய அரிவை எனவும், ஐம்பாலையும் முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாயினையும், தீங்கிளவியினையுமுடைய அரிவை எனவும் கூட்டுக. மணற்க ஈன்ற; வேற்றுமை மயக்கம். நயவன் - இசைநயம் தெரிந்து பாடுபவன். அணங்கு - தெய்வத்தன்மை. பெறுதற்கரியள் என்பது தோன்ற அணங்குசால் அரிவை என்றான். கலங்கிய நெஞ்சிற்குச் செய்வதும் தவிர்வதும் தோன்றாவாகலின், 'கலங்கிய பொழுதில். . . . என்னையின்னற் படுத்தனை' என்றான். மறுலுதல் - மாறுபடுதல், பகைதல். படைஞருள்ளே பலமொழி பேசுவாரும் உளராதலின், விரவு மொழிக் கட்டுர் என்றார்.

முந்நீர் முற்றி, ஓங்குதிரைப் பெளவம் நீங்க ஒட்டிய என்றது, கடல் நாப்பண் பகைவர் உறையும் தீவைச் சூழ்ந்து, அவர்க்கு அரணாக வுள்ள கடல் வலி கெடப் போக்கிய என்றவாறு. 1பதிற்றுப்பத்தில், 'உடை திரைப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய' (46) என்புழி, கடலோட்டிய என்றது: 'தன்னுள் வாழ்வார்க்கு அரணாகிய கடல் வலியை அழ்த்த என்றவாறு' என அதன் பழைய உரைகாரர் கூறியிருப்பது காண்க; 'அதனாலே கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்' எனக் குட்டுவன் கூறப்படுவான் ஆயினன்.

இனி, ஒட்டிய என்பதற்குப் பகைவரை ஒட்டிய என்றலுமாம். நிறம் - மார்பு; நிறத்துச் சென்றழுந்த என, நெஞ்சை உறுப்புடையது போல் கூறியது, 2'உறுப்புடையது போல். . . .நெஞ்சொடு புணர்த்து' என்பதனால் அமையும்.

- - - - -

1. பதிற்று. 5 - ஆம் பத்து, பதிகம். 2. தொல். பொருளியல் - 2.

213. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.]

வினைநவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டையர்
இனமழை தவபம் ஏற்றரு நெடுங்கோட்டு
ஓங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்க்
கொய்குழை யதிரல் வைகுபுலர் அலரி

சுரியிரும் பித்தை சுரும்புபடச் சூடி
இகல்முனைத் தரீஇய ஏறுடைப் பெருநிரை
நனைமுதீர் நறவின் நாட்பலி கொடுக்கும்
வால்நிணப் புகவின் வடுகர் தேளத்து
நிழற்கவி னிழந்த நீரில் நீளிடை

5

அழலவில் அருஞ்சுரம் நெடிய வென்னாது
அகற லாய்ந்தன ராயினும் பகல்செலப்
பல்கதிர் வாங்கிய படுசுடர் அமையத்துப்
பெருமரங் கொன்ற கால்புகு வியன்புனத்து
1எரிமருள் கதிர திருமணி யிமைக்கும்

10

வெல்போர் வானவன் கொல்லிக் குடவரை
வேயொபக் கன்ன சாயிறைப் பணைத்தோள்
பெருங்கவின் சிதைய நீங்கி ஆன்றோர்
அரும்பெறல் உலகம் அமிழ்தொடு பெறினஞ்
சென்றுதாம் நீடலோ இலரே யென்றுங்

15

கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கலத்தொடித் தடக்கை
வலம்படு வென்றி வாய்வாட் சோழர்
இலங்குநீர்க் காவிரி யிழபுனல் வரித்த
அறலென நெறிந்த கூந்தல்
உறலின் சாயலொடு ஒன்றுதல் மறந்தே.

20

----- 2தாயங்கண்ணனார்.

- - - - -

(பாடம்) 1. எரிமருள் கதிர்மணி யிமைக்கும் அத்தம்.

2. தையங் கண்ணனார்; இதையங் கண்ணனார்.

(சொ - ள்.) 1 - 11. (தோழி! நம் தலைவர்,) வினை நவில் யானை விறல் போர் தொண்டையர் - போர்த்தொழில் பயின்ற யானைகளையுடைய வலிய போர் வல்ல தொண்டையரது; இனம் மழை தவழும் ஏற்று அரு நெடு கோட்டு - கூட்டமாய் மேகங்கள் தவழும் ஏறுதற்கு அரிய நெடிய உச்சியினின்று இழியும், ஓங்கு வெள் அருவி - உயர்ந்து தோன்றும் வெள்ளிய அருவிகளையுடைய, வேங்கடத்து உம்பர் - வேங்கட மலைக்கு அப்பாலுள்ளதும், கொய் குழை அதிரல் வைகு புலர் அலரி - கொய்யப்பெற்ற தழைகளையுடைய காட்டுமல்லிகையின் வைகறையில் அலரும் பூவினை, சுரி இரு பித்தை சுரும்பு படி சூடி - சுருண்ட கரிய மயிரில் வண்டு மொய்க்கச் சூடி, இகல் முனை தழீஇய ஏறு உடை பெரு நிரை - பகைவர் போர்முனையில் வென்று கொண்ட ஏறுகளையுடைய பெரிய ஆனிரைக்காக, நனைமுதிர் நறவின் நாள் பலி கொடுக்கும் - முதிர்ந்த கள்ளாகிய நறவினை விடியற்காலத்தே பலியாகச் செலுத்தும், வால்நினை புகவின் வடுகர் தேளத்து - வெள்ளிய நிணச் சோற்றினையுடைய வடுகரது தேயத்தேயுள்ள, நிழல் கவின் இழந்த நீர் இல் நீள் இடை - நிழலின் அழகை இழந்த நீர் இல்லாத நீண்ட இடத்தினையுடைய, அழல் அவிர் அரு சுரம் நெடிய என்னாது - தீயின் வெப்பம் விளங்கும் அரிய காடுகள் நீண்டன என்று கருதாமல், அகறல் ஆய்ந்தனர் ஆயினும் - நம்மைப் பிரிந்து போதலைத் துணிந்தன ராயினும்;

49 - 24. என்றும் கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல்தொடித் தடக் கை - எஞ்ஞான்றும் அணிகளைப் பெய்தற்குக் கவிழ்ந்துள கழலும் தொடியினை அணிந்த பெரிய கையின்கண், வலம் படு வென்றி வாய் வாள் சோழர் - வலிமையான் எய்திய வென்றிபொருந்திய தப்பாத வாளினைக்கொண்ட சோழரது, இலங்கு நீர்க் காவிரி இழிபுனல் வரித்த - விளங்கும் நீரினையுடைய காவிரியினது வடிந்த நீர் வரி வரி யாகச் செய்திட்ட, அறல் என நெறிந்த கூந்தல் - கருமணல் போல வளைந்த கூந்தலையும், உறல் இன்சாயலொடு ஒன்றுதல் மறந்து - உறுதற்கு இனிய மென்மையையும் பொருந்துதலை மறந்து;

11 - 17. பகல் செல பல் கதிர் வாங்கிய படுசுடர் அமையத்து - பகற்பொழுது நீங்க ஞாயிற தனத் பல கதிர்களையும் சுருக்கிய ஒளி மழுங்கும் நேரத்தே, பெரு மரம் கொன்ற கால் புகு வியன் புனத்து - பெரிய மரத்தினை வெட்டித் தள்ளியதால் காற்றுப் புகலாகும் பெரிய கொல்லையில், எரி மருள் கதிர் திருமணி இமைக்கும் - தீப்போன்ற கதிர்களையுடைய அழகிய மணி மிளிரும், வெல்போர் வானவன் கொல்லிக் குடவரை -

வெல்லும் போரினையுடைய சேரனது கொல்லி மலையின் மேற்கப் பக்கத்தேயுள்ள, வேய் ஒழுக்குஅன்ன சாய் இறைப்பணைத் தோள் - மூங்கிலின் நேரிய பகுதியை ஒத்த வளைந்த முன்கை யுடன் கூடிய பருத்த தோளின், பெரு கவின் சிதைய நீங்கிச் சென்று - பெரிய அழகு சிதைந்திட நீங்கிப்போய்;

17 - 19. ஆன்றோர்அரும் பெறல் உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் - தேவரது பெறலரும் விண்ணுலகை ஆண்டுள்ள அமிழ்தத்துடன் பெறுவாராயினும், தாம் நீடலோ இலர் - அவர் தாழ்ந்திருத்தல் இலராவர்.

(முடிபு) தோழி! நம் தலைவர், வேங்கடத்தும்பர் வடுகர் தேளத்து அருஞ்சுரம் அகறல் ஆய்ந்தனராயினும், நின் கூந்தல் உறலின் சாயலொடு ஒன்றுதல் மறந்து பெருங் கவின் சிதைய நீங்கிச் சென்று அரும் பெறல் உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் நீடலோ இலர்.

(வி - ரை.) தொண்டையர் வேங்கடம் என்க, தொண்டையர் - தொண்டை நாட்டிலுள்ள பழங்குடியினர். நிரையினையும் நறவினையும் பலிகொடுக்கும் என்றலுமாம். ஆய்ந்தனராயினும் - ஆய்ந்து துணிந்தனராயினும், ஆன்றோர் உலகம் - தேவருலகம்.

214. முல்லை

[பாசறைக்கண் தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

அகலிரு விசும்பகம் புதையப் பாஅய்ப் பகலுடன் கரந்த பல்கதிர் வானம் இருங்களிற்று இனநிரை குளிர்ப்ப வீசிப் பெரும்பெயல் அழிதுளி பொழித லானாது	
வேந்தனும் வெம்பகை முரணி யேந்திலை விடுகதிர் நெடுவேல் இமைக்கும் பாசறை அடுபுகழ் மேவலொடு கண்படை யிலனே அமரும் நம்வயின் அதுவே நமரென நம்மறிவு 1தெளிந்த பொம்மல் ஓதி	5
யாங்கா குவள்கொல் தானே ஓங்குவிடைப் படுசுவல் கொண்ட பகுவாய்த் தெண்மணி ஆபெயர் கோவலர் ஆம்பலொ டளைஇப் பையுள் நல்யாழ் செவ்வழி வகுப்ப ஆருயிர் அணங்குந் தெள்ளிசை	10
மாரி மாலையுந் தமிழள் கேட்டே.	15

---- - - வடமவண்ணக்கன் பேரி சாத்தனார்.

- - -----

(பாடம்) 1. தெளித்த.

(சொ - ள்.) 1 - 4. (நெஞ்சே!) அகல் இரு விசம்பு அகம் புதைய பாஅய் - அகன்ற பெரிய வானிடமெல்லாம் மறையப் பரந்து, பல் கதிர் பகல் உடன் கரந்த வானம் - பல கதிர்களையுடைய ஞாயிற்றை முழுவதும் மறைத்த மேகம், இரு களிற்று இன நிரை குளிர்ப்ப - பெரிய களிற்றின் பிடியுடன் கூடிய தொகுதி குளிர்ந்திட, பெரும்பெயல் அழிதுளி வீசி பொழிதல் ஆனாது - பெரும் பெயலாகிய மிக்க துளிகளை வீசிச் சொரிதலை அமையாது;

5 - 7. வேந்தனும் வெம்பகை முரணி - அரசனும் மிக்க பகையொடு மாறுபட்டு, ஏந்து இலை விடுகதிர் நெடுவேல் இமைக்கும் பாசறை - நிமிர்ந்த இலையினையுடைய ஒளிவிடுகின்ற நீண்ட வேல் மின்னும் பாசறைக் கண்ணையிருந்து, அடுபுகழ் மேவலொடு கண்படை இலனே - பகையை வெல்லுதலால் எய்தும் புகழினை விரும்பித் துயிலுதல் செய்திலன்;

8. அமரும் நம்வயி னதுவே - போரின் பொறை நம்மைச் சார்ந்துளது;

8 - 9. நமர் என - நம்கேளிர் என்று, நம் - நம்மை, அறிவு தெளிந்த - தன் அறிவினால் தெருண்ட, பொம்மல் ஓதி - பொலிவுற்ற கூந்தலையுடைய நம் தலைவி;

10 - 5. ஓங்கு விடைபடுசுவல் கொண்டபகுவாய்த் தெள்மணி - உயர்ந்த ஏற்றின் பொருந்திய பிடரிற் கட்டிய பெரிய வாயினையுடைய தெளிந்த ஒலியினதாகிய மணியின் ஓசையையும், ஆபெயர் கோவலர் ஆம்பலொடு அளைஇ - ஆக்களை மீட்டுவரும் கோவலர் புல்லாங்குழலுடன் பொருந்த, பையுள் நல்யாழ் செவ்வழி வகுப்ப - பிரிந்தார்க்குத் துன்பினைத் தரும் நல்ல யாழின் கண்ணே செவ்வழிப் பண்ணைப் பாட, ஆர் உயிர் அணங்கும் தெள் இசை - அரிய உயிர்களை வருத்தும் அத்தெள்ளிய ஓசையையும், மாரி மாலையும் தமிழள் கேட்டு - மாரிக்காலத்து மாலையிலும் தனியளாயிருந்து கேட்டலின், யாங்கு ஆகுவள் கொல்லோ - எந்நிலையினை அடைவாளோ?

(முடிபு) நெஞ்சே! வானம் பெரும்பெயல் வீசி அழிதுளி பொழிதல் ஆனாது;
வேந்தனும் பாசறை முரணிப் புகழ் மேவலொடு கண் படையிலன் நமரென நம்மைத்
தெளிந்த பொம்மல் ஓதி, மணியின் ஓசையையும் தெள்ளிசையையும் மாரி மாலையிலும்
தமியள் கேட்டு யாங்காகுவன் கொல்லோ.

(வி - ரை.) வேந்தனும் வெம்பகை முரணிப் புகழ் மேவலொடு கண் படையிலன்
என்றமையால், மாற்றார் பணிந்து திறை கொடுக்கவும், புகழ் விரும்பினால் அரசன்
மேலும் போர் புரியக் கருதியுள்ளான் என்பதும், அமரும் நம்வயினது என்றமையால்,
அப்போரினை நடத்தும் கடப்பமுட தனக்கு உளதென்றும் கூறினானாம். நாம் இங்கே
இவ்வாறிருக்க, அவட்கு வருவேம் எனக்குறித்த கார் வந்து விட்டமையாலும், ஏற்றின்
கழுத்திற் கட்டிய மணியோசையும் குழலுடன் கூடிய யாழிசையும் மாலைப்பொழுதிலே
தமியளாய்க் கேட்டலாலும் நம் காதலி எத்தகைய துன்பமுறுவனோ எனத் தலைமகன்
தன் நெஞ்சிற்கு இரங்கிக் கூறினானென்க. அமரும் நம் வயினது என்றமையால்,
தலைவன் அரசனுக்குப் படைத்தலைவனோ அன்றி நட்பாளனோ ஆகல் வேண்டும்.
நமர் எனத் தெளிந்த ஓதி என்க. அறிவு - தன் அறிவினாலே; நாம் கூறித் தெளிவித்த
உரைகளால் என்றுமாம். ஆம்பல் என்றது குழல்.

(மே - ள்.)1'எவன் மரபின் ஏனோரு முரியர்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இவ்வகப்பாட்டும்
பொருணோக்கினால் தூதுகண்டு வருந்திக் கூறியது என்பர், நச்.

1. தொல், அகத், 24

215. பாலை

[செலவுணர்த்திய தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்து தலைமகனைச்
செலவழுங்குவித்தது.]

விலங்கிருஞ் சிமையக் குன்றத் தும்பர்
வேறுபன் மொழிய தேளம் முன்னி
வினைநசைஇப் பரிக்கும் உரன்மிகு நெஞ்சமொடு
புனைமாண் எஃகம் வலவயின் ஏந்திச்

செலன்மாண்பு உற்ற நும்வயின் வல்லே 5
வலனாகு என்றலும் நன்றுமற் றில்ல
கடுத்தது பிழைக்குவ தாயின் தொடுத்த
கைவிரல் கவ்வுங் கல்லாக் காட்சிக்
கொடுமரம் பிடித்த கோடா வன்கண்

வடிநவில் அம்பின் ஏவ லாடவர் 10

ஆளழித் துயர்த்த அஞ்சவரு பதுக்கைக்
கூர்நுதிச் செவ்வாய் எருவைச் சேவல்
படுபிணப் பைந்தலை தொடுவன குழீஇ
மல்லன் மொசிவிரல் ஒற்றி மணிகொண்டு

வல்வாய்ப் பேடைக்குச் சொரியும் ஆங்கண்
கழிந்தோர்க்கு இரங்கு நெஞ்சமொடு
ஒழிந்திவண் உறைத லாற்ற வேர்க்கே.

15

---- - - இறங்குகுடிக் குன்ற நாடன்.

(சொ - ள்.) 7 - 17. கடுத்தது பிழைக்குவதாயின் - குறித்த இலக்குத் தப்புவதாயின், தொடுத்த கைவிரல் கவ்வும் - அம்பினைத் தொடுத்த கைவிரலை வாயாற் கவ்விக்கொள்ளும், கல்லாக் காட்சி - கல்லாத அறிவினையும், கொடுமரம் பிடித்த கோடா வன்கண் - வில்லை ஏந்திய மாறாத கொடுமையையும், வடிநவில் அம்பின் ஏவல் ஆடவர் - வடித்தல் செய்த அம்பினையுமுடைய ஏவலராய மறவர், ஆள் அழித்து உயர்த்த அஞ்சவரு பதுக்கை - வழிப்போகும் ஆட்களைக் கொன்று அவர்களை யிட்டு மூடிய கண்டார்க்கு அச்சம் வரும் கற்குவியல்களில், கூர்நுதிச் செவ்வாய் எருவைச் சேவல் - கூரிய அலகினைக் கொண்ட சிவந்த வாயினையுடைய ஆண் பருந்துகள், படுபிணப் பைந்தலை தொடு வன குழீஇ - இறந்துபட்ட பிணங்களின் பசிய தலையினைத் தோண்டு வனவாகிக் கூடி, மல்லல் மொசிவிரல் ஒற்றி - வலிய நெருங்கிய விரலால் தோண்டி, மணி கொண்டு - கண்மணியைப் பெயர்த்துக் கொண்டு, வல்வாய்ப் பேடைக்குச் சொரியும் ஆங்கண் - வலிய வாயினையுடைய தம் பேடைகட்குச் சொரியும் அவ்விடத்தே, கழிந்தோர்க்கு இரங்கும் நெஞ்சமொடு - பிரிந்து சென்றார்க்கு இரங்கி யொழியும் நெஞ்சத்துடன், ஒழிந்து இவண் உறைதல் ஆற்றுவோர்க்கு - அவர் தம்மைப் பிரிந்து இங்கே தங்குதல் வல்லார்க்கு;

1 - 5. (தலைவ!) விலங்கு இரு சிமையக் குன்றத்து உம்பர் - குறுக்காகவுள்ள பெரிய உச்சினையுடைய மலைக்கு அப்பாலுள்ள, வேறு பல்மொழிய தேளம் முன்னி - வேறுபட்ட பல மொழிகள் வழங்கும் தேயத்தைக் கொள்ளக்கருதி, வினை நசைஇப பரிக்கும் உரன்மிகு நெஞ்சமொடு - போர்த்தொழிலை விரும்பிச் செலுத்தும் துணிவுமிக்க உள்ளத்துடன், புனைமான் எஃகம் வலவயின் ஏந்தி - அழகிய மாண்புற்ற வேலை வலக்கையின் ஏந்தி, செல்ல மாண்பு உற்ற நும்வயின் - செல்லுதல் மாட்சியுற்ற நும்மிடத்தே;

5 - 6. வல்லே வலன் ஆக என்றலும் நன்று - விரைந்து வெற்றி மேவுக என்று கூறி விடுத்தலும் நன்றாகும்; மன் - யாம் அங்ஙனம் பிரிந்துறைதல் ஆற்றுவேம் அல்லேம்; என் செய்வேம்.

(முடிபு) (தலைவ!) எருவைச்சேவல் மணிகொண்டு பேடைக்குச் சொரியும் ஆங்கண் கழிந்தோர்க்கு இரங்கும் நெஞ்சமொடு இவண் உறைதல் ஆற்றுவோர்க்கு, குன்றத்து உம்பர் தேஎம் முன்னி வினை நசைஇப் பரிக்கும் நெஞ்சமொடு செலன் மாண்புற்ற நும்வயின், வலனா கென்றலும் நன்று; யாம் அங்ஙனம் பிரிந்துறைதல் ஆற்று வேம் அல்லேம்; என் செய்வேம்.

(வி - ரை.) தேஎம் முன்னி - தேயத்தைக் கொள்ளக் கருதி யென்க. பரிக்கும் - செலுத்தும். வலனாக என்றலும் - வெற்றி உண்டாக என்று கூறி விடுத்தலும் என விரித்துரைக்க. ஆக, ஈறு தொக்கது. மன், ஒழியிசை. தில்ல, அசைச் சொல் ஈறு திரிந்தது. கடுத்தது - குறித்த இலக்கு; வினைப்பெயர். மணி - விழி.

(மே - ள்.)1'வேந்து வினையியற்கை' என்னுஞ் சூத்திரத்து, முடியுடை வேந்தர்க்குரிய தொழிலாகிய இலக்கணங்கள். . . . குறுநில மன்னரிடத்தும் பொருந்தும் இடனுடையது என்றுரைத்து, அதற்கு உதாரணமாக 'விலங்கிருஞ் சிமையக் குன்றத் தும்பர். . . . செலன் மாண்புற்ற' என்ற அடிகளைக் காட்டி, 'வேறுபன்மொழிய தேஎத்தைக் கொள்ளக் கருதிப் போர்த் தொழிலைச் செலுத்தும்உரன்மிக்க நெஞ்சமென்றலின், இது குறுநில மன்னன் தன் பகைவயின் நாடு கொள்ளச் சென்றதாம், வேந்தன் எனப் பெயர் கூறாமையின்' என்றார், நச்.

1. தொல் அகத் 32.

216. மருதம்

[தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பத் தனக்குப் பாங்காயினார்க்குப் பரத்தை சொல்லியது.]

நாண்கொள்நுண் கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்

2தான்புன லடைகரைப் படுத்த வராஅல்

நாரரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு

வஞ்சி விறகிற் சுட்டுவா யுறுக்குந்

தண்டுறை ஊரன் பெண்டிர் எம்மைப்

பெட்டாங்கு மொழிப என்ப அவ்வலர்ப்

பட்டன மாயின் இனியெவ னாகியர்

கடலாடு மகளிர் கொய்த ஞாழலுங்

கழனி யுழவர் குற்ற குவளையுங்

கடிமிளைப் புறற் பூத்த முல்லையொடு 10

பல்லிளங் கோசர் கண்ணி அயரும்

மல்லல் யாணர்ச் செல்லிக் கோமான்

எறிவிடத் துலையாச் செறிசுரை வெள்வேல்

ஆதன் எழினி யருநிறத் தழுத்திய

பெருங்களிற்று எவ்வம் போல 15

வருந்துவர் மாதவர் சேரியாஞ் செலினே.

---- - - ஐயூர் முடவனார்.

- - - - -

(பாடம்) 2. தண்புனல்.

---- - - - - -

(சொ - ள்.) 1 - 6. நாண் கொள் நுண்கோலின் மீன்கொள் பாண் மகள் -
கயிற்றினைக்கொண்ட நுண்ணிய தூண்டிற் கோலால் மீனைப் பிடிக்கும் பாணரது
மகள், புனல் அடைகரைபடுத்த வராஅல் - புனலை அடுத்த கரையில் அகப்படுத்திய
வரால்மீன், நார் அரி நறவு உண்டு இருந்த தந்தைக்கு - பன்னாடையால்
அரிக்கப்பெற்ற தன்னையுண்டு களித்திருந்த தன் தந்தைக்கு, வஞ்சி விறகில் சுட்டு -
வஞ்சிமரத்தின் விறகினாற் சுட்டு, வாய் உறுக்கும் - வாயில் உண்பிக்கும், தண் துறை
ஊரன் பெண்டிர் - குளிர்ந்த துறையினையுடைய ஊரனது பெண்டிர்கள், எம்மைப்
பெட்டாங்கு மொழிப என்ப - எம்மைத் தம் மனம் விரும்பியபடி யெல்லாம்
இகழ்ந்துரைப்பர் என்பார்கள்;

6 - 7. அ. அலர் பட்டனமாயின் - அந்த அலர் மேவப்பெற்றே மாயின், இனி எவன்
ஆகியர் - இப்பொழுது யாதேனும் ஆக;

8 - 16. அவர் சேரி யாம் செலினே - அவர்தம் சேரிக்கண் யாம் செல்வேமாயின்,
கடல் ஆடு மகளிர் கொய்த ஞாழலும் - கடலாடும் பெண்டிர் கொய்துவந்த புலிநகக்
கொன்றைப் பூவினையும், கழனி உழவர் குற்ற குவளையும் - வயலில் உழுவோர்
பறித்துவந்த குவளைப் பூவினையும், கடிமிளைப் புறவில் பூத்த முல்லையொடு -
காவற்காட்டினையுடைய முல்லை நிலத்தே பூத்த முல்லைப்பூவுடன் சேர்த்து, பல்
இளம் கோசர் கண்ணி அயரும் - பல இளைய கோசர்கள் கண்ணியாகக் கட்டி
விளையாடும், மல்லல்யாணர் செல்லிக் கோமான் - மிக்க வளம் பொருந்திய செல்லார்
மன்னனாகிய, ஆதன் எழினி - ஆதன் எழினி என்பான், எறிவிடத்து உலையா செறி
சுரை வெள்வேல் - மாற்றார்மீதுஎரியுமிடத்துச் சிதையாத சுரைசெறிந்த வெள்ளிய

வேலை, அரு நிறத்து அழுத்திய பெருகளிற்று எவ்வம் போல - தனது அரிய மார்பில் பாய்ச்சப் பெற்ற பெரிய களிற்றின் துன்பம்போல, வருந்துவர் - வருத்தமுறுவர்.

(முடிபு) தண்டுறை யூரன் பெண்டிர் எம்மைப் பெட்டாங்கு மொழப என்ப; அவ்வலர் பட்டனமாயின் இனி யாதேனும் ஆக; அவர் சேரி யாம் செலினே, ஆதன் எழினி வேல் நிறத்து அழுத்திய களிற்றின் எவ்வம்போல் வருந்துவர்.

(வி - ரை.) பெண்டிர் - தலைமகளும் அவள் தோழியரம். ஞாழலும் குவளையும் முல்லையொடு கண்ணி அயரும் என நெய்தற்கும் முல்லைக்கும் உரிய பூக்கள் மருதத்தின்கண் வந்தமை 1எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்' என்பதனால் அமையும், செல்லிக் கோமானாய ஆதன் எழினி வெவ்வேல் அழுத்திய பெருங்களிற்று எவ்வம் என்க. தனக்குப் பாங்காயினாரை உளப்படுத்தி, யாம் செலின் என்றாள். தான் மாது என்பன அசைகள்.

- - - - -

1. தொல். அகத். 19.

217. பாலை

[பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமைமீதூரச் சொல்லியது.]

2பெய்துபுலம் திறந்த பொங்கல் வெண்மழை
எஃகுறு பஞ்சித் துய்ப்பட்ட டன்ன
துவலை தூவல் கழிய அகல்வயல்
நீடுகழைக் கருபின் கணைக்கால் வான்பூக்
கோடைப் பூளையின் வாயொடு தயல்வரப் 5
பாசிலைப் பொதுளிய புதல்தொறும் பகன்றை
நீலுண் பச்சை நிறமறைத்து அடைச்சிய
தோலெறி பாண்டிலின் வாலிய மலரக்
கோழலை அவரைக் 3கொழுமுறை அவிழ
ஊழுறு தோன்றி ஒண்பூத் தளைவிடப் 10
புலந்தொறுங் 4குருகினம் நரலக் கல்லன
அகன்றுறை மகளிர் அணிதுறந்து நடுங்க
அற்சிரம் வந்தன் றமைந்தன் நிதுவென
எப்பொருள் பெறினும் பிரியன்மி னோவெனச்
செப்புவல் வாழியோ துணையுடை 5யீர்க்கென 15

பாழ்ப்புடி மேனி நோக்கி நோய்ப்பொர
இணரிறுபு உடையும் நெஞ்சமொடு புணர்புவேட்டு
எயிறுதீப் பிறப்பத் திருகி

நடுங்குதும் பிரியின்யாங் கடும்பனி உழந்தே.

20

---- ---- கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

---- ----

(பாடம்) 2. பெய்துபுறந்தந்த. 3. கொழுமுகையுடைய

4. குயினாநரல, 5. யீர்க்கே.

---- ----

(சொ - ள்.) 1 - 13. (தோழி!) பெய்து புலம் திறந்த பொங்கல் வெண்மழை - பெய்து
பின் திசைகளை வெளியாக்கிய பொங்கிய வெண்மேகம், எஃகுறு பஞ்சி துய் பட்டன்ன
- கடையப்பெற்ற பஞ்சானது மென்மையுற்றாற் போன்ற, துவலைதூவல் கழிய -
சிறியதுளியைத் தூவுதலையும் ஒழிய, அகல் வயல்நீடு கழைக் கரும்பின் கணைக் கால்
வான் பூ - அகன்ற வயலிலுள்ள நீண்ட தண்டினையுடைய கரும்பின் திரண்ட
காம்புடைய பெரிய பூக்கள், கோடைப் பூளையின் வாடை யொடு துயல்வர -
கோடைக்காலத்துப் பூளைப் பூப்போல வாடைக்காற் றால் அசைந்திட, பசு இலை
பொதுளிய புதல்தொறும் பகன்றை - பசிய இலை நெருங்கிய புதல்தோறும்
பகன்றையானது, நீல் உண் பச்சை நிறம் மறைத்து அடைச்சிய - நீலம் ஊட்டப்பெற்ற
தோலினது நிறம் மறையும்படி பதித்த, தோல் எறி பாண்டிலின் - கிடுகிற் பதித்த
வட்டக் கண்ணாடி போல, வாலிய மலர - வெள்ளியனவாக மலர, கோழிஇலை
அவரை கொழுமுகை அவிழ - கொழுத்த இலையினையுடைய அவரையின் வளவிய
அரும்புகள் விரிய, ஊழ் உற தோன்றி ஒண்பூ தலைவிட - முறையாக முற்றிய
தோன்றியின்ஒள்ளிய பூக்கள் பிணிப்புவிட, புலம் தொறும் குருகு இனம் கல் என நரல
- புலங்கள் தோறும் பறவைகளின் கூட்டம் கல்லென்று ஒலிக்க, அகன்று உறை மகளிர்
அணி துறந்து நடுங்க - தம் தலைவரைப் பிரிந்து தங்கிய மகளிர் அழகிழந்து நடுங்க,
அற்சிரம் வந்தன்று - பனிப்பருவம் வந்துவிட்டது (ஆதலால்);

13 - 15. அமைந்தன்று இது என - இப் பருவம் பொருள் வயிற் பிரிவார்க்கு ஏற்ற
தொன்றென எண்ணி, எப்பொருள் பெறினும் பிரியன்மின் என - எத்தனைச் சிறந்த
பொருளைப் பெறுவதாயினும் பிரியாதீர் என்று, துணையுடையீர்க்குச் செப்புவல் -
எங்கட்குத் துணையாகவுள்ள நுமக்குச் செப்புவேன், என - என்று நீ நம் தலைவர்க்குக்
கூறுவும்;

16 - 20. நல்காக் காதலர் - அருள் செய்யாத காதலர், பிரிவின் - நம்மைப் பிரிந்து செல்வரேல், யாம் - நாம், நலன் உண்டு துறந்த பாழ் படு மேனி நோக்கி - (அவர்) நமது நலத்தினை நுகர்ந்து கைவிட்ட பாழ் பட்ட மேனியைக் கண்டு, நோய் பொர - நோய் வருத்த, இணர் இறுபு உடையும் நெஞ் மொடு - மதுகை இற்று உடையும் நெஞ்சத்துடன், புணர்வு வேட்டு - அவர் புணர்தலை விரும்பி, கடும்பனி உழந்து - கடிய பனியால் வருந்தி, எயிறு தீ பிறப்பத் திருகி - பற்களைத் தீயுண்டாகக் கடித்து, நடுங்குதும் - நடுங்குவேம்.

(முடிபு) (தோழி!) நீ, அற்சிரம் வந்தன்று; இது அமைந்தன் நென எப்பொருள் பெறினும் பிரியன்மினோ எனத் துணையுடையீர்க்குச் செப்புவல் என நல்காக் காதலர் பிரியின், யாம் மேனி நோக்கி உடையும் நெஞ்சமொடு புணர்வவேட்டுக் கடும்பனி யுழந்து, திருகி, நடுங்குதும்.

தூவல் கழிய, வான் பூ வாயையொடு துயல்வர, பகன்றை வாலிய மலர, அவரை முகை யவிழ, தோன்றிப் பூ தளை விட, குருகினம் நரல, மகளிர் நடுங்க, அற்சிரம் வந்தன்று என்க.

(வி - ரை.) பாசிலை பொதுளிய புதல்தொறும் பகன்றை இடையிடையே மலர்ந்திருப்பது, நீலநிறமுடைய தோற்கிடுகில் இடையிடை பதித்த கண்ணாடி போலும் என்க. பச்சை - தோல். பாண்டில் - கண்ணாடி. தோல் - தோலால் ஆகிய கிடுகு. 1'பாண்டில் நிரை தோல்' என்பதன் உரை காண்க. அற்சிரம் என்றது ஈண்டுப் பின்பனிக் காலத்தை. துணை யுடையீர்க்குப் பிரியன்மினோ எனச் செப்புவல் எனவும் என்று இயையும். 'துணையுடையீர்க் கென' என்று பழைய பதிப்பிற் காணப் பட்ட பாடத்தினைக் கொண்ட, எனவும் என உம்மை விரித்து உரைக்கப்பட்டது; 'துணையுடையீர்க்கே' என்னும் பாடத்திற்குப் பிரியன்மின் என்று தலைவர்க்கு நீ சொல்லுமாறு எனக்குத்துணையாகவுள்ளநினக்கு யான் செப்புவல் என்று தலைவி தோழிக்குக் கூறினளாகக் கொள்க.

---- ----

1. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. 6.12.

---- ----

218. குறிஞ்சி

[தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்து வந்து பகற்குறிநேர்ந்த வாய் பாட்டால் தலைமகனை வரைவுகடாயது.]

கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிற்று முளைதரு பூட்டி வேண்டு2குள கருத்த வாள்நிற உருவின் ஒளிறுபு மின்னிப் பரூஉவுறைப் பஹுளி சிதறிவான் நவின்று	
பெருவரை நளிர்சிமை அதிர வட்டித்துப் புயலேறு உரைஇய யிலிருள் நடுநாள் விறலிழைப் பொலிந்த காண்பின் சாயல் தடைஇத் திரண்டநின் தோள்சேர்பு அல்லதைப் படாஅ வாகுமெங் கண்ணென நீயும்	5
இருண்மயங் கியாமத் தியவுக்கெட விலங்கி வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்	10
பெருமலை விடரகம் 3வரலரி தென்னாய் வரவெளி தாக எண்ணுதி அதனான் நுண்ணிதிற் கூட்டிய படுமாண் ஆரந்	
தண்ணிது கமழும் நின்மார்பு ஒருநாள் அடைய முயங்கே மாயின் யாமும் விறலிழை நெகிழ்ச் சாஅய்தும் அதுவே அன்னை யறியினும் அறிக அலர்வாய் அம்பல் மூதூர் கேட்பினுங் கேட்க	15
வண்டிறை கொண்ட எரிமருள் தோன்றியொடு ஒண்பூ வேங்கை கமழுந் தண்பெருஞ் சாரல் பகல்வந் தீமே.	20

---- - - கபிலர்.

---- ----

(பாடம்) 2. குளகருந்த.

3. வரவரிதன்னாய்.

---- -----

(சொ - ள்.) 1 - 6. (தலைவ!) கிளை பாராட்டும் கடு நடை வயக் களிற்று - தன்
இனங்கள் பாராட்டும் கடிய செலவினையுடைய வலிய களிற்று, முளை தருபு ஊட்டி
வேண்டு குளகு அருத்த - மூங்கில் முளைகளைத் தந்து அவற்றிற்கு உண்பித்து
வேண்டும் தழைகளையும் உண்பிக்க, வாள்நிற உருவின் ஒளிறுபு மின்னி - வானின்
நிறம்போலும் உருவுடன் ஒளிருமாறு மின்னி, பரூஉ உறைப் பல் துளி சிதறி - பரிய
பலவாகிய மழைத்துளிகளைச் சிதறி, வான் நவின்று - வானிலே பயின்று, பெருவரை
நளிர் சிமை அதிர வட்டித்து - பெரிய மலையின் குளிர்ந்த உச்சி அதிரச்
சூழ்ந்துகொண்டு, புயல் - மேகமானது, ஏற உரைஇய வியல் இருள் நடுநாள் -
இடியேற்றுடன் பரந்த மிக்க இருள் கொண்ட நடு இரவில்;

7 - 9. விறல் இழைப் பொலிந்த காண்பு இன் சாயல் - மேம்பட்ட அணிகளாற் பொலிவுற்ற காண்டற்கினிய மென்மைத்தன்மையின தாய், தடைஇ திரண்ட நின் தோள் சேர்பு அல்லதை - வளைந்து திரண்ட நின் தோளைச் சேர்ந்தாலல்லது, படாஅ ஆகும் எம் கண் என - எம் கண்கள் துயிலாவாகும் என்று கூறி;

9 - 13. நீயும் இருள் மயங்கு யாமத்து - நீயும் இருள் செறிந்த நடு யாமத்தே, இயவு கெட விலங்கி - நெறி தடுமாறலான் விலகி, வரி வயங்கு இரும் புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும் - வரிகள் விளங்கும் பெரிய புலி வழிவருவாரைப் பார்த்திருக்கும், பெருமலை விடர் அகம் வர அரிது என்னாய் - பெரிய மலையின் பிளப்பினையுடைய இடத்தில் வருதல் அரிதென்று நினையாயாய், வர எளிதாக எண்ணுதி - வரற்கு எளிதென்று எண்ணுகின்றனை;

14 - 17. நண்ணிதில் கூட்டிய படு மாண் ஆரம - நுண்மையாக அறிந்து பல மணங்களைக் கலந்த மாண்பு பொருந்திய சந்தனம், தண்ணிது கமழும் நின் மார்பு - தண்ணெனக் கமழும் நின் மார்பினை, ஒருநாள் - ஒருநாளேனும், அடைய முயங்கேம் ஆயின் - பொருந்தத் தழுவேமானால், யாமும் - யாங்களும், விறல் இழை நெகிழ்ச்சாய்தும் - மேம்பட்ட அணி நெகிழ்ந்து விழ மெலிவோம்.

13 - அதனால் - ,

17 - 22. அதுவே - அதனை, அன்னை அறியினும் அறிக - எம் அன்னை அறிந்திடினும் அறிந்திடுக, அலர் வாய் அம்பல் மூதூர் கேட்பினும் கேட்க - அலர் கூறும் பெண்டிரது வாயினின்று வரும் பழிச் சொற்களை முதிய எம்மூர் கேட்பினும் கேட்பதாக, வண்டு இறை கொண்ட எரிமருள் தோன்றியொடு - வண்டுகள் தங்குதல்கொண்ட தீயினை ஒத்த தோன்றிப் பூவுடன், ஒண்பூ வேங்கை கமழும் - ஒள்ளிய வேங்கைப் பூ நூறும், தண் பெரும் சாரல் - தண்ணிய பெரிய மலைச் சாரலில், பகல் வந்தீமே - பகலில் வருவீராக.

(முடிபு) தலைவ! புயல் ஏறுடன் உரைஇய நடுநாள் நீயும் நின்தோள் சேர்பு அல்லதை எம்கண் படா அவாகும் என, விடரகம் வர எண்ணுதி; யாமும் நின்மார்பு ஒருநாள் முயங்கேம் ஆயின் இழை நெகிழ்ச்சாய்தும்; அதனால் அதுவே அன்னை அறியினும் அறிக; மூதூர் கேட்பினும் கேட்க; தோன்றியொடு வேங்கை கமழும் சாரல் பகல்வந்தீமே.

(வி - ரை.) கிளைபாராட்டும் - கிளையினைப் பாராட்டும் என்று மாம். ஒளிறுபு - ஒளிர என்க, தடைஇ - பருத்து என்றுமாம். சேர்பு - சேர்ந்தால் என்னும் பொருட்டு. நீயும் என்னாய் எண்ணுதி என இயையும். அடைய - முழுதும் என்றுமாம். எண்ணுதி, சாய்தும் அதனால் பகல் வந்தீமே எனக் கொண்கூட்டி யுரைக்க. அதுவே என்றது, பகல் வருதலை, அன்னை அறியினும் அறிக, அம்பல் மூதூர் கேட்பினும் கேட்க என்றது, பகற் குறிக்கும் இடையீடு உளதாதல் புலப்படுத்தியவாறு.

(உ - றை) “கிளைபாராட்டு கடுநடை வயக்களிறு, முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்த” என்றது, நீயும் தலைவியை வரைந்து கொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்திச் சுற்றஞ்சூழ வாழவேண்டும் என்றவாறு.

(மே - ள்.) 'முதல்கரு உரிப்பொருள்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச் செய்யுளை இத் துறைக்கே கொண்டு, இது குறிஞ்சிக்கு முதலுங்கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது என்றார், நச்.

1. தொல். அகத். 3.

219. பாலை

[மகட் போக்கிய தாய் சொல்லியது.]

சீர்கெழு வியனகர்ச் சிலம்புநக வியலி
ஓரை யாயமொடு பந்துசிறி தெறியினும்
வாரா யோவென் றோத்திப் பேரிலைப்
பகன்றை வான்மலர் பனிநிறைந் ததுபோல்

பால்பெய் வள்ளஞ் சால்கை பற்றி
என்பா டுண்டனை யாயின் ஒருகால்
நுந்தை பாடும் உண்ணென் றாட்டிப்

5

1பிறந்ததற் கொண்டும் சிறந்தவை செய்தியான்
நலம்புனைந் தெடுத்தவென் பொலந்தொடிக் குறுமகள்

அறனி லாளனோ டிறந்தனள் இனியென
மறந்தமைந் திராஅ நெஞ்சம் நோவேன்
பொன்வார்ந் தன்ன வைவால் எயிற்றுச்
செந்நாய் வெரீஇய புகருழை யொருத்தல்
பொறியரை விளவின் புன்புற விளைபுழல்

10

அழலெறி கோடை தூக்கலற் கோவலர்

15

குழலென நிணையும் நீரில் நீளிடை
மடத்தகை மெலியச் சாஅய்
நடக்குங் கொல்லென நோவல் யானே.

---- - கயமனார்.

(பாடம்) 1. பிறந்ததற்கொன்றும்.

---- ----

(சொ - ள்.) 1 - 9. சீர் கெழு வியன் நகர் சிலம்பு நக இயலி - சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய மனையின்கண் தன் சிலம்பு ஒலித்து விளங்க நடந்து, ஓரை ஆயமொடு பந்து சிறிதுஎறியினும் - விளையாடும் ஆய மகளிருடன் பந்தினைச் சிறிது எறிந்தாலும், வாராயோ என்று ஏத்தி - இங்கு வருவாயாக என்று அழைத்துப் பாராட்டி, பேர் இலைப்பகன்றை வால் மலர் பனி நிறைந்தது போல் - பெரிய இலையினையுடைய பகன்றையின் வெள்ளிய பூ பனிநீர் நிறையப்பெற்றதுபோல, பால் பெய் வள்ளம் சால்கை பற்றி - பால் பெய்யப்பெற்றகிண்ணம்நிறைந்த தனைப் பற்றிக்கொண்டு, என்பாடு உண்டனையாயின் - என் பகுதிக்கு இதனை உண்டாயானால் (இனி), ஒருகால் நுந்தை பாடும் உண் என்று ஊட்டி - ஒரு முறை உன் தந்தையின் பகுதிக்கும் உண்பாயாக என்று கூறி யான் உண்பித்து, பிறந்ததற் கொண்டும் சிறந்தவை செய்து, அவள் பிறந்தநாள் தொட்டும் சிறப்புகளைச் செய்து யான் நலம் புனைந்து எடுத்த என்பொலம் தொடிக் குறுமகள் - நான் இங்ஙனம் நலம்பாராட்டி வளர்த்த பொன் வளையல் அணிந்த எனது சிறிய மகள்;

10 - 11. அறன் இலாளனொடு இறந்தனள இனி என - அறநெறி யில்லாதவனொடு இப்பொழுது கடந்து சென்றாள் என்று, மறந்து அமைந்து இரா நெஞ்சம் நோவேன் - சிறிதும் மறந்திருத்தலில்லாத நெஞ்சத்தால் வருந்துவேன் அல்லேன்;

12 - 18. பொன் வார்ந்தன்ன வை வால் எயிற்று - பொற்கம்பி யிழுத்தா லொத்த கூரிய வெள்ளிய பற்களையுடைய, செந்நாய் வெரீஇய புகர் உழை ஒருத்தல் - செந்நாயினை அஞ்சிய புள்ளிகளையுடைய கலைமான், பொறி அரை விளவில் புல் புற விளை புழல் - பொறிகள் பொருந்திய அரையினையுடைய விளவின்கணியின் புல்லியஓட்டில் தோன்றிய துளையில், அழல் எறி கோடை தூக்கலின் - வெப்பத்தைக்கொண்டு வீசும் மேல்காற்று நுழைந்து இசைத்தலின், கோவலர் குழல் என நிணையும் - கோவலரது குழலோசை என நினைந்து (பாதுகாவலாக) ஆங்குச் செல்லும், நீர் இல் நீள் இடை - நீர்இல்லாத நீண்ட நெறியில், மடத் தகை மெலியச்

சாஅய் - தனது மடப்பத்தையுடைய அழகு கெட மெலிந்து, நடக்கும்கொல் என யான்
நோவல் - நடப்பளோ எனவே யான் நோகின்றேன்.

(முடிபு) யான் நலம் புனைந்தெடுத்த குறுமகள், அறனிலாள் னொடு இனி
இறந்தனள் என நெஞ்சம் நோவேன்; நீரில் நீளிடை மெலியச் சாஅய் நடக்கும்
கொல்லென யான் நோவல்.

(வி - ரை.) மனையிலே இயலிப் பந்து சிறிதெறியினும் வாராயோ என்று அழைத்தாள்
என்பது தலைவியின் மென்மைத் தன்மையினையும், பால் பெய் வள்ளம் பற்றி,
என்பாடுண்டனையாயின் ஒருகால் நுந்தை பாடும் உண்ணென் றூட்டினா ளென்பது,
அவளது செல்வக் களிப்பையும் உணர்த்தியபடியாம். பாடு - கூறு, பங்கு. செல்வக்
குடியிற் பிறந்து உணவு விருப்பின்றி யிருக்கும் சிறுவர் சிறுமியரைத் தாய்மார்
இவ்வாறெல்லாம் கூறி உண்பித்தல் இயல்பு.

செந்நாய் வெரீஇய உழை ஒருத்தல், குழல் என நினைந்து பாத காவலாகச் செல்லும்
என்க.

220. நெய்தல்

[இரவுக்குறிவந்து நீங்குச் தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டுத் தோழி சொல்லியது.]

ஊருஞ் சேரியும் உடனியைந் தலரெழத் தேரொடு மறுகியும் பணிமொழி பயிற்றியும் கெடாஅத் தீயின் உருகெழு செல்லுர்க் கடாஅ யானைக் 1குழுஉச்சமந் ததைய	
மன்மருங்கு அறுத்த மழுவாள் நெடியோன் முன்முயன் றரிதினின் முடித்த வேள்விக் கயிறரை யாத்த காண்டகு வனப்பின் அருங்கடி நெடுந்தூண் போல யாவருங் காண லாகா மாணெழி லாகம்	5
உள்ளுதொறும் பனிக்கும் நெஞ்சினை நீயே நெடும்புற 2நிலையினை வருந்தினை யாயின் முழங்குகட லோதங் காலைக் கொட்கும் பழம்பல் நெல்லின் ஊணூ ராங்கண்	10
நோலா 3இரும்புள் போல நெஞ்சமர்ந்து காதல் மாறாக் காமர் புணர்ச்சியின் இருங்கழி முகந்த செங்கோல் அவ்வலை	15

முடங்குபுற இறவோ டினமீன் செறிக்கும்
நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து
யாணர்த் தண்பணை யுறுமெனக் கானல்

ஆய மாய்ந்த சாயிறைப் பணைத்தோள்
நல்லெழில் சிதையா வேமஞ்
சொல்லினித் தெய்யயாந் தெளியு மாறே.

20

---- - மதுரை மருதனிள நாகனார்.

(பாடம்) 1. குருஉச்சமம். 2. நிலையின் வருந்தினை.

3. இருபுள்.

(சொ - ள்.) 1 - 2. ஊரும் சேரியும் உடன் இயைந்து அலர் எழ - ஊரின்கண்ணு
சேரியின்கண்ணும் ஒருங்கே சேர்ந்து அலர் எழா நிற்க, தேரொடு மறுகியும் பணிமொழி
பயிற்றியும் - தேரொடு வந்து திரிந்தும் பணிந்த மொழிகளைப் பலகாற் கூறியும்;

3 - 11. கெடாத் தீயின் உருகெழு செல்லூர் - என்றும் நீங்காத வேள்வித்
தீயினையுடைய அழகு விளங்கும் செல்லூரின்கண், கடாஅ யானைக் குழுஉச் சமம்
ததைய - மதம்பொருந்திய யானையின் கூட்டம் போர்முனையில் அழிய, மன் மருங்கு
அறுத்த மழுவாள் நெடியோள் - மன்னர் வழியை அழித்த பரசுராமன், முள் முயன்று
அரிதினில் முடித்த வேள்வி - முன்பு அரிதினில் முயன்று முடித்த வேள்விக்கண், கயிறு
அரையாத்த காண்டகு வனப்பின் - கயிற்றினை அரையிற் சுற்றிய காணத்தக்க
அழகினையுடைய, அரும் கடி நெடுதூண் போல - அரிய காவலைக் கொண்ட நீண்ட
வேள்வித்தூண் போல, யாவரும் காணல் ஆகா மாண் எழில் ஆகம் - யாவரும்
காணுதல் இயலாத மாண் புற்ற அழகினையுடைய எம் தலைவியின் மார்பினை,
உள்ளுதொறும் பனிக்கு நெஞ்சினையாகி - நினையுந்தொறும் நடுங்கும்
நெஞ்சினையுடையாகி, நீயே நெடும்புற நிலையினை வருந்தினையாயின் - நீதான்
புறத்திலே நெடிது நின்றலை யுடையாகி வருந்தினை யாதலின்;

12 - 15. முழங்கு கடல் ஓதம் காலை கொட்கும் - முழங்கும் கடலின் திரைகள்
காலையில் அலையும், பழம் பல் நெல்லின் ஊணூர் ஆங்கண் - மிகுதியான பழைய
நெல்லையுடைய ஊணூரிடத்து, நோலா இரும்புள்போல - ஒன்றையொன்று
பிரிந்திருத்தலைப் பொறாத பெரிய பறவையாய மகன்றிலைப்போல, நெஞ்சு அமர்ந்து

- ஒருவர் நெஞ்சிலே ஒருவர் பொருந்தி, காதல் மாறா காமர் புணர்ச்சியின் - காதல் நீங்காத அழகிய புணர்ச்சியினாலே;

16 - 22. இரு கழி முகந்த செங்கோல் அவ்வலை - பெரிய கழியைத் துழவி முகந்த நேரிய கோல்களையுடைய அழகிய வலை, முடங்கு புற இறவோடு இன மீன் செறிக்கும் - வளைந்த புறத்தினையுடைய இறாமீனுடன் ஏனைமீன் இனங்களையும் குவிக்கும், நெடு கதிர்க் கழனி தண் சாய்க்கானத்து - நீண்ட கதிர்களையுடைய வயல்களையுடைய தண்ணிய சாய்க்கானம் என்னும் ஊரிடத்துள்ள, யாணர் தண்பாணை உறும்என - அழகிய குளிர்ந்த மூங்கிலை ஒக்கும் என்று, கானல் ஆயம் ஆய்ந்த - கடற்சோலையில் தோழிமார் ஆய்ந்து பாராட்டிய, சாய் இறைப் பணைத் தோள் - வளைந்த முன் கையினையுடைய பருத்த இவள் தோள்கள், நல் எழில் சிதையா ஏமம் - நல்ல அழகு கெடாமைக்கு ஏதுவாய பாது காவலை, யாம் தெளியுமாறு இனிச் சொல் - யாம் தெளிய உணருமாறு இப்பொழுது நீ கூறுவாயாக.

(முடிபு) தலைவ! நீயே தேரோடு மறுகியும் பணிமொழி பயிற்றியும், நெடியோன் முடித்த வேள்வி நெடுந்தூண் போலக் காணலாகா எழில் ஆகும் உள்ளுதொறும் பனிக்கு நெஞ்சினையாகி, நெடும்புற நிலையினை வருந்தினை யாதலான், நோலா இரும்புள் போலக் காமர் புணர்ச் சியினால், இவள் பணைத்தோள் எழில் சிதையா ஏமம் யாம் தெளியுமாறு சொல்.

(வி - ரை.) சேரி - ஊரின் ஒரு பகுதி, தெரு. 1'ஒரூர் வாழினுஞ் சேரி வாரார்' என்பது காண்க. கெடாத்தீ - நீங்காத வேள்வித் தீ, உருகெழு - உட்குப் பொருந்திய என்றுமாம். மருங்கு - வழி, மழுவாள் - மழுவாகிய வாளென இருபெயரொட்டு. மழு - பரசு. பரசுராமன் நெடுமாலின் தோற்றமாகலின் நெடியோன் என்றார். செல்லூர்க்கண் நெடியோன் முடித்த வேள்வித்தூண்போலக் காணலாகா ஆகம் என்க. வருந்தினையாயின் - வருந்தினை யாதலின் என்க. இரும் புள் - காதலிற் சிறந்த மகன்றில்; மகன்றிற் பறவைகள், ஆணும் பெண்ணும் சிறிதும் பிரிந்திருக்கப்பெறாதன என்பது 2'பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன, நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப் பிரிவரிதாகிய தண்டாக் காமம்' என்பதனால் அறிக. சாய்க்கானம் - திருச் சாய்க்காடு என்னும் பதி. தெய்ய, அசைச் சொல். நீ தேரோடு வந்து திரிந்தும் குறையிரந் தும் செல்லுதலால், ஊரும் சேரியும் அலர் உண்டாக, அதனால், தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டு நின்னாற் காண்டற்கு அரியளாக இருத்தலின், நீ அவள் ஆகத்தை நினையுந்தோறும் நடுங்கும் நெஞ்சுடன் பலகாலும் வந்து புறத்தே நின்று வருந்தி வறிது மீள்கின்றனை; அதனால், தலைவியின் தோளும் எழில் சிதைகின்றது; இனி அவ்வாறு சிதையாமைக்கு ஏதுவாகிய ஏமம் இன்னதென யாம் தெளிந்திலே மாகலின், அதனைத்

தெளியுமாறு நீ கூறுக என்பாள் போன்று, நீ தலைவியை வரைந்து கொள்ளுதலே பாதுகாவலாகும் எனக் குறிப்பிற் புலப்படுத்தித், தோழி தலைவனை வரைவு கடாயினாள் என்க

1. குறுந். 231. 2. குறுந்.57.

221. பாலை

[தலைமகற்குப் போக்குடன்பட்ட தோழி, தலைமகட்குப் போக்குடன்படச் சொல்லியது.]

நனைவினை நறவின் தேறல் மாந்திப்
புனைவினை நல்லில் தருமணற் குவைஇப்
பொம்மல் ஓதி எம்மகள் மணனென
வதுவை அயர்ந்தனர் நமரே அதனால்

புதுவது புனைந்த 1சேயிலை வெள்வேல் 5
மதியுடம் பட்ட மையணற் காளை

2வாங்குசினை மலிந்த திரளரை மராஅத்துத்
தேம்பாய் மெல்லிணர் தளிரொடு கொண்டுநின்
தண்ணறும் முச்சி புனைய அவனொடு

கழைகவின் போகிய மழையுயர் நனந்தலைக் 10
களிற்றின் பிழைத்தலிற் கயவாய் வேங்கை
காய்சினஞ் சிறந்து குழுமலின் வெரீஇ
இரும்பிடி யிரியுஞ் சோலை
அருஞ்சரம் சேறல் அயர்ந்தனென் யானே.

-----கயமனார்.

(பாடம்) 1. செயலை வெள்வேல். 2. வாங்கு சினை கொய்த.

(சொ - ள்.) 1 - 4. நனை வினை நறவின் தேறல் மாந்தி - அரும்பினின்றும் உண்டாகிய கள்ளின் தெளிவைப் பருகி, புனைவினை நல்லில் தருமணல் குவைஇ - புனையப்பட்ட வினைத்திறம் அமைந்த நல்ல மனையிலே கொணர்ந்த மணலைக் குவித்துப் பரப்பி, பொம்மல் ஓதி எம்மகள் மணன் என - பொலிவுற்ற கூந்தலையுடைய எம் மகளுக்கு மணம் என்று கூறி, வதுவை, அயர்ந்தனர் நமர் - நம்தாய் தந்தையர் மணத்திற்கு ஆவன செய்துளார்;

4 - 14. அதனால் - , புதுவது புனைந்த சேய் இலைவெள் வேல் - புதிதாகச் செய்யப்பட்ட செவ்விய இலைபொருந்திய வெள்ளிய வேலையுடைய, மதி உடம்பட்ட - உடன் போக்கிற்கு இயைந்த அறிவினையுடைய, மை அணல் காளை - கரிய தாடியினையுடைய காளைபோன்ற நம் தலைவன், வாங்கு சினை மலிந்த திரள் அரை மராஅத்து - வளைந்த கிளைகள் மிக்க திரண்ட அரையினையுடைய வெண் கடப்பமரத்தின், தேம்பாய் மெல் இணர் தளிரொடு கொண்டு - தேன் பாயும் மெல்லிய பூங்கொத்துக்களைத் தளிருடன் கொண்டுவந்து, நின் தண் நறும் முச்சி புனைய - நிளது தண்ணிய நல்ல மயிர்முடியிற்கூட, அவனொடு - அத்தலைவனுடன், கழைகவின் போகிய மழை உயர் நனந்தலை - மூங்கில்கள் அழகிழந்த மழைபெய்யாது மேலேசென்ற அகன்ற பாலையிடத்தே, களிறு இரை பிழைத்தலின் கயவாய் வேங்கை - களிறாகிய இரை தப்பி விட்டமையின் பெரிய வாயினையுடைய வேங்கை, காய் சினம் சிறந்து குழுமலின் வெரீஇ - கொதிக்கும் சினம் மிக்கு முழங்குதலின் அஞ்சி, இரும்பிடி இரியும் சோலை அரு சுரம் சேறல் - கரிய பெண்யானைகள் நிலைகெட்டு ஓடும் காட்டினையுடைய அரிய சுரநெறியிற் செல்லுதலை, யான் அயர்ந்தனென் - யான் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டேன்.

(முடிபு) நமர் எம்மகள் மணன் என வதுவை அயர்ந்தனர்! அதனால், மதியுடம்பட்ட காளை மெல்லிணர் தளிரொடு கொண்டு நின் முச்சிபுனைய அவனொடு நீ அரும் சுரம் சேறல், யான் அயர்ந்தனென்.

(வி - ரை.) வதுவை அயர்ந்தனர் நமர் என்றது, நமர் வேற்று வரைவினை உடன்பட்டார் என்றபடி. அருஞ்சுரம் சேறல் அயர்ந்த னென் என்றது தலைவனுடன் போக்குடன்பட்டேன் என்றவாறு. புதுவது புனைந்த சேயிலை வெள்வேற் காளை என்றமையால், அவன், காட்டிடையே எத்துணையும் ஏதமின்றிக் காக்கவல்லன் என்பதும், மெல்லிணர் தளிரொடுகொண்டு நின் முச்சி புனைய என்றமையால், சுரத்திலே நடந்து செல்லும் வருத்தம் தோன்றாவாறு அன்பினால் நின்னைப் பாராட்டி அழைத்தேகுவன் என்பதும் கூறியவாறாம்.

222. குறிஞ்சி

[தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.]

வானுற நிவந்த நீல்நிறப் பெருமலைக்
கான நாடன் உறீஇய 1நோய்க்குன்

மேனி ஆய்நலந் தொலைதலின் மொழிவென் முழவுமுகம் புலராக் கலிகொள் ஆங்கண்	
கழாஅர்ப் பெருந்துறை விழவின் ஆடும்	5
ஈட்டெழில் பொலிந்த ஏந்துகுவவு மொய்ம்பின் ஆட்ட னத்தி நலனயந் துரைஇத் தாழிருங் கதுப்பின் காவிரி வவ்வலின் மாதிரந் துழைஇ மதிமருண் டலந்த	
ஆதி மந்தி காதலற் காட்டிப்	10
படுகடல் புக்க பாடலசால் சிறப்பின் மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயர் சென்மோ வாழி தோழி பன்னாள் உரவுரும் ஏறொடு மயங்கி	
இரவுப்பெயல் பொழிந்த ஈர்ந்தண் ஆறே.	15

---- - பரணர்.

(பாடம்) 1. நோய்க்கென்.

(சொ - ள்.) 13. தோழி - , வாழி - ,

1 - 3. வான் உற நிவந்த நீல் நிறப் பெருமலைக் கான நாடன் - வானில் மிக உயர்ந்த நீல நிறம் பொருந்திய பெருமலையினை அடுத்துள்ள காட்டு நாட்டிணையுடைய தலைவன், உறீஇய நோய்க்கு உன்மேனி ஆய் நலம் தொலைதலின் மொழிவென் - அடைவித்த நோயால் நினது மேனியின் ஆய்ந்த அழகு ஒழிதலின் யான் இதனைக் கூறுவேன், கேட்பாயாக;

4 - 8. முழவு முகம் புலரா கலிகொள் ஆங்கண் - முழவின் ஒலி மாறாத ஆரவாரம் நிகழும் இடமாகிய, கழா அர்ப்பெரும் துறை விழவின் ஆடும் - கழார் என்னுமிடத்துள்ள பெரிய துறையிடத்து விழாவில் ஆடிய, ஈட்டு எழில் பொலிந்த ஏந்து குவவு மொய்ம்பின் - திரண்ட அழகாற் பொலிவுற்ற நிமிர்ந்த திரண்ட தோளினையுடைய, ஆட்டன் அத்தி நலன் நயந்து உரைஇ - ஆட்டனத்தி என்பான் அழகினை விரும்பிப் பரந்துவந்து, தாழ்இரு கதுப்பின் காவிரி வவ்வலின் - தாழ்ந்து தொங்கும் கரிய கூந்தலையுடைய காவிரி கவர்ந்து கொண்டமையின்;

9 - 12. மாதிரம் தழைஇ மதி மருண்டு அலந்த ஆதி மந்தி - திசையெல்லாம் தன் கணவனைத் தேடி மதிமயங்கி வாடிய அவன் மனையாள் ஆகிய ஆதிமந்திக்கு,

காதலன் காட்டி - அவள் காதலனைக் காட்டி, படுகடல் புக்க பாடல் சால் சிறப்பின் மருதி அன்ன - ஒலிக்கும் கடலிற் புக்கு மறைந்த பாடுதல் அமைந்த சிறப்பினையுடைய மருதியை யொத்த, மாண்புகழ் பெறீஇயர் - சிறந்த புகழைப் பெறும் பொருட்டு;

13 - 15. பல் நாள் உரவு உரு ஏறொடு மயங்கி - பல நாளும் வலிய இடியேற்றுடன் கூடி, இரவு பெயல் பொழிந்த ஈர் தண் ஆறு - இரவெல்லாம் மழை சொரிதலின் ஈரம் மிக்க சேற்று நெறியில் (நம் தலைவனைத் தேடி), சென்மோ - செல்வோமாக.

(முடிபு) தோழ வாழ, நின் மேனி நலம் தொலைதலின் மொழி வென்; ஆட்டனத்தி நலம் நயந்து காவிரி வவ்வலின் அவனை ஆதிமந்திக்குக் காட்டிக் கடலிற் புக்க மருதி யன்ன புகழ் பெறீஇயர், ஈர்ந்தண் ஆறு சென்மோ.

(வி - ரை.) நோய்க்கென்மேனி என்பது பாடமாயின் '1'தாயத்தி னடையா' என்னுஞ் சூத்திர விதியால், தோழி தலைவி உறுப்பைத் தன்னுறுப்பாகக் கொண்டு கூறினாளென்க. ஆதிமந்தி காதலற் கெடுத்து அலமந்த செய்தி இந்நூலாள் வேறு செய்யுட்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது; 2'வாடல் உழிஞ்சில்' என்னும் செய்யுளின் உரையிற் காண்க. ஆட்டனத்தியைக் காவிரி வவ்விச் சென்றதனை அவனது நலம் நயந்து கவர்ந்து சென்றதாகத் தற்குறிப்பேற்ற வகையாற் கூறினார். காவிரியைப் பெண்ணாக உருவகித்தமைக்கேற்ப, தாழிருங்கதுப்பின் என அடை கொடுக்கப்பட்டது. காதலற் காட்டிப் படு கடல் புக்க மருதி என்றமையால், மருதி யென்பாள் தன்னயிர்க்கு அஞ்சாது கடலிற் சென்று, ஆதிமந்திக்கு அவள் கணவனைக் காட்டித் தான் உயிர் விடுத்தாள் என்பது போதரும். அதனால் அவள் புகழ் மிகச் சிறந்ததாயினமையின், 'மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயர் சென்மோ' எங்னறு தோழி கூறியது நாமும் தலைவனைத் தேடிச்சென்று அவனைக் காணமாட்டாது உயிர்துறந்தோமாயினும் அதனால் விபப்புகழ் எய்துவேம் என்பாள் போன்று தலைமகனை வரைவு கடாயினவா றென்க. செல்கம் என்பது சென்மோ என விகாரமாயிற்று.

1. தொல். பொருளியல், 27.

2. அகம். 45.

223. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.]

பிரிதல் வல்லியர் இதுநத் துறந்தோர்
மறந்தும் அமைகுவர் கொல்லென் றெண்ணி

வண்டின் கூட்டத்தை ஒக்கும், சரி வணர் நுண் கேழ் ஐம்பால் - சரிந்து வளைந்த நண்யி
கருநிறம் வாய்ந்த கூந்தலை, பையுள் கெட அடங்க வாரி - வருத்தம் ஒழிய முழுவதும்
வாரி, நல்முகை அறல் போதொடு - காட்டுமல்லிகையின் நல்ல அரும்புடன் வடிய
மலரொடு, தண் நறும் குவளை கமழ் தொடை வேய்ந்த - தண்ணிய நறிய
குவளைமலரை வைத்துத் தொடுத்த நாளும் மாலையைச் சூட்டிய, நின் மண் ஆர்
கூந்தல் மரீஇய துயில் - நினது மண் மண்ணுதல் அமைந்த கூந்தலிற் பொருந்திய
துயிலை, நம் வயின் - நம் மிடத்தே தங்கிப் பெறுதலை, மறந்து கண்படுதல் யாவது -
மறந்து ஆங்குத் துயிலுதல் எங்ஙனம் இயல்வது?

(முடிபு) தோழி, வாழி, நத்துறந்தோர், மறந்தும் அமைகுவர் கொல் என்று இது
எண்ணி ஆழல்; நம் காதலர், நீரில் நீளிடை இறந்தனராயினும், நின் மண்ணார்
கூந்தல் மழீஇய துயில் மறந்து கண்படுதல் யாவது?

(வி - ரை.) முருக்கின் செந்நிறப் பூக்களாற் சூழப்பெற்ற கல், காட்டிலே அழலாற்
சூழப்பெற்ற யானைபோலத் தோன்றுமென்றார். காய்சினக் கடு வளி எடுத்தலின்
என்றது, காட்டிலே அழல் சூழதற்கு எதுக் கூறியபடியாம். அழல் பொதி யானை
யெனப் பாடம் கொள்ளலுமாம். தோன்றும் நீளிடை எனவும், ஒமை நீள் இடை எனவும்,
நீரில் நீளிடை எனவும் தனித்தனி கூட்டுக. மண் - கழுவுதல் ; முதனிதைத்
தொழிற்பெயர். காதலர் கூந்தல் மரீஇய துயிலை மறந்து ஆண்டுக் கண்துயில்
செய்யாராதலின், விரைந்து வருவர் எனக் கூறித், தோழி தலைமகைள ஆற்றுவித்தா
ளென்க.

224. முல்லை

[வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.]

செல்க பாக எல்லின்று பொழுதே
வல்லோன் அடங்குகயி றமைப்பக் கொல்லன்
விசைத்துவாங்கு துருத்தியின் வெய்ய உயிராக்
கொடுநுகத் தியாத்த தலைய கடுநடைக்

காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செலல் இவுளி
பால்கடை நுரையின் பருஉமிதப் பன்ன
வால்வெண் தெவிட்டல் வழிவார் நுணக்கஞ்
சிலம்பி நூலின் உணங்குவன பாறிச்
சாந்துபுலர் அகலம் மறுப்பக் காண்டகப்

5

புதுநலம் பெற்ற வெய்தநீங்கு புறவில்

10

தெறிநடை மரைக்கணம் இரிய மனையோள்
ஐதுணங்கு வல்சி பெய்துமுறுக் குறுத்த
திரிமரக் குரலிசை கடுப்ப வரிமணல்
அலங்குகதிர்த் திகிரி ஆழி போழ

வருங்கொல் தோழிநம் இன்னுயிர்த் துணையெனச் 15
சில்கோல் எல்வளை யொடுக்கிப் பல்கால்
அருங்கடி வியனகர் நோக்கி
வருந்துமால் அளியள் திருந்திழை தானே.

-----1 ஆவூர் மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

1. ஆவூர்கிழார் மகன் பெருஞ்சாததன்.

(சொ - ள்.) 15. தோழி - ,

2 - 15. வல்லோன் அடங்கு கயிறு அமைப்ப - வல்லோனாகிய பாகன் அடங்கிச்
செல்வதற்கு உரிய கடிவாளக் கயிற்றினைப் பூட்ட, கொல் விசைத்து வாங்க
துருத்தியின் வெய்ய உயிரா - கொல்லன் வலித்து இழுக்கம் துருத்தியினைப்போல
வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விட்டு, கொடு நுகத்து யாத்த தலைய - வளைந்த
நுகத்திடத்தே கட்டப் பெற்ற தலையினவாகிய, கடு நடை கால் கடுப்பு அன்ன கடும்
செல்ல இவுளி - கடிய நடையினையும் காற்றின் வேகத்தை யொத்த விரைந்த
ஒட்டத்தினையுமுடைய குதிரைகளின், பால் கடை நுரையின் பருஉ மிதப்பு அன்ன -
பால் கடையுங்கால் எழும் வெண்ணெயின் பெரிய மிதப்பினை யொத்த, வால் வெண்
தெவிட்டல் வழி வார் நுணக்கம் - மிக வெள்ளியதான வாயின் தெவிட்டலாய பின்னே
வழிந்திடும் மெல்லிய நுரை, சிலம்பி நூலின் நுணங்குவன பாறி - சிலம்பியின்
நூல்போல நுணுகுவனவாய்ச் சிதறி, சாந்து புலர் அகலம் மறுப்ப - சந்தனம் பூசிப்
புலந்த மார்பில் மறுச் செய்யவும், காண்தக புதுநலம் பெற்ற வெய்து நீங்க புறவில் -
அழகு பெறப் புதுநலத்தினைப் பெற்ற வெம்மை நீங்கிய காட்டில், தெறி நடை
மரைக்கணம் இரிய - குதித்துச் செல்லும் மரையினங்கள் அஞ்சியோடவும்,
மனையோள் ஐது உணங்கு வல்சி பெய்து முறக்கு உறுத்த - மனைவி பதமாகக் காய்ந்த
அரிசியைப் கையின் குரலொலி ஒக்க, வரி மணல் - வரிப்பட்ட மணலில், அலங்கு கதிர்
திகிரி ஆழி போழ - சுழலும் கதிரினையுடைய வட்ட ஆழி அறுத்துக்கொண்டு
செல்லவும், நம் இன் உயிர்த்துணை வரும் கொல் என - நமது இனிய
உயிர்த்துணைவராய காதலர் வருவர்கொல் என்று;

16 - 18. சில் கோல் எல் வளை ஒடுக்கி - சிலவாய திரண்ட ஒளி பொருந்திய வளையினை யொடுக்கி, பல் கால் அருங்கடி வியன் நகர் நோக்கி - பலமுறை அரிய காவலுடைய பெரிய மணையின் புறத்தே வந்து பார்த்து, அளியள் திருந்து இழை - இரங்கத்தக்காளாகிய திருந்திய அணியினையுடைய நம் காதலி, வருந்தும் - வருந்துவாள்;

1. எல்லின்று பொழுதே - பொழுதும் இரவாயிற்று ஆதலின், செல்க பாக - பாகனே விரைந்து நம் தோ செல்வதாக.

(முடிபு) 'தோழி! இன்னுயிர்த்துணை வருங்கொல்' எனப் பல் கால் வியனகர் நோக்கி அளியள் திருந்திழை வருந்தும்; பொழுதும் எல்லின்று; பாக, (தேர்) செல்க.

(வி - ரை.) செல்க - செலுத்துக எனப் பிறவினைப் பொருட்டாக்கலுமாம். இவுளியின் தெவிட்டல் என்க. தெவிட்டல் - வாய் குதட்டுதலால் உண்டாகும் விலாழிநீர். மறுப்ப - மறுச்செய்ய. 'காண்டகப் புதுநலம் பெற்ற வெய்த நீங்கு புறவில்' என்றமையால் கார்ப்பருவம் வந்தமை பெற்றாம். முறுக்குறுத்த - சுழற்றிவிட்ட, திரிமரம் - இது திரிகை என வழங்கும். திகிரியாய ஆழி என இருபெயரொட்டுமாம். கழலும் வளைகளைச் செறித்து என்பான், எல்வளை ஒடுக்கி என்றான்.

225. பாலை

[பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

அன்பும் மடனுஞ் சாயலும் இயல்பும்
என்பும் நெகிழ்க்குங் கிளவியும் பிறவும்
ஒன்றுபடு கொள்கையொடு ஓராங்கு முயங்கி
இன்றே யிவண மாகி நாளைப்

புதலிவர் ஆடமைத் தும்பி குயின்ற 5
அகலா அந்துளை கோடை முகத்தலின்
அகலா அந்துளை கோடை முகத்தலின்
நீர்க்கியங் கினநிரைப் பின்றை வார்கோல்
ஆய்க்குழற் பாணியின் ஐதவந் திசைக்குந்
தேக்கமல் சோலைக் கடறோங் கருஞ்சுரத்து

யாத்த தூணித் தலைதிறந் தவைபோற் 10
பூத்த இருப்பைக் குழைபொதி குவியினர்
கழல்துளை முத்திற் செந்நிலத்து உதிர

மழைதுளி மறந்த அங்குடிச் சீறார்ச்
சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே பூப்புனை

புயலென ஒலிவருந் தாழிருங் கூந்தல்
செறிதொடி முன்கைநங் காதலி
அறிவஞர் நோக்கமும் புலவியும் நினைந்தே.

15

---- - - எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்.

(சொ - ள்.) 14. நெஞ்சே - ,

1 - 4. அன்பும் மடனும் சாயலும் இயல்பும் - அன்பும் மடனும் மென்மையும்
ஒழுக்கமும், என்பும் நெகிழ்க்கும் கிளவியும் - என்பையும் நெகிழ்விக்கம் சொல்லும்,
பிறவும் - ஏனையவும், ஒன்றுபடி கொள்கை யொடு - தலையுடன்ஒன்றுபட்டுள்ள
நற்கொள்கையுடையேமாய், ஓராங்கு முயங்கி - ஒரு பெற்றியே தழுவி, இன்று
இவணம் ஆகி - இன்று இவ்விடத்தேம் ஆகி;

4 - 13. நாளை - நாளைப் போழ்தில், புதல்இவர் ஆடு அமை - புதல்கள் பரந்த
இடத்தேயுள்ள அசையும் மூங்கிற்கண்ணே, தும்பி குயின்ற அகலா அம் துளை - வண்டு
துளைத்த குறுகிய அழகிய துளை வழியே, கோடை முகத்தலின் - மேல்காற்றுப் புகந்து
வருதலின் (எழும் ஒலி,) நீர்க்கு இயங்கு இன நிரைப்பின்றை - நீர்பருகச் செல்லும்
கூட்டமாய ஆனிரைக்குப் பின்னே வரும், வார்கோல் ஆய்க்குழல் பாணியின் ஐது
வந்து இசைக்கும் - நீண்ட கோலினையுடைய ஆயர்தம் குழலின் இசையென
அழகிதாகவந்து ஒலிக்கும், தேக்கு அமல் சோலை கடறு ஒங்கு அருசுரத்து -
தேக்கமரங்கள் நிறைந்த சோலையினையுடைய காடு உயர்ந்த அரிய
பாலைவழியிலுள்ள, யாத்த தூணி தலை திறந்தவை போல் - அம்புகளைத் தொகுத்த
புட்டில்கள் மூடி திறக்கப்பெற்றன போற் காணப்பெறும், பூத்த இருப்பைக் குழை
பொதி கவி இணர் - பூத்துள இருப்பையின் தளிர் பாதியப் பெற்ற குவிந்த
(துளையுடைய) பூங்கொத்துக்கள், கழல் துளை முத்தில் செந்நிலத்து உதிர -
நூலினின்று கழன்று விழும் துளை பொருந்திய முத்தைப்போல் சிவந்த நிலத்தே உதிர,
மழை துளி மறந்த - மழைபெய்தலை மறந்த இடமாய், அம் குடி சீறார் - அழகிய
குடிகளையுடைய சிறிய ஊரின் கண்ணே;

14 - 17. பூ புனை புயல் என ஒலிவரும் தாழ் இரு கூந்தல் - பூவாற் புனையப்பெற்று
மேகம்போலத் தழைத்த தாழ்ந்த கரிய கூந்தலினையும், செறி தொடி முன்கை -
நெருங்கிய வளைகளையுடைய முன் கையினையும் உடைய, நம் காதலி அறிவு அஞர்

நோக்கமும் புலவியும் நினைந்து - நம் காதலியின் அறிவு கலங்கிய பார்வையினையும் புலவியினையும் நினைந்து, சேக்குவம் கொல்லே - (தனித்துத்) தங்கியிருப்பேமோ?

(முடிபு) நெஞ்சே! தலைவியுடன் ஓராங்கு முயங்கி இன்றே இவணமாகி, நாளை, அருஞ்சரத்துச் சீறார், காதலி நோக்கமும் புலவியும் நினைத்து சேக்குவம் கொல்லோ?

(வி - ரை.) அன்பு - ஒருவரை யொருவர் இன்றியமையாமைக் கேதுவாகிய காதல். மடன் - ஒருவர் குற்றம் ஒருவர் அறியாமை சாயல் - மென்மைத்தன்மை. இயல்பு - ஒழுக்கம். 1'சால்பும் வியப்பும் இயல்பும்' என்பதின் உரை காண்க, பிற என்றது செறிவு, நிறை, அறிவு முதலாயினவற்றை ஒன்றுபட கொள்கை என்றமையால் இவையெல்லாம் தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் ஒத்திருத்தல் வேண்டும் என்றவாறாயிற்று. இனி, தலைவி, அன்பு முதலிய யாவும் ஒன்றிய கொள்கையை யுடைமையினாலே அவளுடன் ஓராங்கு முயங்கி என்றலுமாம். கடறு - கற்காடு. இருப்பையின் அரும்பு அம்புக்குப்பி போலுமாகலின், தூணித்தலை திறந்தவைபோல் இருப்பைக்குழை பொதி குவியினார் என்றார். 2'வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த, அப்பு நுணை யேய்ப்ப அரும்பிய இருப்பை' என முன் வந்தமையுங் காண்க. இருப்பையின் குவியினார் முத்துப்போற் செந்நிலத் துதிர்ந்து கிடத்தலால் அழகு பெற்ற குடியிருப்பினையுடைய சீறார் என்க. இன்று நம்மாற் பாராட்டப்பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும் நம் காதலி, நாளை நம்மைப் பிரிந்து ஒப்பனை செய்யாத கூந்தலும், தொடி நெகிழும் கையும், கலங்கிய நோக்கமும், அதனால் வெறுப்பும் உடையள் ஆதலை நினைந்து சீறாரில் தங்கி யிருப்போம் போலும் என்றாள் என்க.

1. குறிஞ்சிப். 15. 2. அகம். 9.

226. மருதம்

[தலைமகற்குத் தோழி வாயின் மறுத்தது.]

உணர்குவென் அல்லேன் உரையல்நின் மாயம்
நாணிலை மன்ற யாணர் ஊர
அகலுள் ஆங்கண் அம்பகை மடிவைக்
குறுந்தொடி மகளிர் குருஉப்புனல் முனையின்
பழனப் பைஞ்சாய் கொழுதிக் கழனிக்
கரந்தையஞ் செறுவின் வெண்குருகு ஓப்பும்
வல்வில் எறுழ்த்தோட் பரதவர் கோமான்
பல்வேல் மத்தி கழாஅர் முன்துறை

நெடுவெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய்
விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிரித் 10
தொடியணி முன்கை நீவெய் யோளொடு
முன்னா ளாடிய கவ்வை இந்நாள்
வலிமிகு முன்பிற் பாணனொடு மலிதார்த்
தித்தன் வெளியன் உறந்தை நாளவைப்
பாடின் தெண்கிணைப் பாடுகேட் டஞ்சிப் 15
போரடு தானைக் கட்டி
பொராஅ தோடிய ஆர்ப்பினும் பெரிதே.
---- - - பரணர்.

(சொ - ள்.) 1 - 2. யாணர் ஊர - புது வருவாயையுடைய ஊரனே!, நின் மாயம்
உரையல் - நின் வஞ்சனை பொதிந்த சொற்களைக் கூறாதே, உணர்குவென் அல்லென்
- யான் அவற்றை மெய்ம் மையாகக் கொள்வேன் அல்லேன், நாண் இலை மன்ற - நீ
தேற்றமாக நாணம் உடையை யல்லை;

3 - 12. அகலுள் ஆங்கண் - அகன்ற ஊரிடத்தே, அம் பகை மடிவை - அழகிய
பகுப்பையுடைய தழையுடையினையும், குறு தொடி - குறிய வளையலையுமுடைய
மகளிர், குருஉ புனல் முனையின் - விளங்கும் புனல் விளையாட்டை வெறுப்பின்,
பழனம் பைஞ்சாய் கொழுதி - பொய்கையிலுள்ள கோரைகளைக் கோதி, கழனிக்கு
கரந்தை செறுவில் வெண் குருகு ஓப்பும் - கழனியாகிய கரந்தையையுடைய செய்யின்
கண்ணுள்ள வெள்ளிய நாரையை ஓட்டும் (இடமாய), வல்வில் எறுழ்தோள் பரதவர்
கோமான் - வலிய வில்லைத்தாங்கிய வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடைய
பரதவர்கட்குத் தலைவனாகிய, பல் வேல் மத்தி - பல வேற்படைகளையுடைய மத்தி
என்பானது, கழார் - கழார் என்னும் பதியின், முன் துறை - துறையின் முற்றத்தே,
நெடு வெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய் - நீண்ட வெள்ளிய மருதமரத்துடன் வஞ்சி
மரத்தையும் சாய்த்து, விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிரி - நாட்காலையில் வந்த மிக்க
வெள்ளத்தையுடைய காவிரியிடத்தே, தொடி அணி உன்னால் விரும்பப்பெற்ற
பரத்தையொடு, முன்னாள் ஆடிய கவ்வை - நீ நேற்று விளையாடியதாலெழுந்த அலர்;

12 - 17. இந்நாள் - இன்று; வலிமிகு முன்பின் பாணனொடு - ஆற்றல் மிக்க
வலிமையுடைய பாணன் என்பானொடு கூடி; போர் அடுதானை கட்டி - போர்
அடுதலில்வல்ல தானையையுடைய கட்டி யென்பான் (போர் செய்தற்கு வந்து), மலி
தார் தித்தன் வெளியன் உறந்தை நாள் அவை - தார் மலிந்த தித்தன் வெளியன்
என்பானது உறையூரின் கண்ணுள்ள நாளோலக்கத்தின்கண்ணே எழுந்த, பாடு இன்
தெண் கிணைப்பாடு கேட்டு அஞ்சி - ஓசை இனிய தெளிந்த கிலையினது ஒலியைக்

கேட்டு அவனது பெருமையை யுணர்ந்து அஞ்சி, பொராஅது ஓடிய ஆர்ப்பினும் பெரிது - போர் செய்யாது ஓடிய போது உண்டாய ஆரவாரத்தினும் பெரிதாகும்.

(முடிபு) ஊர! மாயம் உரையல்; யான் அவற்றை உணர்குவென் அல்லென்;
நாணிலை; காவிரியில் கழாஅர் முன்துறைக்கண்ணே நீ வெய்யோளொடு முன்னாள்
ஆடிய கவ்வை, இந்நாள் கட்டி யென்பான் பாணன் என்பானொடு கூடிப் போர்
செய்தற்கு வந்து வெளியன் உறந்தை நாளவைக் கண்ணே கிணையொலி கேட்டு
அஞ்சிப் பொராது ஓடிய போதுண்டாய ஆரவாரத்தினும் பெரிதாகும்.

(வி - ரை.) மாயம் - பரத்தையை அறியேன் என்னும் பொய்ம் மொழி. பகை - பகுப்பு,
ஒன்றற்கொன்று முரண் என்றுமாம். பல நிறமுடைய பூக்களாலும் தழையாலும்
செய்யப்படுதலின் பகை மடிவை என்றார். மடிவை - தழையுடை. குறுந்தொடி மகளிர்
என்றது, மருத நிலத்து உழவர் மகளிரை. மகளிர் புனலாடுதலில் வெறுப்புறின்
செறுவில் குருகினை யோட்டி விளையாடுவர் என்க. விளை செறுவில் கரந்தை
உளதாதல், 1'காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளையவயல்' எனப் பிறாண்டும்
கூறப்படுதல் காண்க. 2'பல்வேல் மத்தி கழாஅர்' என இவ்வாசிரியர் முன்னரும்
கூறியுள்ளமை அறியற்பாற்று. கிணை - ஈண்டு முரசு. பாணனும் கட்டியும் மிக்க
மெய்வலியும் படைவலியும் உடையராகியும் தித்தன் வெளியனது நாளவைக்கண்
ஒலிக்கும் கிணையொலி கேட்டல் மாத்திரையானே அஞ்சியோடினமையின் எள்ளல்
பற்றிய நகை யாரவாரம் பெரிதாயிற்றென்க. ஓடிய ஆர்ப்பினும்; பெயரெச்சம் காரணப்
பொருட்டு.

1. பதிற். 40.

2. அகம். 6.

227. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.]

நுதல்பசந் தன்றே தோள்சா யினவே
திதலை யல்குல் வரியும் வாடின

என்னா குவள்கொல் இவளெனப் 3பன்மாண்
நீர்மலி கண்ணொடு நெடிதுநினைந் தொற்றி

இணையல் வாழி தோழி நனைகவுள்

5

காய்சினஞ் சிறந்த வாய்புகு கடாத்தொடு

முன்னிலை பொறாஅது முரணிப் பொன்னினர்ப்

புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூஞ்சினை புலம்ப

முதல்பாய்ந் திட்ட முழுவலி யொருத்தல்	
செந்நிலப் படுநீ றாடிச் செருமலைந்து	10
களங்கொள் மள்ளரின் முழங்கும் அத்தம்	
பலஇறந்து அகன்றன ராயினும் நிலைஇ	
நோயில ராகநங் காதலர் வாய்வாள்	
தமிழகப் படுத்த இமிழிசை முரசின்	
வருநர் வரையாப் பெருநா ளிருக்கைத்	15
தூங்கல் பாடிய ஓங்குபெரு நல்லிசைப்	
4பிடிமிதி வழுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன்	
கடிமதில் வரைப்பின் ஊணூர் உம்பர்	
விழுநிதி துஞ்சம் 5வீறுபெறு திருநகர்	
இருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்து	20
எல்லுமிழ் ஆவணத்து அன்ன	
கல்லென கம்பலை செய்தகன் றோரே.	

---- - - நக்கீரர்.

---- - -

(பாடம்) 3. பன்னாணீர்மலி. 4. பிடிமகிழுறுதுணை.

5. விழவுறு திருநகர்.

(சொ - ள்.) 1 - 5. தோழி - , வாழி - , நுதல் பசந்தன்று - நுதல் பசந்துளது, தோள் சாயின - தோள்கள் மெலிந்துவிட்டன, திதலை அல்குல் வரியும் வாடின - தேமல் பரந்த அல்குவின் வரிகளும் வாடிப்போயின, என் ஆகுவள் கொல் இவள் என - இனி இவள் எந்நிலை யடைவளோ என்று, பல்மாண் நீர்மலி கண்ணொடு - பலபடியாக நீர் நிறைந்த கண்ணொடு, நெடிது நினைந்து - நெடிது எண்ணி, ஒற்றி - ஆராய்ந்து, இணையல் - வருந்தாதே;

5 - 12. காய் சினம் சிறந்த - காயும் சினம் மிக்கமையால், நனைகவுள் வாய்புகு கடாத்தொடு - நனைந்த கன்னத்தினின்றும் வாயிற்புகும் மதநீரொடு, முன்நிலை பொறாஅது - தன் முன்னே நிறைவைக் காணப் பெறாமல், முரணி - பகைத்து, பொன் இணர் புலி கேழ் வேங்கை - பொன்னிறமான கொத்துக்களையுடைய புலியின் நிறத்தினைக்கொண்ட வேங்கை மரத்தினது, பூ சினை புலம்ப - பூங்கொம்புகள் பூக்கள் உதிர்ந்தலால் தனிமையுற, முதல் பாய்ந்திட்ட - அவ்வேங்கையின் அடிமரத்தில் பாய்ந்திட்ட, முழுவலி ஒருத்தல் - மிக்க வலியினையுடைய களிறு, செந்நிலப் படு நீறு ஆடி - செம்மண் நிலத்திற் பொருந்திய புழுதியை அளைந்து, செரு மலைந்து களம்

கொள் மள்ளரின் - போர்புரிந்து களத்தில் வெற்றிகொண்ட வீரர்போல், முழங்கும் அத்தம் - முழங்குகின்ற சுரநெறிகள், பல இறந்து அகன்றனர் ஆயினும் - பலவற்றைக் கடந்து அகன்று போயினராயினும்;

12 - 22. வாய் வாள் - தப்பாத வாளினையும், தமிழ் அகப்படுத்த - தமிழ்நாடு முழுதினையும் அகப்படுத்தி, இமிழ இசைமுரசின் - ஒலிக்கும் புகழமைந்த முரசினையும், வருநர் வரையா பெருநாளிருக்கை - பாடி வருநர்க்கு வரையாத பெரிய நாளோலக்க இருக்கையினையும் உடைய, தூங்கல் பாடிய - தூங்கல் எனும் புலவராற் பாடப்பெற்ற, ஓங்கு பெரு நல்இசை - மிக உயர்ந்த நல்ல புகழ் வாய்ந்த, பிடி மிதி - பிடி மிதித்தமையால் ஆகிய, வழதுணைப் பெரும் பெயர்த் தழும்பன் - வழதுணங்காய் போலும் தழும்பினை யுடைமையால் வழதுணைத் தழும்பன் என்னும் சிறந்த பெயரினையுடையானது, கடிமதில் வரைப்பின் ஊணூர் உம்பர் - காவல்பொருந்திய மதில் எல்லையையுடைய ஊணூர்க்கு அப்பாலுள்ள, விழுநிதி துஞ்சும் வீறுபெறு திருநகர் - மிக்க பொருள் நிலைபெற்றிருக்கும் பெருமை கொண்ட அழகிய நகராகிய, இருகழி படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்து - பெரிய உப்பங்கழிப் பக்கங்களையுடைய மருங்கூர்ப் பட்டினத்து, எல் உமிழ் ஆவணத்து அன்ன - ஒளி வீசும் கடைத்தெருவைப் போன்ற, கல் என் கம்பலை செய்து அகன்றோர் - கல்லென்னும் அலரை இவ்வூரில் எழச்செய்து பிரிந்தகன்றோராகிய, நம் காதலர் - நம் காதலர், நிலைஇ நோயிலராக - நோயில்லாதவராகி நிலைபெற்று வாழ்வாராக.

(முடிபு) தோழி! வாழி! இவள் என்னாகுவள் என இனையல்; அத்தம் இறந்தகன்றனராயினும் மருங்கூர்ப் பட்டினத்து ஆவணத்தன்ன கம்பலை செய்து அகன்றோர் ஆய நம் காதலர் நிலைஇ நோயிலராக.

(வி - ரை.) இனையல் எனத் தலைவி தோழிக்குக் கூறினாள் என்க. நீர்மலி கண்ணொடு நெடிது நினைந்தொற்றுதல் தோழியிடத்துண்டாய வேறுபாடாகும். எனவே, இச்செய்யுள், இரண்டாவதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள தலைவி கூற்றாதற்குப் பெரிதும் பொருத்தமாம். நோயிலராக நம் காதலர் எனத் தலைவி தோழியை உளப்படுத்திக் கூறலின், தலைவியும் தோழியும் தலைவனை வாழ்த்தினாரெனக் கொள்ளுதலும் அமையும். சிறந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. ஒருத்தல் செந்நிலப் படுநீ றாடியது என்றதற் கேற்ப மள்ளர் குருதியால் உடல் சிவந்தமை கொள்க. ஒருத்தல் பகையை ஒழித்த பெருமிதத்துடன் முழங்குதலின் களங்கொள் மள்ளரின் முழங்கும் என்றார். நிலைஇ நோயிலராக - நோயிலராய் நிலைபெற்று வாழ்க என விசுதி பிரித்துக் கூட்டி யுரைக்க. முரசு - வீரமுரசும், கொடை முரசுமாம். அவனது வீரமும் வண்மையும் தமிழ்நாடு முழுதும் பரந்திருந்தமையின் தமிழகப்படுத்த இசைமுரசு என்றார். வாளினையும் முரசினையும் இருக்கையினையும் உடைய தழும்பன் எனவும்,

தூங்கல் பாடிய நல்லிசைத் தழும்பன் எனவும் கூட்டுக. தூங்கல் - தூங்கல் ஓரியார் என்னும் புலவர். அவர் தழும்பனைப் பாடிய பாட்டுக் கிடைத்திலது. பிடிமிதித்த புண்ணின் தழும்பு என்க. வழுதுணைத் தழும்பன் என்னும் பெயர் தழும்பன் என்றே வழங்கலுமுண்டு. 1'பெரும்புண், ஏள் தழும்பன் ஊணூர்' என வருதலுங் காண்க. கழிப்படப்பை - உப்புவிளையும்செறு 1'மங்கல மொழியும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து மங்கலமொழி என்ற தற்குத் 'தலைவற்குத் தீங்கு வருமென்று உட்கொண்டுதோழியும்தலைவியும் அதற்கஞ்சி அவனை வழுத்துதலும்' என்று பொருள் கூறி, அதற்கு; 'நோயிலராக நங் காதலர்' என்னும் இதனை எடுத்துக் காட்டினர், நச்.

1. தொல். பொருளியல். 244.

228. குறிஞ்சி

[தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.]

பிரசப் பல்கிளை யார்ப்பக் கல்லென
வரையிழி யருவி யாரந் தீண்டித்
தண்ணென நனைக்கும் நளிர்மலைச் சிலம்பிற்
கண்ணென மலர்ந்த மாயிதழ்க் குவளைக்

கன்முகை நெடுஞ்சுனை நம்மொ டாடிப்
பகலே யினிதுடன் கழிப்பி யிரவே
செல்வ ராயினும் நன்றுமற் றில்ல
வான்கண் விரிந்த பகல்மருள் நிலவில்

சூரல் 1மிளைய சாரல் ஆராற்று

ஓங்கல் மிசைய வேங்கை யொள்வீப்
புலிப்பொறி கடுப்பத் தோன்றலிற் கயவாய்
இரும்பிடி இரியுஞ் சோலைப்
பெருங்கல் யாணர்த்தஞ் சிறு குடியானே.

---- - - அண்டர்மகன் குறுவழுதியார்.

- - - - -

(பாடம்) 1. மிகைஇய.

(சொ - ள்.) தோழி - ,

1 - 6. பிரசம் பல்கிளை ஆர்ப்ப - தேனை உண்ணும் பலவாய வண்டின் இனங்களும் ஆரவாரிக்க, கல்என வரைஇழி அருவி - கல்லென்னும் ஒலியுடன் வரையினின்றும் இறங்கும் அருவியானது, ஆரம்தீண்டி தண் என நனைக்கும் - சந்தன மரத்தில் வீழ்ந்து அதனைத் தண்ணியதாக நனைத்திடும், நளிமலை சிலம்பில் - செறிந்த பக்க மலையில் உள்ள, கண் என மலர்ந்த மா இதழ் குவளை - கண்போல் மலர்ந்த இதழினையுடைய குவளை மலர்களையுடைய, கல்முகை நெடு சுனை - மலை முழைஞ்சி லுள்ள நெடிய சுனையில், நம்மொடு ஆடி - தலைவர் நம்முடன் விளையாடி, பகல் இனிது உடன் கழிப்பி - பகற் பொழுதை இனிதாக நம்முடனிருந்து கழித்து :

8 - 13. வான்கண் விரிந்த பகல் மருள் நிலவில் - வானிடத்தே விரிந்த பகலை யொத்த நிலவொளியில், சூரல்மிளைய சாரல் ஆர் ஆற்று - பிரப்பங்காட்டினையுடைய சாரல் பொருந்திய நெறியிலே, ஓங்கல் மிசைய வேங்கை ஒள் வீ - மலையின்மேலுள்ளவாகிய வேங்கை மரத்தின் ஒளி பொருந்திய மலர்கள், புலிப் பொறி கடுப்பத் தோன்றலின் - புலியின் உடம்பிலுள்ள புள்ளிகளைப்போலத் தோன்றுதலின், கயவாய் இருபிடி இரியும் சோலை - பெரிய வாயினையுடைய கரிய பெண் யானைகள் அஞ்சியோடும் சோலையினையுடைய, பெரு கல்யாணர் தம் சிறு குடியான் - பெரிய மலையில் உள்ள அழகிய தமது சிறு குடியாய ஊர்க்கு ;

6 - 7. இரவே செல்வர் ஆயினும் நன்று - இரவினிற் செல்வராயினும் மிக நன்றாகும்.

(முடிபு) தோழி! நம் தலைவர் நெடுஞ்சுனை நம்மோடாடிப் பகலே இனிது கழிப்பி, பெருங்கல் யாணர்த் தம் சிறுகுடியான் இரவு செல்வராயினும் நன்றுமன்.

(வி - ரை.) பிரசம் என்னும் அடையால், கிளை வண்டிற்காயிற்று. ஆர்ப்ப இழி அருவி என்க; வண்டுகள் ஒலித்தலாலும், அருவி நறிய சந்தன மரத்தைத் தீண்டி வந்து தட்பமுற நனைத்தலாலும், குவளைகள் கண்ணென மலர்தலாலும், செவி முதலிய பொறிகளுக்கு இன்பம் விளைக்கும் சுனையெனச் சுனையின் சிறப்பைக் கூறினாளென்க. பகலினும் இரவினும் தலைவனைப் பிரியாதிருத்தலே தம் விருப்பமாயினும், இரவில் நிலவு வெளிப்பாடு முதலியவற்றால் கூட்டத்திற்கு இடையீடு உண்டாகலானும், பகலில் மலையிடத்துள்ள சுனையில் ஆடுதற்கண் அன்னதோர் இடையீடு இன்மையானும், 'பகலே யினிதுடன் கழிப்பி இரவே, செல்வராயினும் நன்றுமன்' என்றாள். தில் என்னும் இடைச் சொல் தில்ல எனத் திரிந்தது. தில் - விழைவுப் பொருட்டு. நிலவு வானிடமெல்லாம் விரிந்தமையான் மலைமீதுள்ள வேங்கைமரத்தின் பூக்கள் சாரற்கண்ணுள்ள பெண் யானைகட்டு இரவிலே புலிப்பொறி யொப்பத் தோன்றின என்க.

229. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை யெதிரழிந்து சொல்லியது.]

பகல்செய் பல்கதிர்ப் பருதியஞ் செல்வன்
அகல்வாய் வானத் தாழி போழ்ந்தென
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைக்
கயந்தலைக் குழவிக் கவியுகிர் மடப்பிடி

குளகுமறுத் துயங்கிய மருங்குல் பலவுடன் 5
பாழூர்க் குரம்பையில் தோன்றும் ஆங்கண்
நெடுஞ்சேண் இடைய குன்றம் போகி
பொய்வ லாளர் முயன்றுசெய் பெரும்பொருள்
நம்மின் றாயினும் முடிக வல்லெனப்

பொருந்துனி மேவல் நல்கூர் குறுமகள் 10
நோய்மலிந் துகுத்த நொசிவரற் சின்னீர்
பல்லிதழ் மழைக்கட் பாவை மாய்ப்பப்
பொன்னேர் பசலை ஊர்தரப் பொறிவரி
நன்மா மேனி தொலைதல் நோக்கி

இணையல் என்றி தோழி சினைய 15
பாசரும்பு ஈன்ற செம்முகை முருக்கினப்
போதவிழ் அலரி கொழுதித் தாதருந்து
அந்தளிர் மாஅத்து அலங்கள் மீமிசைச்
செங்கண் இருங்குயில் நயவரக் கூஉம்

இன்னிள வேனிலும் வாரார் 20
இன்னே வருதும் எனத்தெளித் தோரே.

---- - - மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார்.

(சொ - ள்.) 10. நல்கூர் குறுமகள் - மகட்கு நல் கூர்ந்தாரது செல்வ மகளாகிய இணைய தலைவியே!

1 - 10. பகல் செய் பல்கதிர் பருதி அம் செல்வன் - பகலைத் தோற்றுவிக்கும் பல கதிர்களையுடைய ஞாயிறாகிய அழகிய செல்வனது, அகல் வாய் வானத்து ஆழி - அகன்ற இடமாகிய வானின் கண்ணுள்ள ஆணையாய ஆழி, போழ்ந்தென - உலகைக் கிழித்துச் சென்றதாக, நீர் அற வறந்த நிரம்பா நீள் இடை - நீரில்லையாக வறந்திட்ட செல்லத் தொலையாத நீண்ட நெறியிடத்தே, கயம் தலை குழவிக் கவிஉகிர் மடப்பிடி - மெல்லிய தலையினையுடைய கன்றினையும் கவிந்த நகத்தினையுமுடைய இணைய

யானை, குளகு மறுத்து உயங்கிய - தன் கன்றுண்ண வேண்டித் தான் தழை உணவை உண்ணாது மறுத் தமையின் வாடிய, மருங்குல் பலவுடன் - உடம்பின் உறுப்புக்கள் பலவற்றுடன், பாழ் ஊர் குரம்பையில் தோன்றும் ஆங்கண் - பாழ்பட்ட ஊரிலுள்ள குடிசைகள் போலத் தோன்றும் அவ்விடங்களையுடைய, நெடு சேண் இடைய குன்றம் போகிய - நெடிய சேய்மையிலுள்ள குன்றங்களைத் தாண்டிச் சென்ற, பொய் - வலாளர் - பொய் மிக்காராய நம் தலைவர், முயன்று செய் பெரும் பொருள் - முயன்று ஈட்டும் பெரிய பொருள், நம் இன்று ஆயினும் வல்முடிக என - நாம் இல்லையாயினும் விரைந்து கைகூடுக என்று, பெருதுனி மேவல் - பெரிய வெறுப்பு மேவற்க;

11 - 15. நோய் மலிந்து உகுத்த நொசி வரல் சின்னீர் - வருத்த மிக்கு உதிர்ந்த நுண்ணிதாக வரும் சிறிதளவாய கண்ணீர், பல் இதழ் மழை கண் பாவை மாய்ப்ப - பலவாய இதழ்களையுடைய தாமரை மலர் போன்ற குளிர்ந்த கண்ணில் உள்ள கருமணியை மறைத்திட, பொன் ஏர் பசலை ஊர்தர - பொன்னை யொத்த பசலை பரந்திட, பொறி வரி நன் மா மேனி தொலைதல் நோக்கி - புள்ளிகளாய தேமலையுடைய நல்ல சிறந்த எனது மேனியின் அழகு தொலைதலைப் பார்த்து, இணையல் என்றி - வருந்தாதே என்கிறாய்;

15 - 21. தோழி - , பசு அரும்பு ஈன்ற சினைய - அழகிய அரும்பு களை ஈன்ற கிளைகளையுடைய, செம்முகை முருக்கின் அ போது அவிழ் அலரி கொழுதி - சிவந்த அரும்புகளையுடைய முருக்கமரத்தின் அழகிய போதுகள் விரிந்த மலர்களைக் கிண்டி, தாது அருந்து - அவற்றிலுள்ள பொடிகளை உண்டு, அம் தளிர் மாஅத்து அலங்கல் மீமிசை - அழகிய தளிர்களையுடைய மாமரத்தின் அசையும் கிளைகளின் உச்சியிலிருக்கும், செம் கண் இரு குயில் - சிவந்த கண்ணினையுடைய கரிய குயில், நயவர கூஉம் இன் இள வேனிலும் - இனிமை தோன்றக் கூவும் இனிய இளவேனிற் காலத்திலும், இன்னே வருதும் எனத் தெளித்தோர் - இப்பொழுதே வருவேம் எனத் தெரிவித்துச் சென்றவர், வாரார் - வந்திலரே; என் செய்வேன்.

(முடிபு) 'நல்கூர் குறுமகள்! குன்றம் போகிய பொய்வலாளர் முயன்று செய்பொருள் நம்மின்றாயினும் முடிக எனப் பெருந் துனி மேவல்; மேனி தொலைதல் நோக்கி, இணையல்' என்றி; தோழி! இன்னே வருதும் எனத் தெளித்தோர் இன்னிள வேனிலும் வாரார்; என்செய்வேன்.

(வி - ரை.) முதுவேனிற் காலத்தின் ஞாயிற்றின் கதிர் முறுகுதலால் காட்டின் இடமெல்லாம் நீர் அற வறண்டமையைப், பருதியஞ் செல்வனுடைய ஆழி

போழ்ந்தமையால் வறந்த தென்றார். ஆழி - ஆணை. குழுவியை ஈன்றமையாலும் உணவு பெறாமையாலும் என்பு தோன்ற வற்றிய உடம்பினையுடைமையான், பிடிகள் கூரைசிதைந்த குரம்பைபோலத் தோன்றும் என்க. பெரும்பொருள், நம்மின்றாயினும் முடிக என்றது, நாம் இறந்துபடினும் அவர் அப் பெரும் பொருளைப் பெற்று வாழ்வாராக எனத் தலைவி துனிபற்றிக் கூறியதாகும். தோழியானவள் தலைவியை நோக்கி, நீ அங்ஙனம் கூறித் துனியுறாதே எனவும், மேனி தொலைதல் நோக்கி இணையல் எனவும் வற்புறுத்தினாளாக, தலைவி நீ அங்ஙனம் கூறித் துனியுறாதே எனவும், மேனி தொலைதல் நோக்கி இணையல் எனவும் வற்புறுத்தினாளாக, தலைவி நீ அங்ஙனம் வற்புறுத்தலாற் பயனென்ன? இன்னே வருதும் எனத் தெவித்துச் சென்றவர், இளவேனிற் பருவம் வந்தும் வந்திலராகலின், யான் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பேன் எனத் தோழிக்கு எதிரழிந்து கூறினாளென்க. பல் இதழ் - பல இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூ. செம்முகை என்றது முருக்கிற்கு இயல்பாய அடை. அருந்து - அருந்தி எனத் திரிக்க. அருந்து குயில் எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். முதுவேனிற் காலத்தே பிரிதலுற்ற தலைமகன் அடுத்துள்ள கார்ப்பருவத்தின் தொடக்கத்தே வருவேன் எனக் காலம் குறித்துச் சென்றனனாகலின், அதனை இன்னே வருதும் எனத் தெளித்தோர் என்றாள். கார்ப்பருவத்து வாராமையேயன்றிக் கூதிர் முதலிய இடையிட்ட பருவங்களையும் கடந்து இளவேனில் வந்தும் அவர் இன்னும் வந்திலர் என்றாள். இளவேனிலில் மாமரத்தின்மீது குயிலிருந்து கூவுவது கூடியிருப்பார்க்கு இன்பம் விளைப்பதாகலின், குயில் நயவரக் கூவும் இன்னிளவேனில் என்றாள் என்க.

230. நெய்தல்

[தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

உறுகழி மருங்கின் ஓதமொடு மலர்ந்த
சிறுகரு நெய்தற் கண்போல் மாமலர்ப்
பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த அல்குல்
ஐய அரும்பிய சுணங்கின் வையெயிற்று

மையீ ரோதி வாணுதற் குறுமகள்
விளையாட் டாயமொடு வெண்மணல் உதிர்த்த
புன்னை நுண்தாது பொன்னின் நொண்டு
மனைபுறந் தருதி யாயின் எனையதூஉம்
இம்மனைக் கிழமை யெம்மொடு புணரில்

தீது முண்டோ மாத ராயெனக்
கடும்பரி நன்மான் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்
கைவல் பாகன் பையென இயக்க
யாந்தற் குறுகின மாக ஏந்தெழில்

5

10

அரிவேய் உண்கண் பனிவரல் ஒடுக்கிச்

சிறிய இறைஞ்சினள் தலையே

15

பெரிய எவ்வம் யாமிவண் உறவே.

---- - மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார்.

(சொ - ள்.) 1 - 5. உறுகழி மருங்கின் - பெரிய உப்பங்கழியின் பக்கலிலே, ஓதமொடு மலர்ந்த - கடல் நீரால் மலர்ந்த, கண்போல் சிறு கரு நெய்தல்

மா மலர் - கண்ணைப்போன்ற சிறிய கரிய நெய்தலது பெரிய மலருடன் கூடிய, பெரு தண் மா தழை இருந்த அல்குல் - பெரிய குளிர்ந்த சிறந்த தழையுடை பொருந்திய அல்குலினையும், ஐய அரும்பிய சுணங்கின் - மென்மையவாகிய அரும்பிய தேமலையும், வை எயிற்று மை ஈர் ஓதி வாள் நுதல் - கூரிய எயிற்றினையும் கரிய நெடிய கூந்தலையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையுமுடைய, குறுமகள் - இளைய மகளே;

6 - 10. மாதராய் - பெண்ணே, விளையாட்டு ஆயமொடு - நீ கூடி விளையாடும் நின் ஆயத்தாருடன், புன்னை வெண்மணல் உதிர்த்த நுண் தாது - புன்னைமரம் வெள்ளிய மணலில் உதிர்த்து நுண்ணிய பொடியினை, பொன்னின் நொண்டு - பொன்னாகக் கொண்டு முகந்து, மனை புறந் தருதியாயின் - இல்லறம் நடாத்துவாயாயின், இ மனைக்கிழமை எம்மொடு எனையதூஉம் புணரின் - இந்த இல்லறக்கிழமை சிறிதேனும் எம்முடன் பொருந்துவதாயின், தீதும் உண்டோ - வரக்கடவதொரு தீங்கும் உண்டோ, என - என்று கூறி;

11 - 13. கடும் பரி நல்மான் கொடிஞ்சி நெடுந் தேர் - கடிய செலவினையுடைய நல்ல குதிரை பூண்ட கொடிஞ்சியினையுடைய உயர்ந்த தேரினை, கைவல் பாகன் பை என இயக்க - செலுத்துந் திறமை மிக்க பாகன் மெல்லெனச் செலுத்த, யாம் தன் குறுகினம் ஆக - நாம் அவனை அணுகினமாக;

13 - 16. பெரிய எவ்வம் யாம் இவண் உற யாம் இங்கே பெரிய வருத்தத்தை அடைய, ஏந்து எழில் அரி வேய் உண் கண் - அவள் அழகு மிக்க செவ்வரி பரந்த மையுண்ட கண்களில், பனி வரல் ஒடுக்கி - உவகைக் கண்ணீர் வருதலை மறைத்து, தலை சிறிய இறைஞ்சினள் தன் தலையினைச் சிறிய அளவில் கவிழ்த்தனள்.

(முடிபு) குறுமகள்! மாதராய்! நீ மனைபுறந்தருதியாயின் , இம் மனைக்கிழமை எம்மொடு புணரில் தீதுமுண்டோ என, நெஞ்சே யாத்தற்கறுகினமாக, யாம் பெரிய எவ்வம் உற, அவள், கண்பனிவரல் ஒடுங்கி, தலை சிறிய இறைஞ்சினள்.

(வி - ரை.) கண்போல் மா மலர் என்பது, 1'பொருளே யுவமம் செய்தனர் மொழியினும்' என்பதனால் அமையும். ஐய: பெயரெச்சக் குறிப்பு; வினையெச்சக் குறிப்பாக்கி, மென்மையவாக அரும்பிய என்றுரைத்தலுமாம். குறுமகள் என்பதனை, எழுவாயாகக் கொண்டு குறுமகள் இறைஞ்சினள் எனமுடித்தலுமாம். நொண்டு - முகந்து என்பதன் மருஉ. மனை புறந்தருதலாவது, மனையில் வாழ்வாரைப் பேணுதலும் அறஞ்செய்தலுமாம். இம் மனைக்கிழமை எம்மொடு புணரின் என்பது நீ என்னுடன் கூடி மனையறம் புரிதியாயின் என்னுங் கருத்திற்று.

1. தொல்.உவம. 6

தேரிற்பூட்டிய குதிரை மிக விரைந்து செல்வதாகவும், அம்மகளிர் அஞ்சி யகலாது தன் குறிப்பறிந்து மெல்லெனச் செலுத்தின மையின், கைவல் பாகன் என்றான். தலைவன் அணுகிய வழ தனக்கு உண்டாகிய வேட்கையை அதனால் எழும் கண்ணீர் புலப்படுத்திற்றாகலின், தலைவி நாணினால் அதனை மறைத்துத் தலை சிறிது இறைஞ்சினாள் என்க. அவள் அங்ஙனம் நாணி நின்ற நிலையானது அவள் வேட்கையைப் புலப்படுத்தி அவளைப் பிரிந்து செல்லும் தன் உள்ளத்தில் பெரிய துன்பத்தை விளைத்தலின் பெரிய எவ்வம் யாம் இவண் உறவே என்றான்.

(மே - ள்.) 1'மறைந்தவற் காண்டல்' என்னுஞ் சூத்திரத்துக் 'கைப்பட்டுக் கலங்கினும்' என்னுந் துறைக்கு இதனைக்காட்டி, இது தலைவன் கூறியது என்றனர், நச்.

1. தொல். கள. 20.

231. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.]

செறுவோர் செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோர்க்கு
உறுமிடத்து உய்க்கும் உதவி ஆண்மையும்
இல்லிருந் தமைவோர்க் கில்லென் றெண்ணி

நல்லிசை வலித்த நாணுடை மனத்தர்

கொடுவிற் கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர் 5

படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கை
கள்ளியம் பறந்தலைக் களர்தொறுங் குழீஇ
உள்ளநர்ப் பனிக்கும் ஊக்கருங் கடத்திடை
வெஞ்சுரம் இறந்தனர் ஆயினும் நெஞ்சருக

வருவர் வாழி தோழி பொருவர் 10

செல்சமங் கடந்த செல்லா நல்லிசை
விசம்பிவர் வெண்குடைப் பசும்பூண் பாண்டியன்
பாடுபெறு சிறப்பிற் கூடல் அன்னநின்
ஆடுவண் டரற்றுமீ உச்சித்

தோடார் கூந்தன் மரீஇ யோரே. 15

---- - - - மதுரை ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்.

(சொ - ள்.) 10. தோழி - , வாழி - ,

1 - 4. செறுவோர் செம்மல் வாட்டலும் - தம் பகைவர் செருக்கினை ஒழித்தலும்,
சேர்ந்தோர்க்கு உறுமிடத்து உய்க்கும் உதவி ஆண்மையும் - தம்மைச் சேர்ந்தோர்க்கு
ஓர் ஊறு எய்துமிடத்து உதவி செய்தலாய ஆண்மையும், இல்லிருந்து அமைவோர்க்கு
இல் என்று எண்ணி - இல்லின்கண்ணே வாளாவிருந்து மடியால் அமைந்திருப்போர்க்கு
இல்லை என்று எண்ணி, நல்லிசை வலித்த நாண் உடை மனத்தர் - நல்ல புகழைக்
கருதிய நாண் உடைய மனத்தராய நம் தலைவர்;

5 - 9. கொடு வில் கானவர் கணை இடத் தொலைந்தோர் - கொடிய வில்லையுடைய
வேடர் தமது அம்பினை விடுதலாற்பட்டோர், படுகளத்து உயர்த்த மயிர்த்தலைப்
பதுக்கை - விழுந்து கிடக்கும் களத்தில் உயர்த்தியமயிரிணையுடைய தலைகளையுடைய
கற்குவியல்கள், கள்ளி பறந்தலை களர் தொறும் குழீஇ - கள்ளியிணையுடைய
பாழிடமாகிய களர்நிலந் தோறும் திரண்டு, உள்ளநர்ப் பனிக்கும் ஊக்கு அரும்
கடத்திடை - நினைப்போரையும் நடுங்கச் செய்தலின் யாரும் செல்லத்துணியாத
காட்டிடையே உள்ள, வெம் சுரம் இறந்தனராயினும் - கொடிய சுரத்தைக் கடந்தனர்
ஆயினும்;

10 - 15. பொருவர் செல் சமம் கடந்த செல்லா நல்லிசை - பகைவரது எதிர்ந்த
போரினை ஒழித்த கெடாத நல்ல புகழினையும், விசம்பு இவர் வெண்குடை -
வானிடத்தே ஓங்கிய வெண்குடையினையும் உடைய, பசும்பூண் பாண்டியன் -
பசும்பூட் பாண்டியன் என்பானது, பாடுபெசுறு சிறப்பின் கூடல் அன்ன நின் -

பெருமை யமைந்த சிறப்பினையுடைய மதுரையை யொத்த நினது, ஆடு வண்டு
அரற்றும் உச்சி - அசையும் வண்டு ஒலிக்கும் உச்சியினையுடைய, தோடு ஆர் கூந்தல்
மரீஇ யார் - பூவிதழ் பொருந்திய கூந்தற்கண்ணே பொருந்தித் துயின்றோர் ஆய அவர்;

9 - 10. நெஞ்சு உருக வருவர் - அதனை நினைந்து தம் நெஞ்சம் உருகுதலால்
விரைந்து வருவர்; ஆகலின் வருந்தாதேகொள்.

(முடிபு) தோழி! வாழி! நல்லிசை வலித்த நாணுடை மனத்தர், வெஞ்சுரம்
இறந்தனராயினும், நின் கூந்தல் மரீஇயோர் ஆய அவர் நெஞ்சுருக, வருவர். ஆகலின்
வருந்தாதே கொள்.

(வி - ரை.) பகைவரை அழித்தற்கும் நட்டாரை ஆக்கற்கும் பொருள்
இன்றியமையாததாகலின், பொருளீட்டும் முயற்சியின்றி இல்லில் இருப்போர்க்கு
அவை இல்லை என்றார். பொருள் பகைவரை அழித்தற்குக் கருவியாகுமென் பதை,
1'செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும், எஃகதனிற் கூரிய தில்' என்பதனால்
அறிக. அது நட்டாரை ஆக்குதற்கு உரியதென்பது, ஆசிரியர் நக்கீரனார் பாடிய
2'கேள்கே ழுன்றவுங் கிளைஞ ராரவும்' என்னும் பாட்டினாற் பெறப்படும்.

1. குறள். 76. 9. 2. அகம். 93.

1அரிதாய அறனெய்தி அருளியோர்க் களித்தலும், பெரிதாய பகைவென்று
பேணாரைத் தெறுதலும்,தருமெனப்...பொருள்வயிற் சென்ற நங்காதலர்' என்பதுங்
காண்க. செம்மல் - தலைமை: ஈண்டுச் செருக்கின்மேற்று. உதவி உய்க்கும் ஆண்மை
என்க. உவக்கம் என்பது பாடமாயின், சேர்ந்தோர் உவத்தற்கு ஏதுவாய உதவியை
ஆளுந்தன்மை என்று பொருள் கொள்க. நாண் - பழிக்கு அஞ்சுரம் குணம்.
தொலைந்தோர் தலைகளை யுடைமையின் நினைப்போரை நடுங்கச் செய்யும் கடம்
என்க. நம் நெஞ்சு நெகிழுமாறு வருவர் என்றுரைத்தலுமாம். கடந்த பாண்டியன் என்க;
பெயரெச்சத்தினைக் காரணப் பொருட்டாகக் கொண்டு, கடந்த நல்லிசை என்றலுமாம்.
அரற்றும் முச்சி எனப் பிரித்தலுமாம்.

1. கலி. 11: 1 - 4.

- - - - -

232. குறிஞ்சி

[தோழி, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.]

காணினி வாழி தோழி பானாள்
 மழைமுழங்கு அரவங் கேட்ட கழைதின்
 மாஅல் யானை புலிசெத்து வெழீஇ
 இருங்கல் விடரகஞ் சிலம்பப் பெயரும்
 பெருங்கல் நாடன் கேண்மை இனியே 5
 குன்ற வேலிச் சிறுகுடி யாங்கண்
 மன்ற வேங்கை மணநாள் பூத்த
 மணியேர் அரும்பின் பொன்வீ தாஅய்
 வியலறை வரிக்கும் முன்றில் குறவர்
 மனைமுதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கும் 10
 ஆர்கலி விழவுக்களங் கடுப்ப நாளும்
 விரவுப்பூம் பலியொடு விரைஇ அன்னை
 கடியுடை வியனகர்க் காவல் கண்ணி
 முருகென வேலன் தரூஉம்
 பருவ மாகப் பயந்தன்றால் நமக்கே. 15

---- - கொடிமங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனார்.

(சொ - ள்.) 1. தோழி - , வாழி - , இனி காண் - இப்பொழுது யான் கூறுவதனை உணர்வாயாக;

1 - 5. பால் நாள் - நடு இரவில், மழை முழங்கு அரவம் கேட்ட - மேகம் முழங்கும் இடியொலியினைக் கேட்ட, கழைதின் மாஅல் யானை - மூங்கிலைத் தின்னும் பெரிய யானையானது, புலி செத்து வெழீஇ - அவ்வொலியினைப் புலியின் ஒலி எனக் கருதி அஞ்சி, இரு கல் விடர் அகம் சிலம்ப பெயரும் - பெரிய மலையின் முழைஞ்சிடம் எதிரொலி செய்யக் கதறிப் பெயர்ந்தோடும், பெரு கல் நாடன் கேண்மை - பெரிய மலை பொருந்திய நாட்டினையுடைய தலைவனது நட்பு ;

5 - 11. இனி - இக்காலத்து, குன்றவேலி சிறு குடி ஆங்கண் - குன்றங்களாய வேலியினையுடைய சீறாரிடத்தே, மன்ற வேங்கைமணம் நாள் பூத்த - மன்றத்தின் கண்ணுள்ள வேங்கை மரங்கள் மணநாளாகிய காலத்தே பூத்த, மணி ஏர் அரும்பின் பொன்வீ தாஅய் - மணியை யொத்த அரும்பு மலர்ந்த பொன்போன்ற பூக்கள் பரந்து, வியல் அறை வரிக்கும் முன்றில் - அகன்ற பாறைகளை அழகுறுத்தும் முற்றத்திலே,

குறவர் - குறவர்கள், மனை - மனைக்கண்ணுள்ள, முதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கும் - ஆடுதல் வல்ல மகளிரொடு குரவை ஆடும், ஆர்கலி விழவுக் களம் கடுப்ப - ஆரவாரமிக்க விழாக்களத்தை யொப்ப;

11 - 15. அன்னை - , நாளும் - நாடொறும், விரவு பூ பலியொடு விரைஇ - விரவிய பலவகைப் பூக்களாய் பலியொடு பொருந்தி, கடி உடை வியன் நகர் காவல்கண் - காவல் பொருந்திய அகன்ற மலையின் கண் காத்தலைக் கருதி, முருகு என - நமது வேறுபாடு முருகனால் உண்டாய் தென்று, வேலன் தருஉம் - வேலனை அழைக்கும், பருவம் ஆக நமக்கு பயந்தன்று - காலமாக நமக்கு விளைந்தது.

(முடிபு) தோழி! வாழி! காண்; நாடன் கேண்மை, இனி அன்னை முருகென (எண்ணி) காவல் கண்ணி, பலியொடு விரைஇ, வேலனைத் தருஉம் பருவமாக நமக்குப் பயந்தன்று.

சிறுகுடியாங்கண் வேங்கையின் பொன்வீ தாஅய் அறைவரிக்கும் முன்றிலில் குறவர் மகளிரொடு குரவை தூங்கும் களங்கடுப்பப் பூம் பலியொடு விரைஇ என்க.

(வி - ரை.) மணி - முத்து, முத்துக்களில் பொன்மை செம்மை யுடையவும் உளவென்பது, 1'சந்திர குருவே அங்கா ரகனென, வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியும்' என்பதனாற் பெற்றாம். அரும்புடன் வீ தாஅய் என்றலுமாம். காவல் கண்ணி என்பதற்கு, நம்மை இற்செறித்தலைக் கருதி என்றும், நமக்குத் தீங்குண்டாகாமல் முருகன் காத்தலைக் கருதி யென்றும், இருவகையாகக் கோடலும் பொருந்தும். விழவுக் களம் கடுப்ப என்னும் உவமையால், வேலன் வெறியாடுமிடத்திற்கு மலர் சிதறிக்கிடத்தலுடன் குரவை ஆடுதல் கோடலுமாம்.

1. சிலப். ஊர்காண். 195 - 196.

233. பாலை

[பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.]

அலமரல் மழைக்கண் மல்குபனி வாரநின்
அலர்முலை நனைய அழாஅல் தோழி
எரிகவர்பு உண்ட கரிபுறப் பெருநிலம்
பீடுகெழு மருங்கின் ஓடுமழை துறந்தென

ஊனில் யானை உயங்கும் வேனில் மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்தின் துறக்கம் எய்திய தொய்யா நல்லிசை முதியர்ப் பேணிய உதியஞ் சேரல் பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை இரும்பல்	5
கூளிச் சுற்றம் குழீஇருந் தாங்குக் குறியவும் நெடியவுங் குன்றுதலை மணந்த சுரனிறந் தகன்றன ராயினும் மிகநனி மடங்கா உள்ளமொடு மதிமயக் குறாஅப் பொருள்வயின் நீடலோ இலர்நின்	10
இருளைங் கூந்தல் இன்துயின் மறந்தே.	15
---- ---- மாமூலனார்.	

(சொ - ள்.) 1 - 2. தோழி - , அலமரல் மழை கண் மல்கு பனி வார - கலங்குகின்ற குளிர்ந்த கண்ணினின்றும் நிறைந்த நீர் ஒழுகலின், நின் அலர்முலை நனைய அழாஅல் - நின் பரந்த முலை நனைய அழாதே;

3 - 5. எரி கவர்வு உண்ட - நெருப்புச் சூழ்ந்து எரித்திட்ட, கரிபுறம் பெரு நிலம் - கரிந்த இடங்களையுடைய பெரிய நிலத்தை, பீடுகெழு மருங்கின் ஓடு மழை துறந்தென - வளம் பொருந்தியவேறு இடங்கட்கு ஓடும் மழை துறந்திட்டதாக, ஊன் இல் யானை உயங்கும் வேனில் - தசை யொழிந்த யானை வருந்தும் வேனிற்கண்;

6 - 10. மறப் படைக் குதிரை மாறா மைந்தின் - வீரம் பொருந்திய குதிரைப் படைகளுடன் புறக்கிடாத வலியையுடைய, துறக்கம் எய்திய தொய்யா நல் இசை - துறக்கத்தினை யடைந்த கெடாத நல்ல புகழினையுடைய, முதியர் பேணிய உதியன் சேரல் - முன்னோர்கட்குத் தென்புலக் கடன் ஆற்றிய உதியன் சேரலாதன் எனும் மன்னன், பெருசோறு கொடுத்த ஞான்றை - அவர்கட்குப் பலியாகப் பெருஞ்சோறு படைத்திட்ட காலத்தே, இருபல் கூளிச் சுற்றம் குழீஇ இருந்தாங்கு - கரிய பலவாய பேய்ச்சுற்றங்கள் அதனை உண்பதற்குக் கூடியிருந்தாற் போல;

11 - 14. குறியவும் நெடியவும் குன்று தலை மணந்த - குறியனவும் நெடியனவுமாய் குன்றுகள் இடந்தொறுமுள்ள, சுரன் இறந்து - சுரத்தினைக் கடந்து, மிக நனி மடங்கர் உள்ளமொடு - மிகப் பெரிதும் அடங்காத உள்ளமுடையராய், மதிமயக்குறாஅ - அறிவுமயங்குத லுற்று, பொருள்வயின் அகன்றனர் ஆயினும் - பொருள் ஈட்டுதலைக் கருதிச் சென்றாராயினும்;

14 - 15. நின் இருள் ஐங் கூந்தல் இன் துயில் மறந்து - நினது கரிய ஐம் பகுப்பாய் கூந்தலிற் பெறும் இனிய துயிலை மறந்து, நீடல் இலர் - தாழ்த்திருத்தல் இலராவர்; விரைந்து வருவர்.

(முடிபு) தோழி அழாஅல், வேனிற்கண் குறியவும் நெடியவும் குன்று தலை மணந்த சுரன் இறந்து பொருள்வயின் அகன்ற னராயினும் நின் கூந்தல் இன்றுயில் மறந்து, நீடலோ இலர்.

(வி - ரை.) பெரு நிலத்தின்கண் யானை உயங்கும் வேனில் எனவும், குதிரைப்படையினையும் மைந்தினையுமுடைய உதியஞ் சேரல் எனவும் கூட்டுக. இனிக் குதிரைப் படையினையும் மைந்தினையும் உடைய முதியர் என்றுரைத்தலுமாம். உதியன் சேரல் துறக்கமெய்திய தன் முன்னோர்க்குப் பிண்டம் ஈதலாகிய கடன் ஆற்றியபோது, பெருஞ்சோறு அளித்தனன் என்க. இனி, பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்று என்பதனைப் பாரதப்போரில் இருதிறப் படைக்கும் சோறளித்த ஞான்று என்றுரைப்பாருமுளர். உதியஞ் சேரலாதன் என்பான் பாரதப் போரில் சோறளித்தமை, 'அலங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினை இ....ரைம் பதின்மரும் பொருது களத்தொழியப், பெருஞ்சோற்று மிகுபதும் வரையாது கொடுத்தோய்' 2'ஓரைவ ரீரைம் பதின்மர் உடன் றெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன்' என்பவற்றாற் பெறப்படுமாயினும், ஈண்டும் பாரதப்போரைச் சுட்டும் குறிப்பு யாது மின்மையின், இவ்வுதியன் சேரன் அவனின் வேறாயினான் எனக் கொள்ளல் வேண்டும். தொய்யா - கெடாத. கூளிச் சுற்றம் - அறியவும் பெரியவுமாகிய பேய்களின் சுற்றம்.

1. புறம். 2.

2. சிலப் - வாழ்த்து, ஊசல்வரி, 6 - 8.

234. முல்லை

[தலைமமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.]

கார்பயம் பொழிந்த நீர்திகழ் காலை
நுண்ணயிர் பரந்த தண்ணயம் மருங்கில்
நிரைபறை அன்னத்து அன்ன விரைபரிப்
புல்உளைக் கலிமா மெல்லிதிற் 1கொளீஇய
வள்பொருங் கமையப் பற்றி 2முள்கிய
பல்கதி ராழி மெல்வழி யறுப்பக்
காலென மருள ஏறி நூலியற்

3கண்ணோக்கு ஒழிக்கும் பண்ணமை நெடுந்தேர்
வல்விரைந் தூர்மதி நல்வலம் பெறுந்

4ததர்தழை முனைஇய தெறிநடை மடப்பிணை 10

ஏறுபுணர் உவகைய ஊறில உகள
அஞ்சிறை வண்டின் மென்பறைத் தொழுதி
முல்லை நறுமலர்த் தாதுநயந் தூத
எல்லை போகிய புல்லென் மாலைப்

புறவடைந் திருந்த உறைவின் நல்லூர்க் 15

கழிபட ருழந்த பனிவா ருண்கண்
நன்னிறம் பரந்த பசலையள்
மின்னேர் ஒதிப் பின்னுப்பிணி விடவே.

-----5 பேயனார்

(பாடம்) 1. கொளீஇ.	2. மூழ்கிய.
3. கண்ணோக்கு ஒளிக்கும்.	4. தகர் நனை.
5. கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்.	

(சொ - ள்.) 9. நல்வலம் பெறுந் - தேர் செலுத்துதலில் நல்ல வெற்றியுடைய பாக!

1 - 8. கார் பயம் பொழிந்த நீர் திகழ் காலை - மேகம் நீரை பொழிந்ததாலாய
வெள்ளம் விளங்கும் காலத்தே நுண் அயிர் பரந்தண் அயம் மருங்கின் - நுண்ணிய
மணல் பரவிய குளிர்ந்த நீர்நிலையிடத்தே, நிரை பறை அன்னத்து அன்ன -
வரிசையாகப் பறத்ததயுடைய அன்னப் பறவையை ஒத்த, விரை பரி புல் உளை கலிமா
விரைந்த செலவினையுடைய புல்லிய பிடரிமயிரினையுடைய செருக்கு வாய்ந்த
குதிரைகளை, மெல்லிதின் கொளீஇய வள்பு ஒருங்கு அமையப் பற்றி - மென்மையுறப்
பூட்டிய கடிவாள வாரினை ஒரு பெற்றியமையாப் பற்றி, முள்கிய பல்கதிர் ஆழி
மெல்வழி அறுப்ப - நிலத்தே பதிந்த பல ஆரங்களையுடைய உருளை மென்னில
வழியை அறுத்தேக, கால் என மருள - வேகத்தாற் காற்றென வியக்க, ஏறி -
ஏறியமர்ந்து, நூல் இயல் கண் நோக்கு ஒழிக்கும் பண் அமை நெடுந்தேர் - நூல்
நெறிப்படி இயன்றதும் வேகத்தாற் கண்ணின்பார்வையினைத் தவிர்ப்பதும் பண்
அமைந்ததுமாய நெடிய தேரினை;

10 - 15. ததர் தழை முனைஇய தெறிநடை மடப்பிணை - நெருங்கிய தழையினை
மிகத்தின்று வெறுத்த துள்ளிச்செல்லும் நடையினை யுடைய இளைய பெண்மான், ஏறு
புணர் உவகைய ஊறு இல உகள - ஆண்மானுடன் கூடிய மகிழ்ச்சியை யுடையவாய்

இடையூறின்றித் துள்ளித்திரிய, அம் சிறை வண்டின் மென்பறைத் தொழுதி - அழகிய சிறையினையுடைய வண்டின் மெல்லிய பறத்தலையுடைய கூட்டம், முல்லை நறு மலர் தாது நயந்து ஊத - நறிய முல்லை மலரில் உள்ள பூம்பொடியினை விரும்பி ஊத, எல்லை போகிய புல் என் மாலை - பகற்பொழுது கழந்த பொலிவற்ற மாலைக்காலத்தே, புறவு அடைந்திருந்த உறைவு இன் நல் ஊர் - முல்லைநிலத்தைச் சார்ந்திருந்த உறைதற்கு இனிதாகிய நல்ல ஊரின் கண்ணே;

16 - 18. கழி படர் உழந்த பனிவார் உண்கண் - மிக்க துன்பத்தில் வருந்திய நீர்வாரும் மையுண்ட கண்களையும். நல் நிறம் பரந்த லையள் - நல்ல மேனியின்கண் பரவிய பசலையையும் உடைய நம் தலைவி, மின் நேர் ஓதி - தனது மின்னலையொத்த கூந்தலின், பின்னுப் பணி விடவே - பின்னலாய் பிணிப்பு நீங்க;

9. வல் விரைந்து ஊர்மதி - மிக விரைந்து செலுத்துவாயாக.

(முடிபு) நல்வலம் பெறுந்! நல்லூர்க்கண் மாலையில் கழிபடர் தந்த பசலையள் ஓதியின் பின்னும் பணி விட நெடுந்தேர் வல்லரைந்து ஊர்மதி.

(வி - ரை.) கார்பயம் பொழிந்த என்றதனால், தலைவன் குறித்த நீர்ப்பருவம் வந்தமை பெற்றாம். நுண்மணல் பரந்த நீர்நிலைகளின் அகத்தே தாழ்விரைந்து பறக்கும் அன்னம், அங்ஙனம் பறப்பதுபோல் விரைந்து தாவிச் செல்லும் குதிரைக்குத் தொழில் பற்றி உவமமாகும். தொல்காப்பியனார், 1'வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, இடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை, உள்ளம் போல உற்றுழி யுதவும், புளியற் கலிமா வுடைமையான்' எனக் கூறுதலுங் காண்க. தூய வெண்ணிற முடைமை பற்றிப் பண்புவமை விரவிவந்த தெனலுமாம். குதிரைக்கு வெண்ணிறம் சிறந்ததாதல், 2'பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டி' என்பதனால் அறிக. வள்பு - வார். மழையால் நிலம் நெகிழ்ந்திருத்தலின் மெல்வழி எனப்பட்டது. கட்புலன் கதுவலாகாத விரைவுடைமையின், காலென மருள எனவும், கண்ணோக் கொழிக்கும் எனவும் கூறினார். தன் பிரிவால் பசலை பரந்த மேனியளாய் ஒப்பனை செய்யாது பிணிப்புற்றிருக்கும் கூந்தலையுடையளாய்ப் படருழக்கும் தலைவியின் துன்பத்தைப் போக்குதற்கு மிக விரைந்து சேறல் வேண்டுமென் பான், 'காலென மருள வல்விரைந்த ஊர்மதி' என்றான். பாகன் அங்ஙனம் செலுத்தும் ஆற்றல் உடையன் என்பது புலப்பட, 'நல்வலம் பெறுந்' என, விளித்தான். கார்ப்பருவம் வந்துற்றமையால் முல்லை நிலத்துள்ள மானினங்களும் வண்டுகளும் நறிய உணவினையுண்டும், துணையுடன் கூடியும் மகிழ்ந்திருக்க, அந்நிலத்தின் கண்ணதாகிய உறைதற்கினிய ஊரிலிருக்கும் தலைவி அவற்றைக் காணுந்தொறும் ஆற்றாமை மீதூர்ந்து படருழப்பள் என்பது

தோன்ற, மடப்பிணை உவகைய உகள, வண்டின் தொகுதி தாது நயந்தூத,
கழிபடருழந்த பசலையள் என்றான் என்க. பின்னுப் பிணி விட என்றது, தன்
வருகையால் மகிழ்ச்சியுற்றுக் கூந்தலை ஒப்பனை செய்துகொள்ள என்றபடி.

1. தொல். கற். 59. 2. பொருந. 165.

235. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் ஆற்றாமைமீதாரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

அம்ம வாழி தோழி பொருள் புரிந்து
உள்ளார் கொல்லோ காதல ருள்ளியுஞ்
சிறந்த செய்தியின் மறந்தனர் கொல்லோ
பயனிலங் குழைய வீசிப் பெயல்முனிந்து
விண்டு முன்னிய கொண்டல் மாமழை 5
மங்குல் அற்கமொடு பொங்குபு துளிப்ப
வாடையொடு நிவந்த ஆயிதழ்த் தோன்றி
சுடர்கொள் அகலில் சுருங்குபிணி யவிழ்ச்
சுரிமுகிழ் முசுண்டைப் பொதியவிழ் வான்பூ
விசும்பணி மீனிற் பசும்புத் லணியக் 10
1கள்வன் மண்ணைச் செறிய அகல்வயற்
கிளைவிரி கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூ
மாரியங் குருகின் ஈரிய குரங்க
நனிகடுஞ் சிவப்பொடு நாமந் தோற்றிப்
பனிகடி கொண்ட பண்பில் வாடை 15
மருளின் மாலையொ 2டருளின்றி நலிய
நுதலிறை கொண்ட அயலறி பசலையொடு
தொன்னலஞ் சிதையச் சாஅய்
என்னள்கொல் அளியள் என்னா தோரே.

---- - கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

(பாடம்) 1. களவன்.

2. டருளின்து.

(சொ - ள்.) க. தோழி - , வாழி - , அம்ம - கேட்பாயாக ;

4 - 16. பயன் நிலம் குழைய வீசி - பயன் தரும் நிலங்கள் நெகிழப் பெய்து, பெயல் முனிந்து - பின் பெய்தலை வெறுத்து, வண்டு முன்னிய கொண்டல் மா மழை - மலையைச் சேர்ந்த கொண்ட லாகிய கரியமேகம், மங்குல் அற்கமொடு பொங்குபு துளிப்ப - மீண்டும் இரவில் தங்குதலுற்றுப் பொங்கித் துளிக்க, வாயையொடு நிவந்த ஆய் இதழ் தோன்றி - வாடைக்காற்றால் உயர்ந்த அழகிய இதழினையுடைய செங்காந்தள், சுடர் கொள் அகலில் சுருங்கு பிணி அவிழ - சுடரினைக் கொண்ட அகல்போலச் சுருங்கிய அரும்பு விரிய, சுரிமுகிழ் முசுண்டை பொதி அவிழ் வான்பூ - சுரிந்த அரும்பினையுடைய முசுண்டையின் கட்ட விழ்ந்த பெரிய பூ, விசம்பு அணி மீனில் பசும் புதல் அணிய - வாளை அழகுறுத்தும் மீன்களைப்போலப் பசிய புதர்களை அழகுறுத்த, கள்வன் மண் அளை செறிய - நண்டு தனது மண் வளையுட் செறிந்திட, அகல் வயல் கிளைவிரி கரும்பின் கணைக்கால் வான் பூ - அகன்ற வயலில் கிளைத்து விரிந்த கரும்பினது திரண்ட காம்பினையுடைய பெரிய பூ, மாரி அம் குருகின் ஈரிய குரங்க - மழையில் நனைந்த நாரையைப்போல ஈரம் கொண்டனவாய் வளைந்திருக்க, நனி கடும் சிவப்பொடு நாமம் தோற்றி - மிக்க கடிய சினத்தினால் அச்சத்தை உண்டாக்கி, பனி கடி கொண்ட பண்பில் வாடை - பனி தங்கிய நற்பண்பில்லாத வாடைக் காற்றானது, மருளின் மாலையொடு அருளின்றி நலிய - மயங்குதலை யுடைய மாலைப் பொழுதுடன் கூடி இரக்கமின்றி நலிந்திட;

17 - 19. நுதல் இறை கொண்ட அயல் அறி பசலையொடு - நுதற் கண்ணே தங்குதல் கொண்ட அயலோரால் அறியப்படும் பசலையுடன், தொல் நலம் சிதையச் சாஅய் - பழைய மேனி நலம்கெட மெலிந்து, என்னள்கொல் அளியள் என்னாதோர் - என்ன நிலையினளாயினளோ இரங்கத்தக்காள் என்று உசாவி யறியாராதலின் ;

1 - 3. காதலர் - நம் தலைவர், பொருள் புரிந்து உள்ளார் கொல்லோ - பொருள் தேடுதலையே விரும்பி நம்மை நினைந்திலரோ, உள்ளியும் - நினைந்தும், சிறந்த செய்தியின் - செய்யும் வினையின் மிகுதியால், மறந்தனர் கொல்லோ - உசாவுதலை மறந்துவிட்டனரே ?

(முடிபு) தோழி! வாழி! பண்பில் வாடை மாலையொடு அருளின்றி நலிய, என்னள் கொல் அளியள் என்னாதோர் ஆதலின், நம் காதலர் நம்மை உள்ளார் கொல்லோ, உள்ளியும் சிறந்த செய்தியின் மறந்தனர் கொல்லோ?

மழை பொங்குபு துளிப்ப, தோன்றி பிணி அவிழ, முசுண்டை வான்பூ புதல் அழிய, கள்வன் அளைச் செறிய, கரும்பின் பூ ஈரிய குரங்கு சிவப்பொடு நாமம் தோற்றிப் பனி கடு கொண்ட வாடை என்க.

(வி - ரை.) குழைய - தளிர்க்க என்றுமாம். பெயல் முனிந்து என்றமையாலும், பொங்குபு துளிப்ப என்றமையாலும், பனிகடி கொண்ட வாடை என்றமையாலும், கூதிரின் பின்னர்த்தாகிய பனிப்பொழுது என்பது போதரும். மங்குல் - விசும்பு என்றுமாம். அற்கும் தங்குதல் : தொழிற் பெயர். கூதிர்ப் பருவத்தே மேகம் பெயலை வெறுத்து வானிலிருந்து துளிக்கும் இயல்பினது என்பது 1'பெயலுலந் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மழை, அகலிரு விசும்பிற் றுவலை கற்ப' என்பதனாலும் அறியப்படும். குரங்குதல் - வளைதல். சிவப்பு - வெகுல். நாம் என்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்தது. தலைவனைப் பிரிந்து தலைவி வருந்துதலை ஏனோர்க்கு அறிவிப்பது பசலையாகலின், 'அயலறி பசலை' எனப்பட்டது.

1. நெடுநல். 19 - 20.

236. மருதம்

[ஆற்றாமை வாயிலாகப் புக்க தலைமகள் நீக்கத்துக்கண் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

மணிமருள் மலர முள்ளி அமன்ற
துணிநீர் இலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீன்
அரிநிறக் கொழுங்குறை 2வெளவினர் மாந்தி
வெண்ணெ லரிநர் பெயர்நிலைப் பின்றை
3இடனில நெரிதரு நெடுங்கதிர்ப் பல்சூட்டுப் 5
பனிபடு சாய்ப்புறம் பரிப்பக் கழனி்க்
கருங்கோட்டு 4மாஅத்து அலங்குசினைப் புதுப்பூ
மயங்குமழைத் துவலையில் தாஅம் ஊரன்
காமம் பெருமை யறியேன் நன்றும்
உய்ந்தனென் வாழி தோழி யல்கல் 10
அணிகிளர் சாந்தின் அம்பட் டிமைப்பக்
கொடுங்குழை மகளிரின் ஒடுங்கிய இருக்கை
அறியா மையின் அழுந்த நெஞ்சின்
ஏற்றியல் எழினடைப் பொலிந்த மொய்ம்பின்
தோட்டிருஞ் சுரியல் மணந்த பித்தை 15
ஆட்டன் அத்தியைக் காணீ ரோவென

நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்
கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெனக்
கலுழ்ந்த கண்ணள் காதலற் கெடுத்த

ஆதி மந்தி போல
ஏதம் சொல்லி பேதுபெரி துறவே.

20

---- - பரணர்.

(பாடம்) 2. வெவ்விளர்.

3. இடைநிலம்.

4. மாஅத்தஅஞ்சினை

(சொ - ள்.) 1 - 9. தோழி - , வாழி - , வெண் நெல் அரிநர் - வெள்ளிய நெல்லை
அறுப்போர், மணி மருள் மலர - நீல மணியினை யொத்த மலர்களையுடைய, முள்ளி
அமன்ற - நீர் முள்ளி நிறைந்த, துணி நீர் இலஞ்சி கொண்ட - தெளிந்த நீரினையுடைய
மடுவிற் கவர்ந்த; பெருமீன் அரி நிறம் கொழு குறை - பெரிய மீனின் வரிகள்
பொருந்திய நிறத்தினையுடைய வளவிய துண்டினை, வெளவினர் மாந்தி -
கௌவியுண்டு, பெயர் நிலைப் பின்றை - எழுந்த பின்னர்க் (கொண்டு போய்ப்
போகட்ட,) இடன் இல நெரிதரு நெடும் கதிர் பல் சூட்டு - களத்தே வெற்றிடம் அறச்
செறிந்துள நீண்ட கதிரினையுடைய பல நெற்கட்டு களையுடைய, பனிபடு சாய்ப்புறம்
பரிப்ப - பனிதங்கிய கோரையையுடைய களனெலாம் சூழ, கழனி - வயற்புறத்தேயுள்ள,
கருங்கோட்டு மாஅத்து - கரிய கவரினையுடைய மாமரத்தின், அலங்கு சினைப் புது பூ -
அசையும் கொம்புகளிலுள்ள புதிய பூக்கள், மயங்கும் மழைத்துவலையில் தாஅம் ஊரன்
- கலந்து சொரியும் மழைத்துளிபோல உதிர்ந்து பரந்து கிடக்கும் ஊரனாகிய நம்
தலைவனது, காமம் பெருமை அறியேன் - காமம் பெருமை இவற்றினை அறியாதேன்;

10 - 13. அல்கல் - இரவில், அணிகிளர் சாந்தின் அம்பட்டு இமைப்ப - அழகு
விளங்கும் சாந்தினுடன் அழகிய பட்டாடை ஒளி செய, கொடு குழை மகளிரின்
ஒடுங்கிய இருக்கை - வளைந்த குழையணிந்த மகளிரைப்போல நம் தலைவன்
நாணியிருந்த இருக்கையினைக் கண்டு, அறியாமையின் அழிந்த நெஞ்சின் -
மடமையால் உருகப்பெற்ற நெஞ்சினேன் ஆயினமையின்;

14 - 21. காதலற் கெடுத்த - தன் கணவனை இழந்தமையின், கலுழ்ந்த கண்ணள் -
அழுத கண்ணினளாகிய, ஆதிமந்தி போல - ஆதிமந்தியைப்போல, ஏற்று இயல் எழில்
நடை - ஏற்றின் தன்மையுடைய எழுச்சி பொருந்திய நடையினையும், பொலிந்த

மொய்ம்பின் - பொலிவுற்ற தோளினையும், தோடு இரு சுரியல் மணந்த பித்தை - தொகுதி கொண்ட கரிய சுருளைப் பொருந்திய தலைமயிரினையுமுடைய, ஆட்டன் அத்தியைக் காணீரோ என - ஆட்டன் அத்தியாய என் தலைவனைக் கண்டீரலீரோ என்று, நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின் - நாட தோறும் ஊர்தோறும் சென்று, கடல் கொண்டன்று என புனல்ஒளித்தன்று என - என் தலைவனைக் கடல் கொண்டது போலும் புனல் கொண்டொளித்தது போலுமெனக் கூறி, ஏதம் சொல்லிப் பேது பெரிது உறல் - துன்பத்தைச் சொல்லிப் பெரிதும் மயங்குதலினின்றும்;

9 - 10. நன்றும் உய்ந்தனென் - பெரிதும் தப்பினேன்,

(முடிபு) தோழி! வாழி! ஊரன் காமம் பெருமை அறியேன், அல்கல் மகளிரின் ஒடுங்கிய அவனது இருக்கை கண்டு அழிந்த நெஞ்சின் காதலற் கெடுத்த ஆதிமந்தி போல ஏதம் சொல்லிப் பேதுறல் நன்றும் உய்ந்தனன்.

(வி - ரை.) பின்றைக் கொண்டு போகட்ட என வருவித்துரைக்க. காமம் பெருமை: என்னும்மை விகாரத்தாற் றொக்கன. சாந்தினொடு பட்டிமைப்ப என்றமையால், பரத்தையிற் பிரிந்து வந்தான் என்பது பெற்றாம். நாணாலும் அச்சத்தாலும் ஒடுங்கிய இருக்கை என்க. இருக்கை கண்டு என ஒரு சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நெஞ்சின் - நெஞ்சினேனாகலின் என விரித்துரைக்க. ஆதிமந்தி, தன் காதலனாகிய ஆட்டன் அத்தியுடன் நீராடியபொழுது அத்தியைக் காவிரி வவ்விச் சென்றமையின், அவள் அவனைப் பலவிடங்களிலும் தேடியுமுந்த வரலாறு முன்னர் 'வானுற நிவந்த' என்னும் அகப்பாட்டிலும் பரணராற் கூறப்பட்டமை அறிக. நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின் என்னும் அடுக்குகள் பன்மை குறித்தன. கொண்டன்று, ஒளித்தன்று என்னும் இடங்களில் ஐயப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல் விரித்துரைத்துக்கொள்க.

(மே - ள்.) 2'அணங்கே விலங்கே' என்னும் சூத்திரத்தே, புலவி பொருளாக அச்சம் வருதற்கு இப்பாட்டின் 'அணிகிளர் சாந்தின் அம்பட்டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரின் ஒடுங்கிய இருக்கை' என்ற அடிகளைக் காட்டினர், பேரா.

1. அகம். 222. 2. தொல். மெய். 8.

237. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.]

புன்காற் பாதிரி அரிநிறத் திரள்வீ நுண்கொடி அதிரலொடு நுணங்கறல் வரிப்ப அரவெயிற்று அன்ன அரும்புமுதிர் குரவின் தேனிமிர் நறுஞ்சினைத் தென்றல் போழக்	
குயில்குரல் கற்ற வேனிலுந் துயில்துறந்து இன்னா கழியுங்கங்கு லென்றுநின் நன்மா மேனி அணிநலம் புலம்ப இனைதல் ஆன்றிசின் ஆயிழை கனைதிறல் செந்தீ அணங்கிய செழுநிணக் கொழுங்குறை	5
மென்தினைப் 3புன்கம் உதிர்த்த மண்டையொடு இருங்கதிர் அலமருங் கழனிக் கரும்பின் விளைகழை பிழிந்த அந்தீஞ் சேற்றொடு பால்பெய் செந்நெற் பாசவல் பகுக்கும் புனல்பொரு புதவின் உறந்தை யெய்தினும்	10
வினைபொரு ளாகத் 4தவிர்விலர் கடைசிவந்து ஐய அமர்த்த உண்கணின் வையேர் வாலெயிறு ஊறிய நீரே.	15

---- - - தாயங் கண்ணனார்.

---- - -

(பாடம்) 3. புன்கம் உயர்த்த

4. தவிரலர்.

(சொ - ள்.) 1 - 8. ஆயிழை - அழகிய அணிகளையுடைய தலை வியே, புன் கால் பாதிரி அரி நிற திரள் வீ - புல்லிய காம்பினையுடைய பாதிரியின் வரிகள் பொருந்திய நிறமுடைய திரண்ட மலர், நுண்கொடி அதிரலொடு - மெல்லிய கொடியாகிய புனலியின் மலரொடு, நுணங்கு அறல் வரிப்ப - நுண்ணிய மணலிடத்தே கோலஞ் செய்ய, அரவு எயிறு அன்ன அரும்பு முதிர் குரவின் - பாம்பின் பல் அனைய அரும்புகள் முதிர்ந்த குராவினது, தேன் இமிர் நறு சினை தென்றல் போழ - வண்டுகள் ஒலிக்கம் நறிய கிளையில் தென்றல் ஊடறுத்துச் செல்ல, குயில் குரல் கற்ற வேனிலும் - குயில் கூவுதலைப் பயின்ற வேனிற்காலத்தும், கங்குல் - இராப்பொழுதானது, துயில் துறந்து இன்னா கழியும் என்று - துயிலின்றி வருந்தும்படி இன்னாதாய்க் கழியா நிற்கும் என்று கூறி, நின் நல் மா மேனி அணி நலம் புலம்ப - நினது நல்ல மாமை நிறத்தையுடைய மேனியின் சிறந்த அழகு ஒழிய, இனைதல் ஆன்றிசின் - வருந்துதல் ஒழுவாயாக ;

8 - 14. கனை திறல் செந்தீ அணங்கிய செழு நிண கொழு குறை - செறிந்த வலிய செந்தீயில் சுட்ட வளம் பொருந்திய நிணத்தில் கொழுவிய துண்டுகளை, மென் தினை

புன்கம் உதிர்த்த மண்டையொடு - மெல்லிய தினைச்சோற்றிலே சொரிந்த கலத்துடன், இருங் கதிர் அலமரும் கழனி - பெரிய நெற்கதிர்கள் சுழல்கின்ற வயலிடத்து, கரும்பின் விளைகழை பிழிந்த - முற்றிய கரும்பின் தண்டினைப் பிழிந்த, அம் தீம் சேற்றொடு - அழகிய இனிய சாறு அட்டபாகுடன், பால் பெய் - பாலினையும் பெய்து அளைந்த, செந்நெல் பாசவல் - செந்நெல்லாலாகிய பசிய அவலை, பகுக்கும் - பாணர் முதலாயினார்க்குப் பகுத்துக்கொடுக்கும், புனல் பொரு புதவின் உறந்தை எய்தினும் - நீர் மோதுகின்ற வாய்த் தலைகளையுடைய உறையூரையே அடைவதாயினும் ;

15 - 17. கடை சிவந்து ஐய அமர்த்த உண்கண் நின் - கடை சிவப்புற்று வியக்குமாறு பொருந்திய மையுண்ட கண்களையுடைய நினைது, வை ஏர் வால் எயிறு ஊறிய நீர் - அழகு பொருந்திய கூரிய வெள்ளிய எயிற்றின்கண் ஊறிய நீரினை, வினை பொருளாக - (நம் தலைவர்) பொருளீட்டும் வினை காரணமாக, தவிர்விலர் - உண்ணாது தவிர்ந்திருப்பாரல்லர்.

(முடிபு) ஆயிழை! வேனிலும் கங்குல் இன்னா கழியும் என்று நின்மேனி நலம் புலம்ப இனைதல் ஆன்றிசின்; நம் தலைவர் உறந்தை எய்தினும் நின்வால் எயிறு ஊறிய நீரினை வினைபொருளாகத் தவிர் விலர்.

(வி - ரை.) புன்கால் வீ எனக் கூட்டுக. அரி - ஒண்மையுமாம். 'புன்கால்....குயில் குரல்கற்ற' என்றதனால் ஈண்டுக் குறித்தது இள வேனில் ஆகும். பாதிரி முதலிய பூக்கள் நீர் வற்றிய கருமணலிற் சிதறி அழகு செய்தலும், தென்றல் பூத்த குரா முதலியவற்றை ஊடறுத்து வந்து வீசுதலும், வண்டுகள் ஒலித்தலும், குயில் கூவுதலும் உடைய இளவேனிற் போது, கூடியிருப்பார்க்கு மிக்க இன்பத்தினைச் செய்வதாகலின், வேனிலும் என்னும் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. அணங்குதல் - வருத்துதல் ; ஈண்டுச் சுடுதல் என்றபடி. மண்டை - பாணருடைய உண்கலம். புன்கம் உதிர்த்த மண்டையொடு என்றாரேனும், மண்டையின்கண் சொரிந்த புன்கத்தினையும் பாசவலினையும் பகுக்கும் எனக் கொள்க ; இனி, புன்கத்தை ஒழித்த மண்டையின்கண் பாசவற் பகுக்கும் என்னலுமாம்; இதற்கு மண்டையொடு என்பது வேற்றுமை மயக்கம். விளை கரும்பின் கழை என மாறுக. சேறு - சாறு காய்ச்சிய பாகு. சாறு என்னலுமாம். பகுக்கும் ஹந்தை என்றது, படுத்தளிக்கும் வண்மையுடையார் வாழும் செல்வம் மிக்க உறந்தை என்றபடி. பொருளாக - காரணமாக. ஊறிய நீர் தவிர்விலர் என்றது, அதனை உண்ணும் வேட்கையால் விரைந்து வருவர் என்று குறிப்பித்தவாறாயிற்று.

238. குறிஞ்சி

[இரவுக்குறி வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.]

மான்றமை யறியா மரம்பயில் இறும்பின்
 ஈன்றிளைப் பட்ட வயவுப்பிணப் பசித்தென
 மடமான் வல்சி தரீஇய நடுநாள்
 இருண்முகைச் சிலம்பின் இரைவேட் டெழுந்த
 1பணைமருள் எருத்திற் பல்வரி இரும்போத்து 5
 மடக்கண் ஆமான் மாதிரத்து அலறத்
 தடக்கோட்டு ஆமான் அண்ணல் ஏறு
 நனந்தலைக் கானத்து வலம்படத் தொலைச்சி
 இருங்கல் வியலறை சிவப்ப ஈர்க்கும்
 பெருங்கல் நாட பிரிதி யாயின் 10
 மருந்தும் உடையையோ மற்றே இரப்போர்க்கு
 இழையணி நெடுந்தேர் களிறொடு என்றும்
 மழைசுரந் தன்ன ஈகை வண்மகிழ்க்
 கழல்தொடித் தடக்கைக் 2கலிமான் நள்ளி
 நளிமுகை யுடைந்த நறுங்கா ரடுக்கத்துப் 15
 போந்தை முழுமுதல் நிலைஇய காந்தள்
 மென்பிணி முகையவிழ்ந் தலர்ந்த
 தண்கமழ் புதுமலர் நாறும்நறு நுதற்கே.

---- - - - கபிலர்.

(பாடம்) 1. பணை மருள். 2. கடுமான் நள்ளி.

(சொ - ள்.) 1 - 10. மான்றமை அறியாமரம் பயில் இறும்பின் - மரங்கள்

ஒன்றோடொன்று பின்னியிருத்தல் அறியப்படாதவாறு நெருங்கியுள்ள காட்டின்கண்,
 ஈன்று இளைப்பட்ட வயவு பிண பசித்தென - ஈன்று காவற்பட்ட

வேட்கையினையுடைய பெண்புலி பசியுற்றதாக மடமான் வல்சி தரீஇய - அதற்கு

இளைய மானாகிய உணவைக் கொணர்ந்துதர, நடுநாள் இருள்முகைச் சிலம்பின்
 இரைவேட்டு எழுந்த - நடுஇரவில் இருண்ட குகைகளையுடைய பக்க மலையில் இரை

கொள்ளுதலை விரும்பிப் புறப்பட்ட, பணைமருள் எருத்தின் பல்வரி இருபோத்து -
 பனந்துண்டினைப் போன்ற பிடரியினையுடைய பல வரிகளையுடைய பெரிய

ஆண்புலி, மடகண் ஆமான் மாதிரத்து அலற - மடப்பம் பொருந்திய

கண்ணினையுடைய காட்டுப்பசு சேய்மைக்கண் நின்று அலற, தட கோட்டு ஆமான்
 அண்ணல் ஏறு - வளைந்த கோட்டினையுடைய தலைமை பொருந்திய அக் காட்டுப்

பசுவின் ஏற்றினை, நனதலைக் கானத்து வலம்பட்டி தொலைச்சி - அகன்ற
இடத்தினையுடைய காட்டில் வலப்பக்கம் வீழக் கொன்று, இரு கல் வியல் அறை
சிவப்ப ஈர்க்கும் - பெரிய மலையை யடுத்த அகன்ற பாறைகள் குருதியால் சிவந்திட
இழுத்தேகும், பெரு கல் நாட - பெரிய மலை பொருந்திய நாட்டையுடையவனே!

பிரிதியாயின் - நீ இவளைப் பிரிந்து செல்வாயாயின்,

11 - 18. இரப்போர்க்கு - பாணர் முதலிய இரவலர்க்கு, இழை அணி நெடு தேர் -
அணிகள் அணிந்த நெடிய தேரை, களிற்றொடு - களிற்றுடன், என்றும் மழை சுரந்தன்ன
ஈகை - எஞ்ஞான்றும் வானம் சுரந்தளிப்பது போன்று தரும் ஈகையினையும், வண்
மகிழ் - மிக்க மகிழ்ச்சியினையும், கழல் தொடி - கழலவிட்ட தொடியணிந்த, தடகை -
பெரிய கையினையும், கலிமான் - செருக்குற்ற குதிரைகளையுமுடைய, நள்ளி - நள்ளி
என்பானது, நளி முகை உடைந்த நறு கார் அடுக்கத்து - செறிந்த அரும்புகள் மலர்ந்த
நறிய கரிய பக்கமலைகளில், போந்தை முழுமுதல் நிலைஇய - பனையின் பெரிய
அடிப்பக்கத்தே நிலைபெற்றுள்ள, காந்தள் மெல் பிணி முகை அவிழ்ந்து அலர்ந்த -
காந்தளது மெல்லிய பிணிக்கப் பெற்ற அரும்புகள் இதழ் விரிந்து மலர்ந்த, தண் கமழ்
புதுமலர் நாறும் நறு நுதற்கு - தண்ணிதாகிக் கமழும் புதிய மலர் போல நாறும் நறிய
நெற்றியுடையாளை (இறவாது காத்தற்கு)

11. மருந்தும் உடையையோ - மருந்தினையும் உடையையோ? மற்று - உடையை
யல்லையாகலின் பிரியற்க.

(முடிபு) பெருங்கல் நாட! நீ இவளைப் பிரிதியாயின், நறு நுதலையுடையாளை
(இறவாது காத்தற்கு) மருந்தும் உடையையோ! மற்று.

(வி - ரை.) மான்றமை - மயங்கினமை. வயவு - சூல் முதிர்ந்த விடத்தும்
ஈன்றவிடத்தும் உணவு முதலிய பற்றி யுண்டாம் ஆசைப் பெருக்கம்: பணை மருள்
என்பது பாடமாயின், பட்டடைபோலும் என்க. பட்டடை - கொல்லன் உலைக்களத்து
அடைகல். பல்வரி என்னும் அடையால், போத்து, புலிக்காயிற்று புலியானது பசியால்
உயிர் வருந்துவதாயினும் இடப்பக்கத்தில் வீழ்ந்த விலங்கினை உண்ணாமையும்,
வலப்பக்கத்தே வீழ்த்தி உண்ணாதலும் ஆகிய இயல்பினையுடைய தென்பது 1'கடுங்கட்
கேழல் இடம்பட வீழ்ந்தென; அன்றவண் உண்ணாதாகி வழிநாள்,

இருங்களிற்றொருத்தல் நல்வலம் படுக்கும், புலிபசித்தன்ன' என்பதனால் அறிக.
2'தொடங்கு வினைதவிரா அசைவில் நோன்றாள், கிடந்துயிர் மறுகுவதாயினும்

இடம்படிள், வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினும்' என இந்நூலுள் முன்னர்ப்
 போந்தமையும் அறியற்பாற்று. மற்று, வினைமாற்று. தேர் களிற்றொடு ஈயும் என ஒரு
 சொல் விரித்துரைக்க. வண்மகிழ் - வண்மையாலாகிய மகிழ்ச்சியுமாம்.
 நளிமுகையுடைந்த - பூக்களின் செறிந்த முகையுடைந்த என்க. நறு நுதற்கு - நறு
 நுதலையுடையானை இறவாது காத்தற்கு என விரித்துரைக்க. மருந்தும் உடையையோ
 என்றது, நீ பிரியின் இறந்து படுவள் என்றபடியாம்; என்றும் பிரியா திருக்க வரைந்து
 கொள்க என்பதுகருத்து.

1. புறம். 190. 2. அகம். 29.

239. பாலை

[பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

1 அணிதோ தானே எவனா வதுகொல்
 மன்றும் தோன்றாது மரனும் மாயும்
 புலியென உலம்பும் செங்கண் ஆடவர்
 ஞெலியொடு பிடித்த வார்கோல் அம்பினர்

எல்லார் எறிந்து பல்ஆத் தழீஇய
 விளிபடு பூசல் வெஞ்சுரத்து இரட்டும்
 வேறுபல் தேஎத்து ஆறுபல நீந்திப்
 புள்ளித் தொய்யில் பொறிபடு சுணங்கின்
 ஒள்ளிழை மகளிர் உயர்பிறை தொழுஉம்

புல்லென் மாலை யாமிவண் ஒழிய
 ஈட்டருங் குரைய பொருள்வயின் செலினே
 நீட்டுவிர் அல்லிரோ நெடுந்தகை யீரெனக்
 குறுநெடும் புலவி கூறி நம்மொடு

2 நெருநலுந் தீம்பல மொழிந்த
 சிறுநல் ஒருத்தி பெருநல் லாரே.

---- - - எயினந்தை மகனிளங்கீரனார்.

(பாடம்) 1. அணிதோ தானே எவனாகுவங்கொல்.

2. நெருநையும்

(சொ - ள்.) 12. நெடுந் தகையீர் - பெருந் தன்மையுடையீரே!

3 - 7. புலி என உலம்பும் செங்கண் ஆடவர் - புலிபோல முழங்கும் சிவந்த கண்ணையுடைய மறவர். ஞெலியொடு பிடித்த வார்கோல் அம்பினர் - தீக் கொள்ளியுடன் பிடித்துள்ள நீண்ட திரண்ட அம்பினராகிச் சென்று, எல் ஊர் எறிந்து - இரவில் மாற்றார் ஊரினைப்போரிற் றொலைத்து, பல் ஆ தழீஇய விளிபடு பூசல் - பல ஆனினங்களைக் கவர்ந்தமையால் உண்டாகிய ஒலித்தல் மிக்க ஆரவாரம், வெம் சுரத்து இரட்டும் - கொடிய சுரத்தே மாறி யொலிக்கும், வேறு பல் தேளத்து ஆறு பல நீந்தி - வேறுபட்ட மொழி வழங்கும் பல தேயங்களின் நெறிகள் பலவற்றைக் கடந்து சென்று;

8 - 12. புள்ளித் தொய்யில் - புள்ளி வடிவினதாக எழுதப்பட்ட கோலத்தினையும், பொறிபடு சுணங்கின் - பொறிகள் பொருந்தியதேமலையும் உடைய, ஒள் இழை மகளிர் - ஒள்ளிய அணிகளை யணிந்த மங்கையர், உயர் பிறை தொழுஉம் புல் என மாலை - உயர்ந்த பிறையினை வணங்கும்பொலிவற்ற மாலைக்காலத்தே, யாம் இவண் ஒழிய - நாம் இங்கே தனித்திருக்க, ஈட்டு அரும் குரைய - ஈட்டுதற்கு அருமையாய், பொருள் வயின் செலினே - பொருளீட்டும் வினைக்கண் செல்லின், நீட்டுவிர் அல்லிரோ என - காலம் தாழ்ப்பீர் அல்லீரோ என்று;

13 - 15. குறுநெடு புலவி கூறி - குறியனவும் நெடியனவுமாகிய ஊடலுரைகளைக் கூறி, நெருநலும் நம்மொடு தீம்பல மொழிந்த - நேற்றும் நம்முடன் இனிய பலவற்றை உரைத்த, சிறு நல் ஒருத்தி பெருநல் ஊர் - இளமை பொருந்திய நல்லளாய் நம் தலைவியது பெரிய நல்ல ஊரானது;

1 - 2. மன்றும் தோன்றாது - மன்றும் தோன்றப் பெறாது; மரனும் மாயும் - மரங்களும் மறையப்பெறும்; எவன் ஆவது கொல் - இனி எத்தன்மையது ஆகுமோ? அளிது - இரங்கத்தக்கது.

(முடிபு) நெடுந் தகையீர்! வேறு பல் தேயத்து ஆறு பல நீந்தி, யாம் இவண்ஒழிய, பொருள் வயிற் செலினே, நீட்டுவிர் அல்லிரோ என நெருநலும் நம்மொடு புலவிகூறித் தீம்பல மொழிந்த ஒருத்தி பெருநல் ஊர்மன்றும் தோன்றாது; மரனும் மாயும்; எவனாவது கொல்?

(வி - ரை.) செங்கண் ஆடவர் என்றது, வெட்சி மறவரை மாற்றார் ஊரினைத் தீக்கொளுவுதற்கு ஞெலியும், பகைவரைக் கோறற்கு அம்புங் கொண்டு

சென்றாராகலின், “ஞெலியொடு பிடித்த வார்கோலம்பினர்” எனப்பட்டார். இரவிலே சென்று ஊரினை அழிப்பராகலின் ‘எல் ஊரெறிந்து’ என்றார்; 1‘அரவூர் மதியிற் கரிதூர எம் - இரவூ ரெரிகொளீஇக் கொன்று’ என வருதல் காண்க. விளிபடு பூசல் - வெட்சியாருங் கரந்தையாரும் போர்செய்தலால் எழும் ஆரவாரம். ‘எல்லாரெறிந்து பல்லாத் தழீஇய, விளிபடு பூசல்’ என்பதன்கண், ஊர்கொலை, ஆ கோள், பூசல் மாற்று என்னும் வெட்சித்திணையின் துறைகள் அமைந்திருத்தல் அறியற்பாற்று. இரட்டும் ஆறு எனவும் தேஎத்து ஆறு எனவும் இயையும். தொய்யில் - சந்தனக்குழம்பு முதலியவற்றால் மகளிர் மார்பிலும் தோளிலும் செய்யும் கோலம். உயர்பிறை - மேல் வளர்தற்குரிய பிறை என்றுமாம். வதுவையாகாத கன்னியர் பிறை தொழுதல் மரபு என்க. இளமையும் எழிலும் வாய்ந்த தலைவியின் ஊடலுரையும் தலைவனுக்கு மிக்க இன்பம் விளைத்தனவாகலின், ‘புலவிகூறி நம்மொடு தீம்பல மொழிந்த, சிறுநல் லொருத்தி’ என்றான். தலைவியைப் பிரிந்த பிறறைஞான்று, இடைச்சுரத்தே தன் நெஞ்சிற்குக் கூறு கின்றானாகலின், நெருநலும் என்றான். பெருநல்லூர் - அவள் பிறத்தலாற் பெருமையும் நன்மையும் வாய்ந்த ஊர் என்க. ஊரின்கண் மன்றும் தோன்றாது மரனும் மாயும் என்றுமாம். தலைவியைப் பிரிந்து அவ்வூரை விடுத்துச் செல்லுந் தலைவன், தலைவிபாலுள்ள காதல்மிகுதியால் அவ்வூரினை நோக்கியவண்ணம் செல்வானாகலின், அங்ஙனம் செல்லுங்கால் முதலில் மன்று மறையவும், பின் உயர்ச்சியுடைய மரங்களும் மறையலுற்றன; அதனால் ஆற்றாமை எய்திய தலைவன் இனியும் எனக்கு எத்தன்மைய தாகுங்கொல் என்றான் என்க.

1. தொல். பொருள். புறத். 3 - ஆம் சூத்திர மேற்கொள்.

240. நெய்தல்

[தோழி, இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குப் பகற்குறி நேர்ந்தது.]

செவ்வீ ஞாழல் 1கருங்கோட் டிருஞ்சினைத்
 தனிப்பார்ப்பு உள்ளிய தண்பறை நாரை
 மணிப்பூ நெய்தல் மாக்கழி நிவப்ப
 இனிப்புலம் பின்றே கானலும் நளிகடல்
 திரைச்சுரம் உழந்த திண்திமில் விளக்கிற்
 பன்மீன் கூட்டம் என்னையர்க் காட்டிய
 எந்தையுஞ் செல்லுமார் இரவே அந்தில்
 அணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி
 யாயும் ஆயமோ டயரும் நீயுந்
 தேம்பாய் ஓதி திருநுதல் நீவிக்
 கோங்குமுகைத் தன்ன குவிமுலை யாகத்து

5

10

இன்றுயில் அமர்ந்தனை யாயின் வண்டுபட
விரிந்த செருந்தி வெண்மணன் முடுக்கர்ப்
பூவேய் புன்னையந் தண்பொழில்

வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே.

15

---- - எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார்.

(பாடம்) 1. கருங்கோட் டஞ்சினை.

(சொ - ள்.) 1 - 4. செவ் வீ ஞாழல் கரு கோட்டு இரு சினை - சிவந்த பூவினையுடைய
புலிநகக் கொன்றையின் கரிய கொம்பின் பெரிய கிளையில், தனி பார்ப்பு உள்ளிய
தண் பறை நாரை - தனியேயிருக்கும் தன் குஞ்சினை நினைத்த தணியப்
பறத்தலையுடைய நாரை, மணி பூ நெய்தல் மா கழி நிவப்ப - நீலமணி போலும்
நெய்தற் பூக்களையுடைய கரிய கழியினின்றும் மேலே எழுந்து பறந்திட, கானலும்
இனி புலம்பின்று - கடற்கரைச்சோலையும் இப்பொழுது தனிமையுற்றது;

4 - 7. நளி கடல் திரை சுரம் உழந்த திண் திமில் விளக்கில் - செறிந்த கடலாகிய
திரையையுடைய சுரத்தில் திரிந்து வருந்திய திண்ணிய படகின் விளக்கொளியில், பல்
மீன் கூட்டம் என் ஐயர்க் காட்டிய - தான் அகப்படுத்த பலவாய மீன் கூட்டங்களை என்
அண்ணன் மார்க்குக் காட்டுதற்கு, எந்தையும் இரவு செல்லும் - என் தந்தையும் இரவில்
மனைக்கண் போதரும்;

7 - 9. யாயும் ஆயமோடு - என் தாயும் ஆயத்தாருடன், அணங்கு உடை பனி துறை
அந்தில் கை தொழுதி ஏத்தி அயரும் - தெய்வமுடைய குளிர்ந்த துறையாய ஆங்கே
(அத்தெய்வத்தைக்) கையால் வணங்கித் துதித்து அதற்குச் சிறப்புச் செய்யும்;

9 - 15. நீயும் - , தேம் பாய் ஒதி - தேன் ஒழுகும் கூந்தலை யுடைய தலைவியது, திரு
நுதல் நீவி - அழகிய நெற்றியைத் தடவி, கோங்குமுகைத்தன்ன குவிமுலை ஆகத்து -
கோங்கு அரும்பினாலொத்த குவிந்த முலையினையுடைய மார்பகத்தே, இன் துயில்
அமர்ந்தனை யாயின் - இனிய துயிலை விரும்பினாயாயின், மணந்தனை செலற்கு -
அங்ஙனம் அவளைக் கூடிச் செல்லுதற்கு, வண்டுபட விரிந்த செருந்தி - வண்டு
மொய்க்க விரிந்த பூக்களையுடைய செருந்திமரம் பொருந்திய, வெண்மணல் முடுக்கர் -
வெள்ளிய மணல் பரந்த முடுக்கில், பூவேய் புன்னை அம் தண் பொழில் - பூக்கள்

பொருந்திய புன்னை மரங்களை யுடைய அழகிய தண்ணிய சோலைக்கண், வா - வருவாயாக.

(முடிபு) தலைவ! நாரையும் நிவப்பக் கானல் புலம்பின்று; எந்தையும் இரவு (மனைக்கட்) செல்லும்; யாயும் ஆயமொடு அயரும்; நீயும் ஓதி ஆகத்து இன்றுயில் அமர்ந்தனையாயின் மணந்தனை செலற்குப் புன்னையந் தண் பொழில் வா.

(வி - ரை.) தண் பறை - மெல்லப் பறத்தல். நிவப்ப - உயர்ந்து பறந்து செல்ல என்றபடி. நாரை நிவப்பக் கானல் புலம்பின்று என்றது, கடலில் அகப்படுத்த மீன்களைக் கரையிற் போகட்டுச்செல்லுதற்கு இடையூறின்மை கூறியபடி. நாரை நிவப்ப என்றாரேனும் இனம்பற்றிப் பிற பறவைகளுங் கொள்ளப்படும். வேட்டம் ஆடுவார் சுரத்திலே செல்லும் வழக்கு வலியால் கடலைச் சுரமாக உருவகித்தார். எந்தை இரவில் மனைக்கட் செல்லும் என்பதும், யாய் அணங்கிற்குச் சிறப்பயரும் என்பதும், இரவுக்குறியின் இடையீடு கூறியவாறு. அணங்க - நெய்தற் றெய்வமாகிய வருணன். 'வண்டு பட விரிந்த...தண்பொழில்' என்றது பகற்குறிக்குச் சிறந்த களம் சுட்டியவாறு. தெய்ய, அசை. அந்திலும் அசையென்னலுமாம்.

(மே - ள்.) 1'மாயோன் மேய' என்னுஞ் சூத்திரத்து 'அணங்குடை.....அயரும்' என்பது, நெய்தன்மகளிர் கிளையுடன் குழீஇ வருணற்குப் பரவுக்கடன் கொடுப்பது என்றும், 2'தோழியின் முடியும் இடனுமா ருண்டே' என்னுஞ் சூத்திரத்து 'பூவேய் புன்னையந் தண் பொழில் நீவா' என்பதனை இது தோழி களஞ் சுட்டியது என்றும், 3'பகற் புணர் களனே' என்னும் சூத்திரத்து, இது தோழி பகற்குறி உரைத்தது என்றும், 4'பொழுதும் ஆறும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இது, பகல் நீ வா என்றல் வழுவமைதி என்றும் கூறினர், நச்.

1. தொல். அகத். 5.

2. தொல். கள 30.

3. தொல். கள. 41.

4. தொல். பொருளியல், 16.

241. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள், வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

துனியின் றியைந்த துவரா நட்பின்
இனியர் அம்ம அவரென முனியாது
நல்குவர் நல்ல கூறினும் அல்கலும்

பிரியாக் காதலொடு உழைய ராகிய நமர்மன் வாழி தோழி யுயர்மிசை மூங்கில் இளமுளை திரங்கக் காம்பின் கழைநரல் வியலகம் வெம்ப மழைமறந்து அருவி யான்ற வெருவரு நனந்தலைப் பேளய் வெண்தேர்ப் பெயல்செத் தோடித்	5
தாஅம் பட்ட தனிமுதிர் பெருங்கலை புலம்பெயர்ந் துறைதல் செல்லா 1தலங்குதலை விருந்தின் வெங்காட்டு வருந்தி வைகும் அத்த நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய் வட்டக் கழங்கில் தாஅய்த் துய்த்தலைச் செம்முக மந்தி ஆடும்	10 15
2நன்மர மருங்கின் மலையிறந் தோரே. ---- - காவன் முல்லைப் பூதனார். ---- ----	
(பாடம்) 1.அலங்கு நிலை. 2. நீன்மரம் ---- ---- - -	

(சொ - ள்.) 5. தோழி - , வாழி - ,

1 - 5. முனியாது நல்குவர் - என்னை வெறாது அருளுவார் ஒருவர், துனி இன்று
இயைந்த துவரா நட்பின் - வெறுப்பின்றி ஒன்றிய என்றும் பிளவுபடாத
நட்பினையுடைய, இனியர் - இனிய குணங்களையுடையர், அவர் என - நம் தலைவர்
என, நல்ல கூறினும் - அவரது நற்குணங்களைப் பாராட்டிக் கூறினும், அல்கலும் -
என்றும், பிரியாக் காதலொடு - நம்மை விட்டுப் பிரியாத காதலுடன், உழையர் ஆகிய
- நம் பக்கலில் உள்ளார் ஆகிய, நமர் - நம் காதலர் (இப்பொழுது);

5 - 16. உயர் மிசை - மலையின் உச்சிக்கண்ணே யுள்ள, மூங்கில் இளமுளை திரங்க -
மூங்கிலின் இளைய முளை வதங்கவும், காம்பின் கழை நரல் வியல் அகம் வெம்ப -
மூங்கில்தண்டு ஒலிக்கும் பெரிய பாறையின் இடங்கள் வெம்பவும், மழை மறைந்து -
மழை பெய்யாது மறந்து போதலின், அருவி ஆன்ற - அருவி இல்லையாகிய, வெருவரு
நனந்தலை - அச்சம் வரும் அகன்றஇடத்தே தோன்றிய, பேளய் வெண் தேர்பெயல்
செத்து ஓடி - வெள்ளிய பேய்த்தேரை மழையென்று கருதி ஓடி, தாஅம் பட்ட தனி முதிர்
பெரு கலை - தாகம்பட்ட தனித்த முதிர்ந்த பெரிய கலைமான், புலம் பெயர்ந்து
உறைதல் செல்லாது - அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டு உறைதல் மாட்டாது, அலங்கு

தலை விருந்தின் வெம் காட்டு - அப் பேய்த்தேர் அசையும் இடமாய புதியவெவ்விய
காட்டின்கண்ணே, வருந்தி வைகும் - வருத்தமுற்றுத் தங்கிக்கிடக்கும், அத்தம் நெல்லி
தீம் சுவை திரள் காய் - பாலைநிலவழியில் உள்ள நெல்லியின் இனிய சுவை
பொருந்திய திரண்ட காய்கள் ஆகிய, வட்ட கழங்கில் - வட்டமான கழங்குகளைக்
கொண்டு, துய் தலை செம்முக மந்தி தாஅய் ஆடும் - பஞ்சு போன்ற மயிரையுடைய
தலையினையும் சிவந்த முகத்தையுமுடைய மந்தி தாவி விளையாடும், நல்மர மருங்கின்
மலையிறந்தோர் - நல்ல மரங்கள் பொருந்திய பக்கத்தையுடைய மலையினைக்கடந்து
சென்றார் ஆதலின் ஆற்றகில்லேன்.

(முடிபு) தோழி! வாழி! முனியாது நல்குவர், ஒருவர் 'நட்பின் இனியர் நம் தலைவர்'
என நல்ல கூறினும், பிரியாக் காதலோடு உழையர் ஆகிய நமர், மலையிறந்தோர்;
ஆதலின் ஆற்றகில்லேன் என்றாள்.

(வி - ரை.) முனியாது நல்குவர் என்றது, தோழியைப் பிறர் போற் கூறியதாகும். இனி
அவர் நட்பின் இனியர், நல்குவர் என நீ முனியாது நல்ல கூறினும்
என்றுரைத்தலுமாம். மறந்து - மறத்தலால். பேஎய்த்தேர் - வெண்டேர் எனவும்படும்.
தாகம் என்றது தாஅம் என விகாரமாயிற்று. புலம் - வேறு நற்புலம் என்றுமாம்.
அலங்குதலை - வருந்துதற் கேதுவாகிய இடமுமாம்.

242. குறிஞ்சி

[தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச்
சொல்லியது.]

அரும்புமுதிர் வேங்கை அலங்கல் மென்சினைச்
சுரும்புவாய் திறந்த பொன்புரை நுண்தாது
மணிமருள் கலவத் துறைப்ப அணிமிக்கு
அவிர் பொறி மஞ்ஞை யாடுஞ் சோலைப்

பைந்தாட் செந்தினைக் கொடுங்குரல் வியன்புனம் 5
செந்தார்க் கிள்ளை நம்மொடு கடிந்தோன்
பண்புதர வந்தமை அறியாள் நுண்கேழ்
முறிபுரை யெழினலத் தென்மகள் துயர்மருங்கு
அறிதல் வேண்டுமெனப் பல்பிரப் பிரீஇ

அறியா வேலன் தரீஇ அன்னை 10
வெறியயர் வியன்களம் பொலிய ஏத்தி
மறியுயிர் வழங்கா அளவைச் சென்றியாம்
செலவரத் துணிந்த சேண்விளங்கு எல்வளை
நெகிழ்ந்த முன்கை நேரிறைப் பணைத்தோள்

நல்லெழில் அழிவில் தொல்கவின் பெறீஇய 15
முகிழ்த்துவரல் இளமுலை மூழ்கப் பல்லாழ்
முயங்கல் இயைவது மன்னோ தோழி

நறைகால் யாத்த 1நளிர் முகைச் சிலம்பின்
பெருமலை விடரகம் நீடிய சிறியிலைச்

சாந்த மென்சினை தீண்டி மேவது 20
பிரசந் தூங்கு சேட்சிமை

வரையக வெற்பன் 2மணந்த மார்பே.

---- - பேரி சாத்தனார்.

(பாடம்) 1. நளிமுகை. 2. மலர்ந்த மார்பு

(சொ - ள்.) 17. தோழி - ,

1 - 7. அரும்பு முதிர் வேங்கை அலங்கல் மெல் சினை - அரும்புகள் முதிர்ந்த வேங்கைமரத்தின் அசையும் மெல்லிய கிளைகளில், சுரும்பு வாய் திறந்த பொன்புரை நுண் தாது - வண்டுகள் பூவின் வாயைத் திறத்தலால் பொன்னை யொத்த நுண்ணிய பொடிகள், மணி மருள் கலவத்து உறைப்ப - நீலமணியை யொத்த தோகையில் உதிர்ந்திட, அணி மிக்கு - அழகு மிகுந்து, அவிர் பொறி மஞ்ஞை ஆடும் சோலை - விளங்கும் பொறிகளையுடைய மயில் ஆடும் சோலையின் பக்கத்தே, பைந்தாள் செந்தினை கொடுங் குரல் - பசிய தாளினையுடைய சிவந்த தினையின் வளைந்த கதிர்களையுடைய, வியன் புனம் - பெரிய கொல்லையில் வரும், செந்தார்க்கிள்ளை நம்மொடு கடிந்தோன் - சிவந்த இரேகையையுடைய கிளிகளை நம்முடனிருந்து ஓட்டிய நம் தலைவனது, பண்பு தர வந்தமை அறியாள் - நல்லியல்புகள் தருதலால் வந்த வருத்தத்தை அறியாதவளாகி;

7 - 12. அன்னை - நம் அன்னை, நுண் கேழ் முறி புரை எழில் நலத்து என் மகள் - நுண்ணிய நிறம் பொருந்திய தளிரை யொத்த எழுச்சி வாய்ந்த அழகினையுடைய என் மகளது, துயர் மருங்கு அறிதல் வேண்டும் என - துயர்வந்த பரிசினை அறிதல் வேண்டும் என்றும், பல் பிரப்பு இரீஇ - பல பிரப்பினைப் பலியாகவைத்து, அறியா வேலன் தரீஇ - உண்மை உணரமாட்டாத வேலனை அழைத்து, வெறி அயர் வியன் களம் பொலிய ஏத்தி - வெறியாடும் பெரிய களம் பொலிவுறுமாறு துதித்து, மறி உயிர் வழங்கா அளவை - ஆட்டுக்குட்டியின் உயிரைப் பலியிடா முன்னரே;

12 - 15. செலவரத் துணிந்த - ஏறி இறங்கும் அளவில் எண்ணிச் சேர்த்த, சேண் விளங்கு எல்வளை - சேய்மைக்கண் சென்று விளங்கும் ஒளியினையுடைய வளை, நெகிழ்ந்த முன் கை - கழன்ற முன் கையும், நேர் இறை - நேரிய சந்தினையுடைய, பணை தோள் - பெரிய தோளும், நல் எழில் அழிவில் - நல்ல அழகு ஒழிவினின்றும் நீங்கி, தொல்கவின் பெறீஇய - பழைய அழகினைப் பெறுமாறு, யாம் சென்று - யாம் சென்று;

18 - 22. நறை கால் யாத்த நளிர் முகை சிலம்பின் - தேன் கூடுகள் நிரம்பிய குளிர்ந்த குகைகளையுடைய பக்க மலைகளைக் கொண்ட, பெருமலை விடர் அகம் - பெரிய மலையின் பிளப்புக்களிடத்தே, நீடிய சிறி இலை சார்ந்தமெல் சினை தீண்டி - நீண்டு வளர்ந்த சிறிய இலைகளையுடைய சந்தனமரத்தின் மெல்லிய கிளைகள் தீண்ட, மேலது பிரசம் தூங்கும் - மேலிடத்ததாகிய தேனிறால் தொங்கும், சேண் சிமை வரையக வெற்பன் - நெடிய உச்சியினையுடைய மூங்கிலைத் தன்னகத்தே கொண்ட மலை நாடனது, மணந்த மார்பு - முன்பு கூடிய மார்பினை;

16 - 17. முகிழ்த்து வரல் இள முலை மூழ்க - அரும்பிவருதலுடைய இளைய முலை மூழ்கிட, பல் ஊழ் முயங்கல் இயைவது - பலமுறை தழுவுதல் தக்கது.

(முடிபு) தோழி! (நமது இடும்பை) கிள்ளை நம்மொடு கடிந்தோன் பண்பு தர வந்தமை அறியான், அன்னை துயர்மருங்கு அறிதல் வேண்டுமென வேலன் தரீஇ பிரப்பு இரீ இ. களம் பொலிய ஏத்தி, மறியுயிர் வழங்கா அளவை, யாம் சென்று வெற்பன் மணந்தமார்பு முலை மூழ்க முயங்கல் இயைவது.

(வி - ரை.) வாய் திறந்த - பூவின் வாயைத் திறந்த என விரித்துக் கொள்க. திறந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. கிள்ளை நம்மொடு கடிந்தோன் என்றது, எளியனாய் நம்முடனிருந்து கிளியை ஓட்டி உதவிபுரிந்த நன்மையான் என்றபடி. பண்பு தர வந்தது என்றது, அவனது உயர்ந்த குண வொழுக்கங்களால் தலைவிக்கு மெலிவுண்டாயிற்று என்று கூறும் வாயிலாகத் தலைவி அவனைக் காதலித்தது தகவுடையதே என்றும், அவனுடன் இடையறாது கூடியிருக்கப் பெறாமையால் மெலிவுறுகின்றாள் என்றும் தோழி கூறியபடியாம். இவ்வுண்மையை அறியாத அன்னை தன் மகளுற்ற மெலிவு அணங்கு முதலிய வற்றால் உண்டாயதோ என ஐயுற்று, அதனை அறிந்து களைதற்கு வேலனை யழைத்து வெறியாட்டெடுத்து மறியைப் பலியிட முந்துகின்றாளாகலின், அவள் அங்ஙனம் செய்தற்கு முன் நமது மேனி பழைய அழகினைப் பெறும்படி, தலைவனைப் பல்லாழ் முயங்கல்

வேண்டுமென்று, தலைமகன் சிறைப்புறத்தினின்று கேட்பத், தோழி தலைமகட்குக் கூறினாளென்க. அதனைத் தலைமகன் கேட்டு விரைய வரைந்து கொள்வானாதல் பயன். அறியா வேலன் என்றது உண்மையை அறியாமலே, எதனையும் தெய்வத்தால் வந்ததென்று கூறுபவன் என்றபடி. முன்கையும் பணைத்தோளும் தொல்கவின் பெறீஇய என்றுரைத்தாளேனும், மேனி தொல்கவின் பெறீஇய என்பது கருதாகக் கொள்க. 'பழையகவின் பெற்றமையைக் காணின், அன்னை வெறியாட்டெடுத்தலை நிறுத்துவள் என்க.' செலவற (13) என்று பாடம் கொள்ளின் வளை கழலாவாறு என்றும், மலர்ந்த மார்பு என்பது பாடமாயின் பரந்த மார்பு என்றும் பொருள்கொள்க.

(உ - றை.) வேங்கை நுண்தாது கலவத்து உறைப்ப, மஞ்சை அணிமிக்கு ஆடும் என்றது, தலைவனது மார்பின் சாந்தம் நம் ஆகத்திற் பொருந்துமாறு முயங்குதல் கூடின், நாம் எழில் சிறந்து மகிழ்ச்சியுறு வேம் என்றவாறு. உயர்ந்த சந்தனத்தின் கிளை தீண்டத் தேனிறால் தொங்கும் எனவது, பல்லாற்றாலும் ஒப்புமையுடைய உயர்ந்த தலைவனும் தலைவியும் கூடி இல்லறம் புரிதல் யாவர்க்கும் இன்பம் பயப்பதாம் என்றபடி.

243. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றேன் என்பதுபடச் சொல்லியது.]

அவரை ஆய்மலர் உதிரத் துவரின் வாங்குதுளைத் துகிரின் ஈங்கை பூப்ப இறங்குபோ தவிழ்ந்த ஈர்ம்புதல் பகன்றை கறங்குநுண் துவலையின் ஊருழை யணியப்	
பெயல்நீர் புதுவரல் தவிரச் சினைநேர்பு பீள்விரிந் திறைஞ்சிய பிறங்குகதிர்க் கழனி நெல்லொலி பாசவல் துழைஇக் கல்லெனக் கடிதுவந் திறுத்த கண்ணில் வாடை	5
நெடிதுவந் தனையென 1நில்லா தேகிப் பலபுலந் துறையுந் துணையில் வாழ்க்கை நம்2வலத் தன்மை கூறி அவர்நிலை	10
3அறியும் ஆயின் நன்றுமன் தில்ல பனிவார் கண்ணே மாகி இனியது நமக்கே எவ்வம் ஆகின்று	
அனைத்தால் தோழிநந் தொல்வினைப் பயனே.	15

---- - 4கொடியூர்கிழார் மகனார் நெய்தல்தத்தனார்.

- (பாடம்) 1. நில்லா தேங்கி. 2. வலித்தன்மை.
3. அறியுநமாயின். 4. குடிக்கிழார் மகனார்.

(சொ - ள்.) 15. தோழி - ,

1 - 9. அவரை ஆய் மலர் உதிர - அவரையின் அழகிய மலர்உதிரவும், துவரின வாங்குதுளை துகிரின் - சிவந்த வளைந்த துளையினையுடைய பவளம்போல, ஈங்கை பூப்ப - இண்டையானது பூக்கவும், இறங்கு போது அவிழ்ந்த ஈர் புதல் பகன்றை - ஞாயிற தாமும்பொழுது விரிந்த குளிர்ந்த புதலாகிய பகன்றை, கறங்கு நுண் துவலையின் ஊர் உழை அணிய - ஒலிக்கும் வாடையுடன் வரும் நுண்ணிய மழைதுளியால் ஊரின் அருகே அழகுபெற மலரவும், பெயல் நீர் புது வரல் தவிர - மழையாகிய நீர் புதுவதாக வருதல் ஒழியவும், கினை நேர்பு பீள் விரிந்து இறைஞ்சிய - கிளைத்தல் பொருந்திக் கருவிரிந்து எழுந்து வளைந்த, பிறங்கு கதிர் கழனி நெல் ஒலி பசு அவல் துழைஇ - விளங்கும் கதிர்களையுடைய வயலின் நெல் ஒலி செய்யும் பசிய பள்ளங்களைத் துழாவி, கல் என கடிது வந்து இறுத்த கண் இல் வாடை - கல்லென்ற ஒலியுடன் விரைந்து வந்து தங்கிய இரக்கமற்ற வாடையானது, நில்லாது ஏகி தாழ்க்காது தலைவரிடத்தே விரைந்து சென்று, நெடிது வந்தனை என நீ வந்து நெடுங்காலம் தாழ்த்தனை என்று;

10 - 12. பல புலந்து உறையும் துணை இல் வாழ்க்கை - பலவற்றையும் வெறுத்து உறையும் துணைவருடன் கூடியிராத வாழ்க்கையினையுடைய, நம் வலத்தன்மை கூறி - நமது வலித்தன்மையைக் கூறி, அவர் நிலை அறியும் ஆயின் நன்று மன் - அவர் தம் நிலையினைத் தேரு மாயின் பெரிதும் நன்றாகும்;

12 - 15. இனி அது - இப்பொழுது அவ் வாடையானது, பனிவார் கண்ணேம் ஆகி - நாம் நீர் ஒழுகும் கண்களை யுடையேம் ஆக, நமக்கே எவ்வம் ஆகின்று - நமக்கே துன்பம் தருவதாக ஆகின்றது, நம் தொல்வினைப் பயன் அனைத்து - நமது பழைய தீவினையின் பயன் அத் தன்மைத்துப் போலும்.

(முடிபு) தோழி! வாடை நில்லாது தலைவரிடத்தே ஏகி, நீ நெடிது வந்தனை யெனக் கூறி, பலபுலந்து உறையும் துணையில் வாழ்க்கை நம் வலத்தன்மை கூறி, அவர் நிலை

அறியுமாயின் நன்று; இனி அது, பனிவார் கண்ணேம் ஆக, நமக்கே எவ்வம் ஆகின்று; நம் தொல் வினைப்பயன் அனைத்து.

உதிர, பூப்ப, அணிய, தவிர, துழைஇ, கல்லென இறுத்த வாடை என்க.

(வி - ரை.) முன்னரே, தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் நம்பாற் சிறிதும் இரக்கமின்றி, வாடை நம்மை மேலும் வருத்துகின்றது என்பாள், 'கண்ணில் வாடை' என்றாள். கண் - கண்ணோட்டம், இரக்கம். அது வரக் கடவதாகிய காலத்தினும் முன்னரே நம்மை வருத்துதற் பொருட்டு வந்து நிலைபெற்றுள்ளது என்பாள், 'கடிது வந்திறுத்த' என்றாள். வலத் தன்மையாவது, இன்னலைப் பொறுத்து உயிர் தாங்கியிருக்கும் வலித்தன்மையாகும். அவர் நிலை அறியுமாயின் நன்று மன் என்றது, நம்மிடத்தே தங்கி இன்னல் விளைக்கும் இவ்வாடை, தலைவர் உறையுமிடத்தும் இருப்பதாயின் அவர் அதற்கு ஆற்றாது வருவர் என்னும் கருத்திற்று அன்றி, வாதையானது தலைவர்பால் தூதாகச் சென்று அவரைப் பிரிந்து நாம் எய்தும் துன்பநிலையினை அவர்க்கு உரைத்து அவர் கருத்தினை அறிந்துவந்து உரைக்குமாயின் நன்று என்று உரைத்தலுமாம். தில்ல - இடைச்சொல்: ஈறு திரிந்தது. ஆகி - ஆக எனத் திரிக்க.

244. முல்லை

[வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.]

1பசைபடு பச்சை நெய்தோய்த் தன்ன
சேயுயர் சினைய மாச்சிறைப் பறவை
பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகி
முகைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை

கடிமகள் கதுப்பின் நாறிக் கொடிமிசை
வண்டினந் தவிர்க்குந் தண்பதக் காலை
வரினும் வாரா ராயினும் ஆண்டவர்க்கு
இனிதுகொல் வாழி தோழி யெனத்தன்
பல்லிதழ் மழைக்கண் நல்லகஞ் சிவப்ப

5

அருந்துய 2ருடையள் அவளென விரும்பிப்
பாணன் வந்தனன் தூதே நீயும்
புல்லார் புரவி வல்விரைந்து பூட்டி

10

3நெடுந்தேர் ஊர்மதி வலவ
முடிந்தன்று அம்மநாம் முன்னிய வினையே.

---- மதுரை...மள்ளனார்.

-
- (பாடம்) 1. பகைபடு பச்சை. 2. வருந்துவள் அவளென.
3. நெடுந்தேர் ஏவு மதி.
-

(சொ - ள்.) 13. வலவ - பாகனே;

1 - 6. பசை படு பச்சை நெய் தோய்த்தன்ன மா சிறை பறவை - பசை பொருந்திய தோலை நெய்யிற்றோய்த்தாற் போன்ற கரிய சிறகினையுடைய வாவல், பகல் உறை சேய் உயர் சினைய முதுமரம் புலம்பப் போகி - பகலில் தங்கியிருந்த மிக உயர்ந்த கிளைகளையுடைய முதிர்ந்த மரம் தனித்திடப்போக, கொடி மிசை முகைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை - கொடியின்மீது அரும்புகள் வாய்திறந்து மலர்ந்த ஒளி பொருந்திய முல்லை - கொடியின்மீது அரும்புகள் வாய்திறந்து மலர்ந்த ஒளி பொருந்திய முல்லை, கடிமகள் கதுப்பின் நாறி - மணமகள் கூந்தலைப் போல மணந்து, வண்டினம் தவிர்க்கும் - வண்டின் தொகுதிகளைச் செல்லவொட்டாது தடுக்கும், தண்பதக்காலை - குளிர்ந்த செவ்வியையுடைய கார்காலத்தே ;

7 - 11. தோழி - தோழியே! வரினும் வாரார் ஆயினும் - நம் தலைவர் ஈண்டு வரினும் வாராதிருப்பினும், ஆண்டு அவர்க்கு இனிது கொல் - அவர் சென்ற இடம் அவர்க்கு இனியதுபோலும், வாழி - , என - என்று கூறி, தன் பல் இதழ் மழைக் கண் - தனது பல இதழையுடைய தாமரை மலர்போன்ற குளிர்ந்த கண்ணின், நல் அகம் சிவப்ப - நல்ல உள்ளிடமெல்லாம் சிவக்க, அரும் துயர் உடையள் - பொறுத்தற் கரிய துயரினையுடையவளாயினள், அவள் என - நின் தலைவி என்று, பாணன் - பாணன், விரும்பித் தூது வந்தனன் - விருப்பமுற்றுத் தூதாக வந்தனன் ;

14. நாம் முன்னிய வினை முடிந்தன்று - நாம் எண்ணி முயன்ற வினையும் முடிவுற்றது;

11 - 13. நீயும் புல் ஆர் புரவி பூட்டி - நீயும் புல்லினைத் தின்ற குதிரையைப் பூட்டி, நெடு தேர் வல்விரைந்து ஊர்மதி - நீண்டதேரினை மிக விரைந்து செலுத்துவாயாக.

(முடிபு) 'தோழி, தண்பதக் காலை, நம் காதலர் வரினும் வாராராயினும் ஆண்டு அவர்க்கு இனிதுகொல்' என்று கூறித் தன் கண் சிவப்ப அருந்துயருடையாள் நின்

தலைவி என்று பாணன் தூது வந்தனன் ; வலவ! வினையும் முடிந்தன்று நீயும் தேர் விரைந்து ஊர்மதி.

(வி - ரை.) போகி - போக எனத் திரிக்க. மாச்சிறைப் பறவை போக, முலை வண்டினம் தவிர்க்கும் தண் பதக் காலை என்க. போக என்பது நிகழ்வு உணர்த்திற்று. தண்பதக் காலை - கார்காலம். பறவை போதல் கார்காலத்து மாலை எனக் கொள்க. என்னை, 'கெடுநீ ராம் பல் அடைப்புறத்தனன், கொடுமென் சிறைய கூருகிர்ப் பறவை, ...பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகும், சிறு புன் மாலை' என வருதலின், 'வரினும் வாரா ராயினும் ஆண்டவர்க்கு, இனிது கொல்' என்றது, அவர் வந்து நமது துன்பத்தைப் போக்காதொழியினும். அவர் உறையுமிடம் அவர்க்கு இன்பம் விளைப்பதாயின் நன்றாம், அவ்வாறு விளக்குங் கொல்லோ என்று தலைவி துயருற்று மொழிந்தாள் என்க. அதனைக் கூறிப் பாணன் தூது வந்தமையானும், வினை முடிந்தமையானும் விரைந்து தேரினை ஊர்மதி என்று தலைவன் கூறினான் என்க.

(மே - ள்.) 1'வேந்து வினையியற்கை' என்னுஞ் சூத்திரத்து 'முடிந்தன்று அம்மநாம் முன்னிய வினையே' என்றலின், தானே குறுநில மன்னன் சென்றதாம் என்றனர், நச்.

1. தொல். பொருள். அகத். 32.

245. பாலை

[பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறித் தலைமகன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.]

உயிரினுஞ் சிறந்த ஒண்பொருள் தருமார்
நன்றுபுரி காட்சியர் சென்றனர் அவரென
மனைவலித் தொழியும் மதுகைய ளாதல்
நீநன்கு அறிந்தனை யாயின் நீங்கி

மழைபெயல் மறந்த கழைதிரங்கு இயவில்

5

செல்சாத்து எறியும் 2பண்பில் வாழ்க்கை
வல்வில் இளையர் தலைவர் எல்லுற
வரிகிளர் பணைத்தோள் வயிறணி திதலை
அரிய லாட்டியர் அல்குமனை வரைப்பின்

மகிழ்நொடை பெறாஅ ராகி நனைகவுள்

10

கான யானை வெண்கோடு சுட்டி

மன்றோடு புதல்வன் புந்தலை நீவும்

அருமுனைப் பாக்கத்து அல்கி வைகுற

நிழல்படக் கவின்ற நீளறை இலவத்து
 அழலகைந் தன்ன அலங்குசினை யொண்பூக் 15
 லிசைத் தும்பி யார்க்கும் ஆங்கண்
 குறும்பொறை யுணங்குந் ததர்வெள் என்பு
 கடுங்கால் ஒட்டகத் தல்குபசி தீர்க்கும்
 கல்நெடுங் கவலைய கானம் நீந்தி

அம்மா அரிவை யொழியச் 20
 சென்மோ நெஞ்சம் வாரலென் யானே.

---- மதுரை மருதனிள நாகனார்.

(பாடம்) 2. அன்பில் வாழ்க்கை.

(சொ - ள்.) 21. நெஞ்சம் - நெஞ்சே!

1 - 4. நன்று புரி காட்சியர் - அவர் நன்மையினை விரும்பிய அறிவினை-
 யுடையராகிய தலைவர், உயிரினும் சிறந்த ஒள்பொருள் தருமார் - உயிரைக்
 காட்டினும் சிறந்த ஒள்ளிய பொருளைத் தருதல் வேண்டி, சென்றனர் என வலித்து -
 சென்றனர் என்று துணிந்து, மனை ஒழியும் மதுகையள் ஆதல் - மனையின்கண்
 தங்கியிருக்கும் வலியுடையள் ஆதலை, நீ நன்கு அறிந்தனையாயின் - நீ நன்றாக
 அறிந்துளாயாயின், நீங்கி - இவளின் நீங்கி;

5 - 21. மழை பெயல் மறந்த - மழை பெய்தலை மறந்தமையால், கழைதிரங்கு
 இயவில் - மூங்கில்கள் வற்றிய நெறியில், செல் சாத்து எறியும் - செல்லும் வணிகர்
 திரளை அலைத்திடும், பண்பு இல்வாழ்க்கை - அன்பில்லாத வாழ்க்கையினையுடைய,
 வல் வில் இளையர் தலைவர் - வலிய வில்லினைக்கொண்ட மறவர் தலைவர், எல் உற
 - இருள் வர, வரிகிளர் பணை தோள் திதலை அணிவயிறு - வரி விளங்கும் பருத்த
 தோளினையும் தேமல் அணிந்த வயிற்றினையுமுடைய, அரியலாட்டியர் அல்குமனை
 வரைப்பின் - கள்விற்போர் பொருந்திய மனையகத்தே, மகிழ் நொடை பெறாஅர் ஆகி
 - கள்ளிற்கு உரிய விலைப்பொருள் எய்தப் பெறாராகி, நனை கவுள் கான யானை
 வெண்கோடு சுட்டி - மதத்தால் நனைந்த கன்னத்தினையுடைய யானையின் வெள்ளிய
 கொம்பினை எடுத்து வருதல் குறித்து, மன்று ஓடு புதல்வன் - மன்றின்கண் ஓடி
 விளையாடும் புதல்வனுடைய, புன் தலை நீவும் - புல்லிய தலையைத் தடவி எவும்,
 அருமுனை பாக்கத்து அல்கி - அரிய போர்முனைகளையுடைய பாக்கத்திடத்தே தங்கி,
 வைகு உற - இருள் கழியும் விடியல் தோன்ற, நிழல்படக் கவின்ற நீள் அரை -

நிழல்பொருந்த அழகுபெற்ற நீண்ட அரையினையுடைய, இலவத்து - இலவமரத்தினது, அலங்கு சினை - அசையுங் கிளைகளிலுள்ள , அழல் அகைந்தன்ன ஒள்பூ - எரி தளிர்ந்தா லொத்த ஒள்ளிய பூக்களில், குழல் இசைத்தும்பி ஆர்க்கும் ஆங்கண் - குழல்போலும் இசையையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கும் இடமாகிய, குறும் பொறை உணங்கும் - பாறையிடத்தே காய்ந்து கிடக்கும், ததர் வெள் என்பு - சுள்ளிபோலும் வெள்ளிய எலும்புகள், கடும் கால் ஒட்டகத்து அல்கு பசி தீர்க்கும் - வேகம் வாய்ந்த கால்களையுடைய ஒட்டகத்தின் மிக்க பசியினைப் போக்கும், கல் நெடும் கவலைய கானம் நீந்தி - கற்கள் பொருந்திய நீண்டகவர் வழிகளையுடைய காட்டினைக் கடந்து, அம்மா அரிவை ஒழியச் சென்மோ - அழகிய மாமை நிறத்தையுடைய நம் தலைவி தனித்திருக்க நீ செல்வாயாக, யான் வாரலென் - யான் அவளைப் பிரிந்து நின்னுடன் வாரேன்.

(முடிபு) நெஞ்சம்! மனை வலித்தொழியும் மதுகையாளாதல் நீ நன்கு அறிந்தனை- யாயின், நீங்கி, அருமுனைப் பாக்கத்து அல்கி, வைகுற, கானம் நீந்தி, அரிவை ஒழியச்சென்மோ; யான் வாரலென்,

(வி - ரை.) 'உயிரினுஞ் சிறந்த....சென்றனரவர்' என என்பது தலைவியின் கூற்றைத் தலைவன் கொண்டு கூறியது. தலைவன் பொருள் வயிற்பிரியின், தன் உயிர்க்கு ஊறுபாடுறும்; அக்காரணத்தால் தலைவன் உயிர்க்கு ஏதழும் உண்டாகும் என்பது தோன்ற 'உயிரினும் சிறந்த' எனப்பொதுப்படக் கூறினாள். அறனும் இன்பமும் பயவாமையேயன்றி; உயிர்க்கும் ஊறு விளைக்கும் பொருளைத் தேடுதற்பொருட்டுச் செல்பவர் அதனை உயிரினும் சிறந்ததெனக் கருதினாராவர் எனவும், அதனால் அவர் நன்று புரி காட்சியர் அல்லர் எனவும் கொள்வள் என்பதும், அந்நீரதாகிய நமது பிரிவினால் அவள் மனையின்கண் தனித்துஆற்றியிருக்கும் வலியுடையள் அல்லள் என்பதும் நீ அறிந்திலை என்பான், 'உயிரினும் சிறந்த ஒன்பொருள்' எனவும், நன்றுபுரி காட்சியர்' எனவும் மதுகையள் எனவும் குறிப்பு மொழியாற் கூறினான் என்க. கள்விற்கும் மகளிர் தம் மனையின்கண் பைத்து விற்பராகலின், 'அரியலாட்டியர் அல்கு மனை வரைப்பின் என்றள். பெறாஅராகி என்றது, வேறு பொருள் பெறாமையால் என்க. வெண்கோடு சுட்டிப் புதல்வன் புன்றலை நீவும் என்றது, தம் மனையின் கண்ணுள்ள யானையின் கோட்டினைக் கள் விலையாகத் தருதற்கு, அதனைக் கொணருமாறு புதல்வனை ஏவுதுர் என்றபடி. தலையைநீவுதல் அவற்கு மனவெழுச்சி யுண்டாக்கு தற்பொருட்டாம். தலைவர் ஒவ்வொருவரும் தம புதல்வன் புன்றலை நீவுவர் எனக் கொள்க. கானவர்கள் விலையாக யானைக்கோடு கொடுத்தலை,

1'வேட்டுவர் மதனுடை வேழத்து வெண்கோடுகொண்டு பொன்னுடை நியமத்துப்

பிழிநொடை கொடுக்கும்', 2'வேந்தார் யானை வெண்கோடுகொண்டு, கட்கொடி
நுடங்கு மாவணம் புக்கு அருங்கள் நொடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து'
என்பவற்றானறிக அத்தகைய கொடிய பாக்கத்திலே, நீ இரவிலே தங்கி இருள் கழிந்த
பின் கானம் நீந்திச் செல் என்றான். வெள்ளென்பு ஒட்டகத்து அல்கு பசி தீர்க்கும்
என்றது, அதற்கும் வேறு உணவு கிட்டாமை கூறியபடி. ஒட்டகம் பாலையிலும்
விரைந்து செல்லும் இயல்பின தென்பது தோன்றக், 'கடுங்கால் ஒட்டகம்' என்றும்,
பலநாள் உணவுபெறாத பசியைப் பொறுத்திருக்கும் இயல்பினது என்பது தோன்ற,
'ஒட்டகத்து அல்குபசி' என்றும் கூறப்பட்டது.

1. பதிற்று.30.

2. பதிற்று. 68.

246. மருதம்

[தோழி தலைமகற்கு வாயில் மறுத்தது.]

பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வாய் ஏற்றை

கதிர்மூக்கு ஆரல் 3கள்வ னாக

நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரும்

மலிநீர் அகல்வயல் யாணர் ஊர

போதார் கூந்தல் நீவெய் யோளொடு

5

தாதார் காஞ்சித் தண்பொழில் அகல்யாறு

ஆடினை யென்ப நெருநை அலரே

4காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகால்

ஆர்கலி நறவின் வெண்ணி வாயில்

சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பின்

10

இமிழிசை முரசம் பொருகளைத் தொழியப்

பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய

மொய்வலி யறுத்த ஞான்றைத்

தொய்யா அழுந்தார் ஆர்ப்பினும் பெரிதே.

----- பரணர்.

(பாடம்) 3. களவன். 4. காய்சின முன்பின்.

(சொ - ள்.) 1 - 4. பிணர் மோட்டு நந்தின் பேழ்வாய் ஏற்றை - சருச்சரை பொருந்திய வயிற்றினையும் பிளந்த வாயினையுமுடைய ஆண் சங்கு, கதிர் மூக்கு ஆரல் கள்வனாக - கூரிய மூக்கினையுடைய ஆரல் மீன் கரி கூறுவோனாக, நெடு நீர்ப் பொய்கை - ஆழ்ந்த நீரையுடைய பொய் கையில், துணையொடு புணரும் - பெண்சங்கினொடு மணம் புணரும், மலி நீர் அகல் வயல் யாணர் ஊர - நீர் நிறைந்த அகன்ற வயல்களையுடைய புது வருவாய் மிக்க ஊரனே!

5 - 7. போது ஆர் கூந்தல் நீ வெய்யோளொடு - பூக்கள் நிறைந்த கூந்தலையுடைய நின்னால் விரும்பப்பெற்ற பரத்தையொடு, தாது ஆர் காஞ்சித் தண் பொழில் அகல்யாறு - பூந்துகள் நிறைந்த குளிர்ந்த காஞ்சி மரச்சோலை சூழ்ந்த அகன்ற ஆற்றின்கண்ணே, நெருநை ஆடினை என்ப - நேற்று நீர்விளையாட்ட- யர்ந்தனையெனப் பலரும் கூறாநிற்பர்;

7 - 14. அலரே - அதனாலெழுந்த அலர், காய் சின மொய்ம்பின் - மிக்க சினமும் வலியுமுடைய, பெரும் பெயர்க் கரிகால் - பெரிய புகழினைக்கொண்ட கரிகால் வளவன், ஆர்கலி நறவின் வெண்ணி வாயில் - ஆரவார மிக்க கள் வளமுடைய வெண்ணிவாயில் என்னுமிடத்தே, சீர்கெழு மன்னர் மலிய ஞாட்பில் - சிறப்புவாய்ந்த பகையரசர் மாறு பட்டெழுந்த போரின்கண், இமிழ் இசை முரசம் பொருகளத்துழிய - மிக்க ஓசையையுடைய வீரமுரசம் போர்க்களத்தே ஒழிந்து கிடக்க பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய - வேளிர் பதினொருவருடன் இரு பெரு வேந்தரும் நிலைகெட, மொய் வலி அறுத்த ஞான்றை - அவர்தம் மிக்க வலியைக் கெடுத்த நாளில், தொய்யா அழுந்தார் ஆர்ப்பினும். அழுந்தார்க்கண் எழுந்த குறையாத ஆரவாரத்தினும், பெரிது - பெரிதாயது.

(முடிபு) யாணர் ஊர! நெருநை நீ வெய்யோளொடு காஞ்சித் தண்பொழில் அகல் யாறு ஆடினை என்ப; அலர் பெரும்பெயர்க் கரிகால் வளவன், வெண்ணி வாயிலின்கண், ஞாட்பில், முரசம் பொருகளத்தொழிய வேளிரொடு வேந்தர்சாய அவர்தம் மொய்வலி அறுத்த ஞான்றை, அழுந்தாரிலெழுந்த ஆர்ப்பினும் பெரிது.

(வி - ரை.) கள்வன் - கரி கூறுபவன்; பிறர் அறிய வெளிப்படுத்துபவன் என்றபடி. இச்சொல்லின் உருவம் களவன் என்றும் காணப்படுகின்றது. பொழிலிலும் யாற்றிலும் விளையாடினையென்ப என்றாரைத்தலுமாம். கரிகால் - கரிகால் வளவன். வேளிர் குறுநிலமன்னராகலின், சீர்கெழு மன்னர் என்றது, வேளிரும் வேந்தருமாகிய இருதிறத்தார்க்கும் பொது. வேந்தர் என்றது, சேர பாண்டியரை. கெடாத அழுந்தார்

என்றலுமாம். நெருநை ஆடினை, அலர் அழுந்தார் ஆர்ப்பினும் பெரிது என்றது, அவ்வலர் விரைந்து பரவுதலை உணர்த்தியபடி.

(உ - ரை.) நந்தின் ஏற்றை ஆரல் கள்வனாகத் துணையொடு புணரும் என்றது, நீ அலர் கூறுவோர் அறியும்படி நினக்குத் துணையாகிய பரத்தையொடு கூடிவிளையாடினை என்றபடி.

(மே - ள்.) 1'ஆற்றலொடு புணர்ந்த' என்னுஞ் சூத்திரத்து' ஏற்றை என வருதற்கு, 'பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வாய் ஏற்றை, என்பதனை எடுத்துக் காட்டினர், பேரா.

1. தொல். மரபு. 49.

247. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

மண்ணா முத்தம் ஒழுக்கிய வனமுலை
 நன்மாண் ஆகம் புலம்பத் துறந்தோர்
 அருளிலர் வாழி தோழி பொருள்புரிந்து
 இருங்கிளை எண்கின் அழல்வாய் ஏற்றை
 கருங்கோட்டு இருப்பை வெண்பூ முனையின் 5
 பெருஞ்செம் புற்றின் இருந்தலை யிடக்கும்
 அரிய கானம் என்னார் பகைபட
 முனைபாழ் பட்ட ஆங்கண் நாட்பார்த்துக்
 கொலைவல் யானை சுரங்கடி கொள்ளும்
 ஊறுபடு கவலைய ஆறுபல நீந்திப் 10
 படுமுடை நசைஇய பறைநெடுங் கழுத்திற்
 பாறுகிளை சேக்குஞ் சேட்சிமைக்
 கோடுயர் பிறங்கல் மலையிறந் தோரே -

---- 1மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

(பாடம்) 1. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் வெண்ணாகனார்.

(சொ - ள்.) 3. தோழி - , வாழி - ,

3 - 13. பொருள் புரிந்து - பொருளை விரும்பி, இரு கிளை எண்கின் அழல் வாய் ஏற்றை - பெரிய சுற்றத்தினையுடைய வெப்பம் பொருந்திய வாயினையுடைய ஆண் கரடி, கரு கோட்டு இருப்பை வெண் பூ முனையின் - கரிய கிளைகளையுடைய இருப்பை மரத்தின் வெள்ளிய பூவினை வெறுத்தால், பெரு செம் புற்றின் இருதலை இடக்கும் - பெரிய செம்மண் புற்றினது பெரிய உச்சியினைப் பெயர்த்திடும், அரியகானம் என்னார் - செல்லுதற்கு அரிய கானம் என்று நினையாராய், பகைபட முனை பாழ்பட்ட ஆங்கண் - மாறுகொண்டு போர்செய்தலால் சீறார் பாழாகிய அவ்விடத்தே, ஆள் பார்த்து கொலைவல் யானை சுரம் கடி கொள்ளும் - ஆட்களின் வருகையை எதிர்நோக்கிக் கொல்லுதல் வல்ல யானை சுரநெறியைக் காவல்கொண்டிருத்தலின், ஊறுபடு கவலைய ஆறு பல நீந்தி - இடையூறு மிக்க கவர்த்தனவாகிய பல நெறிகளையும் கடந்து, படுமுடை நசைஇய பறை நெடு கழுத்தின் - மிக்க புலால்நாற்றத்தினை விரும்பிச் செல்லும் பறத்தலையுடைய நீண்ட கழுத்தினையுடைய, பாறு கிளை சேக்கும் - பருந்து மரக்கிளைகளிற் றங்கியிருக்கும், சேன்சிமை கோடு உயர் பிறங்கல் மலை இறந்தோர் - நீண்ட உச்சியினையும் சிகரம் உயர்ந்த பக்க மலைகளையும் உடைய மலையைக் கடந்து சென்றோர் ஆகிய நம் தலைவர்;

1 - 3. மண்ணா முத்தம் ஒழுக்கிய வனமுலை - கழுவாத முத்தமாய கண்ணீர் ஒழுகவிடப்பெற்ற அழகிய முலையினையுடைய, நல் மாண் ஆகம் புலம்பத் துறந்தோர் - நல்ல மாண்புற்ற மார்பு தனித்து வருந்தத் துறந்து சென்றோர் ஆகலின், அருள் இலர் - அருள் அற்றவரே யாவர்; என் செய்வாம்.

(முடிபு) தோழி! வாழி! பொருள் புரிந்து, அரிய கானம் என்னார், ஆறு பல நீந்தி, மலை யிறந்தோர் ஆகிய நம் தலைவர் ஆகம் புலம்பத் துறந்தோராகலின் அருள் இலர்.

(வி - ரை.) மண்ணுதல் - கழுவுதல். முத்தம் கழுவப்படுவதாகலின், மண்ணா முத்தம் ஒழுக்கிய வனமுலை என்புழி, மண்ணா முத்தம் என்றது கண்ணீர்த் துளிகளை; இது வெளிப்படை எனப்படும். பகை பட - மாறுபட்டுப் போர்செய்தலால் என்றபடி. முனை - வேட்டுவர் ஊர். சேட்சிமையையுடைய மலையெனவும், பிறங்கல் மலையெனவும் கூட்டுக.

[இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பத் தோழி சொல்லியது.]

நகைநீ கேளாய் தோழி அல்கல்
வயநாய் எறிந்து வன்பறழ் தழீஇ

இளையர் எய்துதன் 1மடக்கிக் கிளையொடு
நான்முலைப் பிணவல் சொலியக் கானொழிந்து

அரும்புழை முடுக்கர் ஆட்குறித்து நின்ற 5
தறுகட் பன்றி நோக்கிக் கானவன்
குறுகினன் தொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி
படைசெலன் முன்பில்தன் படைசெலச் செல்லாது
அருவழி விலக்குமெம் பெருவிறல் போன்மென

எய்யாது பெயருங் குன்ற நாடன் 10
செறியரில் துடக்கலிற் பரீஇப் புரியவிழ்ந்து
ஏந்துகுவவு மொய்ம்பிற் பூச்சோர் மாலை
ஏற்றமில் கயிற்றின் எழில்வந்து துயல்வர
இல்வந்து நின்றோற் கண்டனள் அன்னை
வல்லே யென்முகம் நோக்கி 15
நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே.

---- - - கபிலர்.

(பாடம்) 1. மடக்கிளையோடு.

(சொ - ள்.) 1. தோழி - , அல்கல் நகைநீ கேளாய் - (நேற்று) இரவு நிகழ்ந்த
நகைக்கிடனாய செய்தியொன்றைக் கேட்பாயாக;

2 - 10. வய நாய் எறிந்து - வலிய வேட்டமாடும் நாயைக்கடிந்து விலக்கி, இளையர்
எய்துதல் மடக்கி - வேட்டுவர் நெருங்குதலைத் தடுத்து, வன்பறழ் தழீஇ - வலியமைந்த
குட்டிகளை அணைத்துக்கொண்டு, கிளையொடு நான்முலைப் பிணவல் சொலிய -
தொங்கும் முலையினையுடைய பெண்பன்றி கிளையுடன் பெயர, கான் ஒழிந்து -
காட்டினின்றும் வெளிவந்து, அரும்புழை முடுக்கர் - அரிய வாயிலாய முடுக்கிலே,
ஆள் குறித்து நின்ற - வேட்டம் செய்யும் ஆட்களை எதிர்நோக்கி நின்ற, தறுகண் பன்றி
- அஞ்சாமையையுடைய பன்றியினை, கானவன் - வேட்டுவன், குறுகினன் நோக்கி -
அணிமையிற் சென்று நோக்கி, தொடுத்த கூர்வாய் பகழி - தன் வில்லிற்கோத்த கூரிய
முனையையுடைய அம்பினை, மடைசெலல் முன்பின் தன் படை செல - மடுத்தல்

அமைந்த வலியையுடைய தன் படை இரியவும், செல்லாது - தான் பெயராது நின்று, அரு வழி விலக்கும் - பகைவர் வரும் அரிய வழியில் அவரைத் தடுத்து நிற்கும், எம்பெரு விறல் போன்ம் என - எம்முடைய பெரிய வல்லாளனைப் போலும் இது வென (வியந்து), எய்யாது பெயரும் குன்றநாடன் - அப் பன்றியின்மேல் எய்யாது மீளும் இடமாய மலை பொருந்திய நாட்டினையுடைய நம் தலைவன் ஆகிய;

11 - 14. செறி அரில் துடக்கலின் - நெருங்கிய தூறுகள் பற்றியிழுத்தலால், பரீஇ புரி அவிழ்ந்து - அறுபட்டுப் புரிகள் அவிழ்ந்து வீழ்தலின், ஏந்து குவவு மொய்ம்பில் - உயர்ந்து திரண்ட தோளிடத்தே, பூ சோர் மாலை - பூக்கள் உதிரப்பெறும் மாலையானது, ஏற்று இமில் கயிற்றின் எழில் வந்து துயல்வர - எருதின் திமிலின்கட் கிடக்கும் கயிற்றைப்போன்று அழகு பெற அசைந்திட, இல் வந்து நின்றோன் - நம் இல்லின்கண் வந்து நின்றவனை;

14 - 16. அன்னை கண்டனள் - நம் அன்னை கண்டனளாகி, வல்லே என் முகம் நோக்கி - விரைய என் முகத்தினைப்பார்த்து, நல்லை மன் என - நீ மிகவும் நல்லவள் என்று, நகூஉ பெயர்ந்தோள் - நகா நின்று புறம் போயினள், என் செய்வாம்.

(முடிபு) தோழி! அல்கல் நகை நீ கேளாய்; கானவன் தறுகட் பன்றியை நோக்கி எம் பெருவிறல் போன்மெனப் பகழி எய்யாது பெயரும் குன்ற நாடன் இல் வந்து நின்றோனைக் கண்டனளாகி அன்னை என்முகம் நோக்கி நல்லை மன்னென நகூஉப் பெயர்ந்தோள்.

(வி - ரை.) வயநாய் எறிந்து இளையர் எய்துதலை மடக்கிக் கான் ஒழிந்து ஆட்குறித்து நின்ற பன்றி என்க. பன்றியை நோக்கிய கானவன் அதனது தறுகண்மையை வியந்து, தான் வில்நாணிற்றொடுத்த அம்பினை அதன்மீது எய்யாது அவ்விடத்து நின்று பெயர்வான் என்க. தன் படை செலச் செல்லாது அருவழி விலக்கும் என்றது, 'வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறைபோல, ஒருவன் தாங்கிய பெருமை' என்னும் வஞ்சித் திணையின் துறைப்பொருள் அமைந்தது. மொய்ம்பிற்கு ஏற்றின் இமிலும், பூச்சோர் மாலைக்குக் கயிறும் உவமையாம். இல் வந்து நின்றோன் என்பதனால் இரவுக்குறி வந்து நின்றான் என்பது பெற்றாம். அன்னை நின்றோனைக் கண்டு என் முகம் நோக்கி நல்லைமன் எனக் கூறி நக்குச் சென்றாள் என்றது, அவன் வருகைக்கு யான் வாயிலாதல் கருதித் தீங்குடையை யென இழித்துக்கூறி வெகுண்டு சென்றாள் என்றபடியாம். நல்லைமன் என்றது குறிப்பு மொழி. நச்சினார்க்கினியரும் பேராசிரியரும் இச் செய்யுளைத் தலைவி கூற்றாகக் கொண்டனர்.

1. தொல்.புறத்.8.

(உ - றை.) பன்றியானது தனது பிணவல் முதலியவற்றிற்கு உண்டாய ஊறுபாட்டை நீக்கிக் காத்து நின்றது என்பது, தலைவன் இற் செறித்தலால் தலைவிக்கு உண்டாகும் ஏதத்தை நீக்கிக் காக்க வேண்டும் என்றபடி.

(மே - ள்.) 1'வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தே, தலைவி கூற்றிற்கு இச் செய்யுளை எடுத்துக் காட்டி, இது வந்தோன் செவிலியை எதிர்ந்துழிக் கூறியது என்றனர், நச்.

2'எள்ளல் இளமை' என்னுஞ் சூத்திரத்தே 'நகை நீ கேளாய் தோழி' என்பது தன் பேதைமை பொருளாக நகை பிறந்தது; என்னை? தான் செய்த தவற்றிற்குத் தாய் தன்னை வெகுண்டது தனக்கு நகையாகக் கொண்டமையின் என்றும், 'நல்லை மன்னென நகூஉப் பெயர்ந்தோளே; என்பது பிறர் எள்ளியது பொருளாகத் தன்கண் நகை பிறந்தது; என்னை? தன் மகள் தன்னை மதியாது இகழ்ந்தாளென நக்கவாறு; இது வெகுளிப் பொருளாக நக்க தன்றோ வெனின், அது வீரர்க்கே உரித்தாகல்வேண்டும், இவள் அவளை வெகுண்டு தண்டம் செய்வாள் அல்லள் அதற்கே உவப்பின் அல்லது என்றும் கூறினர், பேரா.

1. தொல். களவியல். 21. 2. தொல். மெய். 4.

249. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

அம்ம வாழி தோழி பன்னாள்
 இவ்வூர் அம்பல் எவனோ வள்வார்
 விசிபிணித் தியாத்த அரிகோல் தெண்கிணை
 இன்குரல் அகவுநர் இரப்பின் நாடொறும்
 பொன்கோட்டுச் செறித்து பொலந்தார் பூட்டிச்
 சாந்தம் புதைத்த 3ஏந்துதுளங் கெழிலிமில்
 ஏறுமுந் துறுத்துச் சால்பதங் குவைஇ
 நெடுந்தேர் களிற்றொடு சுரக்குங் கொடும்பூட்

5

பல்வேல் முசுண்டை வேம்பி யன்னவென்
 நல்லெழில் இளநலம் தொலையினும் நல்கார் 10
 பல்பூங் கானத்து அல்குநிழல் அசைஇத்
 தோகைத் தூவித் தொடைத்தார் மழவர்
 நாகா வீழ்த்துத் திற்றி தின்ற
 புலவுக்களந் துழைஇய துகள்வாய்க் கோடை
 நீள்வரைச் சிலம்பின் இரைவேட் டெழுந்த 15
 வாள்வரி வயப்புலி தீண்டிய விளிசெத்து
 வேறுவேறு கவலைய ஆறுபரிந் தலறி
 உழைமான் இனநிரை யோடுங்
 கழைமாய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.
 ---- - நக்கீரனார்.

 (பாடம்) 3. ஏந்து துளங்கியிலெழில்

(சொ - ள்.) 1. தோழி - , வாழி - , அம்ம - நான் கூறுவதனைக் கேட்பாயாக;

11 - 14. தோகை தூவி தொடை தார் மழவர் - மயிலின் சிறகாற் றொடுத்தலையுடைய
 மாலையை அணிந்த மழவர், பல்பூ கானத்து அல்கு நிழல் அசைஇ - பல
 பூக்களையுடைய காட்டில் சுருங்கிய நிழலில் தங்கி, நாகு ஆ வீழ்த்து - இளைய
 பசுவினைக் கொன்று, திற்றி தின்ற - அதன் ஊனைத் தின்ற இடமாய், புலவு களம்
 துழைஇய - புலால் வீசும் இடத்தினைத் துழாவி, துகள்வாய்க் கோடை - புழுதியைத்
 தன்னிடத்தே கொண்ட மேல் காற்றின் ஒலியினை;

15 - 19. உழை மான் இனம் நிரை - ஆண்மானுடன் கூடிய கூட்டமாய் மானினம்,
 நீள் வரைச் சிலம்பின் இரை வேட்டு எழுந்த - நீண்ட மூங்கிலையுடைய பக்க மலையில்
 இரையினைக் கொள்ளுதற்கு விரும்பி எழுந்த, வாள் வரி வய புலி தீண்டிய விளி
 செத்து - ஒளி பொருந்திய வரிகளையுடைய வலிய புலி (மாணைப்) பற்றியதால் எழும்
 ஒலியாகக் கருதி, வேறு வேறு கவலைய ஆறு பரிந்து அலறி ஓடும் - வேறு வேறாய்
 கவர்த்த நெறிகளில் வருந்தி அலறி ஓடாநிற்கும், கழை மாய் பிறங்கல் மலை
 இறந்தோர் - மூங்கிலால் மறையும் உயர்ந்த தோற்ற முடைய மலையைக் கடந்து
 சென்ற நம் தலைவர்;

2 - 10. வள் வார் விசி பிணித்து யாத்த - வளம் பொருந்திய வாரினால் இறுகப்
 பிணித்துக் கட்டிய, அரிகோல் தெண்கிணை இன் குரல் அகவுநர் - இழுத்து அடிக்கும்

கோலினையுடைய தெளிந்த ஒலியினதாகிய கிணைப்பறையின் இனிய குரலை எழுப்பிப் பாடும் பாணர், இரப்பின் - இரந்து வேண்டின், நாடொறும் - நாள்தோறும், பொன் கோட்டுச் செறித்து - பொற் பூணினைக் கொம்பில் நெருங்கச் சேர்த்து, பொலம் தார் பூட்டி - பொன்னரி மாலையினைக் கழுத்தில் அணிவித்து, சாந்தம் புதைத்த ஏந்து துளங்கு எழில் இமில் - சந்தனம் பூசிய உயர்ந்து அசையும் அழகிய திமிலினையுடைய, ஏறு முந்துறுத்து - ஏற்றினை முன்னர் நிறுத்தி, சால்பதம் குவைஇ - மிக்க உணவினைக் குவித்து, நெடு தேர் களிற்றொடு சுரக்கும் - நீண்ட தேரினை யானையுடன் சேர அளிக்கும், கொடும் பூண் பல்வேல் முசுண்டை - வளைந்த பூணையும் பல வேற்படையையுமுடைய முசுண்டை என்பானது, வேம்பி அன்ன - வேம்பி எனும் ஊர்போன்ற, என்நல் எழில் இளநலம் தொலையினும் - எனது நல்ல அழகிய இளமைச்செவ்வி தொலைந்த வழியும், நல்கார் - வந்து அருள் செய்கின்றிலர்; (அங்ஙனமாகவும்);

1 - 2. பல் நாள் இ ஊர் அம்பல் எவனோ - பல நாளாக இவ்வூரார் செய்யும் அம்பல் என்னையோ?

(முடிபு) தோழி! வாழி! மலை யிறந்தோர், முசுண்டை என்பானது வேம்பி அன்ன என் நலம் தொலையினும் நல்கார்; (அங்ஙனமாகவும்) பன்னாள் இவ்வூர் அம்பல் எவனோ?

(வி - ரை.) அரிகோல் - அரித்தெழும் ஓசையைச் செய்யும் கோல், பொன் - பொன்னாற் செய்த குப்பிக்கு ஆகுபெயர். சால் பதம் குவைஇ ஏறு முந்துறுத்து நெடுந்தேர் களிற்றொடு சுரக்கும் என மாறுக. கோடை - மேல் காற்று; ஈண்டு அதன் ஒலிக்கு ஆயிற்று. வயப்புலி தீண்டிய - வயப்புலி மாணைத் தீண்டிய என ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. தீண்டிய என்னும் பெயரெச்சம் காரியப் பெயர் கொண்டது.

(உ - றை.) கோடையானது புலால் நாறும் களத்தைத் துழாவிப் புழுதியைத் தன்னிடத்துக் கொண்டதென்பது, அம்பற் பெண்டிர் பிறர் பழியாயவற்றையே ஆராய்ந்து தங்கண் கொள்ளுகின்றனர் என்றபடி. கோடையின் ஒலியை வயப்புலி மாணைத் தீண்டிய ஒலியாகக் கருதி மானினம் அஞ்சுமென்றது, தலைவனாலாய மெய்வேறுபாட்டைத் தெய்வத்தால் ஆயதென்று அன்னை அஞ்சுகின்றாள் என்றபடி.

250. நெய்தல்

[தலைமகற்குக் குறைநோந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.]

எவன்கொல் வாழி தோழி மயங்குபிசிர்
மல்குதிரை யுழந்த ஒல்குநிலைப் புன்னை
வண்டிமிர் இணர நுண்டாது வரிப்ப
மணங்கமழ் இளமணல் எக்கர்க் காண்வரக்

கணங்கொள் ஆயமொடு புணர்ந்துவினை யாடக் 5
கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் இளையரொடு நீக்கித்
தாரன் கண்ணியன் சேரவந் தொருவன்
வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவதும்
மறுமொழி பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் அதற்கொண்டு

அரும்படர் எவ்வமொடு பெருந்தோள் சாஅய் 10
அவ்வலைப் பரதவர் கானலஞ் சிறுகுடி
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வையில் கலங்கி
இறைவளை நெகிழ்ந்த நம்மொடு
துறையுந் துஞ்சாது கங்கு லானே.

---- - செல்லூர்கிழார் மகனார் பெரும்பூதங்கொற்றனார்.

1. எவன் கொல் - இதற்குக் காரணம் என்னையோ?

(சொ - ள்.) 1 - 5. தோழி - , வாழி - , மயங்கு பிசிர் மல்கு திரை உழந்த - நெருங்கிய
துளிகள் மிக்க அலைகளால் வருந்திய, ஒல்கு நிலை புன்னை - அசையும்
நிலையினையுடைய புன்னை மரத்தின், வண்டு இமிர் இணர நுண்தாது வரிப்ப -
வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற பூங்கொத்துக்களின் நுண்ணிய பூம்பொடிகள் உதிர்ந்து அழகு
செய்ய, மணம் கமழ் இளமணல் எக்கர் - மணம் நாளும் மெத்தென்ற மணல் மேட்டில்,
காண் வர கணம் கொள் ஆயமொடு புணர்ந்து விளையாட - யாம் அழகு பொருந்தக்
கூட்டம் கொண்ட ஆயத்தாரொடு கலந்து விளையாடாநிற்க (அப்பொழுது);

6 - 9. கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் இளையரொடு நீக்கி - மொட்டினையுடைய நீண்ட
தேரினைத் தன் ஏவலாளரொடு நீக்கி நிறுத்தி, தாரன் கண்ணியன் - தாரினையும்
கண்ணியையும் உடையன் ஆகி, சேரவந்து - அணுக வந்து, ஒருவன் - ஒருதலைவன்,
வரி மனை புகழ்ந்த கிளவியன் - யாம் இயற்றிய வண்டல் மனையைப் பாராட்டிய
சொல்லையுடையனாகி, யாவதும் மறுமொழி பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் -
யாதொன்றும் மறு மொழி பெறாது மீண்டு சென்றனன்;

9 - 14. அதற்கொண்டு - அது முதல்; அரும் படர் எவ்வமொடு - அரிய நினைவாலாய
துன்பத்தால், பெரும் தோள் சாஅய் - பெரிய தோள் மெலிய, அ வலை பரதவர் கானல்
அம் சிறுகுடி - அழகிய வலைகளையுடைய பரதவரது கடற்கரையிலுள்ள அழகிய

சிற்றூரிலுள்ள, வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வையில் கலங்கி - கொடிய
வாயினையுடைய பெண்டிர் தூற்றும் அலரால் உள்ளம் கலங்க, இறை வளை
நெகிழ்ந்த நம்மொடு - முன்கையிடத்து வளை நெகிழ்ப்பெற்ற நம்முடன், கங்குலான் -
இராப்பொழுதிலே, துறையும் துஞ்சாது - கடற்றுறையும் துஞ்சுகின்றிலது;

(முடிபு) தோழி! வாழி! நாம் இள மணல் எக்கரிலே ஆயமொடு புணர்ந்து விளையாட,
ஒருவன் தேரினை இளையரோடு நீக்கி அணுக வந்து, வரிமனை புகழ்ந்த
கிளவியனாய் மறுமொழி பெறா அன் பெயர்ந்தனன்; அதற்கொண்டு பெருந்தோள்
சாஅய், கவ்வையிற் கலங்கி, வளைநெகிழ்ந்த நம்மொடு கங்குலான் துறையும்
துஞ்சாது; (இஃது) எவன் கொல்?

(வி - ரை.) மணம் - புன்னைப் பூவின் மணம், விளையாட என்னும் எச்சம்
காலத்தையும் இடத்தையும் குறித்துநின்றது. தார், கண்ணி என்பவற்றின் பொருளைக்
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுளுரையிற் காண்க. 'வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவதும்,
மறுமொழி பெறாஅன் பெயர்ந்தனன்' என்றது, நம்பாலுள்ள அன்புமிகுதியால் நம்
வாய்ச்சொல்லைக் கேட்க விரும்பி அவன் நம் வண்டல் மனையைப் புகழ்ந்தானாகவும்,
நாம் மறுமொழி யொன்றுங் கூறாது வன்கண்மையுடையே ஆயினமையின், வாளா
பெயர்ந்து சென்றனன் என்றபடி. அதற்கொண்டு எவ்வொடு தோள்சாஅய்க்
கவ்வையிற் கலங்கி இறைவளை நெகிழ்ந்த நம்மொடு என்றமையால், நாம் உற்ற
நோய்க்குக் காரணம், நம் உள்ளம் அவன்கண்ணதாக நாம் அவனைப்
பிரிந்திருத்தலேயாம் என்பதும், நம்மொடு கங்குலானே துறையும் துஞ்சாது
என்றமையால், அவனைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் நாம் இரவிலே துயிலின்றியே
வருந்துகின்றோம் என்பதும் கூறினாளாம். துறையும் துஞ்சாது என்றது, இரவிலே
துயிலின்றியே விழித்திருக்கும் தமக்கு அக்கடலொலி இடையறாது தோன்றி மிக
வருத்துதலின், நம்மைப் போல் இக்கடலும் துஞ்சுகின்றிலதே: இஃதென்னை என்றும்
கூறினாளாம். எனவே, நாம் உற்ற நோயும் வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வையும் ஒழிய
வேண்டின், அப் பெருந்தகையின் குறையினை நயந்து ஏற்றுக்கோடல் வேண்டும்
எனத் தோழி குறைநயப்பக் கூறினாளாம் என்க. சாஅய், கலங்கி என்னும்
எச்சங்களைச் சாஅய், கலங்க எனத் திரிக்க; திரியாது தோள் சாஅய், உள்ளங் கலங்கி,
வளை நெகிழ்ந்த நம்மொடு எனச் சினைகளின் வினையை முதலொடு சார்த்தி
யுரைத்தலுமாம்.

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு தோழி சொல்லியது.]

தூதும் சென்றன தோளுஞ் செற்றும்
 ஓதி யொண்ணுதல் பசலையும் மாயும்
 வீங்கிழை நெகிழ்ச் சாஅய்ச் செல்லலொடு
 நாம்படர் கூரும் அருந்துயர் கேட்பின்

1நந்தன் வெறுக்கை யெய்தினும் மற்றவண் 5
 தங்கலர் வாழி தோழி வெல்கொடித்
 துணைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர்
 தொன்மு தாலத் தரும்பணைப் பொதியில்
 இன்னிசை முரசங் கடிப்பிகுத் திரங்கத்

தெம்முனை சிதைத்த ஞான்றை மோகூர் 10
 பணியா மையிற் பகைதலை வந்த
 மாகெழு தானை வம்ப மோரியர்
 புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த

இலங்குவெள் ளருவிய 2அறைவா யும்பர்
 மாசில் வெண்கோட்டு அண்ணல் யானை 15
 வாயுள் தப்பிய அருங்கேழ் வயப்புலி
 மாநிலம் நெளியக் 3குத்திப் புகலொடு
 காப்பில வைகுந் தேக்கமல் சோலை
 நிரம்பா நீளிடைப் போகி

அரம்போழ் அவ்வளை நிலைநெகிழ்த் தோரே. 20
 ---- - மாமூலனார்.

(பாடம்) 1. நந்தர் வெறுக்கை. 2. வரைவா யும்பர்.
 3. குத்திய புகழொடு.

(சொ - ள்.) 6. தோழி - , வாழி - ,

1. தூதும் சென்றன - நாம் தலைவர்பாற் செலுத்திய தூதர்களும் சென்றுள்ளார்கள்;

3 - 4. வீங்கு இழை நெகிழ்ச் சாஅய் - செறிந்த அணிகள் நெகிழ்ந்து விழ மெலிந்து,
 செல்லலொடு நாம் படர்கூரும் அருந்துயர் கேட்பின் - நாம் வருத்தத்துடன் நினைவு
 மிகும் அரிய துயரினை அத் தூதுவர் கூறக் கேட்பின்,

6 - 14. வெல் கொடி துணை கால் அன்ன புனை தேர்க் கோசர் - வெல்லும் கொடியினையுடைய விரையும் காற்றையொத்த அணிசெயப் பெற்ற தேரினையுடைய கோசர் என்பார், தொல் முது ஆலத்து அரும் பணைப் பொதியில் - மிக்க தொன்மை வாய்ந்த ஆலமரத்தின் அரிய கிளைகளையுடைய மன்றத்தே, இன் இசை முரசம் கடிப்பு இகுத்து இரங்க - இனிய ஓசையையுடைய முரசம் குறுந்தடியால் அடிக்கப் பெற்று ஒலிக்க, தெவ்முனை சிதைத்த ஞான்றை - பகைவரது போர் முனையை அழித்தகாலத்தே, மோகூர் பணியாமையின் - மோகூர் என்பான் பணிந்து வாராமையின், பகை தலைவந்த மா கெழு தானை வம்ப மோரியர் - அவன்பாற் பகை ஏறட்டுக் கொண்டவராகிய குதிரைகள் பொருந்திய சேனையினையுடைய புதிய மோரியர் என்பார், புனைதேர் நேமி உருளிய குறைத்த - புனையப்பெற்ற தேர் உருளை தடையின்றிச் செல்லுதற்பொருட்டு உடைத்து வழியாக்கிய, இலங்கு வெள் அருவிய அறைவாய் உம்பர் - விளங்கும் வெள்ளிய அருவிகளையுடைய மலைநெறிக்கு அப்பாற்பட்ட;

15 - 19. மாசூஇல் வெண்கோட்டு அண்ணல் யானை - குற்ற மற்ற வெள்ளிய கொம்பினையுடைய பெருமை வாய்ந்த யானையானது, வாயுள் தப்பிய அருங்கேழ் வய புலி - தன் வாயினின்றும் தப்பிய அரிய நிறத்தையுடைய வலிய புலியை, மாநிலம் நெளியக் குத்தி - பெரிய நிலம் குழியக் குத்திக்கொன்று, புகலொடு காப்பில வைகும் தேக்கு அமல் சோலை - செருக்குடன் பாதுகாவல்இன்றித் தங்கியிருக்கும் தேக்குமரங்கள் நிறைந்த காடாகிய, நிரம்பா நீள் இடைப் போகி - தொலையாத நீண்ட இடத்திலே சென்று;

20. அரம்போழ் அவ்வளை நிலை நெகிழ்த்தோர் - அரத்தால் அறுத்து இயற்றப்பட்ட அழகிய வளையினை நிலையினின்றும் நெகிழ்ச் செய்தோராகிய நம் தலைவர்;

5 - 9. நந்தன் வெறுக்கை எய்தினும் - நந்தன் என்பான் தொகுத்து வைத்த செல்வத்தையே எய்துவதாயினும், மற்று அவண் தங்கலர் - இனி அங்குத் தங்கியிரார் (விரைந்து வந்துறுவார்);

1 - 2. தோளும் செற்றும் - இனி நாம் தோளும் வளை செறியப் பெறுவேம், ஓதி ஓள் நுதல் பசலையும் மாயும் - நம் கூந்தல் சூழ்ந்த ஒலி தங்கிய நெற்றியின்கண் உள்ள பசலையும் மறைந்தொழியும்.

(முடிபு) தோழி! வாழி! தூதும் சென்றன, நீளிடைப் போகி நிலைநெகிழ்த்தோராகிய நம் தலைவர், நாம் படர் கூரும் அருந்துயர் கேட்பின் நந்தன் வெறுக்கை எய்தினும் அவண் தங்கலர்; அதனால் நாம் தோளும் செற்றும் நந்நுதற் பசலையும் மாயும்.

(வி - ரை.) செற்றும் - செறியப்பெறும் என்றபடி; வளைசெறியப் பெறும் என விரித்துரைக்க. செல்லல் - உடற்றுன்பமும், படர் கூர்தல் - உளத்துன்பமும் ஆம். பாடலிபுரத்தை யாண்ட நந்த அரசர்களில் ஒருவன் மகாபதுமம் எனும் பேரெண் அளவு நிதியம் படைத்து அதனால் மகாபதும நந்தன் எனப் பெயர் சிறந்து விளங்கினானென்று வட நூல்களால் அறியப்படுதலின், அவனது செல்வத்தைக் குறித்து, 'நந்தன் வெறுக்கை எய்தினும்' என்றாள்; நந்தன் வெறுக்கை போல் வதோர் செல்வத்தை எய்தினும் என்றலுமாம். மோகூர் - மோகூர்க்கு மன்னாகிய பழையன்; ஆகுபெயர். 1'மோகூர், வலம்படுகுழுஉநிலை யதிர மண்டி'என்புழியும் ஆகுபெயராதல் காண்க. கோசர் என்பார் பழையனுடைய மோகூரில் வஞ்சினம் கூறிப் பொருதனர் என்பது, 2'பழையன் மோகூர் அவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன' என்பதன் உரையால் அறியப்படும். மோகூர் மன்னன் கோசர்க்குப் பணியாமையினாலே கோசர்க்குத் துணையாய் வந்த மோரியர் என்க. மோரியர் தேர்நேமி யுருளும்படி மலையை யறுத்து வழி செய்தமையை 3'ஆய்நலம் தொலைந்த மேனியும்' என்னும் அகப்பாட்டின் உரையிற் காண்க. வாயுள் தப்பிய - வாயினின்றும் தப்பிய; உருபு மயக்கம்.

- - - - -

1. பதிற்று. 49. 2. மதுரைக். 508 - 9. 3. அகம். 69.

252. குறிஞ்சி

[தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் சொல்லியது.]

இடம்படுபு அறியா வலம்படு வேட்டத்து
வாள்வரி நடுங்கப் புகல்வந்து ஆளி
உயர்நுதல் யானைப் புகர்முகத் தொற்றி
வெண்கோடு புய்க்குந் தண்கமழ் சோலைப்
பெருவரை யடுக்கத்து ஒருவேல் ஏந்தித்
தனியன் வருதல் அவனும் அஞ்சான்
பனிவார் கண்ணேன் ஆகி நோயட
எமியேன் இருத்தலை யானும் ஆற்றேன்
யாங்குச் செய்வாங்கொல் தோழி ஈங்கைத்

துய்யவிழ் பனிமலர் உதிர வீசித்

10

3தொழின்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்
எறிதிரைத் திவலை தூஉஞ் சிறுகோட்டுப்
பெருங்குளங் காவலன் போல
அருங்கடி அன்னையுந் துயின்மறந் தனளே.

---- - 4நக்கண்ணையார்.

----- - -

(பாடம்) 3. தெழி மழை.

4. திண்பொற் கோழிக் காவிதி மகன் கண்ணனார்; நக்கணன்.

----- - -

(சொ - ள்.) 9. தோழி - ,

1 - 5. இடம் படுபு அறியா வலம்படு வேட்டத்து - தான் வீழ்த்தும் விலங்குகள் இடது பக்கத்தே வீழ்தலை அறியாதவெற்றி பொருந்திய வேட்டத்தினையுடைய, வாள் வரி நடுங்க புகல்வந்து - புலி நடுங்கிட விருப்பங்கொண்டு (பாய்ந்து), ஆளி - ஆளியானது, உயர் நுதல்யானை புகர் முகத்து ஒற்றி - உயர்ந்த நெற்றியினையுடைய யானையின் புள்ளி பொருந்திய முகத்தைத் தாக்கி, வெண்கோடு புய்க்கும் - அதன் வெள்ளிய தந்தத்தினைப் பறிக்கும் (இடமாய்), தண் கமழ் சோலை பெருவரை அடுக்கத்து - தண்ணெனக் கமழும் சோலையினையுடைய பெரிய மலையின் சாரலின்கண்;

5 - 6. ஒரு வேல் ஏந்தி தனியன் வருதல் அவனும் அஞ்சான் - வேல் ஒன்றினையே கொண்டு தனியனாகி வருதலைத் தலைவனும் அஞ்சு கின்றிலன்;

7 - 8. பனி வார் கண்ணேன் ஆகி நோய் அட - நீர் ஒழுகும் கண்ணினேன் ஆகிப் பிரிதற்றுன்பம் வருத்த, எமியேன் இருத்தலை யானும் ஆற்றேன் - தனித்து இருத்தலை யானும் ஆற்றுகிலேன்;

9 - 14. அரு கடி அன்னையும் - கடிய காவல்கொண்ட நம் அன்னையும், ஈங்கை துய் அவிழ் பனி மலர் உதிர - இண்டையின் ஆர்க்கு விரிந்த குளிர்ந்த மலர் உதிருமாறு, வீசி தொழில் மழை பொழிந்த பானாள் கங்குல் - பெய்தற் றொழிலையுடைய மேகம் நீரினை வீசிச் சொரிந்த நடுநாள் இரவில், எறிதிரைதிவலை தூஉம் - வீசும் அலைகளின் துளிகள் பரக்கும், சிறு கோட்டுப் பெருங் குளம் காவலன் போல - சிறிய கரையினையுடைய பெரிய குளத்தைக் காத்தல் செய் பவன்போலக் (காவல் செய்து),

துயில் மறந்தனள் - தூங்குதலை மறந்து விட்டனள்; யாங்குச் செய்வாம் - யாம் என் செய்வாம்

(முடிபு) தோழி! பெருவரை யடுக்கத்து அவனும் தனியன் வருதல் அஞ்சான்; யானும் நோயட எமியேன் இருத்தலை ஆற்றேன்; அருங்கடி அன்னையும் பெருங்குளம் காவலன் போலத் துயில் மறந்தனள்; யாங்குச் செய்வாம்.

(வி - ரை.) இடம்படுபு அறியா என்றமையால், புலி எப்பொழுதும் ஏனை விலங்குகளை வலப்பக்கத்தே வீழ்த்தி உண்ணும் இயல்பினது என்பது பெற்றாம். முன்னர், புலியின் சிறப்புக் கூறினமையால், வாள் வரியும் என்னும் சிறப்பும்மை தொக்கதெனக் கோடலுமாம். புகல் வரல் - விரும்புதல். ஆளி - யாளி, சிங்கம் புய்க்கும் அடுக்கம் எனவும் சோலை அடுக்கம் எனவும் கூட்டுக. புய்க்கும் என்னும் பெயரெச்சம் இடப்பெயர் கொண்டது; எமியேன் - தமிழேன், தனியன் வருதல் அவனும் அஞ்சான், எமியேன் இருத்தலை யானும் ஆற்றேன் என்றமையால், யான் அவனது கூட்டத்தையே விரும்புதலுடையேன்; எனினும் ஏதம் மிக்க வரையடுக்கத்து அவன் தனியனாய் வருதலை அஞ்சுகின்றேன் என்றாளாம். தொழில் மழை - உழுதொழிற்கு உதவும் மழைஎன்றலுமாம், 1'மழைதொழி லுதவ' என்புழி நச்சினார்க்கினியர் இவ்விரு பொருளும் கொண்டமையுங் காண்க. தெழிமழை என்னும் பாடத்திற்கு - கனைக்கின்ற மழையென்க.

1. மதுரைக்காஞ்சி. 10.

மலர் உதிர வீசிப் பொழிந்த என்றமையால், பெரும்பெயல் என்பது பெறப்படும். நள்ளிரவில் மழை பொழிய, அதனால் நீர் நிரம்பிய அலை மோதாநிற்க, அதன் துளிகள் கரையின் மேலிட மெங்கும் பரத்தலின் மெலிந்த கரையினையுடைய அப்பெரிய குளத்தைக் காப்பவன், அதன் கரை உடையாதபடி துயிலென்பது சிறிதுமின்றி அதனைச் சூழ்வந்து காப்பன் ஆகலின், அவ்வாறு நள்ளிரவிலும் துயிலாது தன்னைப் பல்காலும் நோக்குதலுடைய அன்னைக்குக் குளங் காவலனை உவமை கூறினாள். காவலன் துயிலின்றிக் குளத்தைக் காத்தல்போல, அன்னையும் துயிலின்றி என்னைக் காக்கின்றனள் எனத் தொழில் உவமம் கொள்க. எறிதிரைத் திவலை தூஉம் சிறுகோட்டுப் பெருங்குளம் என்றமையால், தலைவியானவள் காமவெள்ளம் மிகுதலால், தனது நாண் நுணுகி நின்ற நிலையைக் குறித்தாளாம். 1'மிகுபெயல், உப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம்போல, நானுவரை நில்லாக் காமம் நண்ணி' என்பது

ஈண்டு அறியற்பாலது, அவனும், யானும் அன்னையும் என்னும் உம்மைகள் கட்டுரைச் சுவைபட நின்றன; எண்ணும்மையுமாம். கொல்: அசை.

1. அகம்.208.

253. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.]

வைகல் தோறும் பசலை பாயவென்
மெய்யும் பெரும்பிறி தாகின்று ஒய்யென
அன்னையும் அமரா முகத்தினள் அலரே
வாடாப் பூவிற் கொங்கர் ஓட்டி
நாடுபல தந்த பசும்பூண் பாண்டியன் 5

பொன்மலி 2நெடுநகர்க் கூடல் ஆடிய
இன்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே ஈங்கியான்
சிலநாள் உய்யலென் போன்மெனப் பலநினைந்து
ஆழல் வாழி தோழி வடாஅது 10

ஆரிருள் நடுநாள் 3ஏரா ஒய்யப்
பகைமுனை யறுத்துப் பல்லினஞ் சாஅய்க்
கணஞ்சால் கோவலர் நெடுவிளிப் பயிரறிந்து
இனந்தலைத் தரூஉந் துளங்கிமில் நல்லேற்றுத்
தழுஉப்பிணர் எருத்தந் தாழப் பூட்டிய 15

அந்தாம் பகலமைக் கமஞ்செலப் பெய்த
துறுகாழ் வல்சியர் தொழுவறை வெளவிக்
கன்றுடைப் பெருநிரை மன்றுநிறை தரூஉம்
நேரா வன்தோள் வடுகர் பெருமகன்
பேரிசை எருமை நன்னாட் டுள்ளதை 20

அயிரியாறு இறந்தன ராயினும் மயரிறந்து
உள்ளுவ தில்ல தாமே பணைத்தோட்
குரும்பை மென்முலை அரும்பிய சுணங்கின்
நுசுப்பழித் தொலிவருந் தாழிருங் கூந்தல்
மாக விசும்பில் திலகமொடு பதித்து 25

திங்கள் அன்னநின் திருமுகத்த
ஒண்கூட்டு அவிர்குழை மலைந்த நோக்கே.
---- நக்கீரர்.

(பாடம்) 2. நெடுமதிற் கூடல்.

3. ஏராஉய்ய.

(சொ - ள்.) 1 - 9. தோழி - , வாழி - , வைகல் தோறும் பசலை பாய - நாடோறும் பசலையானது படர்தலின், என் மெய்யும் ஓய் எனப் பெரும் பிறிது ஆகின்று - என் உடம்பும் விரைய இறப்பினை எய்தி வருகின்றது, அன்னையும் அமரா முகத்தினள் - அன்னையும் வெறுத்த முகத்தினள் ஆகின்றாள், அலரே - ஊர்க்கண் எழும் அலர் தான்; வாடாப் பூவின் கொங்கர் ஓட்டி - பொற்பூவினை அணிந்த கொங்கரை அகற்றி, நாடு பல தந்த பசும் பூண் பாண்டியன் - அவர் தம் நாடு பலவற்றையும் கைப்பற்றிய பசும்பூண் பாண்டியன் என்பான், பொன் மலி நெடு நகர்க் கூடல் - பொன் மிக்க பெரிய நகரமாகிய கூடற்கண், ஆடிய இன் இசை ஆர்ப்பினும் பெரிது - அவ்வெற்றிக் களிப்பினால் ஆடிய இனிய ஒலியையுடைய ஆரவாரத்தினும் மிக்கதாகின்றது, ஈங்கு யான் சிலநாள் உய்யலென் போலும் என - இவ்விடத்தே யான் இனிச் சிலநாளும் உயிர்தரித்திரேன் போலும் என்று, பல நினைந்து ஆழல் - பலவும் எண்ணித் துயரில் அழுந்தாதே;

9 - 11. வடாஅது - வடக்கின் கண்ணதாகிய, ஆர் இருள் நடு நாள் - இயங்குதற்கரிய நள்ளிரவில், ஏர் ஆ ஓய்ய - அழகிய பசுக்களைக் கவர்ந்து வருவதற்கு, பகை முனை அறுத்து - பகைப் புலத்தைக் கெடுத்து, பல் இனம் சாஅய் - பல இனங்களையும் ஓட்டியும்.

12 - 20. நெடு விளி பயிர் அறிந்து - தங்கள் நெடிய கூப்பீட டொலியை அறிந்து, இனம் வலைத் தரும் - பசுவினத்தைத் தம்மிடத்து அணைத்துக்கொடுவரும், துளங்கு இமில் நல் ஏற்று - அசையும் முகப்பினையுடைய நல்ல ஏறுகளின், தழுஉப் பிணர் எருத்தம் - சருச்சரை கொண்ட கழுத்தில், தாழப் பூட்டிய தொங்கப் பூட்டியுள்ள, அம்தூம்புஅகல் அமை கமம் செலபெய்த - அழகிய உட்டொளையினையுடைய அகன்ற மூங்கிற் குழாயில் நிறைவு எய்துமாறு பெய்த, துறுகாழ் வல்சியர் - செறிவுமிக்க உணவினராகிய, கணம் சால் கோவலர் - கூட்டம் மிக்க கோவலரது, தொழு அறை வெளவி - தொழுவாகிய அறையினைக் கவர்ந்தும், கன்று உடை பெருநிரை மன்று நிறை தருஉம் - கன்றுகளையுடைய ஆனிரையை மன்றுகள் நிறையுமாறு கொணரும், நேரா வன்தோள் வடுகர் பெருமகன் - ஒப்பில்லாத வலிய தோளினையுடைய வடுகர் தலைவனாகிய, பேர் இசை எருமை நல் நாட்டு உள்ளதை - பெரிய புகழினையுடைய எருமை என்பானது நல்ல நாட்டின்கண் உள்ளதாகிய, அயிரியாறு இறந்தனர் ஆயினும் - அயிரி என்னும் யாற்றினைக் கடந்து (நம் தலைவர்) சென்றனர் ஆயினும்;

21 - 29. பணைதோள் - மூங்கில்போன்ற தோளினையும், குரும்பை மெல் முலை - குரும்பை போன்ற மெல்லிய முலையினையும், அரும்பிய சுணங்கின் - அரும்பிய சுணங்கினையும், நுகுப்பு அழித்து ஒலிவரும் தாழ் இரும் கூந்தல் - இடையினை வருத்தித் தழைத்த தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையும் உடைய, நின் - நினது, மாக விசும்பில் திலகமொடு பதித்த திங்கள் அன்ன திருமுகத்து - மாகமாகிய வானில் உள்ள இடையே திலகம் பதித்த திங்கள்போன்ற அழகிய முகத்திலுள்ள, ஒண்கூட்டு அவிர் குழை மலைந்த நோக்கு - ஒள்ளிய மத்தக மணி யமைந்த விளங்குகின்ற காதணியாகிய குழையொடு பொருத பார்வையினை;

20 - 21. தாம் மயர் இறந்து உள்ளுப - அவர் மறவியற்று என்றும் நினையாநிற்பர்.

(முடிபு) தோழி! வாழி! மெய்யும் பெரும் பிறிது ஆகின்று; அன்னையும் அமரா, முகத்தினள்; அலர் பசும் பூண்பாண்டியன் கூடல் ஆடிய ஆர்ப்பினும் பெரிது; யான் உய்யலென் போலும் என நினைந்து ஆழல்; (நம் தலைவர்) வடாஅது எருமை நன்னாட்டு உள்ளதாகிய அயிரியாறு இறந்தனராயினும், நின் திருமுகத்து அவிர்குழை மலைந்த நோக்குத் தாம் மயர் இறந்து உள்ளுவர்.

சாய், வெளவிப் பெருநிரை தருஉம் எருமை என்க.

(வி - ரை.) வாடாப்பூ - பொன்னானியன்ற பூவிற்கு வெளிப்படை, பூவென்றது வெட்சி முதலிய போர்ப்பூவினை. ஆடிய - வெற்றிக் களிப்பால் ஆடிய என்க. ஆடிய ஆர்ப்பு - ஆடியகாலை எழுந்த ஆர்ப்பு; இன் இசை - இனிய இயங்களின் ஓசையுமாம். போன்ம் - போலும். ஒப்பில் போலி. வடாஅது நன்னாடு எனக் கூட்டுக. பகை முனை என்றது, கரந்தையாரது போர் முனை. பல்இனம் என்புழிப் பன்மை, மிகுதியை உணர்த்திற்று. தழுஉப் பிணர் - பிணர் தழுஉ என மாறுக; தழுவுதல்; பொருந்துதல். வல்சியராகிய கோவலரது தொழு அறை என்றியைக்க. கோவலர் எருத்தின் கழுத்தில் மூங்கிற்குழாயில் உணவினைப் பெய்து பூட்டியிருப்பர் என்பது 1'கோவலர், மழவிடைபூட்டிய குழா அய்த் தீம்புளி, செவியடை தீரத் தேக்கிலைப் பகுக்கும், புல்லி நன்னாடு' எனப் பிறாண்டும் கூறப்பட்டது. நிறை - நிறைய - உள்ளதை - ஐ: பகுதிப்பொருள் விசுதி. மாக விசும்பு: இருபெயரொட்டு. திலகமொடு பதித்த திங்கள் அன்ன என்றது, இல்பொருள் உவமை. திலகமொடு: வேற்றுமை மயக்கம். குடு - குழையிற் பதித்த மத்தகமணி.

1. அகம். 311.

254. முல்லை

[வினைமுற்றி வந்தெய்திய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.]

நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
 செம்முது செவிலியர் 1பலபா ராட்டப்
 பொலன்செய் கிண்கிணி நலம்பெறு சேவடி
 மணன்மலி முற்றத்து நிலம்வடுக் கொளாஅ
 மனையுறை புறவின் செங்கால் சேவல் 5
 துணையொடு குறும்பறை பயிற்றி மேற்செல
 விளையாடு ஆயத் திளையோர்க் காண்டொறும்
 நம்வயின் நிணையும் நன்னுத லரிவை
 புலம்பொடு வதியும் கலங்களுர் அகல
 வேந்துறு தொழிலொடு வேறுபுலத்து அல்கி 10
 வந்துவினை முடித்தன மாயின் நீயும்
 பணைநிலை முனைஇய வினைநவில் புரவி
 இழையணி நெடுந்தேர் ஆழி யறுப்ப
 நுண்கொடி மின்னிற் பைம்பயிர் துமியத்
 தளவம் 2முல்லையொடு தலைஇத் தண்ணென 15
 வெறிகமழ் கொண்ட வீததை புறவின்
 நெடியிடை பின்படக் கடவுமதி என்றியான்
 சொல்லிய 3அளவை நீடாது வல்லெனத்
 தார்மணி மாவறி வுறாஅ
 ஊர்நணித் தந்தனை உவகையாம் பெறவே. 20
 ---- - - 4மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்.

(பாடம்) 1. பலர்பா ராட். 2. முலையொடுதோன்றி தோன்ற.
 3. அளவையினீடாது. 4. கபிலர்.

(சொ - ள்.) 1 - 9. (பாக!), நரை விராவுற்ற நறுமெல் கூந்தல் - நரைமயிர் கலப்புற்ற நறிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய, செம்முது செவிலியர் - செவ்விய முதிய செவிலித் தாயர், பல பாராட்ட - தன்னைப் பலவாறு பாராட்டிக் கூற, பொலன் செய் கிண்கிணி நலம்பெறு சே அடி - பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற சதங்கையை அணிந்த அழகிய அடியால், மணல் மலி முற்றத்து நிலம் வடுக் கொளாஅ - மணல் பரந்த முற்றத்தே நிலம் வடுக்கொள்ளுமாறு செய்து, மனை உறை புறவின் செங்கால் சேவல் - மனையிற் றங்கி

யுறையும் சிவந்த காலினையுடைய புறவின் சேவல், துணையொடு குறும் பறை பயிற்றி - தன் பெடையொடு குறுகக் குறுகப் பறத்தலைச் செய்து, மேல்செல - பின்பு மேலே எழுந்திட, விளையாடு ஆயத்து இளையோர்க் காண்தொறும் - விளையாடும் தன் தோழியராய இளையரைக் காணுந்தொறும், நம்வயின் நிளையும் - நம்பால் நினைவு கொள்ளும், நல் நுதல் அரிவை - அழகிய நெற்றியினையுடைய நம் தலைவி, புலம்பொடு வதியும் கலங்கு அஞர் அகல - தனிமையொடு தங்கியிருக்கும் மிக்க துன்பம் நீங்குமாறு;

10 - 11. வேந்து உறு தொழிலொடு - வேந்தற்கு உற்றுழி உதவும் வினையினால், வேறு புலத்துவந்து அல்கி - இவ் வேற்று நாட்டின் கண் வந்து தங்கி, வினைமுடித்தனம் ஆயின் - மேற்கொண்ட வினையினை முடித்துளோம் ஆகலின்;

11 - 18. நீயும், பணை நிலை முனைஇய வினைநவில் புரவி - பந்தியில் நின்றலை வெறுத்த போர்த்தொழிலிற் பயின்ற குதிரை பூட்டிய, இழை அணி நெடு தேர் ஆழி - முத்தாரம் முதலியன அணிந்த நீண்ட தேர் உருளை, நுண் கொடி மின்னில் உறுப்ப - நுண்ணிய மின்னுக் கொடிபோன்று செலுத்தப் பெறுதலின், பைம் பயிர் துமிய - வழியிலுள்ள பசிய பயிர்கள் அறுபட்டு விலக, தளவம் முல்லையொடு தலைஇ - செம்முல்லை வெண்முல்லையுடன் கூடி, தண் என வெறி கமழ் கொண்ட வீ ததை புறவின் - தண்ணென்று நறுமணம் கமழும் மலர் செறிந்த காட்டினது, நெடிஇடை பின்படக் கடவுமதி என்று - நீண்ட வழி பின்னுறச் செலுத்துவாய் என்று. யான் சொல்லிய அளவை - யான் கூறிய மாத்திரையானே;

18 - 20. நீடாது - தாழ்க்காது, உவகை யாம் பெற - யாம் மகிழ்வுபெறும் பரிசு, தார் மணி மா அறிவுறாஅ - மணிமாலையணிந்த குதிரையின் உள்ளம் அறிந்து, வல் என - விரைய, ஊர் நணி தந்தனை - ஊர்க்கு அணித்தாகத் தேரினைக் கொண்டு வந்தனை; (வாழியர்.)

(முடிபு) பாக! வந்து வினை முடித்தனமாயின், அரிவை புலம் பொடு வதியும் கலங்கஞர் அகல, நெடுந்தேரினைப் புறவின் நெடியிடை பின்படக் கடவுமதி என்று யான் சொல்லிய அளவை யாம் உவகை பெற வல்லென ஊர் நணித்தந்தனை (வாழியர்.)

(வி - ரை.) கிண்கிணி நலம்பெறு சேவடி - கிண்கிணியானது அழகு பெறுதற்கு ஏதுவாகிய சேவடி என்றுமாம். 1'குழைக்கு விளக்காகிய ஒண்ணுதல் பொன்னின்,

இழைக்கு விளக்காகிய....மகளிர்' என்பது காண்க. வடுக்கொளாஅ - வடுக்கொள்ள என்பது திரிந்து நின்றது; வடுச்செய்து என்றுமாம். பாராட்ட விளையாடும், நிலம் வடுக்கொள விளையாடும், மேற்செல விளையாடும் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. மணல் முற்றத்தே இளையோர் ஓடி விளையாடுதலின் அங்குள்ள சேவலும் பெடையும் மேலெழுந்து செல்வவாயின.

1. அகம் 311.

அங்ஙனம், புறாக்கள் சேவலும் பெடையுமாக மேற்செல்ல, இளம் பருவ முடைய மகாரும் மகளிரும் விளையாடும் மகிழ்ச்சிமிக்க விளையாட்டு, கூடியிருப்பவர்க்கே இன்பம் விளைக்குமாகலின், நாம் தலைவருடன் கூடி இவ்வின்பினை நுகரப் பெற்றிலேமென்று தலைவி நம்மை நினைந்து வருந்துவள் எனக் கருதி, அவ் வருத்தம் நீங்க நீ தேரினை விரைந்து கடவுதி என்று தலைவன் பாகற்குக் கூறினான் என்க. வினை நவில் புரவி - குறிப்பறிந்து செல்லும் தொழில் பயின்ற புரவி என்றுமாம். பணை நிலை முனைஇய என்றதனால், அதுவும் விரைந்து சேறற்கண் மனவெழுச்சி - யுடையதாதல் கூறியவாறாயிற்று. உறுப்ப - ஊடறுத்துச் செல்ல, நெடிய இடைய என்பது நெடியிடை என விகாரமாயிற்று. மா - குதிரையின் உள்ளம். அறிவுறாஅ - அறிந்து தந்தனையாகலின் வாழி என விரித்துரைக்க.

255. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் ஆற்றாமை மீதாரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

உலகுகிளர்ந் தன்ன உருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கடல் நீரிடைப் போழ
இரவும் எல்லையும் அசைவின் றாகி
விரைசெலல் இயற்கை வங்கூ ழாட்டக்

கோடுயர் திணிமணல் அகந்துறை நீகான்
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய
ஆள்வினைப் பிரிந்த காதலர் நாள்பல
கழியா மையே அழிபட ரகல
வருவர் மன்னால் தோழி தண்பணைப்

5

பொருபுனல் வைப்பின் நம்மூ ராங்கண்
கருவினை முரணிய தண்புதற் பகன்றைப்
பெருவள மலர அல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்

10

கூதள மூதிலைக் கொடிநிரைத் தூங்க
 அறனின் றலைக்கும் ஆனா வாடை
 கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசித்
 திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாய
 நிரைவளை யூருந் தோளென
 உரையொடு செல்லும் அன்பினர்ப் பெறினே.

15

----- மதுரை மருதனின நாகனார்.

(சொ - ள்.) 9. தோழி - ,

1 - 7. உலகு கிளர்ந்தன்ன - உலகு புடைபெயர்ந்தா லொத்த, உருகெழு வங்கம் -
 அச்சம் தோன்றும் நாவாய், புலவு திரை பெருங்கடல் நீர் இடைப் போழ - புலால் வீசும்
 அலைகளையுடைய பெரிய கடலின் நீரை இடையே பிளந்து செல்ல, இரவும்
 எல்லையும் அசைவு இன்று ஆகி - இரவும் பகலும் ஓரிடத்தும் தங்குதல் இன்றி, விரை
 செல்ல இயற்கை வங்கூழ் ஆட்ட - விரைந்து செல்லும் இயற்கையின தாய காற்று
 அசைத்துச் செலுத்த, நீகான் - நாவாய் ஓட்டுவான், கோடு உயர் திணி மணல் அகன்
 துறை - கரை உயர்ந்த செறிந்த மணலையுடைய அகன்ற துறைக்கண், மாட ஓள் எரி
 மருங்கு அறிந்து ஒய்ய - மாடத்தின் மீதுள்ள ஒள்ளிய விளக்கினால் இடம் அறிந்து
 செலுத்த, ஆள்வினைப் பிரிந்த காதலர் - பொருளீட்டும் முயற்சிபற்றி நம்மைப் பிரிந்து
 சென்ற நம் தலைவர்;

9 - 19. தண் பணைப் பொரு புனல் வைப்பின் நம் ஊர் ஆங்கண் - குளிர்ந்த மருத
 நிலமாய நீர்மோதும் நாட்டிலுள்ள நமது ஊரிடத்தே, கருவிளை முரணிய தண் புதல்
 பகன்றை - கருவிளையின் பூவினொடு மாறுபட்ட குளிர்ந்த பகன்றைச் செடியின்,
 பெருவளம் மலர அல்லி தீண்டி - மிக்க செழுமையுடைய மலர்களின் அகவிதழை
 அசைத்து, பலவுக் காய்ப்புறத்த பசும் பழப் பாகல் - பலாக்காய் போலும்
 புறத்தினையுடைய அழகிய பழத்தினையுடைய பாகற்கொடிகள், கூதள முதுஇலைக்
 கொடி நிறை தூங்க - கூதாளியின் முதிய இலைகளையுடைய கொடிகளின்
 கூட்டத்திற்கிடந்து அசையும்படி செய்து, அறன் இன்று அலைக்கும் ஆனா வாடை -
 நம்மை அறமில்லாது வருத்தும் நீங்காத வாடை, கடி மனை மாடத்துக்கு கங்குல் வீசி -
 காவல் பொருந்திய மாடமாய மனையில் இரவெல்லாம் வீசலின், திருந்து இழை
 நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாய - திருந்திய அணிகள் சோரப் பெரிய அழகு கெட, நிரை
 வளை ஊரும் தோள் என - தோளானது வரிசையாகவுள்ள வளைகள் நெகிழ்ந்து
 விழப்பெறும் என்னும், உரையொடு செல்லும் அன்பினர் பெறின் - உரை கொண்டு
 தூது செல்லும் அன்புடையாரை நாம் பெறுவோமாயின்;

7 - 9. அழிபடர் அகல - நமது மிக்க துன்பம் நீங்க, நாள் பல கழியாமை - பலநாள் தாழ்க்காது, வருவர் - விரைந்து வந்துறுவர், மன் - அங்ஙனம் சென்றுரைப்பார் இலரே; (என் செய்வாம்.)

(முடிபு) தோழி! ஆள்வினைப் பிரிந்த நங் காதலர், வாடை, கடி மனை மாடத்துக் கங்குல் வீச, இழை நெகிழ்ந்து கவின் சாய, தோள் வளையூரும் என உரையொடு செல்லும் அன்பினர்ப் பெறின, நாள் பல கழியாமையே, அழிபடர் அகல வருவர் மன்.

(வி - ரை.) உலகு கிளர்ந்தன்ன வங்கம் என்பது வங்கத்தின் பெருமை கூறியபடி; உலகு புடை பெயர்வது போலும் புடைபெயர்ச் சிையுடைய வங்கம் என்க. வங்கூழ் - காற்று. மாட ஒள்ளெரி - கலங்கள் துறையறிந்து வருதற் பொருட்டு உயரிய மாடத்தின்மீது அமைக்கப்பெற்ற ஒள்ளிய விளக்கு. இது கலங்கரை விளக்கம் எனவும்படும். வங்கம் நீகான் ஓய் ஆள்வினைப் பிரிந்த காதலர் என்றமையான், பொருளீட்டுதற்குக் கலத்திற் பிரிந்த தலைவன் என்பதாயிற்று. பகன்றையின் மலர் வெண்ணிறமுடைய தாகலின் கருவினை முரணிய பகன்றை மலர் எனப்பட்டது. பகன்றை - சிவதை. தூங்க - தூங்கச் செய்து என விரித்துரைக்க. வீசி, வீச என்பதன் திரிபு. வீச என்னும் பாடமே கொள்ளுதலும் ஆம். என உரையொடு - என உரைக்கும் உரையொடு என விரித்துரைக்க. உரையொடு செல்லும் அன்பினர் என்பது, சென்று உரைக்கும் அன்பினர் என்றபடி. செல்லும் அன்பினர்ப் பெறினே என்றது, தோழி அங்ஙனம் செய்திலள் என்பதனைக் குறிப்பிற் கூறியவாறாம்.

(மே - ள்) 1'முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோ டில்லை' என்னுஞ் சூத்திரத்து இச் செய்யுள் கலத்திற் பிரிவு தலைமகளை யொழியப் பிரிந்தமைக்கு உதாரணமென்றனர், இளம்.

2'இருவகைப் பிரிவும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச்செய்யுள் தூது விடுவது காரணமாக உரைத்தது எனவும், இம் மணிமிடை பவளத்துப் பின்பனி வந்தவாறும் நண்பகல் கூறாமையும் அவர் குறித்த காலம் இதுவென்பது தோன்றியவாறும் காண்க எனவும், 3'ஏவன் மரபின்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இப் பாட்டுள் வணிகன் தலைவனாகவும் கொள்ளக் கிடத்தலின், தலைவியும் அவ்வருணத் தலைவியாமென் றுணர்க எனவும் கூறினர், நச்.

1. தொல். பொருள். அகத். 37.

2. தொல், அகத். 11.

3. தொல். அகத். 24.

256. மருதம்

[தோழி தலைமகற்கு வாயின் மறுத்தது.]

பிணங்கரில் வள்ளை நீடிலைப் பொதும்பின் மடிதுயின் முனைஇய வள்ளுகிர் யாமை நொடிவிடு கல்லிற் போகி அகன்றுறைப் பகுவாய் நிறைய நுங்கிற் கள்ளிரின்	
1உகுவா ரருந்து மகிழ்பியங்கு நடையொடு தீம்பெரும் பழன முழக்கி அயலது ஆம்பன் மெல்லடை யொடுங்கும் ஊர	5
2பொய்யால் அறிவெனின் மாய மதுவே கையகப் பட்டமை யறியாய் நெருநை	
மையெழில் உண்கண் மடந்தையொடு வையை ஏர்தரு புதுப்புனல் உரிதினி னுகர்ந்து பரத்தை யாயங் கரப்பவும் ஒல்லாது கவ்வையா கின்றாற் பெரிதே காண்டகத் தொல்புகழ் நிறைந்த பல்பூங் கழனிக்	10
கரும்பமல் படப்பைப் பெரும்பெயர்க் கள்ளூர்த் திருநுதற் குறுமக ளணிநலம் வவ்விய அறனி லாளன் அறியே னென்ற திறனில் வெஞ்சூ ளறிகரி கடாஅய் முறியார் பெருங்கிளை செறியப் பற்றி	15
நீறுதலைப் பெய்த ஞான்றை வீறுசா லவையத்து ஆர்ப்பினும் பெரிதே.	20

---- - - மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனார்.

(பாடம்) 1. நுகர்வார் உந்து. 2. பொய்யா னறிவன்.

(சொ - ள்.) 1 - 7. பிணங்கு அரில் வள்ளை நீடு இலை பொதும் பில் - பின்னிய தூறுகளையுடைய வள்ளைக்கொடியின் நீண்ட இலைச் செறிவில், மடிதுயில் முனைஇய வள் உகிர் யாமை - மடிந்து கிடக்கும் துயிலை வெறுத்த வலிய நகத்தினையுடைய யாமை, நொடி விடு கல்லில் போகி - ஒலித்தல் செய்கின்ற பரல்களின் வழியே சென்று, அகன் துறை - அகன்ற நீர்த்துறைக்கண்ணே, பகுவாய் நிறைய - பிளந்த வாய் நிறைந்திட, நுங்கின் கள்ளின் உகுவார் அருந்து மகிழ்பு இயங்கு நடையொடு - பனங்களின் அருந்துங்கால் சிந்திய ஒழுக்கினை உண்ட களிப்புடன்

செல்லும் நடையொடு, தீம்பெரும் பழனம் உழக்கி - இனிய பெரிய வயல்களைக் கலக்கி, அயலது ஆம்பல் மெல் அடை ஒடுங்கும் ஊர - அதன் அயலதாகிய ஆம்பலின் மெல்லிய இலைகட்குள்ளே ஒடுங்கிக் கிடக்கும் ஊரனே!

8 - 13. பொய்யால் - நீ பொய் கூறாதே, நின் மாயம் அறிவென் - நின் வஞ்சனையை அறிவேன், அது கையகப்பட்டமை அறியாய் - நின் பரத்தமை வெளிப்பட்டமையை நீ அறிந்திலை, நெருநை - நேற்று, மை உண் எழில் கண் மடந்தையொடு - மையுண்ட அழகிய கண்களையுடைய பரத்தையுடன், வையை ஏர்தரு புதுப்புனல் - வையையின் அழகு பொருந்திய புதிய புனலில், உரிதினில் நுகர்ந்து - உரிமையுடன் இன்பம் நுகர்ந்திட, பரத்தை ஆயம் கரப்பவும் - அதனைப் பரத்தையர் கூட்டம் ஊரார் அறியாமல் மறைக்கவும், ஒல்லாது கவ்வை ஆகின்று பெரிது - மறைக்க முடியாமல் மிகவும் அலர் எழுகின்றது; (அவ்வலர்தான்.)

13 - 15. காண்தக தொல் புகழ் நிறைந்த - அழகு விளங்க பழை மையான புகழ் மிக்க, பல் பூ கழனி - பலவகையான பூக்கள் நிறைந்த வயல்களையும், கரும்பு அமல் படப்பை - கரும்பு மிக்க தோட்டங்களையுமுடைய, பெரும் பெயர்க் கள்ளூர் - மிக்க சிறப்பு வாய்ந்த கள்ளூர் என்னும் ஊரின்கண்;

16 - 21. திரு நுதல் குறுமகள் அணிநலம் வவ்விய - அழகிய நெற்றியினையுடைய இளையாள் ஒருத்தியின் அழகிய நலத்தினைக் கவர்ந்துதண்ட, அறன் இலாளன் அறியேன் என்ற திறன் இல் வெம்சூல் - அற நெறி நில்லானொருவன் பின்பு தான் அவளை அறியேன் என்று கூறிய நீதியில்லாத கொடிய சூளினை, அறிகரி கடாஅய் - அவர்தம் கூட்டம் உணர்ந்த சான்றாவாரை வினவி உணர்ந்து, (அவனை), முறி ஆர் பெருங் கிளை செறியப் பற்றி - (அவையத்தார்) தளிர்கள் பொருந்திய பெரிய மரத்தின் கிளையில் இறுகப்பிணித்து, நீறு தலைப் பெய்த ஞான்றை - நீற்றினை அவன் தலையிற் பெய்த காலத்தே, வீறுசால் அவையத்து ஆர்ப்பினும் பெரிது - சிறப்பு மிக்க அவையின்கண் எழுந்த ஆர வாரத்தினும் பெரிதாயிற்று.

(முடிபு) ஊர்! பொய்யால்! அறிவன் நின் மாயம்! அதுவே கையகப்பட்டமை அறியாய்! நெருநை மடந்தையொடு வையைப் புனல் உரிதினில் நுகர்ந்து; பரத்தை ஆயம் கரப்பவும் ஒல்லாது கவ்வையாகின்று; அது கள்ளூர் அறனிலாளனை, வெஞ்சூல் அறிகரி கடா அய், கிளை பற்றி; நீறுதலைப் பெய்த ஞான்றை அவையத்து ஆர்ப்பினும் பெரிது.

(வி - ரை.) நொடி விடுதல் - வெடித்தல்; நொடிவிடு கல்லிற் போகி என்பதற்குச் சிறார்கள் நீரிலே தத்திச் செல்லுமாறு விடுகின்ற வட்டக்கல்போலச் சென்று என்றலுமாம். நுங்கிற்கள் - பனங்கள் உகுவார் - கள் சிதறுண்டு ஒழுகுவது, 1'மேற்றுறைக் கொளீஇய கழாலிற் கீழ்த்துறை, உகுவார் அருந்தப் பகுவா யாமை' எனப் பின் வருவதுங் காண்க.

1. அகம்.356.

நிறைய அருந்தும் எனக் கூட்டுக. அருந்தும் என்னும் பெயரெச்சம் காரணப் பொருட்டு, வையகப் பட்டமை என்றது தெளிய அறியப்பட்டமையை உணர்த்திற்று. குறுமகள் அணிகலம் வவ்விய அறனிலாளன் அறியேன் என்ற திறனில் வெஞ்சூள் என்றமையால் தீவினையாளன் ஒருவன் ஓர் இளமகளின் நலத்தை நுகர்ந்து பின் அவளைக் கைவிடுத்து, அவளது முறையீட்டினைக் கேட்டு அவளை உசாவிய சான்றோர் முன், யான் அவளை அறிந்திலேன் எனப் பொய்ச்சூள் கூறினான் என்றவாறாயிற்று. வெஞ் சூள் அறிகரி கடாஅய்ச் செறியப் பற்றி, நீறு தலைப் பெய்த என்றமையால், சான்றோர்கள் கரியாவார் கூற்றினாலே உண்மை தெளிந்து அவளை அவ்வாறு ஒறுத்தனர் என்பதாயிற்று. மூன்று கவராய கிளைகளின் நடுவே வைத்துப் பிணித்தலும் நீறுதலைப் பெய்தலும் அஞ்ஞான்று குற்றத்திற்கு விதிக்கும் தண்டங்களாம் என்க.

(உ - றை.) வள்ளை நீடிலைப் பொதும்பில் துயில்முனைஇய யாமை, கள்ளின் உகுவார் அருந்து மகிழ்பியங்கு நடையொடு பழனம் உழக்கி, அயல ஆம்பல் மெல்லடை ஒடுங்கும் ஊர என்றது, நின் மனையிடத்துத் துயிறலை வெறுத்துச் சென்று, பரத்தையர் சேரியில் அவர் இன்பம் நுகர்ந்த பெருமிதத்தோடு, இற்பரத்தைபாற் சென்று தங்குவை என்றவாறாம்.

257. பாலை

[உடன் போகாநின்ற தலைமகட்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர்
நரைவாய் வாடல் நாறும் நாள்சுரம்
அரியார் சிலம்பின் சீறடி சிவப்ப
எம்மொ டொராறு படிஇயர் யாழநின்
பொம்மல் ஓதி பொதுள வாரி

அரும்பற மலர்ந்த ஆய்பூ மராஅத்துச்
 சுரும்புகும் அலரி தைஇ வேய்ந்தநின்
 தேம்பாய் கூந்தல் குறும்பல மொசிக்கும்
 வண்டுகடிந் தோம்பல் தேற்றாய் அணிகொள

நுண்கோல் எல்வளை தெளிர்க்கும் முன்கை 10
 மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்க வீசி
 வல்லுவை மன்னால் நடையே கள்வர்
 பகைமிகு கவலைச் சென்னெறி காண்மார்
 மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி யாஅத்து

நாரரை மருங்கின் நீர்வரப் பொளித்துக் 15
 களிறுசுவைத் திட்ட கோதுடைத் ததரல்
 கல்லா உமணர்க்குத் தீமூட் டாகும்
 துன்புறு தகுந ஆங்கண் புன்கோட்டு
 அரிலிவர் புற்றத்து அல்கிரை நசைஇ

வெள்ளரா மிளிர வாங்கும் 20
 பிள்ளை எண்கின் மலைவயி னானே.

---- ---- - உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்.

(சொ - ள்.) 12 - 21. (குறுமகள்) கள்வர் பகை மிகு கவலை செல்நெறி காண்மார் -
 ஆறலை கள்வர்களுடைய பகை மிக்க கவர்த்த நெறிகளில் வம்பலர் தாம்
 செல்லுதற்குரிய நெறியிதுவெனக் காணும் பொருட்டு, மிசைமரம் சேர்த்திய கவை முறி
 யாஅத்து - மேலிடத்தே ஏணி சாத்தப்பெற்ற கவர்த்த தளிர்களையுடைய யா மரத்தின்,
 நார் அரை மருங்கின் நீர் வர பொளித்து - நாரிணையுடைய அடிமரத்தில் நீர் வரும்படி
 உரித்து, களிறு சுவைத்திட்ட கோது உடை ததரல் - களிற்றியானை சுவைத்துப்
 போகட்ட சக்கையாகிய சுள்ளிகள், கல்லா உமணர்க்கு தீமூட்டு ஆகும் - கல்லாத உப்பு
 வாணிகர்க்குத் தீமூட்டுத் துரும்பு ஆகும், துன்பு உறு தகுந ஆங்கண் - துன்பம்
 உறத்தகுவன ஆகிய அவ்விடங்களில், புண் கோட்டு அரில் இவர் புற்றத்து - புல்லிய
 புடைகளையுடைய சிறு தூறுகள் படர்ந்த புற்றின்கண், அல்கு இரை நசைஇ -
 இராப்பொழுதில் உண்ணும் இரையினை விரும்பி, வெள்ளரா மிளிர வாங்கும் -
 வெள்ளிய பாம்புகள் பிறழும்படி கையால் வவ்வும், பிள்ளை எண்கின் மலைவயின்
 ஆன - குட்டிக் கரடிகளையுடைய மலையினிடத்தே;

1 - 12. பாதிரி நறைவாய் கூனி மாமலர் வாடல் நாளும் - பாதிரியின் தேன்
 பொருந்திய வளைவையுடைய சிறந்த பூக்களின் வாடல் நாளுகின்ற, வேனில் நாள் -
 வேனிற்காலத்தின் பகற்பொழுதில், சுரம் - சுரத்தின்கண்ணே, அரி ஆர் சிலம்பின் சிறு
 அடி சிவப்ப - பரற்கல் பொருந்திய சிலம்பினை அணிந்த நின்சிறிய அடிகள் சிவக்க,

எம்மொடு ஓர் ஆறு படிஇயர் - எம்முடன் ஒரு நெறியில் பொருந்திவரற்கு, பொம்மல்
 ஒதி பொதுள வாரி - பொலிவுற்ற கூந்தலை நெருங்க வாரி, அரும்பு அற மலர்ந்த ஆய்
 பூ மரா அத்துச் சுரும்பு சூழ் அலரி - அரும்பு இல்லையாக மலர்ந்த அழகிய
 பூக்களையுடைய வெண்கடம்பின் வண்டுகள் சூழ்ந்த மலர்களை, தைஇ வேய்ந்த -
 தொடுத்துச் சூடிய, நின் தேம் பாய் கூந்தல் குறும் பல மொசிக்கும் வண்டு - நினது
 தேன் பொருந்திய கூந்தலில் குறியனவாய்ப் பலவாக மொய்க்கும் வண்டுகளை, கடிந்து
 ஓம்பல் தேற்றாய் - கடிந்து பாதுகாத்தலையும் அறியாயாய், அணிகொள - அழகு
 பொருந்த, நுண்கோல் எல் வளை தெளிர்க்கும் முன்கை - நுண்ணிய திரண்ட ஒளி
 பொருந்திய வளை ஒலிக்கும் முன் கையைுடைய, மெல் இறை பணைதோள் விளங்க
 வீசி - மெல்லிய சந்தினையுடைய மூங்கில் போலும் தோள்களை விளக்கமுற வீசி,
 நடை வல்லுவை மன் - பெரிதும் நடத்தல் வன்மையுடையை ஆகின்றாய்.

(முடிபு) (குறுமகள்!) வேனில் நாள் சுரம் சீறடி சிவப்ப எம்மொடு ஓராறு படிஇயர்,
 ஒதி பொதுள வாரி அலரி தைஇ வேய்ந்த நின் கூந்தல் மொசிக்கும் வண்டு கடிந்து
 ஓம்பல் தேற்றாய்; பணைத் தோள் விளங்க வீசி நடைவல்லுவை மன்.

(வி - ரை.) கொடுமை மிக்க மலையின் கண்ணதாகிய சுரத்திலே வெம்மை மிக்க
 வேனில் நாளில் எம்முடன் ஒருபெற்றியே செல்லுதலை விரும்பிச் சீறடி சிவப்பவண்டு
 கடிந்தோம்புதல் தேற்றாய்; பணைத்தோள் விளங்க வீசி நடத்தல் வன்மையை
 யுடையாயினாய்; குறுமகளே! நின் அன்பிருந்தவாறு என்னே! என்று தலைவன்
 தலைவியின் நடையை வியந்து பாராட்டினான் என்க. கூந்தலை வாரி மலர்களைத்
 தொடுத்துச் சூடினாள் என்பது, தலைவனுடன் சேறற்கண் தலைவிக்குள்ள ஆர்வ
 மிகுதியைப் புலப்படுத்தியபடியாம். ஓம்பல் - தன்னைக் காத்தலும் வண்டு மீட்டும்
 வாராமற் காத்தலுமாம். மிசைமரம் - மரத்தின் மேற்பகுதி. கோடு - புற்றின் புடைப்பு.

(மே - ள்.) 1'கொண்டு தலைக் கழியினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச் செய்யுள்
 கொண்டுதலைக் கழிதற்கண் தலைவன், நடையை வியந்தது என்றார், நச்.

1. தொல், அகத். 15.

258. குறிஞ்சி

[அல்ல 1குறிப்பட்டுப் பதிப்பெயர்ந்த தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

நன்னன் உதியன் அருங்கடிப் பாழித்

தொன்முதிர் வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த பொன்னினும் அருமைநன் கறிந்தும் அன்னோள் துன்னல மாதோ எனினும்ஃ தொல்லாய்	
தண்மழை தவழுந் தாழ்நீர் நனந்தலைக் கடுங்காற் றெடுக்கும் நெடும்பெருங் குன்றத்து மாய இருளளை மாய்கற் போல	5
மாய்கதில் 2வாழிய நெஞ்சே நாளும் மெல்லியற் குறுமகள் நல்லகம் நசைஇ	
அரவிரை தேரும் அஞ்சவரு சிறுநெறி இரவின் எய்தியும் பெறாஅய் அருள்வரப் புல்லென் கண்ணை புலம்புகொண் டுலகத்து உள்ளோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகக் காமம் கைம்மிக வறுதர	10
ஆனா அரும்படர் தலைத்தந் தோயே.	15

---- ---- பரணர்.

(பாடம்) 1. அல்ல குறிப்பிட்ட தலைமகள்.

2. வாழி யென் னெஞ்சே.

(சொ - ள்.) அ. நெஞ்சே - , வாழிய - ,

1 - 4. நன்னன் உதியன் அரு கடிப் பாழி - நன்னன் உதியன் என்பானது அரிய காவலையுடைய பாழிச் சிலம்பில், தொல் முதிர் வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த - பழமை மிக்க வேளிர்கள் பாதுகாவல் செய்துவைத்த, பொன்னினும் அருமை நற்கு அறிந்தும் - பொன்னைக் காட்டினும் எய்துதற்கு அரியளாதலை நன்கு அறிந்தும், அன்னோள் துன்னலம் எனினும் - அவளை யாம் நெருங்குவேம் அல்லேம் என யான் கூறினும், அஃது ஒல்லாய் - அங்ஙனம் என் கூற்றிற் பொருந்தாயாய்;

8 - 15. நாளும் - நாடோறும், மெல் இயல் குறுமகள் நல் அகம் நசைஇ - மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த இளைய தலைவியை நின் நல்ல அகத்தில் விரும்பி, அரவு இரை தேரும் அஞ்சவரு சிறுநெறி - பாம்புகள் இரைதேடித் திரியும் அச்சம் தோன்றும் ஒடுங்கிய நெறியில், இரவின் எய்தியும் பெறாஅய் - இராப்போதில் சென்றும் பெறாயாகி, அருள் வரப் புல் என் கண்ணை புலம்புகொண்டு - கண்டார்க்கு அருள் உண்டாகப் புல் என்ற கண்ணை யுடையயாய்த் தனிமை மேவி, உலகத்து உள்ளோர்க்கெல்லாம் பெரு நகை ஆக - உலகின் கண்ணுள்ளயாவர்க்கும் பெரிய

இகழ்ச்சி தோன்ற, காமம் கைம்மிக உறுதர - காமம் அளவு கடந்து மிகலான், ஆனா அரும்படர் தலைத் தந்தோய் - அமையாத அரிய துன்பினை நம்பால் எய்துவித்தனை;

5 - 8. தண் மழை தவழும் தாழ்நீர் நனந்தலை - குளிர்ந்த மேகங்கள் தவழும் வீழும் அருவி நீரினையுடைய அகன்ற விடத்தினையுடைய, கடும் காற்று எடுக்கும் நெடு பெரு குன்றத்து - கடிய காற்றுச் சுழலும் நீண்ட பெரிய குன்றின்கண்ணே, மாய இருள் அனை மாய் கல்போல - மயக்கத்தினைத் தரும் இருளுடைய குகையில் ஒளியின்றி மறையும் மணிகள் போல, மாய்கதில் - நீ ஒளியிழந் தொழிவாயாக.

(முடிபு) நெஞ்சே! வாழிய! பொன்னினும் அருமை நன்கறிந்தும், அன்னோள் துன்னலம் எனினும், அஃது ஒல்லாய், குறுமகள் நல்லகம் நசைஇ, அஞ்சவரு சிறுநெறி இரவின் எய்தியும் பெறாமாய், புலம்பு கொண்டு உலகத்துள்ளோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாக, காமம் கைம்மிக உறுதர ஆனா அரும் படர் தலைத் தந்தாய்: நெடும் பெருங் குன்றத்து இருள் அனை மாய் கற்போல மாய்க தில்.

(வி - ரை.) நன்னன் உதியன் என்பதனால், நன்னனுக்குச் சேர மன்னர் சார்பினால் உதியன் என்பதொரு பெயர் எய்திற்றுப் போலும். அருங்கடிப் பாழி - அரிய அரண்வலியுடைய பாழிச் சிலம்பு; அச்சிலம்பிலுள்ள நகருமாம். பாழியில் வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த பொன்னினும் அருமை நன்கறிந்தும் என்றது, தலைவியைத் தாயர் முதலியோர், பிறர் அணுகாவாறு அருங்கடிப் படுத்துள்ளார் என்பதனை அறிந்தும் என்றபடி. குறுமகள் நல்லகம் நசைஇ என்பதற்குத் தலைவியது நல்ல மனையின்கண் அவளைக்கூட விரும்பி என்றுரைத்தலுமாம். தலைவியை இரவுக்குறியில் எய்த விரும்பி ஏதமிக்க நெறியிடை இராப்போதில் பலகாலுஞ் சென்று அவளைக் கூடப்பெறாது மீண்டும் வருந்துதல் கண்டார்க்கு இரக்கத்தையும், அவளைக் கூடப்பெறாமையால் காமம் கைமிக்கு எழுந்து வருந்துதல் உலகத்தோர்க்கெல்லாம் பெரிய இகழ்ச்சியையும் தருவனவாயின என்று தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறி, நீ இன்ன தீமையையுடையை ஆகலின், இருள் அளையில் ஒளி மாழ்கிக் கிடக்கும் மணிபோல மறைந்தொழிக என்றான் என்க. இதனால் தலைவன் இரவுக்குறியிற் சென்று அல்லகுறிப்பட்டு மீண்டமை பெற்றாம்.

(மே - ள்.) 1'மெய்தொட்டுப் பயிறல்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இப்பாட்டு நெஞ்சினை இரவு விலக்கியது என்பர், நச்.

1. தொல். கள. 11.

259. பாலை

[உடன்போக்கு நேர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.]

வேலும் விளங்கின வினைஞரு மியன்றனர்
 தாருந் தையின தடையுந் தொடுத்தன
 நிலநீர் அற்ற வெம்மை நீங்கப்
 பெயல்நீர் தலைஇ உலவையிலை நீத்துக்
 குறுமுறி யீன்றன மரனே நறமலர் 5
 வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
 தேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமும்
 நனிநன் றாகிய பனிநீங்கு வழிநாள்
 பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
 போதுவந் தன்று தூதே நீயும் 10
 கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொல்
 நயந்தனை கொண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி
 தெற்றி உலறினும் வயலை வாடினும்
 நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினும்
 நின்னினும் மடவள் நனிநின் நயந்த 15
 அன்னை அல்லல் தாங்கிநின் ஐயர்
 புலிமருள் செம்மல் நோக்கி
 வலியாய் இன்னுந் தோய்கநின் முலையே.

---- ---- - கயமனார்

(சொ - ள்.) 12. நெஞ்சு அமர் தகுவி - என் உள்ளம் விரும்பும் தகுதியை யுடையாய்!

1 - 2. வேலும் விளங்கின - வேல்களும் நெய் பூசப்பெற்று விளக்கமுற்றன,
 வினைஞரும் இயன்றனர் - ஏவலாளரும் புறப்பட்டனர், தாரும் தையின - மாலைகளும்
 கட்டப்பெற்றன, தழையும் தொடுத்தன - தழையுடைகளும் தொடுக்கப்பட்டன;

3 - 10. நிலம் நீர் அற்ற வெம்மை நீங்க - நிலமானது நீர் ஒழிந்ததாலாய வெப்பம்
 நீங்க, பெயல் நீர் தலைஇ - மழைநீர் பொருந்துதலின்; உலவை இலை நீத்து குறுமுறி
 ஈன்றன மரன் - மரங்கள் கிளைகளிலுள்ள முதிர்இலைகளை உதிர்த்துக் குறிய
 தளிர்களை ஈன்றன; பொழில் - பொழிலின்கண், நறமலர் - நறிய மலர்கள், வேய்ந்தன
 போலத் தோன்றி - புணையப்பட்டன போலத் தோன்றி, பல உடன் தேம்படப்
 பொதுளின - பலவும் ஒருங்கே தேன் பொருந்தச் செறிந்தன; கானமும் நனி நன்று
 ஆகிய - காடுகளும் மிகவும் நல்லன ஆயின; (இங்ஙனமெல்லாம் சிறக்க,) பனிநீங்கு

வழிநாள் - பனிக்காலம் கழிந்த பின்னாளாகிய இளவேனிற்கண், பால் எனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்போது - பால் என்னப் பரவிய நிலாவினைக்கொண்ட மாலைப் பொழுதானது, தூது வந்தன்று - தூதாக வந்தது;

13 - 17. தெற்றி உலறினும் - மேடையிலுள்ள பூஞ்செடிகள் காய்ந்தாலும், வயலை வாடினும் - வயலைக்கொடி வாடுதலுற்றாலும், நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினும் - நொச்சியின் மெல்லிய கிளைகளிலுள்ள வளைந்த கதிர்கள் வாடிக் கவிழ்ந்தாலும் அவை கருதியும், நின்னிலும் மடவள் - நின்னைக் காட்டிலும் மடப்பத்தையுடையாளாகி, 'நனி நின் நயந்த அன்னை அல்லல் தாங்கி - நின்னை மிக விரும்பிய அன்னை எய்தும் துன்பத்தை உளத்திற்கொண்டும், நின் ஐயர் புலிமருள் செம்மல் நோக்கி - நின் தமையன்மாரது புலியையொத்த அச்சம் தரும் தலைமையை நோக்கியும்;

10 - 12. நீயும் கலங்கா மனத்தையாகி - நீதான் கலங்காத மனத்தினையுடையதாகி, என் சொல் நயந்தனை கொண்மோ - என் சொல்லை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வாயாக;

18. வலியாய் - உடன் போக்கினைத் துணிவாயாக; இன்னும் தோய்க நின் முலையே - இன்னும் நின் முலை என் மார்பிலே பொருந்த முயல்வாயாக.

(முடிபு) நெஞ்சமர் தகுவி! வேலும் விளங்கின, வினைஞரும் இயன்றனர், தாரும் தையின, தழையுந் தொடுத்தன; மரம் குறுமுறி ஈன்றன; பொழிலில் நறுமலர் பொதுளின; கானமும் நனி நன்றாகிய; மாலைப் போது தூது வந்தன்று; நீயும் உலறினும் வாடினும் சாயினும் அவை கருதியும், அன்னை அல்லல் தாங்கியும், நின்னையர் செல்லல் நோக்கியும் கலங்கா மனத்தை யாகி என் சொல் நயந்தனை கொண்மோ; வலியாய்; இன்னும் நின்முலை தோய்க.

< (வி - ரை.) வேலும் விளங்கின வினைஞரும் இயன்றனர் என்பது, தலைவன் புறப்படுவதற்கும், தாரும் தையின தழையும் தொடுத்தன என்பது, தலைவி புறப்படுவதற்கும், ஏற்றகருவிகள் அமைந்தமை கூறியபடியாம். மரன் குறுமுறி ஈன்றன, பொழிலில் நறுமலர் பொதுளின, கானமும் நனி நன்றாகிய என்பன, செல்லும் நெறிகள் ஏதம் விளைக்காது இன்பம் விளைத்தற்குரியவாதல் கூறியபடி. பனி நீங்கு வழிநாள் பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்போது என்பது செல்லுதற்குரிய பொழுதும் இன்பம் பயப்பதாதல் தெரிவித்தபடி. போது தூது வந்தன்று என்பது, இக்காலத்தே நீவிர் ஒருங்கு வருவீராயின் பேரின்பம் துய்ப்பீர் என்று அழைப்பது போன்றதாயிற்று என்றவாறு. இங்ஙனம் யாவும் இன்பம் பயப்பனவாக

அமைந்திருத்தலின், தெற்றி உலறுதல் முதலியவற்றையும் அன்னை அல்லலையும் நினையர் செம்மலையும் நோக்கி உள்ளம் கலங்கி உடன்போக்கால் எய்தும் பேரின்பத்தை இழத்தல் தகவன்று என்பாள், 'நீயும் கலங்கா மனத்தை யாகி என் சொல் நயந்தனை கொண்மோ' எனக்கூறி, உடன் போக்கிற்கு ஒருப்படுத்துவாள் ஆயினாள் என்க. இளையரும் என்னும் பாடத்திற்கும் ஏவலாளர் என்பதே பொருள். வலிமா என்பது பாடமாயின், மா அசை. அலமரல் என்னும் பாடத்திற்கு, நோக்கி மனங்கலங்காதே என்று உரைக்க. இன்னும் தோய்க நின் முலை என்றது தோழி தலைவியை முயங்கியபடி கூறிற்று.

(மே - ள்.) 1'தலைவரும் விழும நிலையெடுத்த துரைப்பினும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இவ் வகப்பாட்டு போக்குதற்கண் முயங்கிக் கூறியது என்றனர், நச்.

1. தொல். அகத். 39.

260. நெய்தல்

[இரவுக் குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் சொல்லியது.]

மண்டிலம் மமுக மலைநிறங் கிளர
வண்டினம் 1மலர்பாய்ந்து ஊத மீமிசைக்
கண்டற் கானற் குருகினம் ஒலிப்பக்
கரையா டலவன் அளைவயிற் செறியத்
திரைபா டவியத் திமில்தொழில் மறப்பச் 5
செக்கர் தோன்றத் துணைபுணர் அன்றில்
எக்கர்ப் பெண்ணை அகமடல் சேரக்
கழிமலர் கமழ்முகங் கரப்பப் பொழின்மனைப்
புன்னை நறுவீ பொன்னிறங் கொளாஅ
எல்லை பைப்பயக் கழிப்பி எல்லுற 10
2பாங்கா குவள்கொல் தானே நீங்காது
முதுமரத்து உறையும் முரவுவாய் முதுபுள்
கதுமெனக் குழறுங் கழுதுவழங் கரைநாள்
நெஞ்சநெகிழ் பருவரல் செய்த
அன்பி லாளன் அறிவுநயந் தேனே. 15
----- மோசிக் கரையனார்.

(பாடம்) 1. மலர் பரந்தூத மிசைய. 2. யாங்கா குவல்கொல் யானே.

(சொ - ள்.) 1 - 11. மலைநிறம் கிளர - மலைகள் செக்கர் வானால் ஒளி பெறவும், வண்டு இனம் மலர் பாய்ந்து ஊத - வண்டின் கூட்டம் மலர்களிற் பாய்ந்து ஊதவும், மீ மிசை கண்டல் கானல் குருகு இனம் ஒலிப்ப - தாழைகளுடைய சோலையின் மேலேயிருந்து நாரையினங்கள் ஒலிக்கவும், கரை ஆடு அலவன் அளைவயின் செறிய - கடற்கரையில் விளையாடிய ரெண்டு வளையகத்தே செல்லவும், திரைபாடு மீன் படகுகள் வேட்டமாடலை நீங்கவும், செக்கர் தோன்ற - செவ்வானம் தோன்றா நிற்க, துணை புணர் அன்றில் - தன் துணையைப் பிரியாது சேர்ந்திருக்கும் அன்றிற் பறவை, எக்கர் பெண்ணை அகமடல் சேர - மணல்மேட்டிலுள்ள பனைமரத்தின் உள் மடலில் சேர்ந்து தங்கவும், கழிமலர் கமழ முகம் கரப்ப - கழியிடத்து மலர்கள் மணக்கும் இதழ்கள் குவியப்பெறவும், பொழில் மனை புன்னை நறுவீ - பொழில் சூழ்ந்த மனைக்கண் உள்ள புன்னையின் நறிய மலர், பொன்னிறம் கொளாஅ - பொன்னின் நிறத்தினைக்கொண்டு விரியவும், எல்லை பைபய கழிப்பி - பகற்பொழுதை மெல்ல மெல்லப் போக்கி, மண்டிலம் மழுக - ஞாயிற்று மண்டிலம் வெம்மை குறைய, எல்உற - இரவு வந்தக் கால், யாங்கு ஆகுவள் கொல்தான் - இவள் எந்நிலையினை அடைவாளோ (என்று தோழி உரைப்ப):

11 - 15. நீங்காது முதுமரத்து உறையும் முரவுவாய் முது புள் - முதிய மரத்தின்கண் எப்பொழுதும் நீங்காது தங்கும் முழங்கும் வாயினையுடைய பேராந்தை, கதுமெனக் குழறும் - விரைந்து குழறி யொலிப்பதும், கழுது வழங்கு அரை நாள் - பேய் இயங்குவதுமாகிய பாதியிரவில், நெஞ்சு நெகிழ் பருவரல் செய்த - மனம் உருகும் துன்பினைச் செய்த, அன்பு இலாளன் அறிவு நயந்தேன் - அன்பில்லாதவனது அறிவுடைய மொழியை மெய்ம்மை என விரும்பினேன் என்று தலைவி கூறினாள் என்க.

(முடிபு) மலைநிறங் கிளர, வண்டினம் மலர்பாய்ந்து ஊத, குருகினம் ஒலிப்ப, அலவன் அளைவயிற் செறிய, திரை பாடு அவிய, திமில் தொழில் மறப்ப, செக்கர் தோன்ற, அன்றில் பெண்ணை அகமடல் சேர, மலர்முகங் கரப்ப, புன்னை நறு வீ பொன்னிறம் கொள்ள, எல்லை பைபயக் கழிப்பி மண்டிலம் மழுக எல்லுற, தான் யாங்காகுவள்கொல் (என்று தோழி உரைப்ப,) கழுது வழங்கு அரைநாள் பருவரல் செய்த அன்பிலாளன் அறிவு நயந்தேன்; (எனத் தலைவி கூறினாள்.)

(வி - ரை.) மலை நிறங்கிளர்தல் முதல் புன்னை வீ பொன்னிறங் கொள்ளல் ஈறாக வுள்ளவை ஏற்பாட்டின் நிகழ்ச்சிகளாம். கொளாஅ - கொள்ள எனத் திரிக்க. மண்டிலம் எல்லை கழிப்பி மழுக எனக் கூட்டுக. மண்டிலம் மழுக என்பதனைக் கொண்டுகூட்டாது கிடந்தாங்கு நிறீஇ, எல்லானது எல்லை கழிப்பி உற என்று உரைத்தலுமாம். தலைவி எய்தும் ஆற்றாமைக்கு இரங்கி, யாங்காகுவள் கொல்தானே எனத் தோழி கூற, அவள் தான் கொண்ட கருத்தினைக் கூறி முடிக்கு முன், அன்பிலாளன் அறிவு நயந்தேன் என்று தலைமகள் கூறினாள் என்க. எனவே, எனது அறியாமையால் யான் எய்தும் துன்பத்திற்கு நீ வருந்துவதனாற் பயன் என்னை என்றாளாம்.

இச் செய்யுளில் திரைபாடவிய என்னும் ஐந்தாவது அடி, ஐந்தாவதாகவும் பழைய பதிப்புக்களில் காணப்பட்டினும், 1'அடிதொறும் தலையெழுத் தொப்பது மோனை' என்னுஞ் சூத்திர உரைக்கண் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் 'கண்டற்கானல்' 'கரையாடலவன்' என்னும் அடிகளை அடிமோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டியிருத்தலின், இங்ஙனம் பாடங் கொள்ளலே பொருத்தமாம். பொருளதிகாரத்தைப் பின்னர் அச்சிட்டவர்கள் இவ்வடிகள் அடிமோனைத் தொடைக்கு உதாரணமாதலைக் கருதாமலும் தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் பதிப்பை நோக்காமலும் அகநானூற்றின் பழைய பதிப்புக்களை நோக்கித் தவறாகப் பதிப்பித்துள்ளனர் என்க.

1. தொல் - செய். 12.

(மே - ள்.) 1'எழுத்துமுதலா ஈண்டிய அடியில்' என்னுஞ் சூத்திரத்து எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியில் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டுதல் என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுமிடத்தே, 'மண்டிலம் மழுக....குருகினம் ஒலிப்ப' என்னும் பகுதியை எடுத்துக் காட்டி, இது இருசீரானும் முச்சீரானும் நாற்சீரானும் குறித்த பொருளை முடிய, நாட்டினவாறு கண்டுகொள்க என்றார், பேரா.

2'அடிதொறும் தலையெழுத் தொப்பது மோனை' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'கண்டற்...ஒலிப்ப, கரையாடலவன்...செறிய' என்பது அடிதொறும் முதலெழுத்தொன்றி மேனைத்தொடை வந்தவாறு என்றார், பேரா. அச் சூத்திரத்தில், அதற்கு இவ்வடிகளைக் காட்டி, இது சீர்வகையடி தொடுத்தது என்றார், நச்.

1. தொல் - செய். 78.

2. தொல் - செய். 12.

261. பாலை

[புணர்ந்துடன் போயினகாலை இடைச்சுரத்துப் பட்டதனை மீண்டு வந்த காலத்துத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

கானப் பாதிரிக் கருந்தகட்டு ஒள்வீ
வேனில் அதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச்
சில்லைங் கூந்தல் அழுத்தி மெல்லிணர்த்
தேம்பாய் மராஅம் அடைச்சி வான்கோல்

இலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்புநகச் 5
சின்மெல் ஒதுக்கமொடு மென்மெல இயலிநின்
அணிமாண் சிறுபுறங் காண்கம் சிறுநனி
ஏகென ஏகல் நாணி ஒய்யென
மாகொள் நோக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்

நின்றுதலை யிறைஞ்சி யோளே அதுகண்டு 10
யாமுந் துறுதல் செல்லேம் ஆயிடை
அருஞ்சுரத் தல்கி யேமே இரும்புலி
களிறட்டுக் குழுமும் ஓசையுங் களிபட்டு
வில்லோர் குறும்பில் ததும்பும்

வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே. 15
---- ---- - - பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(சொ - ள்.) 12 - 15. (தோழி!) இரும்புலி களிற்று அட்டு குழுமும் ஓசையும் - பெரிய புலியானது களிற்றினைக் கொன்று முழங்கும் ஓசையினையும், வில்லோர் குறும்பில் களிபட்டு ததும்பும் - வில்லினையுடைய கானவரது சீறாரில் (அவர் தாம் கள்ளுண்டு) களிப்புறலால் ஒலிக்கும்; வல்வாய் கடு துடி பாணியும் கேட்டு - வலிய முகத்தினையுடைய கடிய துடியின் ஒலியினையும் யாம் கேட்டமையின் (தலைவி அஞ்சுவாளென உட்கொண்டு);

1 - 8. வேனில் கானப் பாதிரி கரு தகட்டு ஒள் வீ - இவ்வேனி லிற்பூத்துள காட்டிலுள்ள பாதிரியின் கரிய புறவிதழையுடைய ஒளி பொருந்திய மலர்களை, அதிரலொடு விரைஇ - புனலி மலரொடு கலந்து, காண்வரச் - அழகு பொருந்த, சில் ஐங் கூந்தல் அழுத்தி - சில வாயஐவகைப்படும் கூந்தலிற் செருகி, மெல் இணர் தேம்பாய் மராஅம் அடைச்சி - மெல்லிய கொத்துக்களிலுள்ள தேன் பாயும் மரா மரத்தின் மலர்களைச் சூடி, வான் கோல் இலங்கு வளை தெளிர்ப்ப வீசி - பெரிய திரண்ட ஒளி பொருந்திய வளைகள் ஒலிக்கக் கையை வீசி, சிலம்பு நக சில்மெல் ஒதுக்கமொடு மெல் மெல இயலி - சிலம்பொலி விளங்கச் சிலவாய மெல்லிய நடைகொண்டு மெல்ல மெல்லச் சென்று, நின் அணிமாண் சிறுபுறம் காண்கம் - நினது அழகு மாண்புற்ற

முதுகினை யாம் காண்பேமாக, சிறு நனி ஏக என - சிறிது தூரம் முன் நடக்கவென யாம் கூற;

8 - 10. ஏகல் நாணி - அங்ஙனம் முன்னே செல்லுதலை அவள் நாணி, ஓய்யென - விரைவாக, மாகொள் நோக்கமொடு மடம் கொளச் சாஅய் நின்று - மாணை ஒத்த நோக்கத்தோடு மடப்பம் பொருந்த விலகி நின்று, தலை இறைஞ்சியோள் - தலைவணங்கினள்;

10 - 12. அதுகண்டு - , யாம் முந்துறுதல் கெல்லேம் - யாம் முன்னே செல்லுதலும் இல்லேமாய், ஆயிடை அரும் சுரத்து அல்கியேம் - அரிய சுரமாய அவ்விடத்தே யாங்கள் தங்குவேம் ஆயினேம்.

(முடிபு) புலி களிற்றுக்கு குழுமும் ஓசையும் வில்லோர் குறும்பில் ததும்பும் கடுத்துடிப் பாணியும் கேட்டு, தலைவி அஞ்சவாளென உட்கொண்டு, 'நின் அணி மாண் சிறு புறம் காண்கம்; சிறு நனி ஏக' என, ஏகல் நாணி ஓய்யென மாகொள் நோக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய் நின்று தலை இறைஞ்சியோள்; அது கண்டு யாம் முந்துறுதல் செல்லேம். ஆயிடை அருஞ்சுரத்து அல்கியேம்.

(வி - ரை.) காண்கம் - யாம் காண்டற்கு. ஏகென - முன்னர் ஏகென்று உரைக்க என்க. காட்டிலே களிற்றைக்கொன்று புலி முழங்கும் ஓசையையும் கானவரது துடி ஓசையையும் கேட்ட தலைவன் தனக்குப் பின்னே வரும் தலைவி அவற்றால் அஞ்சுவள் என உட்கொண்டு, அதனைப் புலப்படுத்தாமல், வேறோராற்றால் தலைவியை முன் நடக்கும்படி கூறக் கருதி, நினது மென்னடையினையும் அணிமாண் சிறுபுறத்தினையும் யாம் கண்டு மகிழுமாறு சிறிது முற்படச் செல்க என்றான்; தலைவன் தன்னை இங்ஙனம் பாராட்டுவதைக் கேட்ட தலைவி நாண்சிறந்து தலை இறைஞ்சி நின்றாள்; அந்நிலையில் தலைவன் வேறு செய்தல் கூடாமையின் இடைச்சுரத்தே தலைவியுடன் சிறிது பொழுது தங்குவானாயினன்; இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததனை மீண்டுவந்தகாலை தோழிக்குத் தலைவன் கூறினான் என்க. வளைதெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்பு நக சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல், இயலி என்றதனால் தலைவியது நடையின் அழகும், கூந்தல் அழுத்தி, மராஅம் அடைச்சி என்பதனாலும், அணி மாண் சிறு புறம் என்பதனாலும் தலைவியது பிற்பக்கத்து அழகும் பெற்றாம். காண்கம் சிறுநனி ஏக என்றமையால், காண்டற்கு ஏற்ற அணிமையில் முன்னர்ச் செல்லுக என்றானாயிற்று. மாகொள் நோக்கம் - மாவடுவையொத்த கண்ணின் பார்வை யென்றுமாம்.

(மே - ள்.) 1'மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச்செய்யுள் மீண்டு வந்தோன் தோழிக்கு உரைத்தது என்றார், நச்.

1. தொல். அகத். 45.

262. குறிஞ்சி

[இரவுக்குறிக்கண் தலைமகளைப் புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகன் தன் னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

முதைபடு பசங்காட்டு அரில்பவர் மயக்கிப்
பகடுபல பூண்ட உழவுறு செஞ்செய்
இடுமுறை நிரம்பி ஆகுவினைக் கலித்துப்
பாசிலை அமன்ற பயறுஆ புக்கென

வாய்மொழித் தந்தையைக் கண்களைந் தருளாது 5
ஊர்முது கோசர் நவைத்த சிறுமையிற்
கலத்து முண்ணாள் வாலிது முடாஅள்
சினத்திற் கொண்ட படிவம் மாறாள்
மறங்கெழு தானைக் கொற்றக் குறும்பியன்

செருவியல் நன்மான் திதியற் குரைத்தவர் 10
இன்னுயிர் செகுப்பக் கண்டுசின மாறிய
அன்னி மிஞிலி போலமெய்ம் மலிந்து
ஆனா வுவகையே மாயினெம் பூமலிந்து
அருவி யார்க்கும் அயந்திகழ் சிலம்பில்

நுண்பகல் துவலை புதன்மிசை நனைக்கும் 15
வண்டுபடு நறவின் வண்மகிழ்ப் பேகன்

1கொண்டன் மாமலை நாறி
அந்தீங் கிளவி வந்த மாறே.

----- பரணர்.

(பாடம்) 1. கொண்டகன் மாமலை.

(சொ - ள்.) 13 - 18. பூ மலிந்து அருவி ஆர்க்கும் அயம் திகழ் சிலம்பில் - பூக்களை நிறையக்கொண்டு அருவி ஒலித்து விழும் சுனைகள் விளங்கும் பக்கமலையில் (எழும்), நுண் பல் துவலை - நுண்ணிய பல வாய துளிகள், மிசை புதல் நனைக்கும் - அம்

மலைமீதுள்ள புதல்களை யெல்லாம் நனைக்கும், வண்டுபடு நறவின் - வண்டு பொருந்தும் மதுவினையும், வண் மகிழ்ப் பேகன் - வண்மையால் எய்தும் மகிழ்ச்சியையும் உடைய பேகன் என்பானது, கொண்டல் மாமலை நாறி - மேகம் தவழும் பெரிய மலைபோலும் நாற்றம் உடையளாய், அம் தீம் கிளவி வந்தமாறே - அழகிய இனிய சொல்லையுடைய நம் தலைவி வந்து புணர்ந்தமையால்;

1 - 4. முதை படு பசுங் காட்டு - பழைமை மேவிய பசிய காட்டிலே, அரில் பவர் மயக்கி - பின்னிய கொடிகளை உழக்கி பகடு பல பூண்ட உழவு உறு செஞ் செய் - எருதுகள் பூண்ட பல ஏரால் உழவினைப் பொருந்திய சிவந்த புன்செய் நிலத்தில், இடு முறை நிரம்பி - இடப் பெறுவன முறையே நிரம்ப இடப்பெற்று, ஆகு வினைக் கலித்து - பொருந்திய வினையுடையமையால் தழைத்து, பசு இலை அமன்ற பயறு - பசிய இலைகள் நிறைந்த பயற்றில், ஆபுக்கென - பசு புகுந்து மேய்ந்த தாக (அதன்பொருட்டு);

5 - 6. ஊர் முது கோசர் - பழமை வாய்ந்த ஊரிலுள்ள கோசராவார், வாய் மொழித் தந்தையை அருளாது கண் களைந்து - வாய்மை மிக்க தன்தந்தையை அருளாமல் கண்ணைப் பிடுங்கி. நவைத்த சிறுமையின் - துன்புறுத்திய கொடுமைபற்றி ;

7 - 8. கலத்தும் உண்ணாள் வாலிதும் உடாஅன் - கலத்திலிட்டு உண்ணாமலும் தூயதாய உடையினை உடாமலும், சினத்தில் கொண்ட படிவம் மாறாள் - சினத்தினால் மேற்கொண்ட நோன்பிற்குரிய வடிவம் மாறாமலும் இருந்து ;

9 - 13. மறம்கெழு தானை கொற்றக் குறும்பியன் - வீரம்பொருந்தியபடையினைக் கொண்ட வெற்றி பொருந்திய குறும்பியனாகிய, செருஇயல் நல்மான் திதியற்கு உரைத்து - போர்த்திறம் வாய்ந்த நல்ல குதிரையையுடைய திதியன் என்பானுக்குக் கூறி, அவர் இன் உயிர் செகுப்பக் கண்டு - அக் கோசரது இனிய உயிர்களைப் போக்கக்கண்டு, சினம் மாறிய அன்னி மிஞிலிபோல - சினம் ஒழியப்பெற்று மகிழ்ந்த அன்னி மிஞிலி என்பானைப் போல, மெய் மலிந்து ஆனா உவகையேம் ஆயினெம் - உடல் பூரிக்கப்பெற்று அமையாத மகிழ்ச்சி உடையேம் ஆயினம்.

(முடிபு) சிலம்பில் பேகன் மாமலை நாறி அந்தீங்கிளவி வந்த மாறே, அன்னி மிஞிலி போல மெய்மலிந்த ஆனா உவகையேம் ஆயினெம்.

பயறு ஆ புக்கெனத் தந்தையைக் கண் களைந்து அருளாது முதுகோசர் நவைத்த சிறுமையின், உண்ணாள், உடாஅள், படிவம் மாறாள், திதியற்கு உரைத்து, அவர் உயிர் செகுப்பக் கண்டு சினம் மாறிய அன்னி மிஞிலி போல என்க.

(வி - ரை.) பசங் காடு என்றமையால் மழை பெய்து புல் முதலாயின தழைத்த காடு என்றபடியாம். அரில் பவர் மயக்கி என்றது, கொடி முதலாயின மண்ணிற் புதைந்து மடியுமாறு செய்து என்றபடி . பல - பல ஏர். இடு முறை நிரம்புதலாவது - பொருந்திய எருக்களை நிரம்ப இடுதல். ஆகு வினை - களை கட்டல், நீர்பாய்ச்சலாகிய தொழில். பயறு - கூலப்பொருள்களுள் ஒன்று. வாய் மொழித் தந்தை என்றதனால், தன் பசு புகுந்து மேய்ந்ததனை மறையாது உண்மையுரைத்தனன் என்பத பெற்றாம். கண் களைந்து அருளாது என்றதனை, அருளாது கண்களைந்து என்று மாறுக. பயற்றிலே ஆ புகுந்த சிறு பிழைக்காக உண்மையுரைத்த தந்தையை அருளின்றிக் கண் களைதலாகிய கொடுஞ் செயலைச் செய்தமையால், அன்னிமிஞிலி அதனைப் பொறுக்கலாற்றாது, அன்னோரைக் கொல்வித்தன்றிக் கலத்தினும் உண்ணேன் வாலிதும் உடேன் என வஞ்சினம் கூறித் தவக்கோலம் தாங்கி நின்று, திதியன் என்பானுக்கு உரைத்து, அவனால் அக் கோசர் உயிரைக் கொல்வித்துச் சினம் மாறினாள் என்க. சினம் மாறிய என்றது, சினம் நீங்கி உவகை எய்திய என்றபடி. அந்தீங் கிளவி: ஆகு பெயர். 'நிரம்பியாகு' என்பது 'நிரம்பிய வரகு' என்றிருக்கவேண்டும் என ஒரு சாரார் கூறியது பொருந்துவதன் றென்க.

263. பாலை

[மகட் போக்கிய தாய் சொல்லியது.]

தயங்குதிரைப் பெருங்கடல் உலகுதொழத் தோன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்த உருகெழு மண்டிலம்
கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் நன்னிலம்
பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலை

வேறுபல் கவலைய வெருவரு வியன்காட்டு 5
ஆறுசெல் வம்பலர் வருதிறம் காண்மார்

வில்வல் ஆடவர்1 மேலான் ஒற்றி

நீடுநிலை2 யாஅத்துக் கோடுகொள் அருஞ்சுரம்
கொண்டனன் கழிந்த வன்கண் காளைக்கு

அவள் துணிவு அறிந்தனென் ஆயின் அன்னோ 10

ஒளிறுவேல் கோதை ஒம்பிக் காக்கும்

வஞ்சி யன்னவென் வளநகர் விளங்க

இனிதின்றி புணர்க்குவென் மன்னோ துனியின்று

திருநுதற் பொலிந்தவென் பேதை
வருமுலை முற்றத் தேமுறு துயிலே.

15

----- கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்.

(பாடம்) 1. மேலாள் ஒற்றி. 2. மராஅத்து.

(சொ - ள்.) 1 - 4. தயங்கு திரைப் பெரு கடல் உலகு தொழத் தோன்றி - அசையும்
அலைகளையுடைய பெரிய கடலில் உயர்ந்தோர் தன்னை வணங்கத் தோன்றி,
வயங்கு கதிர் விரிந்த உருகெழு மண்டிலம் - விளங்கும் கதிர்கள் விரியப்பெற்ற உட்குப்
பொருந்திய ஞாயிற்று மண்டிலம், கயம் கண் வறப்பப்பா அய் - குளங்கள்
தம்மிடத்துள்ள நீர் வற்றிடப் பரந்து, நல் நிலம் பயம் கெடத் திருகிய பைது அறு காலை
- நல்ல நிலங்களின் வளம் கெடுமாறு முரணிய பசுமையற்ற வேனிற் காலத்தே;

5 - 8. வேறு பல் கவலைய வெருவரு வியன் காட்டு - வேறு பட்ட பலவாய கவர்த்த
நெறிகளையுடைய அச்சம் தரும் பெரிய காட்டகத்தே, ஆறு செல் வம்பலர் வருதிறம்
காண்மார் - வழிச்செல்லும் புதியர் வரும் இயல்பினைக் காணும்பொருட்டு, வில்வல்
ஆடவர் - வில் வன்மையுடைய ஆறலைப்போராய ஆடவர், மேல் ஆன் ஒற்றி -
மேலிடத்தே மறைந்து, நீடுநிலை யாஅத்துக் கோடுகொள் அருஞ் சுரம் - நீண்டநிலை
வாய்ந்த யா மரத்தினது கோட்டினை இடமாகக்கொள்ளும் அரிய சுரத்தே;

9 - 10. கொண்டனன் கழிந்த வன்கண் காளைக்கு - என்மகளை உடன்கொண்டு
போன திண்ணியனாகிய காளையிடத்தே, அவள் துணிவு அறிந்தெனென் ஆயின் -
அவள் கொண்டுள்ள அன்பின் உறுதியை யான் அறிந்தேன் ஆயின், அன்னோ -
ஐயோ!

11 - 15. ஒளிறு வேல் கோதை ஓம்பிக் காக்கும் வஞ்சி அன்ன - ஒளிவீசும்
வேலையுடைய சேரன் பாதுகாத்து ஆளும் வஞ்சிபோன்ற, என் வளநகர் விளங்க -
எனது வளம் பொருந்திய மனை சிறப்புற்று விளங்க, துனியின்று - வெறுப்பின்றி, திரு
நுதல் பொலிந்த என் பேதை வருமுலை முற்றத்து - அழகிய நெற்றியாற் பொலிவுற்ற
என் மகளது வளரும் முலைப்பரப்பில், ஏம் உறு துயில் - அவள் தலைவன் இன்புற்றுத்
துயிலும் துயிலினை, இனிதினிற் புணர்க்குவென் - (வதுவை நெறியால்) இனிமையுறக்
கூட்டிவைத்திருப்பேன், அன்னோ - அந்தோ! மன் - அது கழிந்ததே!

(சொ - ள்.) 1 - 10. மழை இல் வானம் மீன் அணிந்தன்ன - மேகம் இல்லாத வானம் விண்மீன்களை அணிந்து விளங்கினாற்போல, குழை அமல் முசுண்டை வாலிய மலர - தழை நிறைந்த முசுண்டையின் பூக்கள் வெள்ளியவாக மலரவும், வரி வெண்கோடல் வாங்குகுலை வான்பூ - வரிகளையுடைய வெண்காந்தளின் வளைந்த குலையிலுள்ள சிறந்த பூக்களை, பெரிய சூடிய கவர்கோல் கோவலர் - மிகுதியாகச் சூடிக்கொண்ட கவர்த்த கோலினைக்கொண்ட ஆயர்கள் - எல்லுபெயல் உழந்த பல் ஆன் நிரையொடு - பகற்பொழுதில் மழையால் வருந்திய பல பசுத்திரளொடு, நீர் திகழ் கண்ணியர் ஊர்வயின் பெயர்தர - நீர் விளங்கும் மாலையராய் ஊரிடத்தே மீண்டு வரவும், நனி சேண்பட்ட மாரி - மிகவும் சேணிடைப்பரந்த மேகங்கள், பேர் இசை முழக்க மொடு சிறந்து நனி மயங்கி - பெரிய இடிமுழக்கத்தோடு மேம்பட்டு மிகவும் ஒன்றோடொன்று கலந்து, தளி சிறந்து ஏர்தரு கடுநீர் தெருவு தொறு ஒழுக - துளிகள் மிக்குப் பெய்தலால் எழுச்சி பொருந்திய விரைந்த நீர்தெருக்கடோறும் செல்லவும் - கூதிர் நின்றன்று பொழுது - கூதிர்ப் பொழுது நிலைபெற்றது;

11 - 15. ஓங்கு நடை காய்சின யானை கங்குல் சூழ - உயர்ந்த நடையினையும் காயும் சினத்தினையும் உடைய யானைகள் இராக் காலத்தே சூழ்ந்து நிற்க, அஞ்ச வர இறுத்த தானை - பகைவர்க்கு அச்சம் உண்டாகத் தங்கிய சேனையையுடைய, வெம்சின வேந்தன் பாசறையோர் காதலர் - கொடிய சினத்தினையுடைய அரசனது பாசறைக்கண்ணுள்ளாராய நம் தலைவர், நம்நிலை அறியார் ஆயினும் - நமது துன்ப நிலையினை அறியாராயினும், தம் நிலை அறிந்தனர்கொல் - தாம் உறும் நிலையினையாதல் அறிந்துளராவரோ?

(முடிபு) முசுண்டை வாலிய மலர, கோவலர் பல்லான் நிரையொடு ஊர்வயிற் பெயர்தர, மாரி தளி சிறந்து பெய்த கடுநீர் தெருவு தொறும் ஒழுகக் கூதிர்ப்பொழுது நின்றன்று; வேந்தன் பாசறையோர் ஆகிய காதலர் நம் நிலை அறியாராயினும் தம் நிலை அறிந்தனர் கொல்லோ?

(வி - ரை.) முகில் மறைப்பில்லாத நீலநிற விசும்பில் மீன்கள் நன்கு விளங்கினாற்போல, பசுமை மிக்க முசுண்டையின் அதன் வெள்ளிய பூக்கள் மலர்ந்து விளங்கின என்க. பெரிய சூடிய - பெரிய கண்ணிகளாகக் கட்டிச் சூடிய என்றுமாம். எல் - ஈண்டுப் பகல். பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்து கார்ப்பருவத்துடன் மயங்கிக் கூதிர்ப்பொழுது நின்றன்று என்றுரைத்தலுமாம். தலைவர் வந்துவிடுவர் என்று வற்புறுத்திய தோழிக்கு, அவர் குறித்த கார்ப்பருவம் போய், கூதிர் வந்தும் அவர் இன்னும் வந்திலர்; இப் பருவத்தில் யாம் எய்தும் துன்பத்தினை அவர் அறியாராயினும்

வெம்முனை அருஞ்சுரம் இறந்தோர்
நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருளே.

---- - - - மாமூலனார்.

(பாடம்) 1. புலராக் கையர்.

(சொ - ள்.) 7 - 11. தோழி - , வாழி - , வயங்கு ஒளி நிழற்பால் அறலின் நெறித்த
கூந்தல் - விளங்கும் ஒலி வாய்ந்த நிழற்கண்ணுள்ள அறல்போலக் குழன்ற
கூந்தலினையும், குழல் குரல் - குழலோசை போன்ற இனிய குரலினையும் உடைய,
பாவை இரங்க - பாவை போன்ற நீ இரங்க, ஒள் தொடி நெகிழ - நமது ஒள்ளிய வளை
நெகிழ்ந்து வீழ, சாஅய் செல்லலொடு - மெலிந்து துன்பத்துடன், கண்பனி கலுழ்ந்து
யாம் ஒழிய - கண்ணீர் சொரிந்து யாம் இவண் தங்கியிருக்க, நம் துறந்து - நம்மைக்
கைவிட்டு ;

11 - 22. குலாஅ வல்வில் கொடு நோக்கு ஆடவர் - வளைந்த வலிய வில்லையும்
கொடிய பார்வையினையுமுடைய மறவர்கள், பொறை அடைந்து - குன்றினை
அடைந்து, இன்சிலை எழில் ஏறு கெண்டி - இனிய முழக்கம் செய்யும் எழுச்சியுள்ள
எருதினைக் கொன்று, புரைய நிணம் பொதி விழு தடி நெருப்பின் வைத்து எடுத்து -
உயர்ச்சியுடைய கொழுப்புப்பொதிந்த சிறந்த தசையினை நெருப்பில்வைத்துச் சுட்டு
எடுத்து, அணங்கு அரும் மரபின் பேளய் போல - கண்டாரை வருத்தும் அரிய
திறலுடைய பேய்களைப் போல, விளர் ஊன் தின்ற வேட்கை நீங்க - வெளுத்த அவ்
வூனைத் தின்றதாலாய நீர்வேட்கை நீங்க, துகள் அற விளைந்த தோப்பி பருகி -
குற்றமற முதிர்ந்த தோப்பிக்கள்ளைக் குடித்து, புலாஅல் கையர் பூசாவாயர் - புலால்
நீங்காத கையினராய்க் கழுவாத வாயினராய், ஓராஅ உருட்டும் குடுமிக் குராலொடு -
இடையறாது விட்டுவிட்டு ஒலிக்கும் குடுமியினையுடைய கோட்டான் ஒலியொடு கூடி,
மராஅம் சீறார் மருங்கில் தூங்கும் - வெண்கடப்ப மரங்களையுடைய சிறிய
ஊர்ப்பக்கத்தே கூத்தாடும், செம் நுதல் யானை வேங்கடம் தழீஇ - சிவந்த
நெற்றியினையுடைய யானைகளையுடைய வேங்கடமலையைப் பொருந்தியுள்ள,
வெம்முனை அரும் சுரம் இறந்தோர் - வெவ்விய முனையிருப்புக்களையுடைய அரிய
சுரத்தினைத் தாண்டிச் சென்ற நம் தலைவர்;

23. நம்மினும் வலிதா தூக்கிய பொருள் - நம்மைக்காட்டினும் உறுதியுடைத்தாக
ஆராய்ந்து துணிந்த பொருள்;

1 - 7 வியல் விசும்பு உகந்து - அகன்ற வானில் உயர்ந்து, புகையிற் பொங்கி - புகைபோலப் பொலிவுற்று, பனி ஊர் - பனி தவமும், அழல் கொடி கடுப்பத் தோன்றும் - தீச்சுடரை ஒப்பத் தோன்றும், இமயச் செவ்வரை மானுங்கொல் - இமயமாய செவ்விய மலையினை ஒக்குமோ? அன்றி, பல் புகழ் நிறைந்த வெல்போல் நந்தர் - பல்வகைப் புகழும் மிக்க போர்வெல்லும் நந்தர் என்பாரது, சீர்மிகுபாடலி - சிறப்புமிக்க பாடலிபுரத்திலே, குழீஇ - திரண்டிருந்து (பின்பு), கங்கை நீர் முதல் கரந்த நிதியம் கொல் - கங்கையின் நீர் அடியில் மறைவுற்ற செல்வமோ, எவன்கொல் - அவ்விரண்டும் அன்ருயின் அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது என்னை கொல்லோ?

(முடிபு) தோழி! வாழி! பாவை இரங்க, நத்துறந்து, கண்பனி கலும்ந்து யாம் ஒழிய வேங்கடம் தழீ இய சுரம் இறந்தோர் நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருள் இமயச் செவ்வரை மானும் கொல்லோ! நந்தர் பாடலிக் குழீஇப் பின்பு கங்கைநீர் முதற்கரந்த நிதியங் கொல்லோ! எவன்கொல்!

கொடு நோக்கு ஆடவர் பேஎய் போல ஊன்தின்ற வேட்கை நீங்கத் தோப்பி பருகி; புலாற்கையராய் பூசா வாயராய் குராலோடு சீறார் மருங்கில் தூங்கும் வேங்கடம் என்க.

(வி - ரை.) உகந்து - உயர்ந்து, 1'உகப்பே உயர்தல்' என்பது உரியியல். இமயம் பனிமலை யாகலானும், அது பொன்மலை எனவும் படுதலானும் பனியூர் 'அழற்கொடி கடுப்பத் தோன்றும் இமயச் செவ்வரை' என்றாள். உகந்து தோன்றும் இமயச் செவ்வரை என்க. மானும் கொல்லோ என்றது, அத்துணைப் பெரியதொன்றோ என்றபடி. நந்தர், பாடலியை ஆண்ட அரசருள் ஒரு பிரிவினர். நந்தரது பாடலி என்க. நந்தருள் ஒருவனால் ஈட்டப்பட்டுப் பாடலியில் திரண்டிருந்த பெரும்பொருள், பின்னர்மாற்றார் படையெடுப்பினால் அழியாவண்ணம் அன்னோர், கங்கையாற்றின் அடியில் சுருங்கை செய்து மறைத்து வைக்க, அப்பொருள் மறைந்து ஒழிந்தது என்னும் வரலாறு இங்கே குறிக்கப்பட்டது என்க. குழீஇக் கரந்த நிதியம் என்க. 'நந்தன் வெறுக்கை' (251) என முன் இவ்வாசிரியராற் கூட்டப்பெற்றதும் இதுவே. இமயச் செவ்வரை ஒப்பது ஒன்று இன்மையானும், நீர் முதற் கரந்த நிதியம் பெறுதற்கு அரிதாகலானும், நம் தலைவர் அவை நோக்கிப் பிரிந்தவர் ஆகார். அவையன்றி அவர் கொண்டு வரத் துணிந்த பொருள், நம்மினும் பார்க்கில் அவர்க்கு அறமும் இன்பமும் பயவாதன்றே, அவ்வாறாகவும் பிரிவுத் துன்பத்தால் நாம் வருந்த அவர் நம்மைப் பிரிந்து சென்றது என்னையோ எனத் தலைமகள் ஆற்றாமை மீதாரத் தோழிக்குச் சொல்லினாள் என்க. பாவை என்றது தோழியை. யாம் ஒழியச் சுரம் இறந்தோர் என்க.

கூட்டுக. அணங்கு அரும் மரபிற் பேஎய் - பிறரால் வருத்துதற்கரிய தன்மையையுடைய பேய் என்றுமாம். ஓராஅ - ஒருவாது; ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

1. தொல். சொல் 305.

குராலின் ஓசை கடிப்பு உருண்டு ஒலிப்பிக்கும் துடியின் ஓசை போல்வதாகலின் உருட்டும் எனப்பட்டது. 'உருள்துடி மகுளியின்...இசைக்கும்' (19) என முன் வந்திருப்பதுங் காண்க. தூங்கும் என்னும் பெயரெச்சம் இடப்பெயர் கொண்டது. தூங்கும் வேங்கடம் எனவும் யானையையுடைய வேங்கடம் எனவும் தனித்தனி கூட்டுக. தழீஇ - தழீஇய என்னும் பொருட்டு; தழீஇய என்றே பாடம் கோடலுமாம்.

266. மருதம்

[பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து கூடிய தலைமகற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

கோடுற நிவந்த நீடிரும் 1பரப்பின்

அந்திப் 2பாஅயப் புதுப்புனல் நெருநை
மைந்துமலி களிற்றின் தலைப்புணை தழீஇ
நரந்தம் நாறுங் குவையிருங் கூந்தல்

இளந்துணை மகளிரோடு ஈரணிக் கலைஇ 5
நீர்பெயர்ந்து ஆடிய ஏந்தெழின் மழைக்கண்
நோக்குதொறும் நோக்குதொறும் தவிர்விலையாகிக்
காமங் கைம்மிகச் சிறத்தலின் நாணிழந்து
ஆடினை என்ப மகிழ்ந அதுவே

யாழிசை மறுகின் நீடுர் கிழவோன் 10
வாய்வாள் எவ்வி ஏவல் மேவார்

நெடுமிடல் சாய்த்த 3பசும்பூண் பொருந்தலர்
அரிமண வாயில் உறத்தூர் ஆங்கண்
கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற்று எல்லிமிழ் அன்ன

கவ்வை ஆகின்றால் பெரிதே யினியஃது 15
அவலம் அன்றுமன் எமக்கே அயல
கழனி யுழவர் கலிசிறந் தெடுத்த
கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்ததோகை
அணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந் திறுக்குந்

திருமணி விளக்கின் அலைவாய்ச் 20
செருமிகு சேளையோடு உற்ற சூளே.

- ---- பரணர்.

- (பாடம்) 1. பரப்பினந்தி. 2. பராஅட்டது.
3. பெரும்பூட் பொருந்திலர்; பசும்பூட் பொருந்திலர்.

(சொ - ள்) 1 - 9. மகிழ்ந - தலைவனே!, கோடு உற நிவந்த - கரையின் உச்சியைப் பொருந்துமாறு, உயர்ந்த, நீடு இரும் பரப்பின் - நீண்ட பெரிய பரப்பினையுடைய, அம் தீம் பாயப் புதுப்புனல் - அழகிய இனிய மனத்திற்கு விருப்பமான புதுநீர்ப் பெருக்கில், நெருறை - நேற்று, மைந்துமலி களிற்றின் - வலிமை மிக்க களிற்றினைப்போல, தலைப்புணை தழீஇ - புணையின் தலைப்புறத்தினைத் தழுவி, நரந்தம் நாளும் குவை இரும் கூந்தல் - நரந்தம்புல் நாளுகின்ற திரண்ட கரிய கூந்தலையுடைய, இளம் துணை மகளிரொடு - நினக்குத் துணையாய இளையமகளிரொடு, ஈர் அணிக் கலைஇ - நீர் விளையாட்டிற்குரிய அணிகளைக் கொண்டு, நீர் பெயர்ந்து ஆடிய - நீரின்கண் பெயர்ந்து விளையாடிய, ஏந்து எழில் மழைக்கண் - அவர்களுடைய மிக்க அழகினையுடைய குளிர்ந்தகண்கள், நோக்குதொறும் நோக்குதொறும் - நின்னைப் பார்க்குந்தொறும் பார்க்குந்தொறும், தவிர்விலையாகி - நீ விருப்பம் தவிராயாகி, காமம் கைம் மிகச் சிறத்தலின் - காமம் அளவு கடந்து மிகுதலினால், நான் இழந்து - நாணத்தினை இழந்து, ஆடினை யென்ப - நீ அவர்களுடன் நீர்விளையாட்டு நிகழ்த்தினை என்று பலரும் கூறுவர்;

9 - 15. அதுவே - அச்செயல்தான், யாழ் இசை மறுகின் நீடுர் கிழவோன் - யாழ் ஒலிக்கும் தெருக்களையுடைய நீடுரின் தலைவனான, வாய் வாள் எவ்வி - வாய்வென்றி வாய்ந்த எவ்வி என்பான், ஏவல் மேவார் - தன் ஏவுதலை ஏற்றுக்கொள்ளாராகிய, பசும்பூண் பொருந்தலர் - பசிய பொன்னணியையுடைய பகைவரது, நெடுமிடல் சாய்த்த - மிக்க வலிமையைக் கெடுத்த, அரிமணவாயில் உறத்தூர் ஆங்கண் - அரிமணவாயில் உறத்தூராய அவ்விடத்தே, கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற்று எல் இமிழ் அன்ன - அவனுடைய படையாளர்க் களித்த கள்ளுடன் கூடிய பெருஞ்சோற்றினாலே பகலில் எழுந்த ஆரவாரம் போன்று, பெரிது கவ்வை ஆகின்று - மிகவும் அலராகின்றது;

15 - 21. இனி அஃது அவலம் அன்று எமக்கு - இப்பொழுது அதுதானும் எமக்குத் துன்பந் தருவதன்று (மற்று), அயல கழனி உழவர் கலி சிறந்து எடுத்த - பக்கத்தேயுள்ள வயலில் உழுவோர் செருக்கு மிக்கு எழுப்பிய, கறங்கு இசை வெரீஇ - ஒலிக்கின்ற ஆர

வாரத்தினை அஞ்சி, பறந்த தோகை - பறந்துபோய மயில், அணங்கு உடை வரைப்பு அகம் பொலிய வந்து இறுக்கும் - தெய்வத்தையுடைய குன்றிடத்தே பொலிவுற வந்து தங்கும், திருமணி விளக்கின் அலைவாய் - அழகிய மணிவிளக்கு ஒளிரும் திருச்சீரலைவாயமர்ந்த, செருமிகு சேளயொடு உற்றசூள் - போர்வன்மை மிக்க முருகனொடு பொருந்திச் செய்த சூளுறவே துன்பம் தருவதாகும்.

(முடிபு) மகிழ்ந்! நெருநை புதுப்புனல் தலைப்புணை தழீஇ இளந் துணை மகளிரொடு ஈரணிக் கலைஇ மழைக்கண் நோக்குந்தொறும் தவிர் விலையாகி நாண் இழந்து ஆடினை என்ப; அதுவே எவ்வி, பொருந்தலர் நெடுமிடல் சாய்த்த அரிமண வாயில் உரத்தார் ஆங்கண் பெருஞ்சோற்று இமிழ் அன்ன கவ்வை பெரிதாகின்று; இனி அஃது அவலம் அன்று எமக்கே; அலைவாய்ச் சேளயொடு உற்ற சூளே அவலமாகும்.

(வி - ரை.) பாயம் - விருப்பம்; 1'பாயம் பாடி' என்பதற்கு விருப்பமானவற்றைப் பாடி என நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தமை காண்க. இனி, பாஅய புதுப்புனல் என்றாதல் பராஅய புதுப்புனல் என்றாதல் பாடமிருப்பின் பரந்த புதுநீர் என்க. அந்தில் என்பது பாடமாயின் அவ்விடத்தே என்றுரைக்க. தலைப்புணை - புணையின் தலைப்பு; 'தார்பூண் களிற்றிற் றலைப்புணை தழீஇ' (166) என முன்னரும் வந்துள்ளமை காண்க. ஈர் அணி - ஈரிய அணி; நீராட்டிற்குரிய அணி என்றபடி. கலைஇ - கலந்து கொண்டு, என்றபடி. ஏவல் மேவாராகிய பொருந்தலர் என்பது பெருந்திறல் எனவும் இருக்க வேண்டும் எனக் கொண்டு, பசும்பூண் பெருந்திறல் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆவான் என்று உரைப்பாரும் உளர். 2பசும் பூண் பெருந்திறல் என்பது பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனையே குறிக்க வேண்டும் என்னும் நியதியின்மையும்; எவ்வி என்பான் அவனது ஏவலைப் பொருந்தினான் என்றல் ஏலாமையும், 'மேவர்', 'பெருந்திறல்' என யாண்டும் பாடமின்மையும் கருதற்பாலன. இமிழ் - ஒலி; ஆரவாரம். கழனி உழவர் கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்த தோகை வரைப்பகம் பொலிய வந்திறுக்கம் அலைவாய் என்றமையால், மருதம் குறிஞ்சி நெய்தலாகிய நிலங்கள் கலந்துள்ளமை பெற்றாம். அலைவாய் - கடலின் அலை ஒவாது அலைக்கும் செந்தில் என்னும் பதி; 3'வேண்டலைப் புணரி அலைக்குஞ் செந்தில்' எனப் புறப்பாட்டில் வருதல் காண்க. 'சூளே அவலமாகின்றது' என விரித்துரைக்க 4'பெற்றகரும் பெரும் பொருள் முடிந்த பின்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'சூள்நயத் திறத்தாற் சோர்வுகண் டழியினும் என்னும் பகுதியில் கோடுற நிவந்த என்னும் மணிமிடை பவளத்தைத் தோழி கூற்றாகக் காட்டுவாரும் உளர் என்னும் நச்சினார்க்கினியர் கூற்றால் இதனைத் தோழி வற்றாகக் கொண்டாரும் உளர் என்பது போதரும்.

(உ - றை.) உழவர் கறங்கு இசை வெருவிப் பறந்த தோகை அணங்குடை
வரைப்பகம் பொலியவந் திறுக்கும் என்பது, நீயும் ஊரில் எழுந்த அலருக்கு அஞ்சியே
இம் மலை பொலிய வந்துள்ளாய் என்று கூறியபடி.

1.பத்து.குறிஞ்சிப்.58.	2. பரணர்.பக்கம் 54 - 55.
3. புறம்.55.	4. தொல்.கற்பு.9

267. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது ஆற்றாமை கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.]

1நெஞ்சநெகிழ் தகுந கூறி அன்புகலந்து
அறாஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து
திறம்வே றாகல் எற்றென்று ஒற்றி

2இனைத லான்றிசின் நீயே சினைபாய்ந்து
உதிர்த்த கோடை உட்குவரு கடத்திடை 5
வெருக்கடி யன்ன குவிமுகிழ் இருப்பை
மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ
மயிர்க்கால் எண்கின் ஈரினங் கவர
மைபட் டன்ன மாமுக 3முசுக்கலை

பைதறு நெடுங்கழை பாய்தலின் ஒய்யென 10
வெதிர்படு வெண்ணெல் வெவ்வறைத் தாஅய
உகிர்நெரி யோசையிற் பொங்குவன பொரியும்
ஓங்கல் வெற்பிற் சுரம்பல இறந்தோர்
தாம்பழி யுடைய ரல்லர் நாளும்

நயந்தோர்ப் பிணித்தல் தேற்றா வயங்குவினை 15
வாளேர் எல்வளை 4நெகிழ்த்த
தோளே தோழி தவறுடை யவ்வே.

----- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

- (பாடம்) 1.நெஞ்ச நெகிழ்க்குந. 2. உளைதல் ஆன்றிசின்.
3. முசுவினம். 4. நெகிழ்ந்த.

(சொ - ள்.) 17. தோழி - ,

1 - 4. நீயே - நீதான், நெஞ்சு நெகிழ்தகுந கூறி - நம் நெஞ்சம் நெகிழ்த்தக்கன வற்றைக் கூறி, அன்பு கலந்து - அன்பினால் உள்ளம் கலந்து, அறாஅ வஞ்சினம் செய்தோர் - தாம் என்றும் பிரியாமைக் குரிய சூளுறவு செய்தோராய நம் தலைவர், வினை புரிந்து - பொருளீட்டும் தொழிலை விரும்பி, திறம் வேறு ஆகல் - வேறு தன்மையர் ஆயது, எற்று என்று ஒற்றி - என்னையென்று ஆராய்ந்து, இனைதல் ஆன்றிசின் - வருந்துதல் ஒழிவாயாக;

4 - 14. உட்கு வரு கடத்திடை - அச்சம் தோன்றும் காட்டிடத்தே, கோடை - கோடைக்காற்று, சினை பாய்ந்து உதிர்த்த - கிளையினை மோதி உதிரச் செய்த, வெருக்கு அடி அன்ன - பூனையின் அடியினையொத்த, குவி முகிழ் இருப்பை - குவிந்த அரும்பினையுடைய இருப்பையினது, மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான் பூ - தந்தத் தினைக் கடைந்தாலொத்த மிகுதியாகவுள்ள வெள்ளிய பூக்களை, மயிர்க்கால் எண்கின் ஈர்இனம் கவர - மயிர் அடர்ந்த காலினையுடைய கரடியின் பெரிய கூட்டம் கவர்ந்துண்ண, மைபட்டன்னமா முகமுசுக் கலை - மை பூசினாலொத்த கரிய முகத்தினையுடைய ஆண்குரங்கு. பைது அறு நெடு கழை பாய்தலின் - பசுமையற்ற நீண்ட மூங்கிலிற் பாய்தலினால், ஒய்யென - விரைய, வெதிர்படு வெண் நெல் வெவ் அறை தா அய் - மூங்கிலில் விளைந்த வெள்ளிய நெற்கள் வெப்பம் மிக்க பாறையில் உதிர்ந்து பரந்து, உகிர் நெரி ஓசையில் பொங்குவன பொரியும் - நகத்தை நெரிப்பது போன்ற ஓசையுடன் பொங்கிப் பொரிந்திடும், ஒங்கல் வெற்பின் சுரம் பல இறந்தோர் - உயர்ந்த மலைகளையடுத்த காடு பலவற்றையும் கடந்து சென்றவராய அவர், பழியுடையர் அல்லர் - பழியுடையோர் ஆகார்;

14 - 17. நாளும் - எஞ்ஞான்றும், நயந்தோர்ப் பிணித்தல் தேற்றா - தம்மை விரும்பி வந்தாரை விடாது பற்றிக் கொள்ளுதலை அறியாவாய, வயங்கு வினை வான் ஏர் எல் வளை நெகிழ்த்த - விளங்கும் தொழிற் றிறம் வாய்ந்த வாளால் அறுத்து அழகுறுத்தப்பெற்ற ஒளி பொருந்திய வளையலை நெகிழவிட்ட, தோளே தவறுடைய - நம் தோள்களே தவறுடையன.

(முடிபு) தோழி! நீ, அறாஅ வஞ்சினம் செய்தோர் வினைபுரிந்து திறம் வேறாதல் எற்றென்று ஒற்றி இனைதல் ஆன்றிசின்; வெற்பின் சுரம் பல இறந்தோர் பழியுடையர் அல்லர்; நாளும் நயந்தோர்ப் பிணித்தல் தேற்றாவாய எல்வளை நெகிழ்த்த தோளே தவறுடைய.

இருப்பை வான்பூ என்கின் ஈரினம் கவர, முசுவினம், கழை பாய்தலின், வெண்ணெல் வெவ்வறைத் தாஅய்ப் பொரியும் சுரம் என்க.

(வி - ரை.) அன்பு கலந்து கூறி வஞ்சினம் செய்தோர் என்க. அறாஅ வஞ்சினம் - நீங்காமையைப் புலப்படுக்கும் சூறாவு. எற்று - எவன், என்னை. ஈர் இனம் - கரிய கூட்டமுமாம். முசுவானது 1'மை பட்டன்ன மாமுக முசுக்கலை' என இங்ஙனமே பிறாண்டும் கூறப்பட்டுள்ளது. வஞ்சினம் செய்தோர் திறம் வேறாகல் எற்றென்று தோழி, ஆற்றாளாய்க் கூறியபொழுது நீ அங்ஙனமே கூறி வருந்தாதே, கொடிய சுரம் பல கடந்த தலைவர் பழியுடையர் அல்லர், நம்மாட்டு அன்புடைய அவரைப் பிணித்துக்கொள்ள அறியாத நம் தோளே தவறுடையன, ஆகலின் நாம் ஆற்றியிருத்தலே கடன் என உரைத்தாளாம்.

1. குறுந். 121.

268. குறிஞ்சி

[குறைவேண்டிப் பின்னிற்ற தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.]

அறியாய் வாழி தோழி பொறிவரிப்
பூநுதல் யானையொடு புலிபொரக் குழைந்த
குருதிச் செங்களம் புலவற வேங்கை
உருகெழு நாற்றங் குளவியொடு விலங்கும்

மாமலை நாடனொடு மறுவின் றாகிய 5
காமங் கலந்த காதல் உண்டெனின்
நன்றுமன் னதுநீ நாடாய் கூறுதி
நாணும் நட்பும் இல்லோர்த் தேரின்
யானல தில்லையிவ் வுலகத் தானே

இன்னுயிர் அன்ன நின்னொடுஞ் சூழாது 10
முளையணி மூங்கிலிற் கிளையொடு பொலிந்த
பெரும்பெயர் எந்தை அருங்கடி நீவிச்
செய்துபின் இரங்கா வினையொடு
மெய்யல பெரும்பழி எய்தி னேனே.

----- வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

(சொ - ள்.) 1 - 7. தோழி - , வாழி - , அறியாய் - யான் கூறுவதனை நீ மனத்தான் ஆராய்ந்து பாராய், பொறி வரி பூ நுதல் யானையொடு - புள்ளிகளையும்

வரிகளையுமுடைய பொலிவுற்ற நெற்றியினையுடைய யானையுடன், புலி பொர - புலி பொருதலால், குழைந்த குருதிச் செங்களம் புலவு அற - குருதியால் குழைவுற்ற சிவந்த களம் புலால் நாற்றம் நீங்க, வேங்கை உருகெழு நாற்றம் குளவியொடு விலங்கும் - நிறம் பொருந்திய வேங்கைமலர்களின் நாற்றம் காட்டுமல்லிகை மலர் நாற்றத்தொடு கூடி மாற்றும், மாமலை நாடனொடு - பெரிய மலைநாட்டையுடைய தலைவனொடு, மறுஇன்று ஆகிய - குற்றமில்லையாகத் தோன்றிய, காமம் கலந்த காதல் காண்டு எனின் - அன்பு கலந்த கூட்டம் உளதாயின், நன்று மன் - அது மிக நன்றாகும், அது நீ நாடாய் கூறுதி - அதனை நீ ஆராயாமற் கூறுகின்றாய்;

10 - 14. இன் உயிர் அன்ன நின்னொடும் சூழாது - இனிய உயிரை யொத்த நின்னொடும் கலந்தெண்ணாது, முளை அணி மூங்கிலிற் கிளையொடு பொலிந்த - முளைகளால் அழகுபெற்ற மூங்கிலைப்போலப் பெருஞ் சுற்றத்தாற் சிறப்புற்ற, பெரும் பெயர் எந்தை அரு கடி நீவி - பெரிய புகழ் மேவிய நம் தந்தையின் அரிய காவலைத் தாண்டி, செய்து பின் இரங்கா வினையொடு - செய்துபின் வருந்துதற் கேதுவாகா நல்ல வினையைச் செய்தமையால், மெய் அல பெரும் பழி எய்தினேன் - ஆயுங்கால் உண்மை ஆகாத பெரிய பழிகளை நான் அடைந்துள்ளேன்; ஆகலான்.

8 - 9. இவ்வுலகத்தான் - இவ் வுலகத்தின்கண்ணே, நாணும் நட்பும் இல்லோர்த் தேரின் - நாணும் நட்பும் இலராயினாரை ஆராயின், யான் அலது இல்லை - என்னை யொழிய யாரும் இலராவர்.

(முடிபு) தோழி! வாழி! மாமலை நாடனொடு காமம் கலந்த காதல் உண்டெனின் நன்றுமன்; நீ அது நாடாய் கூறுதி அறியாய்; இன்னுயிர் அன்ன நின்னொடுஞ் சூழாது எந்தை அருங்கடி நீவிச் செய்து பின் இரங்கா வினையொடு மெய்யல பெரும்பழி எய்தினேனே; இவ்வுலகத்தானே நாணும் நட்பும் இல்லோர்த்தேரின் யானலதில்லை.

(வி - ரை.) 'அறியாய்' முன்னிலை ஏவல் உடன்பாடு. காதல் ஈண்டுக் கூட்டம் என்னும் பொருட்டு. நாடாய் கூறுதி அறியாய் எனக் கூட்டுக. கூறுதி என்பதனைக் கூறி எனப் பாடங்கொண்டு இகரவீற்று வியங்கோள் என்பர் 1சிவஞான முனிவர். தலைமகனுக்குக் குறை நேர்ந்த தோழி, தலைவனொடு கூட்டம் உண்டெனின் நன்று; அதனை ஆராய்ந்து பார் என்று தலைவிக்குக் கூறியவழி, அவள் அதற்கு இசையாள் போன்றிருந்தனளாகலின், யான் பெரும் பழி எய்தினேன் - இவ்வுலகில் நாணும் நட்பும் இல்லோர் என்னை யன்றிப் பிறர் இலர் என அவள் குறை நயப்பான்வேண்டி. வன்மையாற் கூறினாள் என்க. இன்னுயிரன்ன நின்னொடும் சூழாது என்றது,

என்னின் வேறல்லாத நின்னொடும் சூழாதது குற்றம் ஆகாது என்பதும், செய்துபின் இரங்காவினை என்றது, தான் செய்தது பழியாகாத நல்வினையே என்பதும், பெரும்பழி எய்தினேன் என்றது, யான் அங்ஙனம் செய்தும் ஏலாத பழியை எய்தினேன் என்பதும் கூறியபடியாம். தோழி கூறியதற்குத் தலைவி நாணினாளாதலின், இவ்வுலகில் யானே நாண் இல்லாதவள் என்றும், கெழுதகைமையாற் கேளாது செய்ததற்கு இசைந்து மகிழா மையின் யானே நட்பில்லாதவள் என்றும் வலிதிற் கூறினாளென்க. அதன் பயன் தலைவி குறைநயப்பாளாவது.

(உ - றை.) குருதிச் செங்களம் புலவுஅற, வேங்கை நாற்றம் குளவியொடு விலங்கு மாமலை நாடன் என்றது, களவொழுக்கத்தால் பிறர் கூறும் பழியை வரைந்துகொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்துதலால் போக்கி யருள்வன் தலைவன் என்றபடி.

(மே - ள்.) 2'செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச்சொல் - செய்யென் கிளவி யாகிடன் உடைத்தே' என்னுஞ் சூத்திரத்து அறியாய் வாழி தோழி, ...' என்னும் அகப்பாட்டினுள், அறியாய் என்றது, 'காமங் கலந்த காதல் உண்டெனின், நன்றுமன் அது நீ நாடாய் கூறுதி' என்றதொடு இயையுங்கால், அவனொடு கூட்டம் உண்டெனின் அது மிக நன்று, அதனை நீ ஆராயாமல் கூறுகின்றாய்; அதனை நின் மனத்தால் ஆராய்ந்து பாராய் என வேண்டிக்கோடற் பொருள் தந்து, முன்னிலை ஏவல் உடன்பாடாய் நின்றவாறுங் காண்க என்றார், நச்.

1. சிவஞானபாடியம், சூத்.9.உரை.
2. தொல். சொல். எச். 54.

269. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.]

தொடிதோள் இவர்க எவ்வமுந் தீர்க
நெறியிருங் கதுப்பிற் கோதையும் புனைக
ஏறுடை யினநிரை பெயரப் பெயராது
செறிசுரை வெள்வேல் மழவர்த் தாங்கிய
தறுக ணாளர் நல்லிசை நிறுமார்
பிடிமடிந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கின்
நட்ட போலும் நடாஅ நெடுங்கல்
அகலிடங் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி

1நறுவிரை மஞ்சள் ஈர்ப்புறம் பொலிய அம்புகொண் டறுத்த ஆர்நார் உரிவையிற் செம்பூங் கரந்தை புனைந்த கண்ணி வரிவண் டார்ப்பச் சூட்டிக் கழற்கால் இளையர்பதிப் பெயரும் அருஞ்சுரம் இறந்தோர் தைஇ நின்ற தண்பெயல் கடைநாள்	10
பொலங்காசு நிரைத்த கோடேந்து அல்குல் நலங்கேழ் மாக்குரல் குழையொடு துயல்வரப் பாடூர்பு எழுதரும் பகுவாய் மண்டிலத்து வயிரிடைப் பட்ட தெள்விளி இயம்ப வண்டற் பாவை உண்டுறைத் தரீஇத்	15
திருநுதன் மகளிர் குரவை அயரும்	20
2பெருநீர்க் கானல் தழீஇய இருக்கை வாணன் சிறுகுடி வணங்குகதிர் நெல்லின் யாணர்த் தண்பணைப் போதுவா யவிழ்ந்த ஒண்செங் கழுநீர் அன்னநின்	
கண்பனி துடைமார் வந்தனர் விரைந்தே.	25

---- - - மதுரை மருதனிள நாகனார்.

(பாடம்) 1. நறுவரை. 2. பெருநிழற்கானல்.

(சொ - ள்.) 3 - 13. தோழி, ஏறு உடை இனநிரை பெயர - ஏறுகளுடன் கூடிய பசுவினமாய நிரைகள் மீளவும், பெயராது - மீளாது நின்று, செறி சுரை வெள்வேல் மழவர்த் தாங்கிய - திணிந்த சுரையையுடைய வெள்ளிய வேலையுடைய வெட்சி வீரரைத் தடுத்துப் பொருதுபட்ட; தறுகணாளர் நல் இசை நிறுமார் - அஞ்சாமையுடைய கரந்தை வீரரது நல்ல புகழை நிலைநிறுத்துமாறு, பிடி மடிந்தன்ன குறும்பொறை மருங்கின் - பெண் யானைகள் கிடந்தாலொத்த குன்றுகளின் பக்கத்தே, நட்டபோலும் நடாஅ நெடுங்கல் - வைத்தவை போன்ற இயற்கையிலெழுந்த நீண்ட கற்களின், அகல் இடம் குயின்ற பல் பெயர் மண்ணி - அகன்ற இடத்தைச் செதுக்கி இயற்றிய பல் வடிவுகளையும் நீராட்டி, நறுவிரை மஞ்சள் ஈர்ப்புறம் பொலிய - நறு மணமுள்ள மஞ்சள் அவற்றின் ஈரிய புறத்தில் விளங்குமாறு பூசி, அம்பு கொண்டு அறுத்த ஆர் நார் உரிவையின் - அம்பினால் அறுத்தெடுத்த ஆத்தியின் பட்டையாகிய நாரினால், செம்பூ கரந்தை புனைந்த கண்ணி - சிவந்த கரந்தைப் பூவைத் தொடுத்து இயற்றிய கண்ணியை, வரிவண்டு ஆர்ப்பச் சூட்டி - வரிகளையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கச் சூட்டி, கழல் கால் இளையர் பதிப்பெயரும் - கழலினைத் தரித்த காலினையுடைய வீரர்கள் தம்

பதிக்கண்ணே மீளும், அரும் சுரம் இறந்தோர் - அரிய காட்டைக் கடந்து சென்றோராய நம் தலைவர்;

14. தைஇ நின்ற தண்யெல் கடைநாள் - தைத் திங்களில் எஞ்சி நிற்கும் குளிர்ந்த பெயலின் இறுதி நாட்களில்;

15 - 25. பொலம் காசு நிரைத்த கோடு ஏந்து அல்குல் - பொன்னாலாய காசினைத் தொடுத்து அணிந்த பக்கம் உயர்ந்த அல்குலிடத்தே, நலம் கேழ் மா குரல் குழையொடு துயல்வர - நன்னிறம் வாய்ந்த சிறந்த பூங்கொத்துக்கள் தழையுடன் கூடி அசைய, பாடு ஊர்பு எழுதரும் பசுவாய் மண்டிலத்து - ஓசை பரந்து எழும் பெரிய வாய் வட்டத்தையுடைய, வயிரிடைப்பட்ட தெள் விளி இயம்ப - ஊது கொம்பினிடத்து எழுந்த தெளிந்த இசை ஒலிக்க; வண்டல் பாவை உண் துறை தரீஇ - வண்டல் விளையாட்டுக்குரிய பாவையை நீர் உண்ணும் துறையில் கொணர்ந்து வைத்து, திரு நுதல் மகளிர் குரவை அயரும் அழகிய நெற்றியினையுடைய பெண்கள் குரவைக் கூத்தாடும், பெரு நீர்க் கானல் தழீஇய இருக்கை - கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த ஊராகிய, வாணன் சிறுகுடி - வாணன் என்பானது சிறுகுடியிலுள்ள, வணங்கு கதிர் நெல்லின் யாணர்த் தண்பணை - வளைந்த கதிர்களைக் கொண்ட நெல்லினையுடைய அழகிய நீர்வளஞ்சான்ற வயலில், போது வாய் அவிழ்ந்த ஒள் செங்கழுநீர் அன்ன - அரும்பு வாய் திறந்த ஒள்ளிய செங்கழுநீர் மலர் போன்ற, நின் கண் பனி துடைமார் - நின் கண்ணினின்று வரும் நீரைத் துடைத்து ஆற்றுவிக்க, விரைந்து வந்தனர் - விரைந்து வந்துள்ளார்; ஆதலின், தோழி!

1 - 2. தொடி தோள் இவர்க - நின் வளைகள் தோளில் ஏறுவனவாக, எவ்வழும் தீர்க - நின் துன்பமும் தீர்வதாக, நெறி இரும் கதுப்பில் கோதையும் புனைக - நெளிந்த கரிய கூந்தலில் மாலையையும் நீ புனைக.

(முடிபு) அருஞ்சுரம் இறந்தோர் நின் கண்பனி துடைமார் விரைந்து வந்தனர்; ஆதலின், நின் தொடி தோள் இவர்க; எவ்வழும் தீர்க; கதுப்பிற் கோதையும் புனைக.

(வி - ரை.) தொடி தோள் இவர்க என்றதனால், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் தோன் மெலிவால் தொடிகள் கழலப்பெற்றன என்பதும், எவ்வழும் தீர்க என்றதனால், தலைவி தீராத வருத்தம் உடையள் ஆயினாள் என்பதும், கதுப்பிற் கோதையும் புனைக என்றதனால், அவ் வருத்தத்தால் தலைவி கோதை புனைதல் முதலிய ஒப்பனையின்றி யிருந்தாள் என்பதும் பெற்றாம். மழவர் என்பார் வெட்சி மறவர்: தறுகணாளர் - கரந்தை

மறவர், நிரை கவர்ந்து சென்ற வெட்சி மறவரிடத்தினின்றும் அதனை மீட்ட கரந்தை மறவர், அவ்வெட்சியார் மீட்டும் நிரைமேற் செல்லாது தடுத்து நின்று தறுகண்மையுடன் பொருது பட்டனர் ஆதலின், அவர் புகழை நிறுத்துதற்கு அவரைச் சார்ந்த வீரர்கள் கல்லிலே அவர் படிவத்தை இயற்றி வழ்படுவாராயினர் என்க. 'நடாஅ நெடுங்கல் அகலிடம் குயின்ற' என்றதனால், பல்லவர் காலத்திற்போல இயல்பாய பாறையைக் குடைந்து படிவம் இயற்றும் வழக்கு அஞ்ஞான்றும் இருந்த தென்பது புலனாகின்றது, பல் பெயர் என்புழி, பெயர் என்பது பொருள் ஆவது படிவம் என்க. தறுகணாளர் நல்லிசை நிறுமார் நெடு கல் குயின்ற பல்பெயர் என்க. பொருதுபட்ட கரந்தையாரது புகழை நிறுத்தவேண்டி நெடுங் கல்லிலே குயின்ற வடிவினை நீராட்டி மஞ்சட்பூசிக் கண்ணி சூட்டி வழிபட்டு இளையர் தம் பதிக்கு ஏதும் அரும் சுரம் என்க. தைஇ நின்ற - தைத் தன்மை நிலை பெற்ற என்றுமாம். கடைநாளில் வண்டற்பாவையை உண் துறைத் தரீஇ மகளிர் குரவை அயரும் கானல் எனவும், கானல் தழீஇய இருக்கைச் சிறுகுடி எனவும் இயையும். துயல்வர இயம்பக் குரவை அயரும் என்க. தைத் திங்களில் கன்னியர் பாவையை நீர்த் துறையில் வைத்து விளையாடும் நோன்புடையர் என்பது, 'தளைநெகிழ் பிணி நிவந்த' என்னும் குறிஞ்சிக் கலியானும் அறியப்படும். விரைந்து வருவார் என்பதனை வந்தனர் விரைந்து எனத் துணிவு பற்றி ஓதினாள் என்க.

1. குறிஞ்சிக், 23.

270. நெய்தல்

[பகற்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.]

இருங்கழ் மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீலம்
புலாஅன் மறுகிற் சிறுகுடிப் பாக்கத்து
இனமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மிலையும்
மெல்லம் புலம்ப நெகிழ்ந்த தோளே

சேயிறாத் துழந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரை
பராஅரைப் புன்னை வாங்குசினைத் தோயுங்
கானலம் பெருந்துறை நோக்கி யிவளே
கொய்சுவல் புரவிக் கைவண் கோமான்
நல்தேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன

5

அம்மா மேனித் 1தொன்னலந் தொலையத்
துஞ்சாக் கண்ணள் அலமரும் நீயே
கடவுள் மரத்த முள்மிடை குடம்பைச்
சேவலொடு புணராச் சிறுகரும் பேடை

10

2இன்னாது உயங்குங் கங்குலும்

3நும்மூர் உள்ளுதிர் நோகோ யானே.

15

---- ---- சாகலாசனார்.

(பாடம்) 1. தொன்னலம் சிதைய.

2. இன்னாது உயவும்.

3. நும்மூர்உள்ளுவை.

(சொ - ள்.) 1 - 4. புலாஅல் மறுகின் சிறுகுடிப் பாக்கத்து - புலால் நாற்றம் வீசும் தெருவினையுடைய சிறிய குடியிருப்புக்களையுடைய பாக்கத்தில், இன் மீன் வேட்டுவர் - கூட்டமாய மீன் வேட்டம் புரிபவர், இரு கழி மலர்ந்த வள் இதழ் நீலம் - பெரிய உப்பங்கழியில் மலர்ந்த வளம் வாய்ந்த இதழ்களையுடைய நீலப் பூக்களை, ஞாழலொடு மிலையும் - புலிநகக்கொன்றைப் பூக்களுடன் சூடும், மெல் அம்புலம்ப - மென்னிலமாகிய நெய்தற் றலைவனே;

4 - 11. தோள் நெகிழ்ந்த - இவள் தோள்கள் மெலிந்தன; இவள் - இத் தலைவி, சேய் இறா துழந்த நுரை பிதிர்ப்படு திரை - சிவந்த இறாமீன் கலக்கிய நுரையுடன் கூடிய திவலை பொருந்திய அலைகள், பரு அரைப் புன்னை வாங்கு சினைத் தோயும் - பெரிய அடியினையுடைய புன்னைமரத்தின் வளைந்த கிளைகளில் பொருந்தும், கானல் அம் பெருந்துறை நோக்கி - சோலையை யடுத்த அழகிய பெரிய துறையை நோக்கி, கொய் சுவல் புரவிக் கைவண் கோமான் - கொய்யப் பெற்ற பிடரிமயிரினையுடைய குதிரைகளையுடைய கைவண்மை மிக்க தலைவனாகிய நல்தேர் குட்டுவன் - நல்ல தேரினையுடைய குட்டுவனது, கழுமலத்து அன்ன - கழுமலம் என்னும் ஊரினைப் போன்ற, அம்குமா மேனி தொல் நலம் தொலைய - அழகிய மாமை நிறம் வாய்ந்த மேனி பழைய அழகு கெட, துஞ்சாக் கண்ணள் அலமரும் - கண் துயிலாளாகி மனம் கலங்குவள்;

11 - 15. நீயே - , கடவுள் மரத்த முள் மிடை குடம்பை - தெய்வத் தினையுடைய மரத்திடத்தவாகிய முள்ளால் மிடையப்பெற்ற கூட்டில், சேவலொடு புணராச் சிறு கரும் பேடை - தன் சேவலுடன் கூடப் பெறாத சிறிய கரிய அன்றிற் பேடை, இன்னாது உயங்கும் கங்குலும் - துன்பமுற்று வருந்தும் இரவிலும், நும்ஊர் உள்ளுதிர் - நுமது ஊர்க்கு ஏகிவிட எண்ணுகின்றீர், யான் நோகு - யான் நோகின்றேன்.

(முடிபு) மெல்லம் புலம்ப! இவள் தோள் மெலிந்த; இவள் கானலம் பெருந்துறை நோக்கி, மேனி தொன்னலம் தொலையத் துஞ்சாக் கண்ணள் அலமரும்; நீர்தாம் பேடை இன்னாது உயங்கும் கங்குலும் நும் ஊர் உள்ளுதிர்; யான் நோகு,

(வி - ரை.) கானலம் பெருந்துறை நோக்கித் துஞ்சாக் கண்ணள் அலமரும் என்றதனால், முன்பு நின்னுடன் தலைப்பெய்து இன்பம் துய்த்த அவ்விடத்திலே, இனிப் பகற் குறிக்கண் கூடுதல் அரிதென்னும் கருத்தினால் தலைவி துயிலாது வருந்துகின்றாள் என்பதும், சேவலொடு புணராப்பேடை இன்னாது உயங்கும் கங்குலும் நும் ஊர் உள்ளுதிர் என்றதனால், நீர் இரவுக் குறிக்கண் வந்தாதல் தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்க நினைக்கின்றிலீர் என்பதும், இவ்வாற்றால் பகற் குறியினும் இரவுக் குறியினும் நும்மைத் தலைப்படுமாறின்றித் தலைவி எய்தும் வருத்தத்தினை நோக்கி, யான் வருந்துகின்றேன் என்பதும் தோழிதலைவனிடத்துக் கூறி, ஒரு ஞான்றும் பிரியாது இன்பம் துய்த்தற்கு இனி நீர் வரைந்து கொள்ள வேண்டுமெனக் குறிப்பித்தாளாம் என்க. பேடை உயங்கும் கங்குலும் நும் ஊர் உள்ளுதிர் என்றது, தனது கூட்டமின்மையால் தலைவி எய்தும் வருத்தத்தைச் சிறிதும் கருதாது தலைவன் செல்லும் கொடுமையை விளக்கியபடியாம்.

271. பாலை

[1செலவுணர்த்திய தோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து தலைமகனைச் செலவழுங்கச் சொல்லியது.]

பொறிவரிப் புறவின் செங்கால் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு சேட்புலம் போகி
அரிமணல் இயவிற் பரல்தேர்ந் துண்டு
வரிமரல் வாடிய வான்நீங்கு நனந்தலைக்
குறும்பொறை மருங்கிற் கோட்சுரம் நீந்தி 5
நெடுஞ்சேண் வந்த நீர்நசை வம்பலர்
செல்லுயிர் நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லிப்
பல்காய் அஞ்சினை யகவும் அத்தம்
சென்றுநீர் அவணி ராகி நின்றுதரும்
நிலையரும் பொருட்பிணி நினைந்தனி ரெனினே 10
2வல்வ தாகநுஞ் செய்வினை யிவட்கே
களிமலி கள்ளில் நற்றே 3ரவியன்
ஆடியல் இளமழை சூடித் தோன்றும்
பழந்தாங்கு விடரகத் தெழுந்த காம்பின்
கண்ணிடை புரையும் நெடுமென் பணைத்தோள் 15
திருந்துகோ லாய்தொடி ஞெகிழின்

மருந்து முண்டோ பிரிந்துறை நாட்டே.

---- - - - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

(பாடம்) 1. பிரிவுணர்த்திய தோழி. 2. வாய்வதாக. 3. அவையன்.

(சொ - ள்.) 1 - 11. (தலைவ!) பொறிவரி செங்கால் புறவின் சேவல் - புள்ளிகளையும் வரிகளையும் சிவந்த கால்களையுமுடைய ஆண் புறா, சிறு புன் பெடையொடு சேண்புலம்போகி - தனது சிறிய புல்லிய பெடையுடன் சேய்மையாய் இடத்திற்குச் சென்று, அரி மணல் இயவில் பரல் தேர்ந்து உண்டு - விளங்கும் மணல்நெறியில் பரல்கற்களை ஆய்ந்து உண்டு, வரி மரல் வாடிய வான் நீங்கு நனந்தலை - வரிகளையுடைய மரற்செடி வாடியுள்ள மேகம் பெய்யாதொழிந்த அகன்ற இடத்தையுடைய, குறும்பொறை மருங்கில் கோள் சுரம் நீந்தி - குன்றுகளின் பக்கத்திலுள்ள ஊறுபொருந்திய சுரத்தினைக் கடந்து, நெடு சேண்வந்த நீர் நசை வம்பலர் - நெடுந்தூரம் வந்த நீர்வேட்கை மிக்க புதியர்களின், செல் உயிர் நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லி - போகும் யிரைப் போகாது நிறுத்திய சுவையுடைய காய்களைக் கொண்ட நெல்லி மரத்தின், பல்காய் அம்சினை அகவும் அத்தம் - பல காய்களையுடைய அழகிய கிளையிலிருந்து ஒலிக்கும் காட்டுநெறியில், நீர் சென்று - நீர் போய், அவணர் ஆகி நின்று - அவ்விடத்தீ ராகி நின்று, தரும் - ஈட்டி வரும், நிலை அரும் பொருட்பிணி நினைந்தனர் எனினே - ஓரிடத்தும் நின்றலில்லாத பொருளை நினைந்து செல்வீராயின், நும் செய்வினை வல்வதாக - நும் பொருள் ஈட்டுவினை வலிமை யறுவதாக; ஆயின்;

11 - 17. இவட்கு - இத்தலைவிக்கு, களி மலி கள்ளின் நல்தேர் அவியன் - களிப்பு மிக்க கள்ளில் என்ற ஊரினையும் நல்ல தேரினையுமுடைய அவியன் என்பானது, ஆடு இயல் இளமழை சூடித் தோன்றும் - அசைதல் பொருந்திய இளமுகிலை அணிந்து தோன்றுகின்ற, பழம் தூங்கு விடர் அகத்து - பழங்கள் பொருந்திய மலைப்பிளவிடத்தே, எழுந்த காம்பின் கண்இடை புரையும் - வளர்ந்த மூங்கிலின் இரு கணுக்களின் இடைப் பகுதியை ஒக்கும், நெடு மென் பணைத் தோள் - நீண்ட மெல்லிய பெரிய தோளின் கண்ணுள்ள, திருந்து கோல்ஆய் தொடி - திருந்திய திரண்ட அழகிய வளையல், ஞெகிழின் - நெகிழ்ந்து வீழின், பிரிந்து உறைநாட்டு - நீ பிரிந்து தங்கியிருக்கும் நாட்டில், மருந்தும் உண்டோ - அதனை மாற்றும் மருந்து உளதாமோ? உளதாயிற் செல்க.

(முடிபு) நீர் அத்தம் சென்று அவணிராகி நின்று தரும் பொருட் பிணி நினைந்தனர்
எனின், நும் செய்வினை வல்வதாக; இவட்குப் பணைத்தோள் ஆய்தொடி ஞெகிழின்,
பிரிந்துறை நாட்டு மருந்தும் உண்டோ?

(வி - ரை.) சேவல் பெடையொடு போகிப் பரல் தேர்ந்து உண்டு நெல்லி
அஞ்சினையிலிருந்து அகவும் அத்தம் என்க. மரல் வாடிய நனந்தலை வானீங்கு
நனந்தலை எனத் தனித்தனி கூட்டுக. கோட் சுரம் - ஆறலைப்போராலும் கொடு
விலங்குகளாலும் உண்டாம் ஊறுபாட்டினையுடைய சுரம். வந்த நீர் நசை என்புழிப்
பெயரெச்சம் காரண காரியப் பொருட்டாய் நின்றது. நீர் நசை வம்பலர் செல்லுயிர்
நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லி என்றமையால், வம்பலர் நீர் விடாய் தாங்காது உயிர்
கழியப்பெறும் எல்லையில் நெல்லிக்காய் அவ்விடாயைப் போக்கி அவர்கள் உயிரை
நிறுத்தும் என்பதாயிற்று. நீர்நீர் காட்டு நெறிகளில் வழிச்செல்வார் விடாய் தணித்தல்
கருதி நெல்லிமரத்தை வைத்து வளர்த்தல் உண்டென்பது 1'அறந்தலைப் பட்ட
நெல்லியம் பசங்காய்' என்பதனாலும் அறியப்படும். களி மலி கள்ளின் எனக் கொண்டு
களிப்பு மிக்க மதுவினையுடைய என்றுரைத்தலுமாம். தோள் ஆய் தொடி ஞெகிழின்
என்றது, மருந்து முண்டோ என்னும் குறிப்பால் அவள் பிரிவுத்துயரால் மெலிந்து
இறந்து படுவள் என்று கூறியவாறாயிற்று. நீர் பிரிந்துறையும் அவ்விடத்திருந்து இவள்
உயிரைக் காக்கத் தக்கதொரு மருந்தும் இன்மையால் நீர் செல்லுதல் தவிர்க எனத்
தோழி செலவு அழுங்குவித்தாளாம் என்க.

1. குறுந். 209.

272. குறிஞ்சி

[இரவுக்குறி வந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச்
சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.]

இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்துப்
புலவுநாறு புகர்நுதல் கழுவக் கங்குல்
அருவி தந்த அணங்குடை நெடுங்கோட்டு
அஞ்சுவரு விடர்முறை ஆரிருள் அகற்றிய
மின்னொளிர் எஃகஞ் செல்நெறி விளக்கத்

5

தனியன் வந்து 1பனியலை முனியான்
நீரிழி மருங்கின் ஆரிடத் தமன்ற
குளவியொடு மிடைந்த கூதளங் கண்ணி
அசையா நாற்றம் அசைவளி பகரத்

துறுகல் நண்ணிய கறியிவர் படப்பைக்

10

குறியிறைக் குரம்பைநம் மனைவயிற் புகுதரும்
மெய்ம்மலி யுவகையன் அந்நிலை கண்டு
முருகென உணர்ந்து முகமன் கூறி
உருவச் செந்தினை நீரொடு தூஉய்

நெடுவேட் பரவும் அன்னை அன்னோ
என்னா வதுகொல் தானே பொன்னென
மலர்ந்த வேங்கை அலங்குசினை பொலிய
மணிநிற மஞ்ஞை அகவும்
அணிமலை நாடனொடு அமைந்தநந் தொடர்பே.

15

-----மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்.

(பாடம்) 1. பணியலை.

(சொ - ள்.) 1 - 15. (நம் தலைவன்), இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்து - பெரிய புலியை வென்ற பெரிய கையினையுடைய யானையின், புலவு நாறு புகர் நுதல் கழுவ - புலால் நாளும் புள்ளி பொருந்திய நெற்றியினைக் கழுவ, கங்குல் - இரவில், அருவி தந்த - அருவியைத் தந்த, அணங்கு உடை நெடுங்கோட்டு - தெய்வத்தினையுடைய நெடிய மலையினது, அஞ்சுவரு விடர்முகை - அச்சம் தரும் பிளப்பாகிய குகைகளிலுள்ள, ஆர் இருள் அகற்றிய - அரிய இருளைப் போக்கிய, மின் ஒளிர் எஃகம் செல் நெறி விளக்க - மின்போல் விளங்கும் வேல் தான் செல்லும் நெறியினைக் காட்ட, தனியன் வந்து பனி அலை முனியான் - நம் தலைவன் தமியனாய் வந்து பனி அலைத்தலை. வெறானாகி, நீர் இழி மருங்கின் ஆர் இடத்து அகன்ற - அருவிநீர் ஒழுகும் பக்கத்தினையுடைய அரிய இடத்தே நெருங்கிய, குளவியொடு மிடைந்த கூதளம் கண்ணி - காட்டுமல்லிகை மலருடன் கூதள மலரையும் சேர்த்தொடுத்த கண்ணியின், அசையா நாற்றம் அசைவளி பகர - விட்டு நீங்காத மணத்தினை அசையும் காற்று வெளிப்படுத்த, துறுகல் நண்ணிய கறி இவர் படப்பை - பொற்றைக்கல் பொருந்திய மிளகுக் கொடி படர்ந்த தோட்டத்தையுடைய, குறு இறை குரம்பை நம் மனைவயின் - குறிய இறப்பினையுடைய, குடிசையாய நம் மனையினிடத்தே, மெய்ம்மலி உவகையன் - உடல் பூரிக்கும் மகிழ்ச்சியுடையனாய், புகுதரும் அந்நிலை - புகும் அந்நிலையை, கண்டு - நோக்கி, அன்னை - நம் அன்னை, முருகு என உணர்ந்து - முருகனே என எண்ணி, முகமன் கூறி - புகழரை கூறி, உருவச் செந்தினை நீரொடு தூஉய் - நல்ல நிறம் வாய்ந்த செந்தினையை நீரொடு தூவி, நெடுவேள் பரவும் - முருகனைப் பரவா நின்றாள்;

15 - 19. பொன் என மலர்ந்த வேங்கை - பொன்னிறங் கொண்டு மலர்ந்த வேங்கையின், அலங்கு சினை பொலிய - அசையும் கிளை பொலிவுற, மணிநிற மஞ்சை அகவும் - நீலமணியை யொத்த நிறத்தையுடைய மயில் ஆடும், அணிமலை நாடனொடு அமைந்த நம் தொடர்பு - அழகிய மலைநாட்டையுடையனாய் தலைவனொடு பொருந்திய நம் நட்பானது, அன்னோ - , என் ஆகுவது கொல் - என்ன நிலையினை அடையுமோ?

(முடிபு) (நம் தலைவன்) எஃகம் செல் நெறி விளக்க, தனியன் வந்து; பணியலை முனியான், கண்ணி நாற்றம் வளிபகர, மெய்மலியுவகையன் நம் மனைவயிற் புகுதர, புகும் அந்நிலை கண்டு, முருகென உணர்ந்து முகமன் கூறி, செந்தினை நீரொடு தூஉய், அன்னை நெடுவேள் பரவும்; மலை நாடனொடு அமைந்த தொடர்பு அன்னோ என்னா வதுகொல்?

(வி - ரை.) நெடுங்கோடு மலைக்கு ஆயிற்று. விடராகிய முகை என்க. பணியலை முனியான் என்பது பாடமாயின், தாழ்ந்து நின்றலை வெறாது என்று பொருள் உரைத்தல் வேண்டும். இப் பாடம் பொருந்துமேற் கொள்க. நீடுநிலை மாடத்தில் வதியும் இயல்புடைய நம் தலைவன் நமது குறியிறைக் குரம்பையையும் மதித்து உவகையுடன் புகுவான் ஆயினன் என்று தோழி வியந்து கூறினாள் என்க. புகுதரும் - புகா நிற்க; அங்ஙனம் புகும் என வேற்றுத்து உரைக்க. வேல் உடைமையானும் அஞ்சாமையானும் கண்ணி நாற்றத்தானும் தலைவனே முருகென உணர்ந்தாளென்று கொள்க. முருகென உணர்ந்து அன்னை பரவும் என்றமையால், முருகனால் நமக்குத் தீங்கு உண்டாகும் என்று அஞ்சி இனி இற்செறிப்பள் என்பது புலப்படுத்தி அதனால் தலைவனொடு அமைந்த நம் தொடர்பு இனி யாதாகுமோ எனத் தோழி தலைவிக்குக் கூறினாள் என்க. சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன் கேட்டு வரைந்து சிறைப்புறத்தானாகிய கொள்ளுதல் இதன் பயனாம் என்க.

(மே - ள்.) '1'களவல ராயினும்' என்னும் சூத்திரத்து, இச்செய்யுளைக் வறி, இம் மணிமிடை பவளத்துத் தலைவனைச் செவிலி கண்டு முருகெனப் பராவினமை தோழி கொண்டு கூறினாள் என்றார், நச்.

---- - -

1. தொல்.கள.24.

273. பாலை

[பிரிவின்கண் தலைமகள் அறிவுமயங்கிச் சொல்லியது.]

விசும்பு 2விசைத்தெறிந்த கூதளங் கோதையிற் பசங்கால் வெண்குருகு வாப்பறை வளைஇ ஆர்கலி வளவயிற் போதொடு பரப்பப் புலம்புனிறு தீர்ந்த புதுவரல் அற்சிரம்	
நலங்கவர் பசலை நலியவும் நம்துயர் அறியார் கொல்லோ தாமே அறியினும்	5
நம்மனத் 3தன்ன மென்மை யின்மையின் நம்முடை யுலகம் உள்ளார் கொல்லோ யாங்கென உணர்கோ யானே வீங்குபு	
4தலைவரம் பறியாத் தகைவரல் வாடையொடு முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வளர் இளமுளை அசைவுடை நெஞ்சத்து உயவுத்திரள் நீடி ஊரோர் எடுத்த அம்பல் அஞ்சினை ஆராக் காதல் அவிர்தளிர் பரப்பிப்	10
புலவர் புகழ்ந்த 5நாணில் பெருமரம் நிலவரை யெல்லாம் நிழற்றி அலரரும்பு ஊழ்ப்பவும் வாரா தோரே.	15

---- ---- - ஒளவையார்.

- ---- ----
(பாடம்) 2. விசைத்தெழுந்த.	3. தன்மையன்மையின்.
4. நிலைவாம்பு.	5. நாரில் பெருமரம்.
- ---- ----

(சொ - ள்.) 9 - 17. வீங்குபு தலை வரம்பு அறியாத் தகை வரல் வாடையொடு - மிகுந்து முடிவெல்லை இதுவென அறியப்பெறாத தன்மையொடு வருதலையுடைய வாடைக்காற்றொடு கூடி, முலையிடைத் தோன்றிய நோய் வளர் இளமுளை - முலையின்கண்ணே தோன்றிய வேட்கை நோயாகிய வளரும் இளைய முளை. அசைவு உடைநெஞ்சத்து உயவுத் திரள் நீடி - தளர்ச்சியையுடைய நெஞ்சினிடத்தே வருத்தமாகிய திரண்ட அடியாய் நீண்டு, ஊரோர் எடுத்த அம்பல் அம் சினை - ஊரார் எழுப்பிய அம்பலாய அழகிய கிளைகளைக் கொண்டு, ஆராக் காதல் அவிர்தளிர் பரப்பி - அமையாத காதல் என்னும் விளங்கும் தளிர்களைப் பரப்பி, புலவர் புகழ்ந்த நாண் இல் பெருமரம் - புலவராற் புகழ்ப்பெற்ற நாணம் இல்லாத பெரிய மரம் ஆகி, நிலவரை எல்லாம் நிழற்றி - நிலத்தின் எல்லை யெல்லாம் கவிந்து, அலர் அரும்பு ஊழ்ப்பவும் - அலர் ஆகிய மலர்களைச் சொரியவும், வாராதோர் - வாராராயினர்;

ஆகலின், அங்ஙனம் வாராத நம் தலைவர்;

1 - 6. விசும்பு விசைத்து எறிந்த - வானில் வேகங் கொண்டெறிந்த, கூதளம் கோதையில் - கூதாளியின் மாலைபோல, பசு கால்வெண்குருகு - பசிய காலினையுடைய வெள்ளாங் குருகு, வாப் பறை வளைஇ - தாவும் சிறகினை வளைத்து, ஆர்கலி வளவயின் போதொடு பரப்ப - வளம் பொருந்திய கடற்பக்கத்தே நாட்காலையில் பரவி அமர, புலம் புனிறு தீர்ந்த புதுவரல் அற்சிரம் - விளைநிலங்கள் கதிர்களை ஈன்ற அணிமை நீங்கிய புதிதாக வந்த பனிக்காலத்தே, நலம் கவர் பசலை நலியவும் - நமது அழகினைக் கவர்ந்த பசலை நம்மை வருத்தவும், நம் துயர் அறியார் கொல்லோ - அதனால் நாம் எய்தும் துயரினை அறிந்திலரோ;

6 - 9. அறியினும் - அன்றி அறிந்திருப்பினும், நம் மனத்து அன்ன மென்மை இன்மையின் - நம் மனத்தின் மென்மை போன்ற மென்மை தம்மனத்தே யின்மையின், தாம் - அவர் நம்முடை உலகம் உள்ளார் கொல் - நம் பெண்டிர் உலகத்து இயல்பினை நினைந்திலரோ' யான் யாங்கு என உணர்கு - யான் என்னென உணர்வேன்?

(முடிபு) வாடையொடு முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வளர் இளமுளை, நெஞ்சத்து உயவுத் திரள் நீடி, அம்பல் அஞ்சினை கொண்டு காதல் தளிர் பரப்பி, நாணில் பெரு மரமாகி, நிலவரை யெல்லாம் நிழற்றி, அலர் அரும்பு ஊழ்ப்பவும் வாராதோர், அற்சிரம் பசலை நலியவும், நம் துயர் அறியார் கொல்லோ; அறியினும், மென்மையின்மையின், தாம் நம்முடை யுலகம் உள்ளார்கொல்லோ; யான் யாங்கென உணர்கு?

(வி - ரை.) விரிந்த கூதாளி மலரும் வெண்குருகும் தோற்றத் தான் ஒப்புமையுடையவாதல், 'பைம்புதல் நளிசினைக் குருகிருந்தன்ன வண்பிணி யவிழ்ந்த வெண்கூ' தாளத்து, அலங்குகுலை யலரி' என்பதனாலும் அறியப்படும். நிலத்திலிருந்து வானிலே விசைத்தெழுந்த வெண்குருகு வானில் விசையுடன் எறியப்பட்ட வெள்ளிய கூதாளி மலர் போல்வதாயிற்று. குருகுபல நிரைந்து சென்றமையின் கூதள மாலைபோல என்றார். போது - காலைப்பொழுது. வாடையுடன் கூடிய கூதிர்ப்பருவம் தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தனக்கு மிக நெடிதாய்த் தோன்றுதலின், 'தலைவரம்பு அறியா வாடை' என்றாள். அக்காலத்தே, தலைவி தலைவனை அணையப்பெறாத முலையினை நோக்குழிப் பிரிவுத் துன்பம் தோன்றுதலின், அது முளையாகவும் பின்னும் அகற்கேற்ப, அவ்வருத்தம் மிகுதலும் அதனால் ஊரார் எழுப்பிய அம்பலும்,

அது பற்றி மிக்கெழுகின்ற காதலும், காதல் மிக்குழி நாண் அழிதலும் பின் அலர் பரத்தலும் முறையே பராரை, சினை, தளிர், பெருமரம் மலர் என்பனவாகவும் உருவகிக்கப்பெற்றன. இப்பாட்டு உருவகம் அம்பல் - முகிழ் முகிழ்த்தல்; பிறர் பழியினைச் சிலர் கூடிச் செவிச் சொல்லாகப் பேசுதல். காதல் - ஈண்டு வேட்கை நோய். அம்பலால் நோய் வளருமென்பது, 2'ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னை சொல், நீராக நீளுமிந் நோய்' என்பதனால் அறிக. மகளிர்க்கு நாண் உயிரினும் சிறந்தது என்று புலவர் பலரானும் போற்றப்படுதலின், 'புலவர் புகழ்ந்த நாண்' எனப்பட்டது. நாண் இல் பெருமரம் என்றதனை, நாண் இன்மையாகிய பெருமரம் எனப் பொருள் கொள்க. அலர் - பலர் அறியப் பேசும் பழிமொழி. இங்ஙனம் உருவகங்களைக் காரண காரிய முறையால் அமைத்திருப்பது ஒளவையாரது நல்லிசைப் புலமையின் எல்லையில் பெருமைக்குச் சான்றாகுமாறு அறிக. வாராதோர் - என்பதனை வாராராயினர் ஆகலின், அங்ஙனம் வாராத நம் தலைவர் என விரித்துரைத்துக் கொள்க. ஆகலின் நம் துயர் அறியார் கொல்லோ என்றியைக்க. தம் பிரிவால் நம்மிடைத்தோன்றிய நோய் இவ்வாறெல்லாம் பெருகி நம்மைத் துன்புறுத்தவும் வந்திலராகலின் நம் துயரினை அறியாரோ எனவும், அறிந்துவைத்தும் நம்போலும் மன நொய்ம்மையின்றித் துன்பத்தைத் தாங்கும் திண்மையுடையராகலின், மகளிராவார் துயர் பொறுக்கலாற்றாது உயிர்விடும் நீரர் என்பதனை நினைந்திலரோ எனவும், அவற்றுள் ஒன்று துணியப்படாமையின் யாங்கென உணர்கோ எனவும் தலைவி அறிவு மயங்கிக் கூறினாள் என்க.

1. அகம். 178. 2. குறள். அலரறி. 7

274. முல்லை

[தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.]

இருவிசம்பு அதிர முழங்கி அரநலிந்து
 இகுபெயல் அழிதுளி தலைஇ வானம்
 பருவஞ் செய்த பானாட் கங்குல்
 ஆடுதலைத் துருவின் தோடே மார்ப்பக்
 கடைகோல் சிறுதீ அடைய மாட்டித்
 திண்கால் உறியன் பானையன் அதளன்
 நுண்பஃ றுவலை யொருதிறம் நனைப்பத்
 தண்டுகால் ஊன்றிய தனிநிலை யிடையன்
 மடிவிடு வீளை கடிதசென் றிசைப்பத்
 தெறிமறி பார்க்குங் குறுநரி வெரீஇ
 முள்ளுடைக் குறுந்தூறு 1இரியப் போகுந்

5

10

தண்ணறும் புறவி னதுவே நறுமலர்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியற் குறுமகள் உறைவின் ஊரே.

---- - 2இடைக்காடனார்.

(பாடம்) 1. இரியப்பெயரும். 2. கல்லாடனார்.

(சொ - ள்.) 12 - 14. (பாக!) நறுமலர் முல்லை சான்ற - நறு மணமுடைய முல்லைமலர்
அணிந்த, கற்பின் மெல்லியல் குறுமகள் - கற்பினையுடைய மென்மைத்தன்மை
வாய்ந்த நம் தலைவி, உறைவு இன் ஊர் - உறைவிடமாய் இனிய ஊர்;

1 - 3. வானம் - மேகம், இரு விசம்பு அதிர முழங்கி - பெரிய ஆகாயம் அதிரும்படி
முழங்கி, அரநலிந்து - பாம்பினை வருத்தி, இரு பெயல் அழி துளி தலைஇ - சொரியும்
பெயலாகிய மிக்க துளியினைப் பொருந்திய, பருவம் செய்த பால் நாள் கல்குல் -
கார்ப்பருவத்தினைச் செய்த பாதி இரவில்;

4 - 12. ஆடுதலைத் துருவின் தோடு ஏம் ஆர்ப்ப - அசையும் தலையினையுடைய
செம்மறியாட்டின் தொகுதி பாதுகாவல் அடைய, கடை கோல் சிறு தீ அடைய மாட்டி -
கடையும் கோலினின் றெழுந்த சிறுதீயை (அது) வளர்ந்திட விறகிற் சேர்த்து, திண்
கால் உறியன் - வலிய தாம்பினையுடைய உறியுடையோனும், பானையன் -
பானையையுடையோனும், அதளன் - தோற்படுக்கை உடையோனும், நுண்
பல்துவலை ஒருதிறம் நனைப்ப - நுண்ணிய பலவாய மழைத்துளி தனது ஒரு பக்கத்தை
நனைத்திட, தண்டு கால் ஊன்றிய தனிநிலை - கோலினைக் காலுடன் சார்த்தி
ஊன்றிய தனியே நின்றலையுடையோனுமாகிய; இடையன் - , மடிவிடு வீளை கடித்து
சென்று இசைப்ப - வாயை மடித்து எழுப்பும் சீழ்க்கை விரைந்து சென்று ஒலித்தலின்,
தெறிமறி பார்க்கும் குறு நரி வெரீஇ - துள்ளி விளையாடும் குட்டியினைக் கவரப் பார்த்
திருக்கும் குள்ளநரி அஞ்சி, முள்உடை குறுதூறு இரியப் போகும் - முட்களையுடைய
குறிய தூற்றின்கண் கெட்டு ஓடிப்போகும், தண் நறும் புறவினது - குளிர்ந்த நறிய
காட்டின் கண்ணது,

(முடிபு) (பாக) குறுமகள் உறைவுஇன் ஊர் தண் நறும் புறவினது பானாட்கங்குல்
தனிநிலை இடையன் மடிவிடு வீளை இசைப்பக் குறுநரி வெரீ இக் குறுந்தூறு இரியப்
போகும் புறவு என்க.

(வி - ரை.) அர, குறியதன் இறுதிச் சினைகெட உகரம் பெறாது வந்தது. அழிதுளி - மிக்க துளி. கற்புடை மகளிர் முல்லை மலரை விரும்பி அணிவாராகலின், நறுமலர் முல்லை சான்ற கற்பின் என்றான். அன்றி, முல்லை சான்ற கற்பு என்பதற்கு இருத்தல் அமைந்த கற்பு எனப் பொருள் கொண்டு, நறுமலர் என்ற அடை முல்லை என்னும் பெயர் நோக்கி வந்தது என்றலுமாம். வானம் பருவம் செய்த என்ற மையால், நாம் தலைவிக்கு மீண்டு வருவதாகக் குறித்த பருவம் வந்து விட்டதென்பதும், குறுமகள் உறைவின் ஊர் தண்ணறும் புறவினது என்றமையால், நாம் செல்லுதற்கு நெறியும் செவ்வியுடைத் - தென்பதும் கூறி, ஆண்டுத் தேரைச் செலுத்துக எனத் தலைவன் பாகற்கு உணர்த்தினான் என்க.

275. பாலை

[மகட் போக்கிய 1தாய் சொல்லியது.]

ஓங்குநிலைத் தாழி மல்கச் சார்த்திக்
குடையடை நீரின் மடையினள் எடுத்த
பந்தர் வயலைப் பந்தெறிந் தாடி

இளமைத் தகைமையை 2வளமனைக் கிழத்தி

பிதிர்வை நீரை பெண்ணீறு ஆகென 5
யாந்தற் கழறுங் காலைத் தான்றன்
மழலை இன்சொற் கழறல் இன்றி
இன்னுயிர் கலப்பக் கூறி நன்னுதல்
பெருஞ்சோற் றில்லத் தொருங்கிவண் இராஅள்

ஏதி லாளன் காதல் நம்பித் 10
திரளரை யிருப்பைத் தொள்ளை வான்பூக்

குருளை 3யெண்கின் ஈரினங் கவரும்

4வெம்மலை யருஞ்சுரம் நம்மிவண் ஒழிய
இருநிலன் உயிர்க்கும் இன்னாக் கானம்

நெருநைப்போகிய பெருமடத் தகுவி 15
ஐதகல் அல்குல் தழையணிக் கூட்டும்
கூழை நொச்சிக் கீழ் தென்மகள்
செம்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த
வண்டலுங் காண்டிரோ கண்ணுடை யீரே.

----- கயமனார்.

- (பாடம்) 1. செவிலி சொல்லியது. 2. வளமனை கழிப்பி.
3. எண்கின் இருங்களை. 4. வெம்முன அருஞ்சரம்.

(சொ - ள்.) 1 - 6. வளமனைக் கிழத்தி - வளம்பொருந்திய மனைக்கு உரியளாகிய செல்வியே!, ஓங்கு நிலைத் தாழி - உயர்ந்த நிலையினதாகிய சாடியில், மல்கச் சார்த்தி - நிறைய அடைவித்து, குடை அடை நீரின் - பனங்குடையால் முகந்த நீரினை, மடையினள் எடுத்த சொரிந்து வளர்த்த, பந்தர் வயலை - வயலைக் கொடி படர்ந்த பந்தரில், பந்து எறிந்து ஆடி - பந்தினை எறிந்து விளையாடி, இளமைத் தகைமையை - இளமைத் தன்மையை உடையையாய், பிதிர்வை நீரை - திரியும் இயல்பினையுடைய ஆகின்றாய்; பெண் நீறு ஆக என - நினது பெண்மை அழிவதாக என்று, யாம் தன் கழறுங்காலை - யாம் அவளைக் கடிந்து கூறுங் காலத்து;

6 - 8. நல் நுதல் - நல்ல நெற்றியினளாய அவள், தான் கழறல் இன்றி - தான் வன்சொற் கூறுதலின்றி, தன் மழலை இன் சொல் - தனது மழலையாகிய இன் சொல்லால், இன் உயிர் கலப்பக் கூறி - இனிய உயிருடன் பொருந்தும்படி கூறி;

9 - 19. பெருஞ்சோற்று இல்லத்து - (நாளும்) பெருவிருந்து நிகழும் எம் இல்லில், ஒருங்கு இவண் இராஅள் - எம்முடன்கூடி இங்குத் தங்காளாய், ஏதிலாளன் காதல் நம்பி - அயலானது காதலை விரும்பி, நம் இவண் ஒழிய - நாம் இங்கே பிரிந்திருக்க, திரள் அரை இருப்பை தொள்ளை வான் பூ - திரண்ட அரையினையுடைய இருப்பை மரத்தின் துளையுடைய வெள்ளிய பூக்களை, குருளை எண்கின் ஈர்இனம் கவரும் - குட்டிக் கரடிகளின் பெரிய கூட்டம் கவர்ந்துண்ணும், வெம்மலை அரும் சரம் - கொடிய மலைகளை யடுத்த அரிய வழியையுடைய, இரு நிலம் உயிர்க்கும் இன்னாக் கானம் - பெரிய உலகம் அஞ்சி உயிர்த்தற்கேதுவாகிய இன்னாமையையுடைய பெரிய காட்டின்கண், நெருகைந போகிய - நேற்றுப் போய்விட்ட, பெருமடத் தகுவி - பெரிய மடப் பத்தையுடையளாகிய, என் மகள் - என் மகள், ஐது அகல் அல்குல் - அழகிதாக அகன்ற அல்குலிடத்தே, தழை அணி கூட்டும் - தழையாகிய அணிக்குக் கொய்யும், கூழை நொச்சிக் கீழது - குறிய நொச்சியின் கீழதாய், செம்புடைச் சிறு விரல் வரித்த - அவளது சிவந்த பக்கத்தினையுடைய சிறுவிரல்களால் இயற்றப்பெற்றதாய், வண்டலும் - வண்டலையும், கண் உடையீர் - கண்ணுடையவர்களே, காண்டிரோ - நீவிர் காண்டிரோ?

பிடிபயின்று தரூஉம் பெருங்களிறு போலத் தோள்கந் தாகக் கூந்தலிற் பிணித்தவன் மார்புகடி கொள்ளே னாயின் ஆர்வுற்று இரந்தோர்க் கீயாது ஈட்டியோன் பொருள்போல் பரந்து வெளிப்படா தாகி	10
வருந்துக தில்லயாய் ஓம்பிய நலனே.	15
---- - - பரணர்.	

(சொ - ள்.) 1 - 6. நீள் இரும் பொய்கை - நீண்ட பெரிய பொய் கையில், இரை வேட்டு எழுந்த வாளை வெண் போத்து - இரையை விரும்பிப் புறப்பட்ட வெள்ளிய வாளைப் போத்தினை, உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு, நாரை - நாரையானது, தன் அடி அறிவுறுதல் அஞ்சி - தன் அடியின் ஒலியை அம்மீன் உணர்ந்துகொள்ளலை அஞ்சி, பைப்பய - மெல்லமெல்ல, கடி இலம் புகூஉம் கள்வன்போல - காவல் பொருந்திய வீட்டிற் புகும் கள்வனைப்போல, சாஅய் ஒதுங்கும் துறை கேழ் ஊரனொடு - தளர்ந்து நடக்கும் இடமாகிய துறை பொருந்திய ஊரனால் ஆவது ஆக - நமக்கு ஆம்பழி ஆவதாக, இனி நாண் உண்டோ - இனி நமக்கு நாண் என்பதும் உளதாகுமோ?

7 - 12. எம் சேரி சேர வருக - அவ்வூரன் எம் சேரிக்கண் பொருந்த வருவானாக, அரிவேய் உண்கண் அவன் பெண்டிர் காண - செவ்வரி பொருந்திய மையுண்ட கண்களையுடைய அவன் பெண்கள் காண, தாரும் தானையும் பற்றி - அவன் மாலையையும் ஆடையையும் பிடித்துக்கொண்டு, ஆரியர் பிடி பயின்று தரூஉம் பெரும் களிறு போல - ஆரியர் பழக்கிவைத்துள பெண்யானை தான் பழகிக் கொணர்ந்து தரும் பெரிய ஆண் யானைபோல, தோள் கந்தாகக் கூந்தலில் பிணித்து - தோள் கட்டுந் தறியாக அதன்கண் கூந்தலாற் கட்டி, அவன் மார்பு கடிகொள்ளேன் ஆயின் - அவன் மார்பினைச் சிறை செய்யேனாயின்;

12 - 15. யாய் ஓம்பிய நலன் - என் தாய் பாதுகாத்து வளர்த்த என் அழகானது, ஆர்வு உற்று - பொருளை விரும்பி, இரந்தோர்க்கு ஈயாது - இரந்தவர்களுக்கு ஈயாமல், ஈட்டியோன் பொருள்போல் - சேர்த்தவன் பொருளைப்போல, பரந்து வெளிப்படாது ஆகி - வெளிப்பட்டுப் பரவாததாகி, வருந்துக - வருந்தி ஒழிவதாக.

(முடிபு) ஊரனொடு ஆவது ஆக; இனி நாண் உண்டோ; அவன் எம் சேரி சேர வருக தில்; அவன் பெண்டிர் காணத் தாரும் தானையும் பற்றித் தோள் கந்தாகக் கூந்தலிற் பிணித்து, அவன் மார்பு கடிகொள்ளேன் ஆயின், யாய் ஓம்பிய நலன் பரந்து வெளிப்படாதாகி வருந்துக.

(வி - ரை.) வாளைப்போத்து - ஆண் வாளை; 1'நீர் வாழ் சாதியுள் அறுபிறப் புரிய' என்பதனால் வாளை போத்து எனப்பட்டது. நாரை கள்வன்போலச் சாஅய் ஒதுங்கும் ஊரன் என்றதனால், தலைவன் மறைவிற் பிறரை நாடுவன் என்பது குறிப்பித்தவாறாயிற்று. நாண் உண்டோ - நாணியிருத்தலாற் பயனுண்டோ என்றபடி. வருகதில் என்புழி வந்தால் இன்னது செய்வல் என்னும்பொருட்டாகலின் தில் ஒழியிசைக் கண் வந்தது. அவன் பெண்டிர் என்றது, தலைமகட்குப் பாங்காயினாரை. ஆர்வு உற்று - விரும்பி, இவறுதலை மேற்கொண்டு; ஆர்வுற்று ஈட்டியோன் என்க. இரந்தோர்க்கு ஈயாது ஈட்டியோன் பொருள், அறனும் இன்பமும் பயவாமையின், நன்மக்களால் அறியப் படாதாகியிருந்து ஒழிதல்போல, யாய் ஒம்பிய நலன் வெளிப்பாடின்றி இருந்து அழிக எனப் பரத்தை வஞ்சினம் கூறினாள் என்க. இச் செய்யுள் காமக்கிழத்தி சேரிப்பரத்தையைப் புலந்து கூறியதென்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும்.

1. தொல்.மரபு. 24

(மே - ள்.) 1'புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து இச்செய்யுளைக் காட்டி, இதனுட் 'பரந்து வெளிப்படாதாகி வருந்துக என்னலம், என்றமையிற் சேரிப்பரத்தையைப் புலந்து கூறுதல் முதலியனவுங் கொள்க என்றார், நச்.

2'விழைவே காலம்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'தில்' ஒழியிசைப் பொருளில் வந்ததற்கு, 'வருக தில் அம்ம' என்பதனை எடுத்துக் காட்டி; வந்தக்கால் இன்னது செய்வல் என்பது பொருள் என்றனர், இளம், சேனா, தெய்வச், நச்.

1. தொல்.கற். 10.

2. தொல்.இடை.5.

277. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குப் பருவங்கண் டழிந்து சொல்லியது.]

தண்கதிர் மண்டிலம் அவிரறச் சாஅய்ப்
பகலழி தோற்றம் போலப் பையென
நுதலொளி கரப்பவும் ஆள்வினை தருமார்

கவலில் உள்ளமொடு எஃகுதுணை யாகக் கடையலங் குரல வாள்வரி உழுவை பேழ்வாய்ப் பிணவின் விழுப்பசி நோனாது	5
இரும்பனஞ் 3செறும்பின் அன்ன பரூஉமயிர்ச் சிறுகட் பன்றி வருதிறம் பார்க்கும் அத்தமார் அழுவத் தாங்கண் நனந்தலைப் பொத்துடை மரத்த புகர்படு நீழல்	10
ஆறுசெல் வம்பலர் 4அசையுந ரிருக்கும் ஈரமில் வெஞ்சரம் இறந்தோர் நம்வயின் வாரா அளவை ஆயிழை கூர்வாய் அழலகைந் தன்ன காமர் துதைமயிர் மனையுறை கோழி மறனுடைச் சேவல் போர்புரி யெருத்தம் போலக் களுலிய	15
5பொங்கழல் முருக்கின் ஒண்குரல் மாந்திச் சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்வி வேனில் வந்தன்று அம்ம தானே வாரார் தோழிநங் காத லோரே.	20

---- - - - கருவூர் நன்மார்பனார்.

---- ---- ---- ----

(பாடம்) 3. செறும்பினனைய.

4. அசைவின ரிருக்கும்.

5. புன்காய் முருக்கின்.

---- ---- ----

(சொ - ள்.) 13. ஆய் இழை - ஆய்ந்த அணிகலனுடைய தோழியே!

1 - 13. தண் கதிர் மண்டிலம் - குளிர்ந்த கதிர்களையுடைய திங்கள் மண்டிலம், அவிர்
அற - விளக்கம் அற, சாஅய் - ஒளிகுன்றி, பகல் அழி தோற்றம்போல் - பகலில்
மறையும் செயல்போல, பை என நுதல் ஒளி கரப்பவும் - மெல்லென நமது நெற்றியின்
ஒளி மாழ்கவும், ஆள் வினை தருமார் - முயற்சியால் பொருள் ஈட்டுதற்காக,
தவல்இல்உள்ள மொடு - நீங்குதல் இல்லாத ஊக்கத்துடன், எஃகு துணையாக - தமது
வேலே உற்ற துணையாகக்கொண்டு, கடையல் அம் குரல - தயிர் கடைவது போன்ற
குரலையுடைய, வாள் வரி உழுவை - ஒளிபொருந்திய வரிகளையுடைய
வேங்கையானது, பேழ் வாய் பிணவின் விழுப்பசி நோனாது - பிளந்த வாயினையுடைய
தன் பெண்புலியின் மிக்க பசியினைப் பொறாது (சென்று), இரு பனம் செறும்பின்
அன்ன - கரிய பனையின் சிறாம்பினைப்போன்ற, பரூஉ மயிர் - தடித்த மயிரினையும்,

சிறு கண் - சிறிய கண்ணினையு முடைய, பன்றி வரு திறம் பார்க்கும் - பன்றி வருகிறநெறி யினைப் பார்த்திருக்கும், அத்தம் ஆர் அழுவத்து நனந்தலை ஆங்கண் - காட்டின் பரப்பாகிய அகன்ற இடத்திலே, பொத்து உடை மரத்த புகர்படு நீழல் - பொந்தினையுடைய மரங்களின் புள்ளிப்பட்ட நீழலில், ஆறு செல் வம்பலர் அசையுநர் இருக்கும் - வழிச்செல்லும் புதியர் தளர்ந் தனராகித் தங்கியிருக்கும், ஈரம் இல் வெம்சுரம் இறந்தோர் - ஈரம் அற்ற வெவ்விய பாலையைக் கடந்து சென்ற நம் தலைவர், நம் வயின் வாரா அளவை - நம்பால் மீண்டு வாராக் காலத்தே;

13 - 20. தோழி - , கூர்வாய் - கூரிய வாயினையும், அழல் அகை ந்தன்ன - தீகொழுந்துவிட் டெரிந்தாற்போலும், காமர் துதை மயிர் - அழகிய செறிந்த மயிர்ச் சிறகினையுடைய, மனை உறை கோழி மறன் உடைச் சேவல் - மனையில் உறையும் கோழியின் தறுகண்மையை உடைய சேவலின், போர் புரி எருத்தம் போல - போர் செய்யுங்கால் கிளர்ந்தெழும் கழுத்தினைப்போல, கஞலிய பொங்கு அழல் முருக்கின் ஒண் குரல் மாந்தி - நெருங்கிய மிக்க தீப்போலும் நிறம் வாய்ந்த செம்முருக்கினது ஒள்ளிய கொத்திலுள்ள மதுவை ஆர உண்டு, சிதர் சிதர்ந்து உகுத்த செவ்வி வேனில் - வண்டுகள் அத் தேன் சிதறுமாறு உகுத்த இளவேனிற்காலம், வந்தன்று - வந்தது, நம் காதலோர் வாரார் - நம் காதலர் இன்னும் வந்திலர், என்செய்வாம்.

(முடிபு) ஆய் இழை! நம் நுதல் ஒளி கரப்பவும், ஆள்வினை தருமார் எஃகு துணையாக வெஞ்சுரம் இறந்தோர் நம்வயின் வாராஅளவை, செவ்வி வேனில் வந்தன்று; தோழி! நம் காதலோர் வாரார்; என்செய்வாம்.

(வி - ரை.) பகலில் ஞாயிற்றின் கதிர் முறுகுந்தோறும், திங்கள் மண்டிலம் ஒளி சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து மறைதலின் தலைவியின் நுதல் ஒளி சிறிது சிறிதாகக் குன்றி ஒழிதற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது. நுதல் லொளி கரப்பவும் ஆள்வினை தருமார் வெஞ்சுரம் இறந்தோர் என்றது, பிரிவுக்குறிப்பு அறிந்து தலைவர் பிரிவர் என்னும் அச்சத்தால் நமது நெற்றியின் ஒளி ஒழுகக் கெடவும், அது நோக்கி யொழியாது முயற்சியை மேற்கொண்டு சென்றவர் என்றபடி. 'தவலில் உள்ளமொடு எஃகு துணையாக...ஈரமில் வெஞ்சுரம் இறந்தோர்' என்றது தலைவனுடைய ஆண்மையையும் அஞ்சாமையையும் கூறியபடியாம். கடையலங்குரல்: கடையல் - தயிர் கடைதல், அம் - அசை. தயிர் கடையும் ஓசையும் புலியின் முழக்கமும் ஒரு நிகரன என்பது 1'புலிக்குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி' 2'கடைதயிர்க் குரல் வேங்கை' என்பவற்றாலும் அறியப்படும். பொத்து - பொந்து; வலித்தல் விகாரம். வெஞ்சுரம் இறந்தோர் வாரா அளவை செவ்விவேனில் வந்தன்று; காதலோர் வாரார் என்றமையால் இளவேனிற்முன்

வருவேம் என்று காலம் குறித்துச் சென்ற தலைவர் அது வந்த பின்னும் வந்திலரே எனத் தலைவி பருவங்கண்டழிந்து கூறினாளாயிற்று. துதைமயிர்ச் சேவல் எனக் கூட்டுக. சிதர் - வண்டு. சிதர்ந்து - சிதர்ந்திட. உகுத்த என்னும் பெயரெச்சம் காலப்பெயர் கொண்டது. வண்டு உண்டு எஞ்சிய தேனைச் சிதறும்படி உகுத்த வேனில் என்றது, இன்பம் நுகர்வார்க்குச் சிறந்த இளவேனில் என, அதன் சிறப்புக் கூறியபடி.

1. பெரும்பாண் - 156.

2. சிந்தா - 2717.

278. குறிஞ்சி

[இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.]

குணகடன் முகந்த கொள்ளை வானம்
பணைகெழு வேந்தர் பல்படைத் தானைத்
தோல்நிரைத் தனைய வாகி வலனேர்பு
கோல்நிமிர் கொடியின் வசிபட மின்னி
உருமுரறு அதிர்குரல் தலைஇப் பானாட் 5
1பெருமலை மீமிசை முற்றின வாயின்
வாளிலங் கருவி தாஅய் நாளை
இருவெதிர் அம்கழை ஓசியத் தீண்டி
வருவது மாதோ வண்பரி யுந்தி
நனிபெரும் பரப்பின் நம்மூர் முன்துறைப் 10
பனிபொரு மழைக்கண் 2சிவப்பப் பானாள்
முனிபடர் அகல மூழ்குவங் கொல்லோ
மணிமருண் மேனி யாய்நலந் தொலையத்
தணிவருந் துயரஞ் செய்தோன்
அணிகிளர் நெடுவரை யாடிய நீரே. 15
----- கபிலர்.

(பாடம்) 1. பெருவரை. 2. சிவப்பப் பன்னாள்.

(சொ - ள்.) தோழி!

1 - 6. குணகடல் முகந்த கொள்ளை வானம் - கீழ்கடலின் நீரை முகந்த மிகுதியையுடைய மேகங்கள், பணைகெழு வேந்தர் பல்படைத் தானை தோல் நிரைத்த

அனையவாகி - முரசு பொருந்திய அரசர்களின் பலாவாகிய படைக்கலங்களையுடைய சேனையின்கண்ணே நிரைக்கப் பட்ட யானைகளை ஒப்பனவாகிய, வலன்ஏர்பு - வலமாக எழுந்து, கோல் நிமிர் கொடியின் வசிபட மின்னி - கோலின்கண் நிமிர்ந்த கொடிபோல வானம் பிளக்கும்படி மின்னுதலைச் செய்து, உரும் உரறு அதிர் குரல் தலைஇ - இடிஇடிக்கின்ற மிக்க முழக்கத்தைப் பொருந்தி, பால் நாள் - நடுஇரவில், பெருமலை மீமிசை முற்றின ஆயின் - பெரிய மலையின் உச்சியில் சூழ்ந்தன ஆகலின்;

7 - 10. நாளை - நாளை, வாள் இலங்கு அருவி தாஅய் - ஒளிவிளங்கும் அருவியானது பரந்து, இரு வெதிர் அம் கழை ஒசியத் தீண்டி - பெரிய மூங்கிலின் அழகிய தண்டு முரியும்படி தாக்கி, வண் பரி உந்தி - அழகிய குதிரை மரங்களைச் சாய்த்து, நனி பெரும் பரப்பின் நம் ஊர் முன்துறை - மிக்க பெரிய பரப்பினையுடைய நம் ஊரின் நீர்த்துறையில், வருவது - வாராநிற்கும் (வந்தால்);

11 - 15. மணி மருள் மேனி ஆய் நலம் தொலைய - மணியை ஒக்கும் மேனியின் அழகிய நலம் கெடும்படி, தணிவு அரும் துயரம் செய்தோன் - நீங்குதல் இல்லாத துயரத்தைச் செய்தவனுடைய, அணி கிளர் நெடுவரை ஆடிய நீர் - அழகு விளங்குகின்ற நீண்ட மலையிலே தோய்ந்து வருகின்ற நீரின்கண், பனி பொரு மழைக்கண் சிவப்ப - பனியை யொக்கும் குளிர்ந்த கண்கள் சிவக்க, பால் நாள் முனிபடர் அகல் - நள்ளிரவில் வெறுக்கும் துன்பம் நீங்க, மூழ்குவம் கொல்லோ - மூழ்குவேமோ?

(முடிபு) தோழி! வானம் பெருமலை மீமிசை முற்றின; ஆயின், நாளை அருவி நம் ஊர் முன்றுறை வருவது; வந்தால், துயரஞ் செய்தோன் நெடுவரை ஆடிய நீர் பானாள் படர் அகல மூழ்குவங் கொல்லோ?

(வி - ரை.) கொள்ளை - நீர்ப் பெருக்கு. நீருண்ட மேகத்திற்கு யானை உவமையாதலை, 1'ஒளிறுவாட் பொருப்பன் உடல்சமத் திறுத்த, களிறு நிரைத்தவை போற் கொண்மூ' 2'நெய்யணி குஞ்சரம் போல இருங் கொண்மூ' வைகலும் ஏரும் வலம்' என்பவற்றாலும் அறிக. இனி, தோல் பரிசை என்றலுமாம்: 3'நெய்கனி நெடுவேல் எஃகிலை யிமைக்கும், மழை மருள் பஃறோல் மாவண் சோழர்' 4'மாரி யம்பின் மழைத்தோற் பழையன்' என்பன காண்க. ஆயின் - ஆதலால். பரி - யாற்றில் அணை கோலுவார் நிறுத்தும் குதிரை மரம்; 5'பரி நிறுத்து வார்' என்பது காண்க. தலைவன் நமது அழகுகெட நம்மைப் பிரிந்து நாம் முயங்குதற்குத் தன் மார்பினைத் தாராது

துன்பம் செய்தான் ஆயினும், அவனது மலையினைத் தோய்ந்து வரும் நீரில் நாம் மூழ்குதலால் அவனது மார்பினைத் தோய்ந்துவரும் நீரில் நாம் மூழ்குதலால் அவனது மார்பினைத் தோய்ந்தாற்போல் படர் அகலப் பெறுவேம் என்று தனது வேட்கை மிகுதி புலப்படுத்துத் தலைமகட்குக் கூறுவாளாய்த் தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகக் கூறினாளென்க. தலைவன் இதனைக் கேட்டு விரைந்து வரைவானாதல் பயன்.

1. பரிபாடல். 22:1 - 2.	2. கார்நாற்பது.
3. அகம். 123.	4. அகம். 186.
5. திருவிளை மண்சுமந்த. 5.	

279. பாலை

[பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

நட்டோர் இன்மையுங் கேளிர் துன்பமும்
ஒட்டாது உறையுநர் பெருக்கமுங் காணாஉ
ஒருபதி வாழ்தல் ஆற்றுப தில்ல
பொன்னவிர் சுணங்கொடு செறிய வீங்கிய

மென்முலை முற்றங் கடவா தோரென 5
நள்ளென் கங்குலும் பகலும் இயைந்தியைந்து
உள்ளம் பொத்திய உரஞ்சுடு கூரெரி
ஆள்வினை மாரியின் அவியா நாளும்
கடறுழந்து இவண மாகப் படருழந்து

யாங்கா குவள்கொல் தானே தீந்தொடை 10
விளரி நரம்பின் நயவரு சீறியாழ்

1மலிபூம் பொங்கர் மகிழ்குரல் குயிலொடு
புணர்துயில் எடுப்பும் புனல்தெளி காலையும்
நம்முடை மதுகைய ளாகி யணிநடை

அன்னமாண் பெடையின் மென்மெல இயலிக் 15
கையறு நெஞ்சினர் அடைதரும்
மையீர் ஒதி மாஅ யோளே.

---- 2இருங்கோன் ஒல்லையாயன் செங்கண்ணனார்.

(பாடம்) 1. நறை மலி பொங்கர்.	2. இருங்கோக் கண்ணனார்.

(சொ - ள்.) நெஞ்சே!

1 - 9. பொன் அவிர் சுணங்கொடு - பொன்னென விளங்கும் சுணங்கினைக் கொண்டு, செறிய வீங்கிய - நெருங்கப் பணைத்த, மெல் முலை முற்றம் - மெல்லிய முலைப் பரப்பினை, கடவாதோர் - விட்டு நீங்காத நெஞ்சினர், நடடோர் இன்மையும் - நண்புற்றார் செல்வம் இல்லாதொழிதலும், கேளிர் துன்பமும் - சுற்றத்தார் துன்பம் உறுதலும், ஒட்டாது உறையுநர் பெருக்கமும் - மனம் பொருந்தாது உறைபவர் பெருமிதத் துடனிருத்தலும், காணூஉ - கண்டு வைத்தும், ஒரு பதி வாழ்தல் ஆற்றுப - ஒரே யிடத்தில் மடிந்திருத்தலைப் பொறுத்திருப்பார்கள், என - என்று, நள் என் கங்குலும் பகலும் - நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய இரவிலும் பகலிலும், உள்ளம் இயைந்து இயைந்து பொத்திய - உள்ளத்திலே தோன்றித் தோன்றி மூண்ட, உரம் சுடு கூர் எரி - நெஞ்சினைச் சுடுகின்ற கவலையாகிய மிக்க தீயினை, ஆள்வினை மாரியின் அவியா - முயற்சியாகிய மழையால் அவித்து, நாளும் - ஒவ்வொருநாளும், கடறு உழந்து இவணம் ஆக - இக்காட்டில் வருந்தி நாம் இங்கே பிரிந்திருப்பேம் ஆக ;

9 - 17. தீம் தொடை விளரி நரம்பின் நயவரு சீறியாழ் - இனிய தொடுத்தல் அமைந்த விளரி என்னும் நரம்பினது இனிமை பொருந்திய சிறிய யன் இசை, மலி பூங் கொம்பர் மகிழ்குரற் குயிலொடு - மிக்க பூக்களையுடைய கொம்புகளிலிருந்து மகிழ்ந்து கூவும் குயிலின் ஒலியுடன் கூடி, புணர் துயில் எடுப்பும் புனல் தெளி காலையும் - பொருந்திய துயிலை எழுப்பும் நீர் தெளிந்து வரும் காலையும், நம்முடை மதுகையள் ஆகி - நம்மையே தன் வலியாகக்கொண்டனளாகி, அணி நடை அன்ன மாண் பெடையின் மெல்மெல இயலி - மாண்புற்ற அன்னப் பெடை போலும் அழகிய நடையால் மெல்லென நடந்து, கையறு நெஞ்சினள் - செயலற்ற நெஞ்சினளாகி, அடைதரும் - நம்மை அணையும், மை ஈர் ஓதி மாயோள் - கரிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாமை நிறத்தினளாய நாம் தலைவி, படர் உழந்து யாங்கும் ஆகுவள்கொல் - துன்பத்தால் வருந்தி எத்தன்மையள் ஆவளோ?

(முடிபு) நெஞ்சே! மென்முலை முற்றம் கடவாதோர், நடடோரின்மையும் கேளிர் துன்பமும் ஒட்டா துறையுநர் பெருக்கமும் காணூஉ, ஒருபதி வாழ்தல் ஆற்றுப; என உள்ளம் பொத்திய உரஞ்சுடு கூர்எரி, ஆள்வினை மாரியின் அவியா, நாளும் கடறுழந்திவணமாக, மை ஈர் ஓதி மாயோள் யாங்காகுவள் கொல்?

(வி - ரை.) ஒட்டாது உறையுநர் - ஒட்டார், பகைவர். மென்முலை முற்றம் கடவாதோர் என்றது - போகம் வேண்டி ஆள்வினையாற் பொருள் ஈட்டாதவர் என அதன் காரியத்தை உணர்த்திற்று. பொருள் ஈட்டாதவர் நடடாரது வறுமையையும்,

சுற்றத்தாரது துன்பத்தையும் பகைவரது மிகுதியையும் களைதல் ஆற்றார் என்க.
 நட்போரும் கேளிரும் துன்பமுறுதலையும் பகைவர் பெருமிதத்தோடு வாழ்தலையும்
 கண்டுவைத்து அவர்களுடன் ஒரு பதியில் வாழ்தல் என்பது மானமுடையார்க்குப்
 பொறுத்தற்கரியதாகவும், மென்முலை முற்றங் கடவாதோர் அதனையும்
 பொறுப்பரென அவரது இகழ்ச்சி தோன்றக் கூறியபடி. 1'செறுவோர் செம்மல்
 வாட்டலும் சேர்ந்தோர்க், குறுமிடத் துய்க்கு முதவி யாண்மையும், இல்லிருந்
 தமைவோர்க் கில்லென நெண்ணி' என்பதும், அச் செய்யுளின் உரையும் ஈண்டு
 அறியற்பாலன. பொத்திய - ஈண்டு மூண்ட என்றபடி. அவியா உழந்து என இயையும்.
 யாழ் குயில் என்பன ஆகுபெயர். சீறியாழ் துயிலெடுப்பும் என்றது, துயிலெடைநிலை
 பாடுதலைக் குறிப்பித்தவாறு. புனல் தெளி காலை இளவேனிற் காலம். காலையும்:
 உம்மை, சிறப்புமமை. நம்முடை மதுகையள் ஆகி மென்மெல இயலிக் கையறு
 நெஞ்சினன் அடைதரும் மாயோள் என்றது - நாம் பிரியும் முன்பே பிரிவேமோ என்னும்
 அச்சத்தால் கையற்ற நெஞ்சுடன் நம்மை அகலாது அணுகும் இயல்புடையவள்
 என்றபடி பிரியாஆங்கே அங்ஙனம் வருந்துபவள் நாம் பிரிந்திருக்கும் இக்காலத்தே
 ஊடினாரெல்லாம் கூடுதற்குரிய இவ்விளவேனில் யாங்காகுவளோ என்று தலைவன்
 தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி வருந்தினானென்க.

1. அகம் - 231

280. நெய்தல்

[தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
 அல்லகுறிப்பட்டுப் போகாநின்றவன் சொல்லியதுமாம்.]

பொன்னடர்ந் தன்ன ஒள்ளினர்ச் செருந்திப்
 பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதையள்
 திணிமணல் அடைகரை அலவன் ஆட்டி
 அசையினள் இருந்த ஆய்தொடிக் குறுமகள்
 நலஞ்சால் விழுப்பொருள் கலம்நிறை கொடுப்பினும் 5
 பெறலருங் குரையள் 1ஆயின் அறந்தெரிந்து
 நாமுறை தேளம் மருஉப்பெயர்ந் தவனொடு
 இருநீர்ச் சேர்ப்பின் 2உப்புடன் உழந்தும்
 பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்
 படுத்தனம் பணிந்தனம் 3அடுத்தனம் இருப்பில் 10
 தருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்
 கண்திரள் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்
 தேன்இமிர் அகன்கரைப் பகுக்குங்
 கானலம் பெருந்துறைப் 4பரதவன் நமக்கே.

----- - அம்மூவனார்.

(பாடம்) 1. ஆயினந்தில்.	2. உப்புடனுமுதும்.
3. மடுத்தனம் விரும்பில்.	4. பரதவன் மகளே.

(சொ - ள்.) 1 - 6. (நெஞ்சே!) பொன் அடர்ந்தன்ன - பொற் பூக்கள் நெருங்கி யிருந்தாற்போன்ற, ஒள் இணர் செருந்தி பல் மலர் வேய்ந்த - ஒளிபொருந்திய கொத்துக்களையுடைய செருந்தியின் பல பூக்களைச் சூடிய, நலம் பெறு கோதையள் - அழகு பொருந்திய கூந்தலையுடையளாகி, திணி மணல் அடைகரை - செறிந்த மணலையுடைய கடற்கரையில், அலவன் ஆட்டி - ஞெண்டினை ஓட்டி விளையாடி, அசையினள் இருந்த - இளைப்பாறி யிருந்த, ஆய்தொடி குறுமகள் - ஆய்ந்த தொடியினை அணிந்த தலைவி, நலம் சால் விழு பொருள் கலம் நிறை கொடுப்பினும் - நன்மை மிக்க சிறந்த பொருளும் அணிகலமும் நிறையக் கொடுப்பினும், பெறல் அருங் குரையள் ஆயின் - பெறுதற்கு அரியள் ஆனால்;

11 - 14. விரி திரை கண் திரள் முத்தம் கொண்டு - விரிந்த கடலில் திரண்ட வடிவினையுடைய முத்துக்களைக்கொண்டு, தேன் இமிர் அகன்கரை ஞாங்கர் பகுக்கும் - வண்டுகள் ஒலிக்கும் அகன்ற கரையிடத்தே அவைகளைப் பகுத்துக்கொள்ளும், கானல் அம் பெருந்துறை பரதவன் - சோலையினையுடைய அழகிய பெரிய துறையினையுடைய நெய்தற் றலைவனாகிய அவள் தந்தை நமக்கு - ,

6 - 11. நாம் உறை தேளம் மருஉ பெயர்ந்து - நாம் தங்கும் இந் நாட்டில் பயின்றிருத்தலின் நீங்கி, அவனொடு - அவனுடன் கூடி, இரு நீர் சேர்ப்பின் உப்பு உடன் உழந்தும் - பெரிய கடற்கரையினை யடுத்த உப்புச்செறுவில் உப்புப்பொதியுடன் திரிந்து வருந்தியும், பெரு நீர்

குட்டம் புணையொடு புக்கும் - பெரிய கடலின் ஆழத்தில் புணையின்கட் சென்றும், படுத்தனம் பணிந்தனம் அடுத்தனம் இருப்பின் - அவன் வயமாகியும் பணிந்தும் சார்ந்தும் இருப்பின், அறம் தெரிந்து - அறமா தலை உணர்ந்து, தருகுவன் கொல் - அவளைத் தருவானோ;

(முடிபு) நெஞ்சே! விழுப்பொருள் கலம் நிறை கொடுப்பினும் பெறலருங் குரையள் ஆயின், நாம் பெயர்ந்து அவனொடு உடன் உழந்தும், புணையொடு புக்கும்

படுத்தனம் பணிந்தனம் அடுத்தனம் இருப்பில், பரதவன் அறந்தெரிந்து நமக்கு (அவளைத்) தருகுவன் கொல்லோ?

(வி - ரை.) பொன் அடர்ந்தன்ன - பொன் தகடாயினாற்போன்ற (செருந்திமலர்) என்றுரைத்தலுமாம். கடற்கரையிடங்களில் உள்ள சிறு ஞெண்டுகள் மக்களைக் காண்புழி விரைந்து ஓடி அளையிற் புகுதல் சிறந்ததொரு காட்சியாக இருக்குமாகலின், சிறுவர் சிறுமியர் அவற்றை அங்கும் இங்கும் அலைத்து விளையாடுதல் இற்றைக்கும் கண்கூடு. விழுப் பொருள் - பொன். கலம் - அணிகலம். நிறை - நிறைய. மருவுதல் - பயின்று வதிதல். ஒப்புடன் உழுதும் என்று பாடங் காணப்படினும், இவ்வாசிரியரே, 1'இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த, வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி' என்று கூறியிருத்தலின், ஈண்டு உழுதும் என்ற பாடம் பொருந்தாமை யுணர்க. உப்புடன் உழத்தலாவது உப்பு விற்றுத் திரிந்து வருந்துதல். படுத்தல் - அகப்படுத்தல்; அவன் வயம் ஆக்குதல். அடுத்தல் - சார்ந்திருத்தல். தருகுவன் கொல்லோ என்றமையால், தருவனாயின் அவ்வாறு செய்தும் அவளைப் பெறக்கடவேம் என்று தலைமகன் நெஞ்சிற்குக் கூறினான் என்க. நச்சினார்க்கினியர் இச் செய்யுளைத் தலைவன் பொருள்வயிற்பிரியக் கருதியதாகக் கொண்டு உரைப்பர்.

(மே - ள்.) 2'வெளிப்படை தானே' என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச் செய்யுளைக் காட்டி, இதனுள் பொருள் கொடுத்தாற் பெறல் அரியளாயின், தன்னை வழிபட்டால் தந்தை தருவனோ? அது நமக்கு அரிதாகலின், இன்னும் பொருள் நாம் மிகத் தேடிவந்து வரைதும் எனப் பொருள் வயிற் பிரியக் கருதியவாறு காண்க என்பர், நச்.

1. அகம். 140.

2. தொல். கள. 50.

281. பாலை

[தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

செய்வது தெரிந்திசின் தோழி அல்கலும்

3அகலுள் ஆங்கண் அச்சறக் கூறிய
சொற்பழு தாகும் என்றும் அஞ்சாது
ஒல்கியல் மடமயில் ஒழித்த பீலி

வான்போழ் வல்வில் சுற்றி நோன்சிலை
அவ்வார் விளிம்பிற்கு அமைந்த நொவ்வியல்
கணைகுர லிசைக்கும் விரைசெலற் கடுங்கணை

5

முரண்மிகு வடுகர் முன்னுற மோரியர்
தென்றிசை மாதிரம் முன்னிய வரவிற்கு

விண்ணுற வோங்கிய பனியிருங் குன்றத்து
ஒண்கதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த
அறையிறந் தவரோ சென்றனர்
பறையறைந் தன்ன அலர்நமக் கொழித்தே

10

----- மாமூலனார்.

(பாடம்) 3. அகலுள் ஆண்மை.

(சொ - ள்.) 1 - 3. தோழி - , அல்கலும் அகலுள் ஆங்கண் - நாடோறும்
ஊரின்கண்ணே யிருந்து, அச்சு அறக் கூறிய சொல் - நமக்கு அச்சம் இன்றாகக் கூறிய
சொல், பழுது ஆகும் என்றும் அஞ்சாது - பழுதுபடும் எனவும் அஞ்சாமல்;

4 - 12. ஒல்கு இயல் மட மயில் ஒழித்த பீலி - நுடங்கும் தன்மை வாய்ந்த இளமை
பொருந்திய மயில் கழித்த தோகையை, வான் போழ் வல்வில் சுற்றி - நீண்ட வாரினால்
வலிய வில்லில் வைத்துக் கட்டி, நோன் சிலை - அந்த வலிய வில்லின், அவ் வார்
விளிம்பிற்கு அமைந்த - அழகிய நெடிய நாணின் விளிம்பிற்குப், பொருந்திய, நொவ்வு
இயல் கனை குரல் இசைக்கும் விரை செலல் கடு கணை - விரைவுத்தன்மை யுடைய
மிக்க ஒலி ஒலிக்கும் விரைந்தசெலவு பொருந்திய கடிய அம்புகளையுடைய, முரண் மிகு
வடுகர் முன் உற - மாறுபாடு மிக்க வடுகர் தமக்கு முன்னே துணையாகி வர, மோரியர்
தென் திசை மாதிரம் முன்னிய வரவிற்கு - மோரியர் என்பார் தென்றிசை நாடுகளைப்
பற்ற எண்ணிப் போந்த வருகைக்கு, விண் உற ஓங்கிய பனி இரு குன்றத்து - வான்
அளாவ உயர்ந்த பனியுடைய பெரிய மலையினை, ஒண் கதிர் திகிரி உருளிய - தமது
ஒள்ளிய கதிர்களையுடைய ஆழி தடையின்றிச் செல்ல, குறைத்த - போழ்ந்து
வழியாக்கிய, அறை இறந்து - பாறைகளைக் கடந்து ;

12 - 13. பறை அறைந்தன்ன அலர் நமக்கு ஒழித்து - பறை அறைந்தாலொத்த
அலரினை நம்பால் விடுத்து, அவரோ சென்றனர் - நம் தலைவர் போய்விட்டார்;

(முடிபு) தோழி, அச்சறக் கூறியசொற் பழுதாகுமென்றும் அஞ்சாது, அவர்
அறையிறந்து அலர் நமக்கு ஒழித்துச் சென்றனர்; செய்வது தெரிந்திசின்.

1. செய்வது தெரிந்திசின் - நாம் இனிச் செயற்பாலதனை ஆராய்ந்து காண்பாயாக.

(வி - ரை.) அகலுள் - அகன்ற இடத்தையுடைய ஊர்; 1' அகலுளாங்கண் அறியுநர் வினாயும்' என்புழி நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தமை காண்க. அச்சம் - அச்சு எனக் குறைந்து நின்றது. கூறிய சொல்லாவது - நின்னிற் பிரியேன் என்று பலகாலும் தெருட்டிய சொல். அஞ்சாது சென்றனர் என்று இயையும், நொவ்வு இயல் கனை குரல் - கனை விரைந்து செல்லுதலால் எழும் ஓசை. பறை அறைந்தன்ன அலர் - பறையறைந்தாற் போல யாண்டும் பரந்து வெளிப்படும் அலர். அலர் நமக்கு ஒழித்து என்றது, அலராகிய துன்பம் ஒன்றையே நமக்கு உரியதாக்கிச் சென்றனர் என்றபடி.

282. குறிஞ்சி

[இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது. தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதுமாம்.]

பெருமலைச் சிலம்பின் வேட்டம் போகிய
செறிமடை யம்பின் வல்விற் கானவன்
பொருதுதொலை யானை வெண்கோடு கொண்டு
நீர்திகழ் சிலம்பின் நன்பொன் அகழ்வோன்
கண்பொருது இமைக்குஞ் திண்மணி 2கிளர்ப்ப 5
வைந்நுதி வான்மருப் பொடிய உக்க
தெண்ணீர் ஆலி கடுக்கும் முத்தமொடு
மூவேறு தாரமும் 3ஒருங்குடன்கொண்டு
சாந்தம் பொறைமர மாக நறைநார்
வேங்கைக் கண்ணியன் இழிதரு நாடற்கு 10
இன்தீம்பலவின் ஏர்கெழு செல்வத்து
எந்தையும் எதிர்ந்தனன் கொடையே அலர்வாய்
அம்பல் ஊரும் அவனொடு மொழியுஞ்
சாயிறைத் திரண்ட தோள்பா ராட்டி
யாயு மவனே யென்னும் யாமும் 15
வல்லே வருக வரைந்த நாளென
நல்லிறை மெல்விரல் கூப்பி
இல்லுறை 4கடவுட்கு ஓக்குதும் பலியே.

----- தொல் கபிலர்.

(பாடம்) 1. குறிஞ்சி.

2. கிளர.

3. ஒருங்குடன் சாற்றிச். 4. கடவுட் காக்குதும்.

(சொ - ள்.) 1 - 10. தோழி! பெருமலைச் சிலம்பின் வேட்டம் போகிய - பெரிய மலையின் பக்கத்தே வேட்டைக்குச் சென்ற, செறிமடை அம்பின் வல் வில் கானவன் - மூட்டுவாய் செறிந்த அம்பினையும் வலிய வில்லினையுமுடைய வேட்டுவன், பொருது தொலை யானை வெண்கோடு கொண்டு - தன்னுடன் போர் செய்துபட்ட யானையின் வெள்ளிய கொம்பினைக்கொண்டு, நீர் திகழ் சிலம்பின் - நீர் விளங்கும் மலையில், நன் பொன் அகழ்வோன் - சிறந்த பொன்னை அகழ்ந்து எடுப்போன், கண் பொருது இமைக்கும் திண் மணி கிளர்ப்ப - கண்ணினைப் பொருது விளங்குகின்ற திண்ணிய மணிகள் பொன்னுடன் மீப்போந்து விளங்க அவற்றை, வை நுதி வால் மருப்பு ஒடிய உக்க - கூரிய முனையையுடைய வெள்ளிய யானைக் கொம்பு ஒடிதலால் உதிர்ந்த, தெள் நீர் ஆலி கடுக்கும் முத்தமொடு - தெளிந்த நீர்மையையுடைய ஆலங்கட்டியை யொக்கும் முத்துக்களுடன் கூட்டி, மூ வேறு தாரமும் - வெவ்வேறாகிய அம்மூன்று பண்டங்களையும், சாந்தம் பொறை மரம் ஆக ஒருக்கு உடன் கொண்டு - சந்தன மரம் காவு மரமாக அவற்றை ஒரு சேரக் காவிக்கொண்டு, நறை நார் வேங்கைக்கண்ணியன் - நறைக் கொடியாய நாரினால் வேங்கைமலரைத் தொடுத்த கண்ணியை யுடையனாய், இழிதரும் நாடற்கு - அம் மலையினின்றும் இறங்கிவரும் நாட்டையுடைய நம் தலைவனுக்கு;

11 - 18. இன் தீம் பலவின் ஏர் கெழு செல்வத்து எந்தையும் - மிக்க இனிமையுடைய பலாமரங்களையுடைய அழகு மிக்க செல்வத்தை யுடைய நம் தந்தையும், கொடை எதிர்ந்தனன் - நினைக்க கொடுத்தலை ஏற்றுக் கொண்டான், அலர்வாய் அம்பல் ஊரும் - பழிமொழியினைச் சிலரும் பலரும் அறியக் கூறும் வாயினையுடைய ஊரிலுள்ளாரும், அவனொடு மொழியும் - அவனொடு நினைக்க சேர்த்தே கூறுவர், யாயும் - நம் தாயும், சாய் இறை திரண்ட தோள் பாராட்டி - வளைந்த சந்தினையுடைய திரண்ட நின் தோள்களைப் பாராட்டி, அவனே என்னும் - நினக்கு உரியன் அவனே என்று கூறுவள், யாமும் - நாமும், வரைந்த நாள் வல்லே வருக என - நம் மணத்திற்கு வரைந்த நாள் விரைந்து வருவதாக என்று, நல் இறை மெல்விரல் கூப்பி - நல்ல இறையினையுடைய மெல்லிய விரல்களைக் குவித்து, இல்லுறை கடவுட்கு - மனையுறை தெய்வத்திற்கு, பலி ஓக்குதும் - பலி செலுத்து வோமாக.

(முடிபு) கானவன் வெண்கோடு கொண்டு பொன் அகழ்வோன் மூவேறு தாரமும் ஒருங்குடன் கொண்டு இழிதரும் நாடற்கு எந்தையும் கொடை எதிர்ந்தனன்; அலர்வாய் அம்பலாரும் அவனொடு மொழியும் யாயும் அவனே என்னும்; யாமும் நாள் வல்லே வருக என இல்லுறை கடவுட்குப் பலி ஓக்குதும்.

(வி - ரை.) நீர் திகழ் சிலம்பு - நீர் வெளிப்பட்டு விளங்கும் மலை; மாரிக்கண் உண்ட நீரினைக் கோடைக்கண் உமிழும் மலையென்க. கண் பொருது - கண்ணொளியுடன் மாறுபட்டு; கண் வழக்குற விளங்கும் என்றபடி. பொன்னுடன் மணி கிளர்ப்ப என்க. ஆலி - நீர்த்திரள் என்னும் பொருளது; ஆலம் - நீர். தெண்ணீர் - தெளிந்த நீர் என்றே கொண்டு ஆலி பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது என்றலுமாம். அவற்றை முத்தமொடு கூட்டி எனச் சில சொல் வருவித்துரைக்க; ஒருங்குடன் உரைக்க. சாற்றி என்னும் பாடத்திற்கு ஒருங்கே விலை கூறி எனப் பொருள் வேட்டம் போகிய கானவன், யானைக்கோடும் பொன்னும் முத்தும் சந்தனமும் வேங்கை மலரும் பெற்று வருவன் என்றது, அம் மலையின் சிறப்புக்கூறியபடி. அத்தகைய நாட்டினையுடையவன் நம் தலைவன் என்றமையால், அவன் அரும்பொருள் பலவற்றை வரை பொருளாகக் கொண்டு வந்துளான் என்றவாறாயிற்று. எந்தை நின்னை அவனுக்குக் கொடுத்தல் ஒருதலை என்பாள் 'எதிர்ந்தனன் கொடை' யெனத் துணிவு பற்றிக் கூறினாள். எதிர்ந்தனன் கொடை என்பதற்கு நின் பொருட்டுத் தலைவன் கொண்டு வந்த பொருட்கொடையை ஏற்றுக் கொண்டான் என்றலுமாம். எந்தை கொடை எதிர்ந்தமையாலும் மொழிதலாலும் நீ தலைவனுக்கே உரியையாதல் ஒருதலை; எனினும் மண நாள் விரைந்து வருக என்று கடவுட்குப் பலி ஓக்குதும் எனத் தோழி தலைவிக்கக் கூறினாள் என்க. தலைவன் கேட்டு விரைந்து வரைய வருவானாதல் இதன் பயன். 'யாயும் அவனே' என்பது தாய் தெய்வத்தைப் பராவுங் குறிப்பினதென்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்து. இச்செய்யுள் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியதெனக் கொள்ளின், நின் என்னும் இடங்களில் நம் என உரைத்துக் கொள்க. ஆக்குதும் பலி என்பது பாடமாயின் பலி அமைப்போம் என்று உரைக்க. 1'சேர்ப்பனை, யானுங் காதலென் யாயுநனி வெய்யள் எந்தையுங் கொடையர்வேண்டு, அம்ப லாரும் அவனொடு மொழிமே' என்பது இச்செய்யுட் கருத்தொடு பெரிதும் ஒத்திருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

(மே - ள்.) 2'களவலராயினும்' என்னும் சூத்திரத்து, தெய்வம் வாழ்த்தலும் என்னம் பகுதிக்கண் இச்செய்யுளைக் காட்டி, இதனுள் 'தோள் பாராட்டி, யாயும் அவனே யென்னும்' என்று யாய் தெய்வம் பராயினுள் என்பதுபடக் கூறி, யாம் அத்தெய்வத்திற்குப் பலி கொடுத்தும் என்றவாறு காண்க என்றனர், நச்சு.

1. குறுந். 51. 2. தொல். கள.24.

283. பாலை

[உடன்போக்கு வலித்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.]

நன்னெடுங் கதுப்பொடு பெருந்தோள் 1நீவிய
நின்இவண் ஒழிதல் அஞ்சிய என்னினுஞ்
செலவுதலைக் கொண்ட பெருவிதுப் புறுவி
பல்கவர் மருப்பின் முதுமான் போக்கிச்
சில்லுணாத் தந்த சீறூர்ப் பெண்டிர் 5
திரிவயின் தெவிட்டுஞ் சேட்புலக் குடிஞைப்
பைதல் மென்குரல் ஐதுவந் திசைத்தொறும்
போகுநர் புலம்பு மாறே 2ஏகுதற்கு
அரிய ஆகுமென் னாமைக் கரிமரங்
கண்ணகை இளங்குழை கால்முதல் கவினில் 10
விசம்புடன் இருண்டு வெம்மை நீங்கப்
பசங்கண் வானம் பாய்தளி பொழிந்தெனப்
புன்னுகும் பெடுத்த நன்னெடுங் கானத்து
ஊட்டு பஞ்சிப் பிசிர்பரந் தன்ன
வண்ணம் மூதாய் தண்ணிலம் 3வரிப்ப 15
இனிய ஆகுக தணிந்தே
இன்னா நீப்பின் நின்னொடு செலற்கே.
----- மதுரை மருதனிள நாகனார்.

(பாடம்) 1. நீவி. 2. ஏகுநர்க்கு. 3. பரிப்ப.

(சொ - ள்.) 1 - 3. தலைவ! நல் நெடுங் கதுப்பொடு பெருந் தோள் நீவிய -
தலைவியின் நல்லநீண்ட கூந்தலொடு பெரிய தோளினைத் தடவிய, நின் இவண்
ஒழிதல் அஞ்சிய என்னினும் - நின்னை ஒழிந்து இங்குத் தங்கியிருத்தலை அஞ்சியுள்
என்னைக்காட்டிலும், செலவு தலைக்கொண்ட - உடன்போக்கினை மேற்கொண்ட,
பெரு விதுப்பு உறுவி - பெரிய விரைவினை யுற்றிருக்கும் தலைவி;

17. இன்னா நீப்பின் நின்னொடு செலற்கு - துன்பத்தைத் தரும் பிரிவின் கண்
நின்னுடன் போதற்கு;

4 - 9. பல் கவர் மருப்பின் முதுமான் போக்கி - பல கிளைகள் பொருந்திய கொம்பினையுடைய முதிய மான்களைத் துரந்து, சில் உணா தந்த - சிறிய உணவுப் பொருளைக் கொண்டுவந்த, சீறூர் பெண்டிர் திரிவயின் - சிறிய ஊர்களிலுள்ள பெண்கள் திரியுமிடத்தே, தெவிட்டும் சேட்புலக் குடிஞை - சேய்மையிடத்தே இருந்து ஒலிக்கும் பேராந்தை யின், பைதல் மென் குரல் ஐது வந்து இசைத்தொறும் - வருத்தம் தரும் மெல்லிய குரல் மென்மையாக வந்து ஒலிக்குந்தோறும், போகுநார் புலம்பும் ஆறு - வழிப் போவார் கேட்டு வருந்தும் சுர நெறிகள், ஏகுதற்கு அரிய ஆகும் என்னாமை - செல்லற்கு அரியன ஆகும் என்னாதபடி;

11 - 16. கரி மரம் கண் அகை இளம் குழை கால் முதல் கவினி - கரிந்த மரங்கள் தம்மிடத்தே கிளைக்கப்பெறும் இளைய தளிர்கள் அடி முதற் கிளைத்து அழகு பெறவும், வெம்மை நீங்க - வெப்பம் ஒழியவும், விசம்பு உடன் இருண்டு - வானில் ஒருங்கே இருட்சியுற்று. பசுங் கண் வானம் பாய் தளி பொழிந்தென - பசுமையைத் தன்பாற் கொண்ட மேகம் பரந்த துளியினைச் சொரிந்ததாக, புல் நுகும்பு எடுத்த நல் நெடுங் கானத்து - புற்கள் குருத்தினை விட்ட நல்ல நீண்ட காட்டில் ஊட்டு பஞ்சிப் பிசிர் பரந்தன்ன - செந்நிறம் ஊட்டிய பஞ்சின் பிதிர் பரவியதுபோன்ற, வண்ணம் மூதாய் தண் நிலம் வரிப்ப - செந்நிற முடைய தம்பலப் பூச்சிகள் குளிர்ந்த நிலத்தே அழகுறுத்த ; தணிந்து இனிய ஆகுக - வெப்பம் தணிந்து இனிமையுடன் ஆகுக.

(முடிபு) தலைவ! பெருவிதுப்புறுவி நின்னொடு செலற்கு, ஆறுகள் ஏகுதற்கு அரிய ஆகும் என்னாமை, வானம் தளி பொழிந்தென, நன்னெடுங் கானத்து மூதாய் வரிப்ப, தணிந்து இனிய ஆகுக!

(வி - ரை.) அஞ்சிய - அஞ்சி உடன்போக்கு வலித்த என்றபடி, கதுப்பும் தோளும் நீவித் தலையளி செய்த பேரன்புடைய நினைவைப் பிரிந்து தலைவி ஆற்றியிருத்தல் அரிதென அஞ்சி யான் உடன்போக்கு வலித்தேனாக. தலைவி என்னினும் முந்துற உடன்போக்கிற்கு விரைகின்றாள் என்பாள், 'அஞ்சிய என்னினும் செலவுதலைக்கொண்டபெருவிதுப்புறுவி' என்றாள். விதுப்புறுதல் - ஆர்வமுடன் விரைதல். சில் உணா - மான் உண்டு அஞ்சிய சிறிய உணவு; தினை முதலியன. சேட்புலத் தினின்று ஒலித்தலால் குடிஞையின் குரல் மென்குரல் எனப்பட்டது. கவினி - கவின எனத் திரிக்க. புல் - புறக்காழனவாகிய பனை முதலியனவுமாம். மழை பெய்த பின்றை நிலத்திலே பரந்துகிடக்கும் தம்பலப் பூச்சிகள் நிலத்தினைக் கோலம் செய்தாற்போல இனிய காட்சியைப் பயக்குமாகலின், 'வண்ணம் மூதாய் தண்ணிலம் வரிப்ப இனியவாகுக' என்றாள். உடன்போக்கில் தலைவி தலைவனுடன் செல்லினும்

தோழி ஆயத்தார் உள்ளிட்டாரையும் பயின்ற இடத்தையும் விடுத்துச் சேறலின் அதனையும் பாலையாகவே கொண்டு புலனெறி வழக்கம் செய்தனர் சான்றோர். உடன்போக்கானது தனக்கும் தாய் முதலாயினார்க்கும் இன்னாமை விளைத்தலின் அதனை இன்னா நீப்பு என்று தோழி கூறினாள் என்க.

284. முல்லை

[வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதுமாம்.]

சிறியிலை நெல்லிக் காய்கண் டன்ன
குறுவிழிக் கண்ண கூரலங் குறுமுயல்
முடந்தை வரகின் வீங்குபீள் அருந்துபு
குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவர் ஒடுங்கி

இன்றுயி லெழுந்து துணையொடு போகி
முன்றில் சிறுநிறை நீர்கண் டண்ணும்
புன்புலந் தழீஇய பொறைமுதற் சிறுகுடித்
தினைக்கள் ளுண்ட தெறிகோல் மறவர்
விசைத்த வில்லர் வேட்டம் போகி

5

முல்லைப் படப்பைப் புல்வாய் கெண்டுங்
காமர் புறவி னதுவே காமம்
நம்மினுந் தான்றலை மயங்கிய
அம்மா அரிவை உறைவின் ஊரே.

10

----- இடைக்காடனார்.

(சொ - ள்.) 11 - 13. காமம் நம்மினும் தலைமயங்கிய - காமத்தால் நம்மைக்காட்டினும் மிக்க மயக்கமுற்ற, அம் மா அரிவை - அழகிய மாமை நிறமுடைய நம் தலைவி, உறைவு இன் ஊர் - உறைதலுறும் இனிய ஊரானது;

1 - 11. சிறி இலை நெல்லிக்காய் கண்டன்ன - சிறிய இலைகளை யுடைய நெல்லியின் காயைக் கண்டாலொத்த, குறுவிழிக் கண்ண - குறிய விழிபொருந்திய கண்களையும், கூரல் குறு முயல் - கூரிய மயிரினையு முடைய குறிய முயல்கள், முடந்தை வரகின் வீங்கு பீள் அருந்துபு - வளைந்து கிடக்கும் வரகினது பருத்த குருத்தினைத் தின்று, குடந்தை அம் செவிய - வளைந்த அழகிய செவியினவாகி, கோள் பவர் ஒடுங்கி - காய்களைக் கொண்ட கொடிகளுட் புகுந்து கிடந்து உறங்கி, இன் துயில் எழுந்து - இனிய துயிலினின்றும் எழுந்து, துணையொடு போகி - தம் துணையொடு போகி, முன்றில் சிறு நிறை நீர் கண்டு உண்ணும் - வீட்டு

முற்றத்தேயுள்ள சிறிய சால்களிலுள்ள நீரைக் கண்டு பருகும், புன்புலம் தழீஇய முல்லை நிலத்து ஊர்கள் சூழ்ந்த, பொறை முதல் சிறுகுடி - குன்றின் அடிகளிலுள்ள சிறிய ஊர்களிடத்தே, தினைக் கள் உண்ட தெறி கோல் மறவர் - தினையினாலாக்கிய கள்ளினையுண்ட நாணினைத் தெறித்து விடுக்கும் அம்பினையுடைய மறவர்கள், விசைத்த வில்லர் - வேகமாக இழுத்து நாண் பூட்டிய வில்லினராய், வேட்டம் போகி - வேட்டையாடி, முல்லைப் படப்பை புல்வாய் கெண்டும் - முல்லைநிலத் தோட்டத்தே மானை அறுத்து உண்ணும், காமர் புறவினது - அழகிய காட்டின் கண்ணது.

(முடிபு) காமம் நம்மினும் தலைமயங்கிய அரிவை ஊர் காமர் புறவினது; குறுமுயல் வரகின் பீள் அருந்துபு, பவர் ஒடுங்கி, துயிலெழுந்து, துணையொடு போகி, முன்றில் நிறையின் நீர் கண்டு உண்ணும் புன்புலம் எனவும், சிறு குடி மறவர் வேட்டம் போகிப் புல்வாய் கொண்டும் புறவு எனவும் இயையும்.

(வி - ரை.) கண்ணவாகிய குறுமுயல், கூரலையுடைய குறுமுயல் என்க. கூரல் - மயிர். நிறை - நீர்ச்சால். புன்புலம் - முல்லைநிலம். முன்றில் நிறைநீர் கண்டு உண்ணும் புன்புலம் என்றமையால், முல்லை நிலத்து ஊர்கள் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மருத நிலத்து நெல்லாற், கள் அமைத்தல் போலக் குறிஞ்சி நிலத்துத் தினையால் கள் அமைத்து உண்பராகலின், தினைக்கள் உண்ட மறவர் என்றான். புறவினது ஆகலின் நம் தேரினை ஆண்டு விரைந்து செலுத்துக எனத் தலைமகன் பாகற்குக் கூறினான் என்க. நெஞ்சிற்குக் கூறியதாயின், தலைவியிருக்கும் ஊர் புறவினது, நாம் இன்னும் ஈண்டுளோம்! என்றான் என்க.

285. பாலை

[1உடன்போக்குடன் படுவித்த தோழி, தலைமகட்குச் சொல்லியது.]

ஒழியச் சென்மார் செல்ப என்றுநாம்
 அழிபடர் உழக்கும் அவல நெஞ்சத்து
 எவ்வம் இகந்துசேன் அகல வையெயிற்று
 ஊனசைப் பிணவின் உறுபசி களைஇயர்
 காடுதேர் மடப்பிணை யலறக் கலையின்
 ஓடுகுறங்கு அறுத்த செந்நா யேற்றை
 வெயில்புலந் திளைக்கும் வெம்மைய பயில்வரி
 இரும்புலி வேங்கைக் கருந்தோல் அன்ன
 கல்லெடுத் தெறிந்த பல்கிழி உடுக்கை
 உலறுகுடை வம்பலர் உயர்மரம் ஏறி

5

10

ஏறுவேட் டெழுந்த இனந்தீர் எருவை
ஆடுசெவி நோக்கும் அத்தம் பணைத்தோள்
குவளை யுண்கண் இவளும் நம்மொடு
வருஉம் என்றனரெ காதலர்

வாராய் தோழி முயங்குகம் பலவே.

15

---- - காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

(பாடம்) 1. உடன்போக்கு அமைத்த.

(சொ - ள்.) 15. தோழி - ,

14. காதலர் - நம் காதலர்;

1 - 3. ஒழியச் சென்மார் செல்ப என்று - நாம் பிரிந்திருக்கப் பொருளீட்டச்
செல்லுதற்குச் செல்வார் என்று, நாம் அழிபடர் உழக்கும் - நாம் மிக்க துன்பத்தால்
எப்பொழுதும் வருந்தும், அவலம் நெஞ்சத்து - ஆற்றாமையுடைய மனத்தின், எவ்வம்
இகந்து சேண் அகல - துன்பம் நீங்கிச் சேய்மைக்கண் ஒழியுமாறு;

3 - 14. வை எயிற்றுணண் நசைப்பிணவின் உறுபசி களைஇயர் - கூரிய
பல்வினையுடைய ஊனை விரும்பும் பெண்நாயின் மிக்க பசியினைப் போக்குதற்கு,
காடு தேர் மடப் பிணை அலற - தன் கலையினைக் காட்டில் தேடும் இளைய
பெண்மான் கதற, கலையின் ஓடு குறங்கு அறுத்த செந்நாய் ஏற்றை - ஆண்மானின்
ஓடித் தப்பற்குரிய தொடையினைச் சிதைத்த செந்நாயின் ஆண், வெயில் புலந்து
இளைக்கும் - வெய்யிலை வெறுத்து மெலியும், வெம்மைய - வெப்பம் பொருந்தி
யனவும், பயில் வரி இரும்புலி வேங்கை - வரிகள் பொருந்திய பெரிய
வேங்கைப்புலியின், கருந் தோல் அன்ன - விளங்கும் தோலினைப் போன்ற, கல்
எடுத்து எறிந்த - ஆறலைப்போர் கல்லை எடுத்து எறிதலின், பல் கிழி உடுக்கை உலறு
குடை வம்பலர் - பல கிழிவுகளைக் கொண்ட உடையினையும் உலறிய
குடையினையுமுடைய புதியராய வழிச்செல்வார், உயர் மரம் ஏறி - உயர்ந்த மரத்தில்
ஏறி, ஏறுவேட்டு எழுந்த - உணவை எற்றுதலை விரும்பி எழுந்த, இனம் தீர் எருவை -
இனத்திற் பிரிந்து வந்த பருந்து, ஆடு செவி நோக்கும் அத்தம் - வானில் அசையும்
செவ்வியை நோக்கியிருப்பனவும் ஆகிய காட்டு நெறிகளில், பணைத்தோள் - பெருத்த
தோளினையும், குவளை உண்கண் இவளும் - குவளைமலரைப் போன்ற மையுண்ட

கண்களையுமுடைய இவளும் - நம்மொடு வருஉம் என்றனர் - நம்முடன் வாராநிற்பள் என்று கூறினர்;

15. வாராய் முயங்குகம் பலவே - ஆகையால் நாம் பன்முறை முயங்குதற்கு நீ வருவாயாக.

(முடிபு) தோழி! காதலர் நாம் அழிபடர் உழக்கும் நெஞ்சத்து எவ்வம் இகந்து சேண் அகல, அத்தம் இவளும் நம்மொடு வருஉம் என்றனர்; ஆகையால் முயங்குகம் பல; வாராய்.

(வி - ரை.) அகல என்னும் எச்சம் என்றனர் என்பதன் முதனிலை கொண்டு முடியும். காடு தேர் பிணை - காட்டிலே ஆண்மான் இருக்குமிடத்தை ஆராய்ந்து திரியும் பிணை. ஓடு குறங்கு - ஓடுதற்கு ஏதுவாகிய குறங்கு. செந்நாய் ஏற்றை வெயில் புலந்து இளைக்கும் வெம்மைய என்றது, காட்டின் வெம்மை மிகுதி கூறியபடி, வெம்மைய அத்தம் எனவும், வம்பலர் மரம் ஏறி எருவை ஆடு செவி நோக்கும் அத்தம் எனவும் இயையும், ஏறு - எறிதல்; 1'கூருகிர்ப் பருந்தின் ஏறுகுறித் தொரீஇ' என்றதனாலும் இஃது இப் பொருட்டாதல் அறியப்படும். செவ்வி செவி என்றாயது. உணவு குறித்து எழுந்த பருந்து விசும் பிலே இயங்கும் திசைபற்றி, காட்டின் இயல்பு அறியப்படு-மாகலின், வம்பலர் அதனை நோக்குவாராயினர் என்க.

286. மருதம்

[வரைந் தெய்துவலென்று நீங்குந் தலைமகன் தலைமகளை ஆற்று வித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்று தோழியைக் கைப் பற்றியது. தன்னைத் தொட்டுச் சூளுறுவானாகக் கருதித் தோழி சொல்லியது.]

வெள்ளி விழுத்தொடி மென்கருப் புலக்கை
வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வயின் நுடங்க
மீன்சினை யன்ன வெண்மணற் குவைஇக்
காஞ்சி நீழல் தமர்வளம் பாடி

ஊர்க்குறு மகளிர் குறுவழி விறந்த
இறாஅல் அருந்திய சிறுசிரல் மருதின்
தாழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை ஊர
விழையா வுள்ளம் விழையும் ஆயினும்

என்றுங், கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங்கு

அறனும் பொருளும் வழமை நாடித்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்

5

10

பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்தல்
அனைய பெரியோ ரொழுக்க மதனால்
அரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை

நும்மோ ரன்னோர் மாட்டும் இன்ன
பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
மெய்யாண் டுளதோவிய் வுலகத் தானே.

15

---- - ஓரம்போகியார்.

புறம் 34.

(சொ - ள்.) 1 - 7. வெள்ளி விழு தொடி - வெள்ளியினாலாகிய சிறந்த பூணையுடைய,
மெல் கருப்பு உலக்கை - மெல்லிய கரும்பாகிய உலக்கையால், வள்ளி நுண் இடை -
கொடிபோன்ற நுண்ணிய இடை, வயின் வயின் நுடங்க - அங்கும் இங்கும் அசைய,
மீன் சினை அன்ன வெண் மணல் குவைஇ - மீனின் முட்டை போன்ற வெள்ளிய
மணலைக் குவித்து, காஞ்சி நீழல் - காஞ்சி மரத்தின் நிழலில், தமர் வளம் பாடி - தம்
குடியினர் பெருமைகளைப் பாடி, ஊர்க்குறு மகளிர் குறுவழி - ஊரிலுள்ள இளைய
பெண்கள் குற்றுங்கால், விறந்த இறாஅல் அருந்திய சிறுசிரல் - செறிந்த இறால்
மீனைத் தின்ற சிறிய சிரற்பறவை, மருதின் தாழ்சினை உறங்கும் தண் துறை ஊர -
மருதமரத்தின் தாழ்ந்த கிளையிற் சென்று துயிலும் குளிர்ந்த துறையைடைய ஊரனே!

8 - 13. என்றும் விழையா உள்ளம் விழையும் ஆயினும் - அறனல்லவற்றை என்றும்
விரும்பா உள்ளம் ஒரோவழி மயங்கி விரும்புமாயினும், கேட்டவை தோட்டியாக -
கேட்ட கேள்விகள் அங்குசமாக, மீட்டு - உள்ள மாய யானையை மீட்டு, அறனும்
பொருளும் வழமை நாடி - இல்லறமும் பொருளும் வழுவாவகையை ஆய்ந்து, தன்
தகவுடைமை நோக்கி மற்று அதன்பின் - தனது தகுதியுடைமையை உணர்ந்து அதன்
பின்னரே, முன்னியது முடித்தல் ஆகும் - தான் கருதியதை முடித்தல் உளதாகும்,
பெரியோர் ஒழுக்கம் - பெரியோர் ஒழுக்கங்கள், அனைய - அத் தன்மையவாம்;

13 - 7. அதனால் - , அரிய பெரியோர்த் தெரியுங்காலை - அரியன செய்யும்
பெரியோர் செயல்களை ஆராயுமிடத்து, நும் ஓரன்னோர் மாட்டும் - நும்மை யொத்த
பெரியோரிடத்தும், இன்ன பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின் - இத்தகையன
பொய்யொடு கூடிய கூற்றுக்கள் தோன்றின், இவ்வுலகத்தான் - இவ்வுலகின்கண்,
மெய் யாண்டு உளதோ - மெய் எங்கு உளதாகும்?

(முடிபு) தண் துறை ஊர்! விழையா வுள்ளம் விழையும் ஆயினும், மீட்டு, நாடி, நோக்கி, அதன் பின்னாகும் முன்னியது முடித்தல்; பெரியோர் ஒழுக்கம் அணைய; அதனால் தெரியுங்காலை நும்மோரன்னோர் மாட்டும் பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின் இவ்வுலகத்தான் மெய் யாண்டுளதோ?

(வி - ரை.) குறுமகளிர் காஞ்சி நிழலில் வெண்மணற் குவைஇ கருப்பு உலக்கையால் இடைநுடங்கத் தமர் வளம்பாடிக் குறுவழி என்க. தமர் என்றது, தம் தினை முதல்வர்களையும் அரசர் முதலாயினாரையும் குறிக்கும். கருப்புலக்கையால் குறுவர் என்றது, மருதநிலத்தின் வளமிகுதி கூறியபடி 1'தீங்கரும்பு நல்லுலக்கையாகச் செழு முத்தம், பூங்காஞ்சி நீழல் அவைப்பார் புகார்மகளிர், ஆழிக் கொடித் திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப், பாழித்தடவரைத் தோட் பாடலே பாடல், பாவைமார் ஆரிக்கும் பாடலே பாடல்' என்னும்

வள்ளைப் பாட்டு ஈண்டு அறிந்து இன்புறற்பாலது. அருந்திய சிறு சிரல் என்றதனால் வாரஅல் என்னும் பாடம் பொருந்தாமை அறிக. பாட்டினைக் கேட்டு உறங்கும் என்க. விழையா உள்ளம் என்றது. இயல்பிலே நன்றல்லதனை விரும்பாத உள்ளம் என உள்ளத்தின் தூய்மை கூறியபடி. கேட்டவை தோட்டியாக என்றமையால், உள்ளமாகிய யானையை என்க. இஃது ஏகதேச உருவகம். உள்ளம் விரும்பிய வழி அதனைச் செல்லவிடாது, விரும்பிய பொருளின் நலம் தீங்கினை ஆராய்ந்து, நன்மையாயினவழிச் செலுத்தவேண்டு மென்பது, 1'சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ, நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு' என்னும் வாயுறை வாழ்த்தால் அறியப்படும். அங்ஙனம் உள்ளத்தை மீட்டு நல்வழிப்படுத்தற்குச் சான்றோர்பால் தாம் கேட்ட பொருண்மொழிகள் பெரிதும் துணையாவன ஆகலின், 'கேட்டவை தோட்டியாக மீட்டு' என்றார். தலைவன் தன்னைக் கைப்பற்றிய அதனைச் சூறாவாகக் கருதிய தோழி, உலகத்துப் பெரியோர் ஒழுக்கம் அத்தன்மைய ஆகலின், நும்மாட்டுப் பொய்தோன்றுமாறில்லை என்பது பட அவனுக்குக் கூறினாள் என்பது இச் செய்யுளின் கருத்தாகும். ஆசிரியர் நக்கீரனாரும் இச் செய்யுளின் கருத்து இதுவேயாகக் கொண்டுள்ளார். நச்சினார்க்கினியர், முன்னியது என்பதற்குப் புறத்தொழுக்கம் என்றும், அரிய பெரியோர்த் தெரியுங்காலை என்பதற்குப் பெரியோர் ஒழுக்கத்தை ஆராயுமிடத்து அவை அரியவாய் இருந்தன என்றும் பொருள் கொண்டு, தலைமகன் முன்பு சூள் தப்பினாள் எனத் தோழி புலந்து கூறுகின்றாளாகக் கருத்துக் கொண்டனர்.

1. சிலப். வாழ்த்துக். 26.

(மே - ள்.) 2'குறியெனப் படுவது...மொழிப்' என்னும் சூத்திரத்துச்
 'செறிப்பறிவுறுக்கப்பட்ட தலைமகன் - தெருள்வானாயின் இந்நாள் வரைவல்,
 அத்துணையும் இவளை ஆற்றுவித்துக் கொண்டிரு; நினக்கு அடைக்கல மெனக்
 கைப்பற்றும்; கைப்பற்றியதனைத் தோழி சூளுற வாகக் கருதினாள்; உலகத்துச்
 சூளுறவார் பசுவையும் பார்ப்பாரையும் பெண்டிரையும் தொட்டுச் சூளுறவராகலான்;
 சூளுற வாற்றார் என்பது நினைந்து: நீர் வரைவல் என்றதே அமையாதோ? சூளுறல்
 வேண்டுமோ? பொய்த்தலும் வாய்த்தலும் உடையாரன்றே சூளுறவர்? மெய்யல்லது
 சொல்லாதார்க்குச் சூளுறவு வேண்டுமோ? நின் கண்ணும் பொய்யுண்டாயின்
 மெய்யென்பது இவ்வுலகத்து நிலைபெற்ற வழி இல்லையாகாதே? என்னும்; என்று
 உரைத்து அதற்கு உதாரணமாக இச்செய்யுளைக் காட்டினர், நக்கீரர்.

3'கூதிர் வேனில் என்றிரு பாசறை' என்னும் சூத்திரத்து, கட்டமை ஒழுக்கத்துக்
 கண்ணுமையானும் என்னும் பகுதிக்கு, இச் செய்யுளில் 'விழையா வுள்ளம்
 விழையுமாயினும்....அரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை' என்னும் பகுதியை எடுத்துக்
 காட்டி, இது தொகுத்துக் கூறியது என்றும், 4'பெற்றகரும் பெரும்பொருள் முடிந்த பின்
 வந்த' என்னும் சூத்திரத்து, பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிது எனக் கிளந்து பெறுதலை
 யில்லாப் பிழைப்பினும் என்ற பகுதியில் இச்செய்யுளைக் காட்டி, இதனுள் அறன்
 என்றது, இல்லறத்தை; தற்றகவுடைமை நோக்கி என்றது, தன்னால் அவ்வறனும்
 பொருளும் தகுதிப்பா டுடையவாம் தன்மை நோக்கி என்றவாறாம்; முன்னியது என்றது,
 புறத்தொழுக்கத்தை ; பெரியோர் ஒழுக்கம் அனைய என்றது, பெரியோர் ஒபக்கம்
 பெரிய என்றவாறு, என்று உரைத்து, இது முன்னர் நிகழ்ந்த பொய்ச்சூள் பற்றி,
 நும்மனோர்மாட்டும் இன்ன பொய்ச்சூள் பிறக்குமாயின் இவ்வுலகத்து மெய்ச்சூள் இனி
 இன்றாம்; அதனால் பெரியோரைத் தமது ஒழுக்கத்தைத் தேருங்காலை அரியவாயிரு
 தனவெனத் தலைவனை நோக்கித் தோழி கூறலின், அவனை வழிபாடு
 தப்பினாளாயிற்று. உள்ளுறையுமம் இதற்கு ஏற்குமாறு உணர்க என்று கூறினார். நச்.

1. குறள்.422.	2. இறையனார் களவியல். 18.
3. தொல். புறத். 21.	4. தொல். கற்பு. 9.

287. பாலை

[பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்து நின்ற தன்னெஞ்சிற்குச்
 சொல்லியது.]

தொடியணி முன்கைத் தொகுவிரல் குவைஇப்
படிவ நெஞ்சமொடு பகல்துணை யாக
நோங்கொல் அளியள் தானே தூங்குநிலை
மரையேறு சொறிந்த மாத்தாள் கந்தின்

சுரையிவர் பொதியில் அங்குடிச் சீறார்
நாட்பலி மறந்த நரைக்கண் இட்டிகைப்
புரிசை மூழ்கிய பொரியரை ஆலத்து
ஒருதனி நெடுவீழ் உதைத்த கோடை
துணைப்புறா இரிக்குந் தூமழை நனந்தலைக்

5

கணைக்கால் அம்பிணை ஏறுபுறம் நக்க
ஒல்குநிலை யாஅத்து ஒங்குசினை பயந்த
அல்குறு வரிநிழல் அசையினம் நோக்க
அரம்புவந்து அலைக்கும் மாலை
நிரம்பா நீளிடை வருந்துதும் யாமே.

10

---- - - குடவாயிற் கீரத்தனார்.

(சொ - ள்.) 3 - 9. மரை ஏறு சொறிந்த - ஆண் மரை உராய்ந் தமையால், தூங்கு நிலை - அசையும் நிலையினைப் பொருந்திய, மா தாள் கந்தின் - கரிய அடி பொருந்திய கந்தினையுடைய, சுரை இவர் பொதியில் - சுரைக்கொடி படர்ந்த அம்பலத்தின் கண்ணே, அங்குடி சீறார் - அழகிய குடியிருப்பினையுடைய சீறாரிலுள்ளார், நாட் பலி மறந்த - விடியற்காலத்தே யிடும் பலியை மறந்தமையால், நரைக்கண் - வெளிதாகிய இடத்தினையுடைய, இட்டிகை - பலிபீடத்தை யடுத்து, புரிசை மூழ்கிய பொரி அரை ஆலத்து - மதில்போற் சூழ்ந்த பொரிகள் பொருந்திய அடியினையுடைய ஆலமரத்தின், ஒரு தனி நெடு வீழ் உதைத்த கோடை - ஒன்றாய்த் தனித்த நீண்ட விழுதினை மோதிய கோடைக் காற்று, துணைப் புறா இரிக்கும் - துணையுடன் மேவியிருந்த புறாக்களை ஒட்டும் இடமாகிய, தூ மழை நனந்தலை - மழை அற்ற அகன்ற இடத்தே ;

10 - 14. கணைக் கால் அம் பிணை ஏறு புறம் நக்க - திரண்ட காலினையுடைய அழகிய பிணையினை அதன் கலை முதுகிடத்தே நக்க, ஒல்கு நிலை யாத்து ஒங்கு சினை பயந்த - அசையும் நிலையினையுடைய யாமரத்தின் உயர்ந்த கிளைகளாலாகிய, அல்குறு வரி நிழல் அசையினம் நோக்க - சுருங்கிய வரிவரியாய் நிழலில் தங்கினேமாய் நோக்க, அரம்பு வந்து அலைக்கும் மாலை - குறும்பாக வந்து வருத்தும் மாலையில், நிரம்பா நீளிடை யாம் வருந்துதும் - இந்தத் தொலையாத நீண்ட நெறியில் யாம் தனித்து வருந்துகின்றோம் ; (நம் தலைவி.)

1 - 3. தொடி அணி முன்கைத் தொகுவிரல் குவைஇ - வளையினை அணிந்த முன்கையில் தொக்க விரலைக் குவித்து, படிவ நெஞ்சமொடு - நம்மைக் காணலாம் விரதம் கொண்ட நெஞ்சத்துடன், பகல் துணையாக நோம்கொல் - பகல் நேரமே தனக்குத் துணையாக வருந்தியிருப்பனோ அளியள் - இரங்கத்தக்காள்.

(முடிபு) யாம் யாத்து வரி நிழல் அசையினம் நோக்க, அரம்பு வந்தலைக்கும் மாலை நிரம்பா நீளிடை வருந்துதும்; நம் காதலி படிவ நெஞ்சமொடு பகல் துணையாக நோங்கொல்? அளியள்.

(வி - ரை.) தொகு விரல் குவைஇ என்றது, மகளிர்க்கு வருத்தம் மிக்க வழி நிகழ்வதொரு நிகழ்ச்சி. படிவம் - நோன்பு. வேறு துணையின்றி யென்பான், பகல் துணையாக என்றான். தான் விரைந்து சென்று அவளது வருத்தத்தைப் போக்கமுடியாமை கருதி அளியள் தானே என்றான். கந்து - பொதியிலின்கண் தெய்வம் உறையும் தறி ; அதன் அடி கரிதாயிருத்தலின் மாத்தாட்கந்து எனப்பட்டது, அங்குடிச் சீறார் - முன்பு அழகின் குடியிருப்பினதாயிருந்த சீறார் என்க. சீறார் குடி, போகப்பட்டமையின், நாட்காலத்தே பலி கொடுப்பாரின்றிப் பொதியில் பாழ்பட்டது என்பான், மரையேறு சொறிந்த தூங்கு நிலைக்கந்து எனவும், சுரை இவர் பொதியில் எனவும் கூறினான். இட்டிகை - செங்கல்; ஈண்டுப் பலிபீடம்; அதன்கண் பலியிடப் பெறாமையின் நரைக்கண் இட்டிகை எனப் பட்டது. 1'கலிகெழு கடவுள் கந்தங்கை விடப், பலிகண் மாறிய பாழ் படு பொதியில்' 2'கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தம்' என்பன வற்றாலும் பொதியிலில் கந்தின்கண்ணே தெய்வம் உறைதலும், பலியிடுவாரின்றி அது பாழ்படுதலும் அறியப்படும். தூமழை - மழை தூ என மாறுக; தூவுதல் - ஒழிதல்; 3'கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவேன்' என்புழித் தூவுதல் ஒழிதல் என்னும் பொருட்டாதல் காண்க. பிணையின் வெப்பத்தைத் தணித்தற்காக ஏறு அதன் புறத்தினை நக்கும் என்க. நோக்க அலைக்கும் மாலை என்க. அரம்பு - குறும்பு. இரு பேரரசர்க்கு இடையே சிறிது பொழுது புகுந்து குடிகளை வருத்திச் செல்லும் குறுநில மன்னர் போலப் பகலுக்கும் இரவுக்கும் நடுவே புகுந்து சிறிது பொழுது நின்று தணந்தாரிடைத் துன்புறுத்திச் செல்வதாகலின், மாலையை அரம்பு என்றான்; 4'புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந்து ஓட்டி' என்றார் இளங்கோ வடிகளும். நிரம்பா நீளிடை - செல்லத் தொலையாத நெடிய வழி.

1. புறம். 52. 2. அகம். 307.

3. குறள். 1021. 4. சிலப். 4 - 24.

288. குறிஞ்சி

[பகற்குறிக்கண் தோழி செறிப்பறிவு றீ இ வரைவு கடாயது.]

சென்மதி சிறக்கநின் உள்ளம் நின்மலை
 ஆரம் நீவிய அம்பகட்டு மார்பினை
 சாரல் வேங்கைப் படுசினைப் புதுப்பூ
 முருகுமுரண் கொள்ளும் உருவக் கண்ணியை
 எரிதின் கொல்லை யிறைஞ்சிய ஏனல் 5
 எவ்வங் கூறிய வைகலும் வருவோய்
 கனிமுதிர் அடுக்கத்தெம் தனிமை காண்டலின்
 எண்மை செய்தனை யாகுவை நண்ணிக்
 கொடியோர் குறுகும் நெடியிருங் குன்றத்து
 இட்டாறு இரங்கும் விட்டொளிர் அருவி 10
 அருவரை யிழிதரும் வெருவரு படாஅர்க்
 கயந்தலை மந்தி உயங்குபசி களைஇயர்
 பார்ப்பின் தந்தை பழச்சுளை தொடினும்
 நனி நாய் ஏய்க்கும் பனிகூர் அடுக்கத்து
 மகளிர் மாங்காட்டு அற்றே துகளறக் 15
 1கொந்தோ டுதிர்த்த கதுப்பின்
 அந்தீங் கிளவி தந்தை காப்பே.

----- 2விற்றாற்று மூதெயினனார்.

 (பாடம்) 1. கொங்கோ டுதிர்த்த.

2. முத்தூற்று மூதெயினனார்.

(சொ - ள்.) 1 - 6. (தலைவ!) நின் மலை ஆரம் நீவிய அம் பகட்டு மார்பினை - மார்பினை - நினது மலையின் சந்தனம் பூசப்பெற்ற அழகிய விளக்கம் பொருந்திய மார்பினையுடையாய், சாரல் வேங்கை படுசினை புது பூ - பக்கமலையிலுள்ள வேங்கைமரத்தின் மிக்க கிளைகளிலுள்ள புதிய பூக்களாலாய், முருகு முரண்கொள்ளும் உருவக் கண்ணியை - பிறவற்றின் மணத்துடன் மாறுபடும் அழகிய கண்ணியை யுடையாய், எரிதின் கொல்லை இறைஞ்சிய ஏனல் - தீயானது எரித்த கொல்லையின் கண் விளைந்து கதிர் வளைந்த தினைப்புனத்தே, எவ்வங் கூறிய வைகலும் வருவோய் - நினது துன்பத்தைக் கூறுதற்கு நாடோறும் வருவோய்!

8 - 15. கொடியோர் நண்ணி குறுகும் நெடி இரு குன்றத்து - ஆறலைப்போர் பொருந்திய நெருங்கியிருக்கும் நீண்ட பெரிய குன்றின், இட்டு ஆறு இரங்கும் விட்டு ஒளிர் அருவி - குறுகிய நெறியில் ஒலிக்கும் இடையிட்டு விளங்கும் அருவியானது,

அருவரை இழிதரும் வெருவரு படாஅர் - அரிய மலையினின்று வந்து விழும்
 இடமாகிய அச்சந்தோன்றும் சிறு தூறுகளிலிருக்கும், கயந்தலை மந்தி உயங்கு பசி
 களைஇயர் - மெல்லிய தலையினையுடைய மந்தியின் வருத்தும் பசியினை நீக்குமாறு,
 பார்ப்பின் தந்தை - அதன் குட்டியினது தந்தையாய கடுவன், பழச்சுளை தொடினும் -
 பலாப்பழத்தின் சுளையினைத் தோண்டினும், நனி நோய் எய்க்கும் பனி கூர்
 அடுக்கத்து - மிக்க துன்பம் வந்து பொருந்தும் நடுக்கம் மிக்க (தெய்வமுடைய)
 பக்கமலையில் உள்ள, மகளிர் மாங்காட்டு அற்றே - கன்னியர் உறையும் மாங்காடு
 என்னும் ஊரின் காவலை ஒத்தது;

15 - 17. துகள் அற - குற்றமற, கொந்தோடு உதிர்த்த - பூங்கொத்துகளை உதிர்த்து
 அணிந்த, கப்பின் - கூந்தலையும், அம் தீம் கிளவி தந்தை காப்பு - அழகிய இனிய
 சொற்களையுமுடைய இவள் தந்தையின் காவலிடம்;

7 - 8. (அங்ஙனமாகவும்), கனி முதிர் அடுக்கத்து எம் தனிமை காண்டலின் - கனிகள்
 முதிர்ந்துள்ள இந்தப் பக்கமலையில் நாங்கள் தனிமையுற்றிருத்தலைக் காணுதலின்,
 எண்மை செய்தனை ஆகுவை - நீ எங்கள் அருமையுணராது எளிமை செய்தனை
 ஆகின்றாய்;

1. நின் உள்ளம் சிறக்க - நின் எண்ணம் சிறப்புறுவதாக; சென்மதி - சென்று
 வருவாயாக.

(முடிபு) தலைவ! மார்பினை, கண்ணியை, ஏனல் எவ்வங்கூறிய வைகலும்
 வருவோய்! அந்தீங் கிளவி தந்தை காப்பு, பனிகூர் அடுக்கத்து மகளிர் மாங்காட்டு
 அற்று; (அங்ஙனமாகவும்) எம் தனிமை காண்டலின் எண்மை செய்தனை ஆகுவை;
 சென்மதி ; சிறக்க நின் உள்ளம்.

(வி - ரை.) தோழி, செறிப்பறிவுறுத்தி, தலைவனைப் பகற்குறி
 விலக்குகின்றாளாகலின், சென்மதி என்றும், தலைவி இற்செறிப்பு உற்றமையால்,
 இனி எய்துதற்கு அரியள் என மனம் மாழ்கியிராது முயன்று வரைந்து கொள்ளுதி
 என்பாள், சிறக்க நின் உள்ளம் என்றும் கூறினாள். நின்மலை ஆரம் நீவிய
 என்றதனால், தலைமகன் அம்மலை நாட்டிற்குத் தலைவன் ஆதல் பெற்றாம். புதுப்
 பூவாலாகிய கண்ணியை யுடையை என்று இயையும். முருகு முரண் கொள்ளல், பிற
 பூக்களின் மணத்துடன் மாறுபடுதல்; முருகனுடன் மாறுபடத்தக்க கண்ணியை
 யுடையையாய் என்றலுமாம். தீயினால் காட்டினை யெரித்துத் திருத்திய

கொல்லையாகலின், எரிதின் கொல்லை எனப்பட்டது, எவ்வங் கூறுதல் - கெடுதி வினாதல் முதலியனவும் ஆம். அடுக்கத்து எம் தனிமை காண்டலின் என்றமையால் பிறவழித் தனித்துக் காண்டல் அரிது என்பதாயிற்று, நெடிய என்பது நெடி என விகாரமாயிற்று. குன்றத்து இரங்கும் அருவி இழிதரும் படாஅர் என்க. இழிதரும் என்னும் பெயரெச்சம் இடப்பெயர் கொண்டது. படாஅர் - சிறுதூறு; குறுங்காடு எனலுமாம். குட்டியை ஈன்றமந்தி என்பது தோன்ற ஆண்குரங்கு பார்ப்பின் தந்தை எனப்பட்டது. ஈன்ற மந்தியின் அழி பசியைப் போக்குதற்கு அதன்கணவனாகிய கடுவன், தமக்கு இயல்பில் உணவாயுள்ள பழச்சுளையைத் தோண்டி எடுத்தல் குற்றமாகாதென்பதுதோன்ற, 'மந்தி உயங்கு பசி களைஇயர்...தந்தை பழச்சுளை தொடினும்' எனப்பட்டது. தக்கன தகாதன அறிந்து ஒழுகற்பாலராய மக்களுட் படாது விலங்கினத்திற்பட்ட குரங்கு, இன்றியமையாக் கடப்பாடுபற்றிப் பழச்சுளை தொட்டதாயின், ஆண்டுறையும் தெய்வத்தால் அதற்கும் துன்பம் உண்டாகும் என அவ்விடத்தின் இயல்பு கூறிய வாறாயிற்று. ஏய்க்கும் - ஏயும் என்றபடி. எனவே, மகளிரே யுறையும் மாங்காடு எனும் பதி, தெய்வத்தின் காப்பு மிக்குடையதென்பது போதரும். கொந்தோடு - கொந்துகளை; வேற்றுமை மயக்கம்.

289. பாலை

[பிரிந்து போகா நின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச்சொல்லியது.]

சிலையே றட்ட கணைவீழ் வம்பலர்
 உயர்பதுக் கிவர்ந்த ததர்கொடி அதிரல்
 1நெடுநிலை நடுகல் நாட்பலிக் கூட்டுஞ்
 சுரனிடை விலங்கிய மரனோங் கியவின்
 வந்துவினை வலித்த நம்வயின் என்றும் 5
 தெருமரல் உள்ளமொடு வருந்தல் ஆனாது
 நெகிழா மென்பிணி வீங்கிய கைசிறிது
 அவிழினும் உயவும் ஆய்மடத் தகுவி
 சேணுறை புலம்பின் நாண்முறை யிழைத்த
 திண்சுவர் நோக்கி நினைந்து கண்பனி 10
 நெகிழ்நூல் முத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப
 மையற விரிந்த படையமை சேக்கை
 ஐமென் தூவி அணைசேர் பசைஇ
 மையல் கொண்ட மதனழி யிருக்கையள்
 பகுவாய்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி 15
 நல்ல கூறென நடுங்கிப்
 புல்லென் மாலையொடு பொருங்கொல் தானே.

----- எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்.

(பாடம்) 1. நிரைநிலை.

(சொ - ள்.) 1 - 6. சிலை ஏறட்ட கணை வீழ் வம்பலர் உயர்பதுக்கு - வில்லிற் கோத்த கணையால் வீழ்ந்திறந்த புதியர்களின் உடலை முடிய உயர்ந்த கற்குவியல்களில், இவர்ந்த - ஏறிப்படர்ந்த, ததர்கொடி அதிரல் - நெருங்கிய கொடியாகிய காட்டு மல்லிகையின் பூக்கள், நெடு நிலை நடுகல் நாள் பலி கூட்டும் - உயர்ந்த நிலையினையுடைய நடுகல்லின் காலைப்பலிக்குக் கூட்டப்பெறும், சுரனிடை விலங்கிய மரன் ஓங்கு இயவின் - பாலைநிலத்தே குறுக்கே செல்லும் மரங்கள் உயர்ந்துள நெறியில், வந்து வினைவலித்த நம்வயின் - வந்து பொருளீட்டும் தொழிலில் உறுதிகொண்டுள நம்மிடத்தே, என்றும் தெருமரல் உள்ளமொடு வருந்தல் ஆனாது - எப்பொழுதும் நினைந்து சுழலும் உள்ளத்தால் வருந்துதல் அமையாது ;

7 - 8. மென்பிணி வீங்கிய கை நெகிழா சிறிது அவிழினும் - மெத்தென்ற பிணிப்பு மிக்க கை நெகிழ்ந்து சிறிது விலகினும், உயவும் ஆய் மட தகுவி - வருந்தும் அழகிய மடப்பமுடைய நம் தலைவி ;

9 - 14. சேண் உறை புலம்பின் நாள் முறை இழைத்த - நாம் சேய்மைக்கண் உறையும் தனிமையால் நாடோறும் முறை முறையாகக் கோடிட்டு வந்த, திண் சுவர் நோக்கி நினைந்து - திண்ணிய சுவரினைப் பார்த்து உடனுறையப் பெறாமையை நினைந்து, கண்பனி நெகிழ் நூல் முத்தின் முகிழ்முலை தெறிப்ப - கண்ணீர் நூலற்று உதிரும் முத்துக் களைப்போல முகிழ்த்த முலைமீது தெறித்து விழ, மை அற விரிந்த படை அமை சேக்கை - குற்றமற அகன்ற படுத்தல் அமைந்த படுக்கையில், ஐ மென் தூவி அணை சேர்பு அசைஇ - அழகிய மெல்லிய அன்னத்தின் சிறகாலாய அணையினைச் சேர்ந்து தங்கி; மையல் கொண்ட மதன் அழி இருக்கையள் - மயக்கம் கொண்டமையின் வலியற்ற இருக்கையளாகி;

15 - 17. பகு வாய்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி - பிளந்த வாயினையுடைய பல்லி ஒலிக்குந்தொறும் தெய்வத்தைத் தொழுது, நல்ல கூறு என - நல்ல மொழியினைக் கூறுவாயாக என அதனை வேண்டி, நடுங்கி - மனம் நடுங்கி, புல் என் மாலையொடு பொரும் கொல் - பொலிவற்ற மாலைக் காலத்தொடு மாறுபடுவளோ?

(முடிபு) நெகிழா மென் பிணி வீங்கிய கை சிறிது அவிழினும் உயவும் ஆய் மடத் தகுவி, மரன்ஓங்கு இயவின் வந்து வினை வலித்த நம் வயின் என்றும் வருந்தல் ஆனாது, சேண் உறை புலம்பின், நாண் முறை இழைத்த சுவர் நோக்கி நினைந்து, கண்பனி தெறிப்ப, சேக்கை அணை சேர்பு அசைஇ, மதன் அழி இருக்கையள், பல்லி படுதொறும் பரவி, நடுங்கி, மாலையொடு பொருங்கொல்?

(வி - ரை.) பதுக்கு - பதுக்கை, வழிச் செல்வார் அதிரலைப் பலிக்குக் கூட்டும் என்க; பலியாகக் கூட்டும் என்றலுமாம். ஆய்மடத் தகுவி வருந்தல் ஆனாது இழைத்த சுவர் நோக்கி நினைந்து என்று இயையும். கை சிறிது அவிழினும் உயவும் ஆய் மடத் தகுவி என்றது அவளது இளமை கூறியபடி. இழைத்த - கோடிட்ட, நோக்கி என்றது, சென்ற நாட்களையும் செல்லக்கடவ நாட்களையும் எண்ணி யறிந்து என்னும் காரியம் தோன்ற நின்றது. சேக்கை அணைசேர்பு அசைஇ மதன் அழி இருக்கையள் என்றது, தலைவி துயிலின்றி வருந்துதலை உணர்த்தியபடி. படுதல் - ஒலித்தல். நல்ல என்றது, தலைவன் வரவு என்றபடி. கூறு என - கூறு என்று கூறி, தணந்தார்க்கு மாலைய் பொழுது பல்லாற்றானும் துன்பம் விளைப்பதாகலான், அதனொடு நடுங்கிப் பொருங்கொல் என்றான். மாலையொடு மாறுபடுதலை 1'மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும் - வேலைநீ வாழி பொழுது' என்பதனால் அறிக.

1. குறள், 123 - 1.

290. நெய்தல்

[இரவுக் குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.]

குடுமிக் கொக்கின் பைங்கால் பேடை
 இருஞ்சேற்று அள்ளல் நாட்புலம் போகிய
 கொழுமீன் வல்சிப் புன்தலைச் சிறாஅர்
 நுண் ஞாண் அவ்வலைச் சேவல் பட்டென
 அல்குறு பொழுதின் மெல்கிரை மிசையாது
 பைதற் பிள்ளை தழீஇ ஒய்யென
 அங்கட் பெண்ணை யன்புற நரலுஞ்
 சிறுபஃ றொல்குடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன்
 கழிசேர் புன்னை யழிபூங் கானல்

5

தணவா நெஞ்சமொடு தமிழன் வந்துநம்
 மணவா முன்னும் எவனோ தோழி

10

வெண்கோட் டியானை விறற்போர்க் குட்டுவன்
தெண்டிரைப் பரப்பிற் றொண்டி முன்றுறைச்
சுரும்புண மலர்ந்த பெருந்தண் நெய்தல்

1மணியேர் மாணலம் ஓரீஇப்

15

பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டவென் கண்ணே.

---- ---- ---- - நக்கீரர்.

(பாடம்) 1. மலரே மாணலம்.

(சொ - ள்.) 11. தோழி - ,

1 - 8. இரு சேற்று அள்ளல் - கரிய குழம்பாகிய சேற்றினையுடைய, புலம் -
செய்யின்கண், நாள்போகிய - காலைவேட்டத்திற்குச் சென்ற, கொழுமீன்
வல்சிப்புல்தலை சிறாஅர் - கொழுமீனாகிய உணவினையுடைய புற்கென்ற
தலையினையுடைய சிறுவர் (இட்ட), நுண் ஞாண் அ வலை சேவல் பட்டென -
நண்ணிய கயிற்றாலாய அழகிய வலையில் சேவல் அகப்பட்டதாக, குடுமிக் கொக்கின்
பைங்கால் பேடை - சூட்டினையுடைய அக் கொக்கின் பசிய காலினையுடைய பேடை,
அல்குறு பொழுதின் மெல்கு இரை மிசையாது - தனித்துத் தங்கியிருக்கும் காலத்தே
மெல்லும் இரையினைத் தின்னாது, பைதல் பிள்ளை தழீஇ - துன்புறும் தன்
குஞ்சினைத் தழுவி, ஓய் என அம் கண் பெண்ணை அன்பு உற நரலும் - அழகிய
இடத்தையுடைய பனைமரத்தின்கண் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன் - சிறிய பலவாய பழைய
குடிகளைக்கொண்ட கடற்கரையையுடைய நம் தலைவன் ;

9 - 11. கழி சேர் புன்னை அழி பூ கானல் - கழியைச் சார்ந்த புன்னையின் மிக்க
பூக்களையுடைய சோலையில், தணவா நெஞ்சமொடு தமிழன் வந்து - அன்பு நீங்காத
நெஞ்சமுடன் தனியனாகி வந்து, நம் மணவா முன்னும் - நம்மைக் கலத்தற்கு முன்னும் ;

11 - 16. என்கண் - என் கண்கள், வெண்கோட்டு யானை விறல் போர்க் குட்டுவன் -
வெள்ளிய தந்தத்தினையுடைய யானையையும் போர் வெற்றியினையுமுடைய
குட்டுவனது, தெண்திரைப் பரப்பின் தொண்டி முன் துறை - தெளிந்த அலைகள்
பெருந்திய பரப்பினையுடைய தொண்டியின் துறைமுற்றத்தே, சுரும்புண மலர்ந்த
பெருதண் நெய்தல் - வண்டு தேனையுண்ண மலர்ந்த பெரிய தண்ணிய நெய் தற்பூவின்,
மணி ஏர் மாண்நலம் ஓரீஇ - நீலமணியை நிகர்த்த மாண்புற்ற அழகிய நிறத்தினை

நீங்கி, பொன் நேர் வண்ணம் கொண்ட - பொன் போலும் நிறத்தைக் கொண்டன,
எவனோ - இஃதென்னையோ?

(முடிபு) தோழி! சேர்ப்பன், கானல் தமியன் வந்து நம் மணவா முன்னம் என்கண்
குட்டுவன் தொண்டி முன்றுறை நெய்தல் மாண் நலம் ஓரீஇ, பொன் நேர் வண்ணம்
கொண்ட; எவன்?

(வி - ரை.) குடுமி - குடு; உச்சியின் கண்ணதோர் உறுப்பு. அள்ளற்புலம் நாட்போகிய
என மாறுக. போகிய சிறாஅர் அவ்வலைச் சேவல் பட்டென என்று இயையும். அல்குறு
பொழுது - தனித்துத் தங்கியிருக்கும் பொழுது. மெல்கு இரை - மென்று தின்னும் இரை
1'மெல்குபு பெயரா' என்புழி மெல்குதல் இப்பொருட்டாதல் காண்க. பைதற் பிள்ளை -
பறக்கலாற்றா வருத்தத்தையுடைய பிள்ளை; பிறவற்றைக் கண்டு அஞ்சும்
வருத்தத்தையுடைய பிள்ளை என்றுமாம். அன்பு - சேவலிடத்துள்ள அன்பு. கண்டார்க்கு
இரக்கம் தோன்ற ஒலிக்கும் என்றலுமாம். தணவா நெஞ்சம் - காதல் நீங்காத நெஞ்சம்.
தலைவன் கானலிடத்துத் தமியன் வந்து இரவுக் குறிக்கண் நம்மை மணத்தல் ஒரு தலை
என்பாள், 'மணவா முன்னும்' என்றாள். இரவுக் குறிக்கண் என்ன இடையீடு
நேருங்கொல் என்னும் அச்சத்தால் கண்கள் பசலை யுற்றன என்பாள், 'மணவா
முன்னம் என்கண் பொன் நேர்வண்ணம் கொண்ட' என்றாள். இது பசப்புறு பருவரல்.
மணவா முன்னும் கண்கள் பசலையுற்றன எவனோ என்றதன் பயன், தலைவி நம்மைப்
பிரிந்து சிறிதும் ஆற்றகிலாள் ஆகலின், நாம் விரைந்து வரைதல் வேண்டுமெனத்
தலைவன் உணர்தலாம் என்க.

1. சிறுபாண். 45.

291. பாலை

[பொருள்வயிற் போகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.]

வானம் பெயல்வளங் கரப்பக் கானம்
உலறி இலையில வாகப் பலவுடன்
ஏறுடை ஆயத்து இனம்பசி தெறுப்பக்
கயனற வறந்த கோடையொடு நயனறப்

பெருவரை நிவந்த மருங்கில் கொடுவரிப்
புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோடு
உரவுக்களிறு ஒதுங்கிய மருங்கிற் பருஉப்பரல்

சிறுபன் மின்மினி கடுப்ப எவ்வாயும் நிறைவன இமைக்கும் நிரம்பா நீளிடை	
எருவை யிருஞ்சிறை யிரீஇய விரியினர்த் தாதுண் தும்பி முரலிசை கடுப்பப் பரியின துயிர்க்கும் அம்பினர் வெருவர உவலை சூடிய தலையர் கவலை ஆர்த்துட னரும்பொருள் வவ்வலின் யாவதும்	10
சாத்திடை வழங்காச் சேட்சிமை யதர சிறியிலை நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய் உதிர்வன தாஅம் அத்தம் தவிர்வின்று புள்ளி அம்பிணை உணீஇய உள்ளி	15
அறுமருப்பு ஒழித்த தலைய தோல்பொதி மறுமருப் பிளங்கோ டதிரக் கூஉஞ் சுடர்தெற வருந்திய அருஞ்சுரம் இறந்தாங்கு உள்ளிணை வாழிய நெஞ்சே போதெனப் புலங்கமழ் நாற்றத் திரும்பல் கூந்தல் நல்லெழின் மழைக்கணங் காதலி	20
மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விலங்குமாண் கவினே.	25

---- - - - - பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

- - - - -

(பாடம்) 1. மருப்பொழிந்த.

(சொ - ள்.) 22 - 25. நெஞ்சே - , வாழிய - , போது என புலம் கமழ் நாற்றத்து - மலர்
எனப் புலமெலாம் கமழும் நாற்றத்தினை யுடைய, இரும்பல் கூந்தல் - கரிய பலவாய
கூந்தலையும், நல் எழில் மழைக்கண் - நல்ல அழகிய குளிர்ந்த கண்ணினையும்
உடைய, நம் காதலி - நம் காதலியின், மெல் இறைப் பணைத்தோள் - மெல்லிய
இறையினையுடைய பருத்த தோளின், விளங்கும் மாண்கவின் - விளங்கும் மாண்புற்ற
அழகினை ;

1 - 9. வானம் பெயல் வளம் கரப்ப - மேகம் பெயலாய வளத்தினைத் தராதொழிய,
கானம் உலறி இலையிலவாக - காடுகள் காய்ந்து இலைகளில்லாதனவாக, ஏறு உடை
ஆயத்து இனம் பல உடன்பசி தெறுப்ப - ஏறுகளையுடைய ஆயமாகிய ஆனிரைகள்
பலவற்றையும் ஒருங்கே பசி வருத்த, கயன் அற வறந்த கோடையொடு - குளங்கள்
நீரற வற்றிய கோடையால், நயன் அற பெருவரை நிவந்த மருங்கில் -

வளம் ஒழியப் பெரிய மலை உயர்ந்த பக்கத்தில், கொடு வரிப்புலியொடு சினம் சிறந்து பொருது - வளைந்த வரிகளையுடைய புலியுடன் சினம் மிக்குப் போர் செய்து, வலியோடு உரவுக்களிறு ஒதுங்கிய மருங்கில் - செருக்குடன் வலிய யானை நடந்த இடங்களில், பரூஉப்பரல் - பெரிய பரற்கற்கள், சிறு பல் மின் மினி கடுப்ப - சிறிய பலவாய மின்மினிப் பூச்சிகளைப் போல, எவ்வாயும் நிறைவன இமைக்கும் நிரம்பா நீளிடை - எவ்விடத்தும் நிறைந்து ஒளிவிடும் செல்லத் தொலையாத நீண்ட இடத்தே ;

10 - 15. இரும் சிறை எருவை இரீஇய - பெரிய சிறகினையுடைய பருந்து அஞ்சியோட, விரி இணர் தாது உண் தும்பி முரல் இசை கடுப்ப - விரிந்த பூங்கொத்துக்களில் பூந்துகளை உண்ணும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் இசையைப்போல, பரியினது உயிர்க்கும் அம்பினர் - விரைந்து செல்வதாய் ஒலிக்கும் அம்பிணையுடையவரும், வெருவர உவலை சூடிய தலையர் - கண்டார்க்கு அச்சம் தோன்றத் தழைக் கண்ணி சூடிய தலையினையுடையரும் ஆகிய ஆறலைப்போர், கவலை ஆர்த்து உடன் அரும் பொருள் வல்வலின் - கவர்த்த நெறிகளில் ஆரவாரித்து ஒருங்கு அரிய பொருள் களைப் பறித்துக் கோடலின், யாவதும் சாத்து இடைவழங்கா - வாணிகச் சாத்தர் சிறிதும் நெறியிடையே இயங்குதல் அற்றதும் ;

15 - 22. சேண் சிமை அதர - உயர்ந்த மலையுச்சிகளை யடுத்த நெறிகளிடத்தவாய, சிறி யிலை நெல்லித் தீம்சுவைத் திரள்காய் - சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய சுவை பொருந்திய திரண்ட காய்கள், உதிர்வன தாஅம் அத்தம் - உதிர்ந்து பரந்து கிடக்கும் காட்டில் தவிர்வு இன்று புள்ளி அம் பிணை உணீஇய உள்ளி - தவிர்தல் இன்றிப் புள்ளிகளையுடைய அழகிய பிணைமான் உண்ண நினைந்து, அறு மருப்பு ஒழித்த தலைய - அற்று விழும் கொம்பிணை ஒழித்த தலையிற் றோன்று வனவும், தோல் பொதி மறு மருப்பு - தோலாற் பொதியப் பெறுவனவும் ஆகிய பின்னர்த் தோன்றும் கொம்புகளாகிய, இளங்கோடு அதிர - இளைய கொம்புகள் அதிர்ந்திட, கூஉம் - ஆண்மான்கள் கூவி அழைக்கும் இடமாய, சுடர் தெற வருந்திய அரும் சுரம் இறந்து - ஞாயிறு தெறுதலால் வருத்தமுற்ற அரிய சுர நெறியைக் கடந்து வந்து, உள்ளிணை - நினைத்தனை.

(முடிபு) பெருவரை நிவந்த மருங்கில், களிறு ஒதுங்கிய மருங்கில், பரல் இமைக்கும் நீளிடையில், அம்பினர், தலையர் அரும் பொருள் வல்வலின், சாத்திடை வழங்காத அருஞ்சுரம் இறந்து, நம் காதலியின் மாண்கவினை உள்ளிணை.

(வி - ரை.) பொருது சினஞ் சிறந்து எனக் கிடந்தவாறே உரைத்தலுமாம். வலி - ஈண்டுத் தருக்கு ; பெருமிதமுமாம். 'பரல் மின்மினி கடுப்ப இமைக்கும்' என்றது, வெயிலின் விளக்க மிகுதி கூறியபடி. இருஞ்சிறை எருவை இரீஇய என மாறுக. பரியினது விரைந்து செல்வதாய். உயிர்த்தல் - ஒலித்தல். கலைமான் கூஉம் என எழுவாய் வருவித்துரைக்க. முன் முளைத்த கொம்பு கழன்று வேறு கொம்பு தோன்றிய பொழுது, அதனைத் தோல் மூடியிருக்குமாதலானும், அப்பொழுது உரக்க ஒலிப்பின் அவ்விளங் கொம்பு நடுங்கும் ஆதலானும், 'அறுமருப் பொழிந்த தலைய தோல் பொதி, மறுமருப்பிளங்கோடு அதிரக் கூஉம்' எனப்பட்டது. வருந்திய சுரம் - ஆண்டுள்ள மாவும் புள்ளும் மரனும் முதலாயினவெல்லாம் வருந்திய சுரம் என்க. கொடிய காட்டினை இத்துணையும் கடந்து வந்து காதலியின் கவினை உள்ளுதலாற் பயன் என்னை என்பான், 'நெஞ்சே அருஞ்சுரம் இறந்து காதலி கவின் உள்ளினை' என்றான்.

ஆங்கு அசை.

292. குறிஞ்சி

[வெறியச்சுறீஇத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

கூறாய் செய்வது தோழி வேறுணர்ந்து
அன்னையும் பொருளுகுத்து அலமரும் மென்முறிச்
சிறுகுளகு அருந்து தாய்முலை பெறாஅ
மறிகொலைப் படுத்தல் வேண்டி வெறிபுரி
ஏதில் வேலன் கோதை துயல்வரத் 5
தூங்கும் ஆயின் அதுஉம் நாணுவல்
இலங்குவளை நெகிழ்ந்த செல்லல் புலம்படர்ந்து
இரவின் மேயல் மரூஉம் யானைக்
கால்வல் இயக்கம் ஒற்றி நடுநாள்
வரையிடைக் கழுதின் 1வன்கைக் கானவன் 10
கடுவிசைக் கவணின் எறிந்த சிறுகல்
உடுவுறு கணையிற் போகிச் சாரல்
வேங்கை விரியிணர் சிதறித்தேன் சிதையூஉப்
பலவின் பழத்துள் தங்கும்
மலைகெழு நாடன் மணவாக் காலே. 15

----- கபிலர்.

(பாடம்) 1. வன்கட்கானவன்.

(சொ - ள்.) 1. தோழி - ,

7. இலங்குவளை நெகிழ்ந்த செல்லல் - விளங்கும் வளை நெகிழற்கு ஏதுவாய துன்பத்தினைக் கண்டு;

1 - 2. அன்னையும் - நாம் அன்னையும், வேறு உணர்ந்து - அது பிறிதொன்றானாயதென உணர்ந்து, பொருள் உகுத்து - பொருளைச் சொரிந்து, அலமரும் - மனம் சமூலாநிற்கும் ;

2 - 6. மெல் முறி சிறு குளகு அருந்து - மெல்லிய தளிராய சிறிய தழையுணவைத் தின்னும், தாய் முலை பெறாஅ - தாய் முலையினைப் பெறா தொழியும், மறி கொலைப் படுத்தல் வேண்டி - யாட்டுக் குட்டியினைப் பலிக்காகக் கொல்லுதலை விரும்பி, வெறிபுரி - வெறியாடலைச் செய்யும், ஏதில் வேலன் - யாதும் இயைபில்லாத வேலன், கோதை துயல்வர - மாலை தன் மார்பில் அசைந்திட, தூங்கும் ஆயின் - வெறி ஆடுவானாயின், அதுஉம் நாணுவல் - அதனையும் நாணா நிற்பேன்;

7 - 15. புலம் படர்ந்து இரவில் மேயல் மருஉம் யானை - வேற்றுப்புலம் சென்று இரவில் மேய்தலைப் பொருந்தி வரும் யானையின், கால்வல் இயக்கம் ஒற்றி - கால் ஊன்றி நடக்கும் வலிய நடையைக் கூர்த்து அறிந்து, நடு நாள் - நள்ளிரவில், வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன் - மலையிடத்தே பரண்மீதுள்ள வலிய கையையுடைய வேட்டுவன், கடு விசைக் கவணின் எறிந்த சிறு கல் - மிக்க விசையினை யுடைய கவணால் எறிந்த சிறுகல், உடு உறு கணையில் போகி - இறகினைப் பொருந்திய அம்பென விரைந்து சென்று, சாரல் வேங்கை விரி இணர் சிதறி - பக்கமலையிலுள்ள வேங்கைமரத்தின் விரிந்த பூங்கொத்துக்களைச் சிதறி, தேன் சிதையூஉ - தேனை அழித்து, பல வின் பழத்துள் தங்கும் - பலாப் பழத்தினுள் தங்கிவிடும், மலைகெழு நாடன் மணவாக்கால் - மலைநாட்டையுடைய நம் தலைவன் நம்மை மணந்து கொள்ளாத வழி :

1. செய்வது கூறாய் - நாம் செய்வதனைக் கூறுவாயாக.

(முடிபு) தோழி! வளை நெகிழ்ந்த செல்லல் வேறு உணர்ந்து அன்னையும் பொருள் உகுத்து அலமரும் வெறிபுரி ஏதில் வேலன் தூங்குமாயின் அதுஉம் நாணுவல்; மலைகெழு நாடன் மணவாக்கால், செய்வது கூறாய்.

(வி - ரை.) வேறு உணரல் - தலைவனால் உண்டாகிய செல்லலைப் பிறிதொன்றால் ஆயதென உணர்தல். பொருள் உகுத்து அலமரும் என்றது, கட்டினும் கழங்கினும் குறி கூறுவாரிடத்தும் வேலனிடத்தும் வறிதே பொருளைச் சொரிந்தும் அதனானும் தீராமையால் மனங்கலங்கும் என்றபடி. குளகருந்து மறி, தாய்முலை பெறாஅ மறியெனத் தனித்தனி கூட்டுக; என்றது மிக்க இளமையுடையதொரு மறியென இரங்கிக் கூறியபடியாம். வேலன் வெறியாடலின்பயன் மறியைக் கோறலன்றிப் பிறிதின்றென்பாள், 'மறிகொலைப் படுத்தல்வேண்டித் தூங்கும் ஆயின்' என்றாள். அது உம் நாணுவல் என்ற உம்மையால், அன்னை அலமரும் அதனையும் நாணுவல் என்றாளாகும். 1'பிற்பழியும் தம் பழியும் நாணுவார் நாணுக - குறைபதி யென்னும் உலகு, என்பதனால், அன்னையின் பயனில் செயலும் வேலனது தீச்செயலும் ஆகிய பழிகட்கத் தலைவி நாணுவாள் ஆயினள் என்க. செல்லல் வேறு உணர்ந்து எனக் கூட்டுக. ஒற்றி - மறைய நின்றுணர்ந்து என்றலுமாம். உடு - நாணிற் பொருந்தும் அம்பின் அடியுமாம். மலைகெழு நாடன் மணவாக்கால் யாது செய்வது என அஞ்சுகின்றேன் என்பாள், செய்வது கூறாயெனத் தோழிக்குக் கூறினாள் என்க. 1'நெடுவரை ஆசினிப் பணவை யேறிக், கடுவிசைக் கவணையிற் கல்கை விடுதலின், இறுவரை வேங்கையின் ஒள்வீ சிதறி, ஆசினி மென்பழம் அளிந்தவை உதிராத், தேன்செய் இறாஅல் துளைபடப் போகி, நறுவடி மாவின் பைந்துணர் உழக்கிக், குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப், பலவின் பழத்துட்டங்கும், மலைகெழு வெற்பனை' என இவ்வாசிரியர் பாடிய பிறிதொரு செய்யுளின் பக்தி, 'வரையிடை...மலைகெழு நாடன்' என்னும் இப்பகுதியொடு ஒத்திருத்தல் அறிந்து மகிழ்வதற்குரியது.

1. குறள், 1015.

(உ - றை.) கானவன் எறிந்த கல் வேங்கை விரியினர் சிதறித் தேன் சிதையுஉ பலவின் பழத்துள் தங்கும் என்றது, வெறியாடலால் எழும் அலர், தலைவன் குறியிடத்து வருதலைக் கெடுத்து, நமது இன்பத்தை அழித்து, நமது உள்ளத்திலே தங்குவதாகும் என்றபடி.

1. குறிஞ்சிக்கலி, 5.

2. துகிலானெய்கை.

293. பாலை

[பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் குறிப்பறிந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.]

இலையொழித் துலறிய புன்தலை யுலவை
வலைவலந் தனைய வாகப் பலவுடன்
சிலம்பி சூழ்ந்த புலங்கெடு வைப்பின்
2துகிலாய் செய்கைப் பாவிரிந் தன்ன
வெயிலவிர்பு நுடங்கும் 3வெவ்வெங் களரிக் 5
குயிற்கண் ணன்ன குரூஉக்காய் முற்றி
மணிக்கா சன்ன மானிற இருங்கனி
உகாஅ மென்சினை உதிர்வன கழியும்
வேனில் வெஞ்சுரம் தமிழர் தாமே
4செல்ப என்ப தோழி யாமே. 10
பண்பில் கோவலர் தாய்பிரித்து யாத்த
நெஞ்சமர் குழவி போல நொந்துநொந்து
இன்னா மொழிதும் என்ப
5என்மயங் கினர்கொல்நங் காத லோரே.
---- -----காவன் முல்லைப் பூதனார்.

(பாடம்) 3. வேல்வெங்களரி. 4. செல்ப என்னுநர்.
5. என்மயங் கினர்நம்.

(சொ - ள்.) 10. தோழி - ,

14. நம் காதலோர் - நம் காதலர்,

1 - 3. இலை ஒழித்து உலறிய புன் தலை உலவை - இலைகளை உதிர்த்து வற்றிய பொலிவற்ற உச்சியினையுடைய வேல மரத்தில், வலை வலந்தனைய ஆக - வலை கட்டியன போல, சிலம்பி பல உடன் சூழ்ந்த - சிலம்பி நூல் பலவும் ஒருங்கே சூழ்ந்த, புலம் கெடு வைப்பின் - நிலம் பாழ்ப்பட்ட இடங்களையுடைய;

4 - 5. துகில் ஆய் செய்கை பா விரிந் தன்ன - ஆடை ஆய்ந்து நெய்யுங்கால் பாவானது விரிந்தது போல, வெயில் அவிர்பு நுடங்கும் வெவ் வெளங் களரி - வெய்யில் விங்கி அசையும் மிக்க வெப்பத்தை யுடைய காட்டிடத்தே ;

6 - 10. குயில் கண் அன்ன குருஉக் காய்முற்றி - குயிலின் கண் ணைப்போன்ற விளங்கும் காய் முற்றி, மணிக்காசு அன்ன மால் நிற இருகனி - அழகிய பொற்காசு போன்ற பெருமை பொருந்திய நிறத்தினை யுடைய பெரிய கனி, உகாஅ மென்சினை உதிர்வன கழியும் - உகாவின் மெல்லிய கிளைகளினின்றும் உதிர்ந்து ஒழியும், வேனில் வெம் சுரம் தமிழர்தாம் செல்ப என்ப - வேனிலால் வெப்பமிக்க சுரத்தில் தனித்து நம் காதலர் செல்லுவார் என்று ஊரார் கூறுகின்றனர்; மற்றும் அவரே;

10 - 13. பண்பு இல் கோவலர் தாய் பிரித்து யாத்த - இரக்கம் இல்லாத கோவலர் தாயைப் பிரித்துக் கட்டிய, நெஞ்சு அமர் குழவி போல - நெஞ்சத்து அதனை விரும்பிய கன்றுபோல, நொந்து நொந்து இன்னா மொழிதும் என்ப - யாம் மிக நொந்து இன்னாதவற்றை, மொழிந்திருக்கின்றோம் என்று நம்மைப் புறங்கூறுகின்றனர்;

14. என் மயங்கினர் கொல் - அவர் இங்ஙனம் மயங்கியது என்னையோ?

(முடிபு) தோழி! (இவ்வூரார்,) நம் காதலோர் வேனில் வெஞ்சுரம் தமிழர் செல்ப என்ப ; மற்றும் அவர், யாம் நொந்து நொந்து இன்னா மொழிதும் என்ப; என் மயங்கினர்கொல்?

(வி - ரை.) சிலம்பி சூழ்ந்த வைப்பு என்றதனால் மழையின்மையும், பா விரிந்தன்ன வெயில் அவிர்பு நுடங்கும் என்றதனால், வெம்மை மிகுதியும் கூறியபடியாம். விரிந்தன்ன - விரிந்தன்னவாக என வினையெச்சப்படுத்துக. காசு ஈண்டுப் பொற்காசு. உகா - பாலைக் கண்ணுள்ளதொரு மரம்; இஃது உகாய் எனவும் வழங்கும். குழவி போல - குழவி பலகாலும் வருந்திக் கதறுவதுபோல என விரித்துரைத்துக் கொள்க. தலைவர் கொடிய காட்டிலே தனித்துச் செல்ல, அவரைப் பிரிந்து நாம் வருந்துதல் இயல்பாகவும் அதனை அறிந்து வைத்தும் ஊரார் நம்மைப் புறன் உரைத்தல் என்னென்பாள், 'என் மயங்கினர்' என்றாள்.

294. முல்லை

[பருவவரவின் கண் வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

மங்குல் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித்
துள்ளுப்பெயல் 1கழிந்த பின்றைப் புகையுறப்

புள்ளிருண் துவலை பூவகம் நிறையக்
காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்

நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை மலரத்
துயத்தலைப் பூவின் புதலிவர் ஈங்கை
நெய்த்தோய்த் தன்ன நீர்நனை யந்தளிர்

2இருவகிர் ஈருளின் ஈரிய துயல்வர
அவரைப் பைம்பூப் பயில அகல்வயற்

கதிர்வார் காய்நெல் கட்கினிது இறைஞ்சச்
சிதர்சினை தூங்கும் அற்சிர அரைநாள்
காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி
நந்நோய் அறியா அறனி லாளர்
இந்நிலை களைய வருகுவர் கொல்லென

ஆனா தெறிதரும் வாடையொடு

நோனேன் தோழியென் 3தனிமை யானே.

---- கழார்க்கீர் னெயிற்றியார்.

(பாடம்) 1. பொழிந்த பின்றை.

2. இருவகிர் இருளின்.

3. தனிமையினானே.

(சொ - ள்.) 16. தோழி - ,

1 - 3. மங்குல் மா மழை - மிகவும் இருண்ட மேகமானது, விண் அதிர்வு முழங்கி -
வானில் அதிர்ந்து முழங்கி ; துள்ளு பெயல் கழிந்த பின்றை - குதித்தலாகிய பெய்தலைச்
செய்து கழிந்த பின்பு, புகை உற புள்ளி நுண் துவலை - புகையைப் போலப் புள்ளியாய்
நுண்ணிய பனித் துளிகள், பூ அகம் நிறைய - பூக்களின் உள்ளே நிறையவும் ;

4 - 5. காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர் - தம் காதலரைப் பிரிந்துள்ள செயலற்ற
மகளிரது ; நீர்வார் கண்ணில் கருவிளை மலர - நீர் ஒழுகும் கண்களைப்போலக்
காக்கணம் பூ மலரவும் ;

6 - 8. துய் தலை பூவின் புதல் இவர் ஈங்கை - பஞ்சு போன்ற தலையினையுடைய
பூவினையுடையதும் புதர்களிற் படர்வதுமான ஈங்கையது, நெய்த் தோய்த்தன்ன நீர்
நனை அம் தளிர் - நெய்யிற்றோய்த்தெடுத்தாற்போன்ற நீரால் நனைந்த அழகிய

தளர்கள், இருவகிர் ஈருளின் - இருபிளவாகிய ஈரல் போல, ஈரிய துயல்வர - ஈரமுடையனவாய் அசைந்திட ;

9 - 10. அவரை பைம் பூ பயில - அவரையின் அழகிய பூக்கள் எங்கும் செறிய, அகல் வயல் கதிர்வார் காய் நெல் கட்டு இனிது இறைஞ்ச - அகன்ற வயலிடத்தே கதிர்கள் நீண்ட காய்த்த நெல் கண்ணிற்கு இனிமையுறத் தலை வளைந்திட ;

11. சிதர் சினை தூங்கும் அற்சிர அரை நாள் - வண்டுகள் கிளைகளில் அசையா நிற்கும் முன் பனிக்காலத்து நள்ளிரவில் ;

12 - 14. காய் சின வேந்தன் பாசறை நீடி - சின மிக்க அரசனது பாசறைக்கண்ணே நெடிது மேவி, நம் நோய் அறியா அறன் இலாளர் - நமது துன்பினை அறியாத அறன் இல்லாத தலைவர், இந்நிலை களைய வருகுவர் கொல் என - நமது இத்துயர் நிலையினை நீக்க வருவரோ என்று எண்ணி ;

15 - 16. ஆனாது எறிதரும் வாயையொடு - அமையாது வீசும் வாயைக்காற்றால், என் தனிமை - எனது தனிமையை, யான் நோனேன் - யான் பொறேனாகின்றேன்.

(முடிபு) தோழி, ! மங்குல் மாமழை பெயல் கழிந்த பின்றை அற்சிர அரைநாள் வேந்தன் பாசறை நீடி, நந்நோய் அறியா, அறனிலாளர் இந்நிலை களைய வருகுவர் கொல் என, வாயையொடு என் தனிமை நோனேன்.

(வி - ரை.) துள்ளுப் பெயல் என்றது, கார்காலத்து, மிக்க மழை என்றபடி. புகையுற என்றமையால், துவலை பனித்துவலை யாயிற்று. தலைவி தலைவனைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் நீர் ஒழுகும் கண்ணினளாயிருத்தலின், அவ்வாறே காதலரைப் பிரிந்த ஏனை மகளிரும் துன்புறுவர் எனக்கொண்டு; பனிநீர் வார மலர்ந்திருக்கும்.

கருவிளைமலருக்கு, மகளிர் நீர்வார் கண்ணினை உவமை கூறினாள் என்க. ஈங்கை - இண்டை. நெய்யிற் றோய்த்தெடுத்தா லொத்த நெய்ப்பும் பசுமையும் உடைய

இண்டையின் தளிர் இருவகிராக ஈரல் போன்றிருக்குமாகலின், அதனை இருவகிர் ஈருளின் ஈரிய துயல்வர என்றாள். ஈருள் - ஈரல்; 'ஈருட்டடி மூடி'1 என்பதனால் ஈது அறியப்படும். வாயைக்காற்றினால் வண்டுகள் ஓரிடத்தில் நிலையுதலின்றிக்

கிளைகளிலே திரிந்துகொண்டிருக்குமாகலின், சிதர்சினை தூங்கும் அற்சிர அரை நாள் என்றாள். தலைவர் வந்துவிடுவர் என வற்புறுக்கும் தோழிக்குத் தாம் குறித்த கார்ப்பருவமேயன்றிக் கூதிரும் முன்பனியும் வந்தும் நாம் எய்தலாகும் துன்பத்தினை

அறிந்து, வருதலில்லாத அறனில்லாதவர் இனியும் வருவரோ என ஐயுற்று வாயையால்
என் தனிமையைப் பொறுக்கலாற்றேன் ஆகின்றேன் எனத் தலைமகள் வன்புறை
எதிரழிந்து கூறினாள் என்க. வருகுவர் கொல்என என்பது வாரார் எனக் கருதி
என்றபடி. தான் நோனாமைக்குப் பிறிதும் ஏதுக் கூறுவாள், 'வாயையொடு நோனேன்'
என்றாள்.

(மே - ள்.) 'திணை மயக்குறுதலும்'2 என்னுஞ் சூத்திரத்து, இச்செய்யுளைக் காட்டி,
இம் மணிமிடை பவளத்து, முல்லையுள் முன் பனி வந்தது ; நிலமும் கருவும்
மயங்கிற்று ; என்றார், நச்.

1. சிந்தா. 2791.

2. தொல். அகத். 12.

295. பாலை

[பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.]

நிலநீ ரற்று நீள்சுனை வறப்பக்
குன்றுகோ டகையக் கடுங்கதிர் தெறுதலின்
என்றுழ் 3நீடிய வேய்படு நனந்தலை
நிலவுநிற மருப்பிற் பெருங்கை சேர்த்தி
வேங்கை வென்ற வெருவரு பணைத்தோள் 5
ஓங்கல் யானை யுயங்கிமதந் தேம்பிக்
கடனீர் உப்பின் கணஞ்சால் உமணர்
உயங்குபக டுயிர்ப்ப அசைஇ முரம்பிடித்து
அகலிடங் குழித்த அகல்வாய்க் கூவல்
ஆறுசெல் வம்பலர் அசைவிட ஊறும் 10
புடையலங் கழற்காற் புல்லி குன்றத்து
நடையருங் கானம் விலங்கி நோன்சிலைத்
தொடையமை பகழித் துவன்றுநிலை வடுகர்
பிழியார் மகிழர் கலிசிறந் தார்க்கும்
மொழிபெயர் தேளம் இறந்தனர் ஆயினும் 15
பழிதீர் மாணலந் தருகுவர் மாதோ
மாரிப் பித்திகத்து ஈரிதழ் புரையும்
அம்கலுழ் கொண்ட செங்கடை மழைக்கண்
மணங்கமழ் ஐம்பால் மடந்தைநின்
அணங்குநிலை பெற்ற தடமென் றோளே. 20

----- - மாமூலனார்.

 (பாடம்) 3. நீடியவெய்படு.

(சொ - ள்.) 16 - 21. மாரி பித்திகத்து ஈர்இதழ் புரையும் - மாரிக்காலத்தே பூக்கும் பிச்சி மலரின் குளிர்ந்த இதழை ஒக்கும், அம் கலுழ் கொண்ட செம் கடை மழைக் கண் - அழகு ஒழுக்கும் சிவந்த கடையினையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும்; மணம் கமழ் ஐம்பால் - மணம் நாளும் கூந்தலையுமுடைய, மடந்தை - மடந்தையே;

9. கடல் நீர் உப்பின் கணம் சால் உமணர் - கடல் நீரால் விளைந்த உப்புவாணிகரது கூட்டம் ;

1 - 8. நிலம் நீர் அற்று - நிலங்கள் நீர் இல்லையாகி, நீள் சுனை வறப்ப - ஆழ்ந்த சுனைகள் வறளவும், குன்று கோடு அகைய - மலையிலே மரக்கிளைகள் எரியவும், கடு கதிர் தெறுதலின் - ஞாயிற்றின் கடிய கதிர் தெறுதலால், என்றாழ் நீடிய வேய் படு நனந்தலை - வெம்மை மிக்க மூங்கில்கள் தெறிக்கும் அகன்ற இடமாகிய, வேங்கை வென்ற வெருவரு பணை தோள் - வேங்கைப்புலியினை வென்ற அச்சம் வரும் பருத்த கையினையுடைய, ஓங்கல் யானை உயங்கி மதம் தேம்பி - மலை போன்ற யானை வருந்தி மதம் வாடி, நிலவு நிற மருப்பின் பெருங் கை சேர்த்தி - நிலாப்போலும் நிறத்தினையுடைய கொம்பிலே பெரிய கையை சேர்த்தி - நிலாப்போலும் நிறத்தினையுடைய கொம்பிலே பெரிய கையை அணைத்துக்கொண்டு, பல் மர ஒரு சிறை பிடியொடு வதியும் - பல மரங்களையுடைய ஒரு பக்கத்தே தன் பிடியொடு தங்கிக் கிடக்கும், கல் உடை அதர கானம் நீந்தி - கற்கள் பொருந்திய நெறிகளையுடைய காட்டினைக் கடந்து;

10 - 12. உயங்கு பகடு உயிர்ப்ப அசைஇ - உப்புப்பொறையினை ஈர்த்து வருந்திய எருதுகள் இளைப்பாறத் தங்கி, முரம்பு இடித்து அகல் இடம் குழித்த அகல்வாய்க் கூவல் - வன்னிலத்தை இடித்து விரிந்த இடத்திலே தோண்டின அகன்ற வாயினையுடைய கிணறு, ஆறு செல்வம்பலர் அசைவிட ஊறும் - அந்நெறியே செல்லும் புதியர்கள் தளர்ச்சி நீங்க ஊறும் இடமாகிய ;

13 - 17. புடையல் கழல் கால் புல்லி குன்றத்து - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய புல்லி என்பானது, வேங்கடமலையைச் சார்ந்த, நடை அரு கானம் விலங்கி - செல்லற்கு அரிய காட்டினைக் கடந்து, நோன் சிலை தொடை அமை பகழி

துவன்று நிலை வடுகர் - வலிய வில்லில் தொடுத்தல் அமைந்த அம்புகளின்
செறிவினையுடைய வடுகர், பிழி ஆர் மகிழர் - கள்ளினையுண்ட மகிழ்ச்சியுடையராய்,
கலி சிறந்து ஆர்க்கும் - செருக்கு மிக்கு ஆரவாரிக்கும், மொழி பெயர் தேளம் இறந்தனர்
ஆயினும் - வேற்றுமொழி வழங்கும் தேயத்தைக்கடந்து சென்றுளாராயினும்;

21 - 22. நின் அணங்கு நிலைபெற்ற தடமென் தோள் - நினது அழகு நிலைபெற்ற
பெரிய மெல்லிய தோளின் ;

18. பழிதீர் மாண் நலம் தருகுவர் - குற்றமற்ற சிறந்த நலத்தினை வந்து தந்தருள்வர்.

(முடிபு) மடந்தை! (நம் தலைவர்) புல்லிகுன்றத்துக் கானம் விலங்கி, வடுகர்
கலிசிறந்தார்க்கும் மொழி பெயர் தேளம் இறந்தனர் ஆயினும், நின்தோள் மாண் நலம்
தருகுவர்.

உமணர் கானம் நீந்திப் பகடு உயிர்ப்ப அசைஇக் குழித்த கூவல் வம்பலர் அசைவிட
ஊறும் புல்லிகுன்றம் என்க.

(வி - ரை.) என்றாழ் நீடிய கானம் எனவும், நனந்தலைக் கானம் எனவும், யானை
பிடியொடு வதியும் கானம் எனவும் தனித்தனி கூட்டுக. யானை மருப்பிற்கை சேர்த்தி
வதியும் என்க. ஓங்கல் - உயர்ச்சியுமாம் அசை - அசைவு, நீர் வேட்கையால் ஆம்
தளர்ச்சி. தலைவர் விரைந்து வந்து நின் துன்பத்தைப் போக்கி இன்பம் தருவர் என்பாள்
'நின் தோள் மாணலம் தருகுவர்' என்றாள்.

296. மருதம்

[வாயில்வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்கு வாயின்மறுக்குந் தோழி சொல்லியது.]

கோதை யிணர குறுங்காற் காஞ்சிப்
போதவிழ் நறுந்தா தணிந்த கூந்தல்
அரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நெருநையுங் கமழ்பொழில் 1துஞ்சி இன்றும்
பெருநீர் வையை அவளொடு ஆடிப்
புலரா மார்பினை வந்துநின்று எம்வயின்
கரத்தல் கூடுமோ மற்றே பரப்பிற்
பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த இப்பி
நாரரி நறவின் மகிழ்கொடைக் கூட்டும்

பேரிசைக் கொற்கைப் பொருநன் வென்வேல்
கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன்

10

மலைபுரை நெடுநகர்க்கூடல் ஆடிய
மலிதரு கம்பலை போல
அலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

---- - மதுரைப் ரோலவாயார்.

(பாடம்) 1. துஞ்சினை இன்றும்.

2. கூடல் நீடிய.

(சொ - ள்.) தலைவர்!,

1 - 7. கோதை இணர குறுங்கால் காஞ்சி - மாலை போன்ற கொத்துக்களையுடைய குறிய அடியினையுடைய காஞ்சிமரத்தின், போது அவிழ் நறும் தாது அணிந்த கூந்தல் - மலர் விரிந்த நறிய பொடியினை அணிந்த கூந்தலையும், அரிமதர் மழைக் கண் - செவ்வரி பரந்த மதர்த்த குளிர்ந்த கண்ணினையும் உடைய, மாஅயோளொடு - மாமை நிறத்தினையுடைய பரத்தையுடன், நெருநையும் கமழ் பொழில் துஞ்சி - நேற்றும் மணம் கமழும் பொழிலில் துயின்று, இன்றும் அவளொடு பெருநீர் வையை ஆடி - இன்றும் அவளுடன் வையை நீர்ப்பெருக்கில் விளையாடி புலரா மார்பினை - ஈரம் புலராத மார்பினையுடையயாய், எம் வயின் வந்து நின்று - எம்பால் வந்து நின்று, கரத்தல் கூடுமோ - எமக்கு மறைத்தல் இயலுமோ?, மற்று - இயலாதன்றே, (அச்செயல்)

7 - 14. பரப்பில் - கடல் நீர்ப் பரப்பில், பல மீன் கொள்பவர் - பல மீன்களையும் பிடிப்போர், முகந்த இப்பி - அவற்றுடன் சேரக் கொண்ட சிப்பிகளை, நார் அரி நறவின் மகிழ் நொடைக் கூட்டும் - பன்னாடையால் அரிக்கப்பெறும் மகிழ்ச்சி தரும் கள்ளின் விலையாகச் சேர்க்கும், பேர் இசைக் கொற்கைப் பொருநன் - பெரிய புகழினையுடைய கொற்கைக்குத் தலைவனாகிய, வென் வேல் - வென்றியைத் தரும் வேலையும், கடு பகட்டு யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன் - கடிய பெரிய யானையினையும் நெடிய தேரினையுமுடைய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், மலைபுரை நெடுநகர் கூடல் - மலையை யொத்த நீண்ட கோயிலையுடைய மதுரைக்கண், ஆடிய - வெற்றிக்களிப்பால் ஆடியதனால் எழுந்த, மலிதரு கம்பலைபோல - நிறைந்த ஆரவாரம் போல, பலர்வாய்ப் பட்டு அலராகின்றது - பலர் வாயாலும் கூறப்பட்டு அலராகின்றது.

(முடிபு) தலைவ! மாஅயோளொடு நெருநையும் பொழில்துஞ்சி, இன்றும் வையை அவளொடு ஆடிப் புலரா மார்பினை வந்து நின்று; எம்வயிற் கரத்தல் கூடுமோ? மற்று; அது செழியன் கூடல் ஆடிய கம்பலை போலப் பலர் வாய்ப்பட்டு அலராகின்றது.

(வி - ரை.) புலரா மார்பினை என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாகக் கொண்டு, பரத்தை செய்த குறி நீங்காத மார்பினையுடையையாய் எனவும் உரைத்துக் கொள்க. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்து தலைவியை ஊடல் நீக்கிக் கூட விழைந்து தோழியை வாயில் வேண்டி நிற்பவன், யான் பரத்தையை அறியேன் என்றானாக, நீ நெருநை அவளுடன் துஞ்சி அவள் செய்த குறியோடும் இன்று அவளுடன் நீராடிப் புலராத மார்போடும் வந்து நின்று, நின் புறத் தொழுக்கத்தை மறைத்தல் யாங்ஙனம் என்பாள், 'புலரா மார்பினை வந்து நின்று எம்வயிற் கரத்தல் கூடுமோ' என்றாள். மற்று, வினைமாற்று, இப்பி - முத்துக்கு ஆகுபெயருமாம்.

பாண்டியன் கூடலில் ஆடியபொழுது ஆரவாரம் எழுந்தது 1'வாடாப் பூவிற்கொங்க-
ரோட்டி, நாடுபலதந்த பசும்பூட் பாண்டியன், பொன்மலி நெடுநகர்க் கூட லாடிய,
இன்னிசையார்ப்பினும் பெரிதே, என முன்னரும் போந்தமை அறியற்பாலது.

297. பாலை

[பொருள்வயிற் போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

பானாட் கங்குலும் பெரும்புன் மாலையும் ஆனா நோயொடு அழிபடர்க் கலங்கி நம்வயின் நிணையும் இடும்பை கைம்மிக என்னை யாகுமோ நெஞ்சே நம்வயின்	
இருங்கவின் இல்லாப் பெரும்புல் தாடிக்	5
2கடுங்கண் மறவர் பகழி மாய்த்தென	
3மருங்குல் நுணுகிய பேஎழுதிர் நடுகல்	
பெயர்பயம் படரத் 4தோன்று குயிலெழுத்து இயைபுடன் நோக்கல் செல்லா தசைவுடன்	
ஆறுசெல் வம்பலர் விட்டனர் கழியுஞ்	10
5சூர்முத லிருந்த ஓமையம் புறவின் ஈர்முள் வேலிப் புலவுநாறு முன்றில் எழுதியன்ன கொடிபடு வெருகின் பூள யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிள்ளை	
மதிசூழ் மீனில் தாய்வழிப் படுஉஞ்	15

சிறுகுடி மறவர் சேக்கோள் தண்ணுமைக்கு
எருவைச் சேவல் இருஞ்சிறை பெயர்க்கும்
வெருவரு கானம் நம்மொடு
வருவல் என்றோள் மகிழ்மட நோக்கே.

---- - மதுரை மருத னிளநாகனார்.

(பாடம்) 1. அகம், 253.	2. கடுங்கணை மழவர்.
3. மருங்கில் நுணுகிய.	4. தொன்று குயிலெழுத்து.
5. சுரமுதலிருந்த.	

(சொ - ள்.) 4. நெஞ்சே - ,

5 - 11. இரும் கவின் இல்லாப் பெரும் புல் தாடி - மிக்க அழகு இல்லாத பெரிய
பொலிவற்ற தாடியினையும், கடுங்கண் மறவர் பகழி மாய்த்தென -
வன்கண்மையையும் உடைய மறவரது அம்பு தேய்த்ததாக, மருங்குல் நுணுகிய பேஎம்
முதிர் நடுகல் - பக்கம் மெலிந்த அச்சம் மிக்க நடுகல்லில், பெயர் பயம் படரத் தோன்று
குயில் எழுத்து - பெயரும் பீடும் விரியத் தோன்றுமாறு பொறித்த எழுத்துக்களை,
இயைபு உடன்நோக்கல் செல்லாது - ஒருங்குசேர்த்து நோக்குதல் மாட்டாராய்,
அசைவுடன் - தளர்ச்சியுடன், ஆறு செல்வம்பலர் விட்டனர் கழியும் - வழிச்செல்லும்
புதியர் அதனை விடுத்து நீங்கும், சூர் முதல் இருந்த ஓமைப்புறவின் - தெய்வம்
அடியிலிருக்கப்பெற்ற ஓமை மரங்களையுடைய காட்டிலுள்ள;

12 - 16. ஈர்முள் வேலிப் புலவு நாறு முன்றில் - ஈர்கின்ற முள் வேலியினையுடைய
புலால்நாறும் முற்றத்தே, எழுதியன்னகொடி படுவெருகின் - ஓவியத்து எழுதினாற்
போன்ற மெலிந்து நீண்டபூனையின், பூளை அன்ன பொங்கு மயிர்ப் பிள்ளை - பூளைப்
பூவினை யொத்தவிளங்குகின்ற மயிரினையுடைய குட்டிகள், மதிசூழ் மீனில் தாய்
வழிப் படுஉம் - திங்களைச் சூழ்ந்துள்ள விண்மீன் போலத் தம் தாயின் பின்
சூழ்ந்திருக்கும், சிறு குடி மறவர் - சீறாரிலுள்ள மறவர்களது, சே கோள்
தண்ணுமைக்கு - ஏறு கோட் பறை யொலிக்கு, எருவைச் சேவல் இரு சிறை
பெயர்க்கும் - ஆண் பருந்து தனது பெரிய சிறகினை எழுப்பிப் பறந்தேகும்,
வெருவருகானம் - அச்சம் வரும் காட்டிற்கு, நம்மொடு வருவல் என்றோள் - நம்முடன்
வருவேன் என்று கூறிய நம் தலைவியின், மகிழ்மட நோக்கு - மகிழ்ச்சியைத் தரும்
மடப்பம் வாய்ந்த நோக்கம்;

1 - 4. பால் நாள் கங்குலும் பெரும்புல் மாலையும் - பாதி நாளாகிய இரவிலும் மிக்க பொலிவற்ற மாலைக்காலத்தும், ஆனானோயொடு அழி படர்க் கலங்கி - அமையாத வருத்தத்துடன் மிக்க துயரத்தாற் கலங்க, நம்வயின் நினையும் இடும்பை - நம்மை நினைதலாலாகும் துன்பம், கை மிக - அளவு கடத்தலின், நம்வயின் என்னை ஆகுமோ - நம்பால் என்ன தீங்கு நிகழுமோ?

(முடிபு) நெஞ்சே! சிறுகுடி மறவர் சேக்கோள் தண்ணுமைக்கு எருவைச் சேவல் இருஞ்சிறை பெயர்க்கும் வெருவரு கானம், நம்மொடு வருவல் என்றோள் மடநோக்கு, கங்குலும் மாலையும் கலஇங், இடும்பை கைம்மிக. நம்வயின் என்னையாகுமோ?

(வி - ரை.) கலங்கி - கலங்க. நம்வயின் நினையும் - நம்மை நினையும்; வேற்றுமை மயக்கம். நோக்குக் கலங்க, இடும்பை கைம்மிக நம்வயின் என்னை ஆகுமோ? எனத் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறினான் என்க. என்னை யாகுமோ, - யாது துன்பம் நிகழுமோ என்ற படி . மாய்த்தல் - தீட்டுதல், 'மாய்த்தபோல மழுகுநுனை தோற்றி' 2'கொடுவில் லெயினர் பகழி மாய்க்கும்' என்பவற்றில் மாய்த்தல் இப்பொருட்டாதல் காண்க. மறவர் தம் அம்பினைத் தீட்டுதலால், புறம் தேய்ந்து எழுத்துக்கள் இடையிடை மறைந்திருத்தலின், வம்பலர் அவற்றை இயைத்து நோக்கலாற்றாது விடுத்து அகல்வார் என்க. பெயர் பயம் - பெயரும் பீடும் என்க. குயில் எழுத்து - குயிற்றிய எழுத்து. புறவின் முன்றிலில் வெருகின் பிள்ளை தாய்வழிப் படும் சிறு குடி என்க, வெண்ணிறமுடைய வெருகிற்கு மதியும் அதனைச் சூழும் பிள்ளைகட்கு மதியைச் சூழும் மீன்களும் உவமமாயின. தண்ணுமை ஒலியைக் கேட்ட எருவைச் சேவல், ஆண்டு உணவு உளதாதல் கருதிச் செல்லும் என்பது சிறை பெயர்க்கும் என்பதனாற் குறிக்கப்பட்டது. அஞ்சத்தக்க காட்டிலும் தலைவி உடன்போக்குத் துணிந்து கூறிய காலை அவளது நோக்கம் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்திருந்தது, தலைவனது நெஞ்சில் நிலைபெற்றிருந்தமையின் அதனை விதந்து மகிழ்மட நோக்கு என்றான்.

1. அகம். 5. 2. குறுந். 12.

298. குறிஞ்சி

[இரவுக்குறிக்கண் தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

பயங்கெழு திருவின் பல்கதிர் ஞாயிறு
வயங்குதொழில் தரீஇயர் வலனேர்பு விளங்கி
மல்குகடல் தோன்றி யாங்கு மல்குபட
மணிமருண் மாலை மலர்ந்த வேங்கை

ஒண்தளிர் அவிர்வரும் ஒலிகெழு பெருஞ்சினைத் 5
தண்துளி அசைவளி தைவரும் நாட
கொன்றுசினந் தணியாது வென்றுமுரண் சாம்பாது
இரும்பிடித் தொழுதியின் இனந்தலை மயங்காது
பெரும்பெயற் கடாஅஞ் செருக்கி வளமலை

இருங்களிற்று இயல்வரும் பெருங்காட்டு இயவின் 10
ஆரிருள் துமிய 3வெள்வேல் ஏந்தித்
தாழ்ப்பூங் கோதை ஊதுவண்டு இரீஇ
மென்பிணி யவிழ்ந்த அரைநாள் இரவிவண்
நீவந் ததனினும் இனிதா கின்றே

தூவற் கள்ளின் துனைதேர் எந்தை 15
கடியுடை வியனகர் ஓம்பினள் உறையும்
யாயறி வுறுதல் அஞ்சிப் பானாட்

4காவல் நெஞ்சமொடு காமஞ் செப்பேன்
யான்நின் கொடுமை கூற நினைபாங்கு

இனையல் வாழி தோழிநத் துறந்தவர் 20
நீடலராகி வருவர் வல்லெனக்
கங்குல் உயவுத்துணை யாகிய
துஞ்சா துறைவி இவளுவந் ததுவே.

---- - மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனார்.

(பாடம்) 3. 11 - 14. ஏந்தி, மென்பிணி யவிழ்ந்த தாழ்ப்பூங் கோதை, ஊதுவண்டிரிய
முயங்கிய, நீவந் ததனினும். 4. காவல்.

(சொ - ள்.) 1 - 6. பயம் கெழு திருவின் பல் கதிர் ஞாயிறு - உலகிற்குப் பயன்மிக்க
திருவினைத் தரும் பல கதிர்களையுடைய ஞாயிறு, வயங்கு தொழில் தரீஇயர் -
விளங்கும் தொழில்களை அவ்வுலகிற்குத் தருமாறு, வலன் எர்பு - வலமாக எழுந்து,
விளங்கி - விளக்கமுற்று, மல்கு கடல் தோன்றியாங்கு - பெரிய கடலில்
தோன்றினாற்போல, மணி மருள் மாலை - நீல மணியினை யொத்த மாலைக் காலத்தே,
மல்கு பட மலர்ந்த வேங்கை - நிறைதல் உண்டாகமலர்ந்துள வேங்கை மரத்தின், ஒள்
தளிர் அவிர் வரும் ஒலிகெழுபெருஞ்சினை - ஒளி பொருந்திய தளிர்கள் விளங்கும்

தழைத்தல் பொருந்திய பெரிய கிளையிலுள்ள, தண் துளி அசைவளி தைவரும் நாட - தண்ணிய துளிகளை அசைந்து வரும் காற்று மெல்லெனத் தடவி உதிர்க்கும் நாடனே!

7 - 10. கொன்று சினம் தணியாது - தன் பகையினைக் கொன்று தன் சினத்தினைப் போக்கிக்கொள்ளாமலும், வென்று முரண் சாம் பாது - அன்றி அதனை வென்றோட்டி மாறுபாட்டினை மெலிவிக்காமலும், இரும்பிடித் தொழுதியின் இனம் தலைமயங்காது - பெரிய பெண் யானைகளின் கூட்டமாகிய இனத்துடன் கலவாமலும், பெரும் பெயல் கடாஅம் செருக்கி - பெரும் மழைபோலும் மதத்தால் செருக்குற்று, வள மலை இருங்களிறு - வளமிக்க மலையிடத்தாய பெரிய களிறு, இயல்வரும் பெருங்காட்டு இயவின் - இயங்கும் பெரிய காட்டு நெறியில்;

11 - 14. ஆர் இருள் துமிய வெள் வேல் ஏந்தி - அரிய இருள் நீங்க வெள்ளிய வேலைக் கையிற் கொண்டு, மெல் பிணி அவிழ்ந்த - மெல்லிய அரும்பு மலர்ந்த, தாழ் பூ கோதை - தாழ்ந்த பூமாலைக்கண், ஊதுவண்டு இரீஇ - ஊதும் வண்டினை ஓட்டி, அரைநாள் இரவு இவண் நீ வந்த அதனினும் - நடு நாளாய இரவில் இங்கு நீ வந்த வருகையினும்;

14 - 23. தூவல் கள்ளின் துணை தேர் எந்தை - மழை போன்ற கள்ளையும் விரையும் தேரினையுமுடைய எம் தந்தையின், கடி உடைவியன் நகர் ஓம்பினள் உறையும் - காவலையுடைய பெரிய மனையின் கண் எம்மைப் பாதுகாத்து அகலாதிருக்கும், யாய் அறிவுறுதல் அஞ்சி - எம் தாய் அறிந்திடலை அஞ்சி, பால் நாள் - நடுஇரவில், கரவல் நெஞ்சமொடு காமம் செப்பேன் - மறைத்தல் பொருந்திய மனத்தினொடு எனது காமத்தினைச் செப்பாது, யான் - , நின் கொடுமை கூற - நீ வந்திலை என்னும் கொடுமையினை மெல்லெனக் கூற, ஆங்கு நினைப - அங்கு என் கருத்தினை உணர்ந்து, தோழி - , வாழி - , இனையல் - வருந்தாதே, நம் துறந்தவர் - நம்மைத் துறந்த நம் தலைவர், நீடலர் ஆகி வல்வருவர் என - தாழ்க்காதவராகி விரைந்து வருவர் எனக் கூறி, கங்குல் உயவுத் துணையாகிய - இரவில் உசாத்துணையாதற்கு, துஞ்சாது உறைவி - துயிலாது என்னுடன் கூடியிருந்த என் தோழியாய், இவள் உவந்தது - இவள் மகிழ்ந்தது, இனிது ஆகின்று - எனக்கு இனியதாக வுள்ளது.

(முடிபு) நாட! பெருங்காட்டியவின் வேல் ஏந்தி, அரைநாள் இரவு இவண் நீ வந்ததனினும், தோழி இனையல், நத்துறந்தவர் நீடலராகி வருவர் எனக் கூறி, கங்குல் உயவுத் துணையாகிய துஞ்சாது உறைவி இவள் உவந்தது இனிது ஆகின்று.

(வி - ரை.) பயம் கெழு திருவில் பல் கதிர் - பயன் மிக்க வானவில் போலும் பல கதிர்கள் என்றுமாம். வயங்கு தொழில் - உயிர்கள் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள். ஞாயிறு தோன்றின் அன்றித் தொழில் நிகழாதாகலின், ஞாயிறு தொழில் தரீஇயர் கடற்றோன்றி யாங்கு எனப்பட்டது. மாலைப்பொழுதின் நீலமணி போலும் இருளிற்கும், அதன்கண் மலரொடும் தளிரொடும் சிவந்து விளங்கும் வேங்கைக்கும், நீலநிறமுடைய கடலும் அதன்கண்உதிக்கும் ஞாயிறும் உவமமாயின என்க. வென்று - பகையைத் துரந்து வென்று என்க. கொன்றும் வென்றும் என உம்மை விரித்துரைத்தலுமாம். களிறு மதச் செருக்கினாலே சினம் தணியாது முரண் சாம்பாது இனம் தலை மயங்காது திரியும் காடு என்க. இரவிற் பூக்கும் 'இருள் நாறி' முதலிய பூக்கள் மென் பிணி அவிழ்த்த இரவு என்க. இரவு நீ வந்ததனினும் இனிதாகின்று என்றமையால், தலைவன் வருகை தனக்கு இனிதாயிற்று என்றாளாம். நின் காதல் மிகுதியை அறிந்து வைத்தும் அன்னை அறிதற் கஞ்சிப் பானாள் அதனை மொழியாது, நின் கொடுமை கூறினேனாக, 'நீ வருந்தாதே தலைவர் வருவர்' என்று கூறி, இரவெல்லாம் உசாத் துணையாகித் துயிலாதிருந்த தோழி எய்திய மகிழ்ச்சி நீ வந்த மகிழ்ச்சியினும் இனிதாயிற்று எனத் தலைவி தலைவற்குக் கூறினாள் என்க.

299. பாலை

[இடைச்சுரத்துப் போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

- 1எல்லையும் இரவும் வினைவயின் பிரிந்த
 2உள்ளம் முன்னுறு படைய உள்ளிய
 பதிமறந்து உறைதல் 3வல்லநம் ஆயினும்
 அதுமறந் துறைதல் அரிதா கின்றே
 கடுவளி யெடுத்த கால்கழி தேக்கிலை 5
 நெடுவிளிப் 4பருந்தின் வெறியெழுந் தாங்கு
 விசம்புகண் புதையப் பாஅய்ப் பலவுடன்
 5அகலிடஞ் செல்லநர் அறிவுகெடத் தாஅய்க்
 கவலை கரக்குங் கொடகல் அத்தஞ்
 செய்பொருண் மருங்கின் செலவுதனக் குரைத்தென 10
 வைகுநிலை மதியம் போலப் பையெனப்
 புலம்புகொள் அவலமொடு புதுக்கவின் இழந்த
 நலங்கெழு திருமுகம் இறைஞ்சி நிலங்கிளையா
 நீரொடு பொருத ஈரிதழ் மழைக்கண்
 இகுதரு தெண்பனி ஆகத்து உறைப்பக் 15
 கால்நிலை செல்லாது கழிபடர்க் கலங்கி
 நாநடுக் குற்ற நவிலாக் கிளவியொடு

அறல்மருள் கூந்தலின் மறையினள் திறன்மாண்டு
திருந்துக மாதோநும் செலவென வெய்துயிராப்

பருவரல் எவ்வமொடு அழிந்த
பெருவிதுப் புறுவி பேதுறு நிலையே.

20

---- எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

(பாடம்) 1. எல்லியும் இரவும்.	2. முன்னம்.
3. வல்லிமாயினும்.	4. பருந்தினம்.
5. அகலிடைச் செல்லுநர்.	6. காய்கலத்தம்.

(சொ - ள்.) 1 - 3. வினைவயின் பிரிந்த உள்ளம் - வினையின் பொருட்டுப் பிரிந்து போந்த உள்ளமே! முன் உறுபு - பண்டு தொட்டு, எல்லையும் இரவும் அடையஉள்ளிய - பகலும் இரவும் முழுதும் நினைக்கப்பட்ட, பதிமறந்து உறைதல் வல்லுநம் ஆயினும் - நம்பதியை மறந்து தங்குதலை மாட்டுவேமாயினும்;

5 - 9. கடுவளி எடுத்த கால் கழி தேக்கு இலை - கடிய காற்றினாற் பறிக்கப்பெற்ற காம்பு ஒழிந்த தேக்கின் இலைகள், நெடுவிளிப் பருந்தின் வெறி எழுந்தாங்கு - நீண்ட கூப்பீட்டினைச் செய்யும் பருந்தின் வட்டம் எழுந்ததுபோன்று, விசம்பு கண்புதையப் பாஅய் - விசம்பு இடம் மறையப் பரவி, பல உடன் பலவும் ஒருங்கே சேர்ந்து, அகல் இடம் செல்லுநர் அறிவுகெடத் தாஅய் - அகன்ற பாலையிடத்தே செல்லுவோரின் அறிவு (சுவடு அறியாது) மயங்கும்படி பரந்து, கவலை கரக்கும் காடு அகல் அத்தம் - கவர்த்த நெறிகளை யெல்லாம் மறைத்து விடும் அகன்ற காட்டு நெறியில்;

10. செய் பொருள் மருங்கின் செலவு தனக்கு உரைத்தன - பொருளீட்டும் வினைக்கட் செல்லுதலை அவளுக்கு உரைத்தேனாக;

11 - 21. வைகுநிலை மதியம் போல - இரவு புலரும் காலத்து மதியினைப்போல, புலம்புகொள் அவலமொடு - தனிமையுறும் துன்பத்தொடு, பையெனப் புதுக்கவின் இழந்த நலம்கெழு திருமுகம் இறைஞ்சி - புதிய அழகினை மெல்ல இழந்த நலம் பொருந்திய அழகிய முகத்தினைக் கவிழ்த்து, நிலம் கிளையா - கால் விரலால் நிலத்தைக் கிளைத்து, நீரொடு பொருத ஈர் இதழ் மழைக்கண் - நீருடன் கூடிய ஈரம் வாய்ந்த இதழிணையுடைய குளிர்ந்த கண், இகுதரு தெண்பனி ஆகத்து உறைப்ப - சொரிகின்ற தெளிந்த நீர் மார்பின்கண் துளித்து விழ, கால்நிலை செல்லாது - கால்

ஓரிடத்தில் நின்றல் ஆற்றாதாக, கழிபடர்க்கலங்கி - மிக்க துன்பத்தாற் கலக்கமுற்று, அறல் மருள் கூந்தலின் மறைந்தனள் - கருமணலை ஒத்த விரிந்த கூந்தலில் மறைந்து நாநடுக்குற்ற நவிலாக் கிளவியொடு - நாவானது நடுக்கமுற்ற திருந்தாத சொற்களால், நும் செலவு திறன்மாண்டு திருந்துக என - நுமது போக்கானது கூறுபாடு மாட்சியுற்றுச் செப்பமுறுக என்று கூறி, வெய்து உயிரா - வெவ்விதாக உயிர்த்து, பருவரல் எவ்வமொடு அழிந்த - துன்பத்தைத் தரும் வருத்தத்தால் அழிந்த, பெருவிதுப்புறுவி பேது உறு நிலை - மிக்க விரைவினை யுறுவாளாய தலைவி மயக்குற்ற நிலையாய;

4. அது மறந்து உறைதல் அரிதாகின்று - அதனைமறந்து தங்குதல் அரியதாக வுள்ளது.

(முடிபு) வினைவயிற் பிரிந்த உள்ளமே! பதிமறந்துறைதல் வல்லுநம் ஆயினும், காடகல் அத்தம் செலவு தனக்கு உரைத்தென. திருமுகம் இறைஞ்ச, நிலம் கிளையா, மழைக்கண் தென்பனி ஆகத்து உறைப்ப, கால் நிலை செல்லாது, கழிபடர்க் கலங்கி, கூந்தலின். மறையினள், நவிலாக் கிளவியொடு, நும் செலவு திறன் மாண்டு திருந்துக எனக் கூறி அழிந்த பெருவிதுப்புறுவி பேதுறுநிலை அது மறந்துறைதல் அரிதாகின்று.

(வி - ரை.) பிரிந்த - பிரிந்து என்னுடன் போந்த என்க. உள்ளம், விளி. பிறந்த நாள் தொட்டுப் பகலும் இரவும் பயின்று வதிந்துநினைந்து வந்த பதியை ஒருகாலத்து மறந்துறைதல் என்பது அரிதென்பான், 'பதி மறந்துறைதல் வல்லுநமாயினும்,' என்றான். தேக்கிலை பாஅய்த்தாஅய்க் கவலை கரக்கும் அத்தம் என்க. கடுங்காற்றினால் கவரப்பெற்ற தேக்கிலைகள் முதற்கண் விசும்பிடமெல்லாம் மறையும்படி படர்ந்து, பின் நிலமிசை வீழ்ந்து பரவி வழிகளை மறைக்கும் அத்தம் என்றான். பொருள் வயிற் செலவை உரைத்ததுகேட்ட தலைவியின் முகம், முதலில் மெல்லென ஒளிகுன்றிக் காட்டிற்று ஆதலின், அதனை விடியற் காலையில் ஒளி குறைந்து தோன்றும் மதியத்தொடு உவமித்தான். பொருத - தடுத்த என்றுமாம். இதழ் - இமை. தான்பொருள்வயிற் பிரிவு உரைப்பக் கேட்டபொழுது, தலைவியின் முகம் ஒளிகுன்றிக் கவிழ்ந்திருக்க, கால்கள் நிலத்தைக் கிளைத்து நிலைபெறாவாக, கண்கள் நீரினைச் சொரிய, உள்ளம் பெருந் துன்பத்தால் கலங்குதலுற, கூந்தல் விரிந்து உடம்பினை மறைக்க, இங்ஙனமாகத் தலைவி எவ்வம் உற்று அழிந்து வெய்துயிர்த்து, உரைத்தற்கு நா எழாது நடுங்க, நும் செலவு திருந்துக எனக் கூறிய வருத்தம் மிக்க நிலை, தலைவன் உள்ளத்தே மாறாது நிலைபெற்றிருந்தமையின், பேதுறு நிலையாகிய அதுமறந்துறைதல் அரிதாகின்று எனத் தலைவன் நெஞ்சிற்கு உரைத்தான் என்க. பேது உறு நிலை - வருத்தத்தை மிகுவிக்கும் நிலை என்றுமாம்.

300. நெய்தல்

[பகற்குறி வந்து நீங்குந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.]

நாள்வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர்
 நுணங்குமணல் ஆங்கண் உணங்கப் பெய்ம்மார்
 பறிகொள் கொள்ளையர் மறுக உக்க
 மீனார் குருகின் கானலம் பெருந்துறை
 எல்லை தண்பொழில் சென்றெனச் செலீஇயர் 5
 தேர்பூட்டு அயர ஏளய் வார்கோல்
 செறிதொடி திருத்திப் பாறுமயிர் நீவிச்
 செல்லினி மடந்தைநின் தோழியொடு மணையெனச்
 சொல்லிய அளவை தான்பெரிது கலுழ்ந்து
 தீங்கா யினளிவ ளாயின் தாங்காது 10
 நொதுமலர் போலப் பிரியிற் கதுமெனப்
 பிறிதொன் றாகலும் அஞ்சுவல் அதனாற்
 சேணின் வருநர் போலப் பேணாய்
 1இருங்கலி யாணரெம் சிறுகுடித் தோன்றின்
 வல்லெதிர் கொண்டு மெல்லிதின் வினைஇத் 15
 துறையும் மான்றின்று பொழுதே சுறவும்
 2ஓதம் மல்கலின் மாறா யினவே
 எல்லின்று தோன்றல் செல்லா தீமென
 எமர்குறை கூறத் தங்கி ஏமுற
 இளையரும் புரவியும் இன்புற நீயும் 20
 இல்லுறை நல்விருந் தயர்தல்
 ஒல்லுதும் பெருமநீ நல்குதல் பெறினே.

---- உலோச்சனார்.

(பாடம்) 1. பெருங்கலி. (பாடம்)

2. ஓதமலி கடலின்.

(சொ - ள்.) 22. பெரும - பெருமானே!

1 - 4. நாள் வலை முகந்த கோள் வல் பரதவர் - நாட் காலையில் வலையினால் மீன்களை முகந்துகொண்ட மீன்பிடித்தலில் வல்லபரதவர்கள். பறி கொள் கொள்ளையர் - பின் பறியால் கொண்ட மிக்க மீனினையுடையராகி அவற்றை, நுணங்கு மணல் ஆங்கண் நுண்ணிய மணலிடத்தே, உணங்கப் பெய்மார் - புலரும்படி

பெய்வாராய், மறுக உக்க - வருந்துமாறு சொரிந்த, மீன் ஆர் குருகின் - மீன்களைத் தின்னும் பறவைகளையுடைய, கானல் அம் பெருந்துறை - சோலையையுடைய அழகிய பெரிய கடற்றுறையின்கண்;

5 - 9. தண்பொழில் எல்லை சென்றென - குளிர்ந்த சோலையிற் பகற்பொழுது சென்றதாக, செலீஇயர் - நின் ஊர்க்குச் செல்ல, தேர் பூட்டு அயர ஏளம் - தேரைப் பூட்டுமாறு ஏவி, வார் கோல் செறி தொடி திருத்தி - இவளது நெடிய திரண்ட நெருங்கிய வளையினைத் திருந்த அணிவித்து, பாறு மயிர் நீவி - சிதறிய கூந்தலைத் தடவி, மடந்தை நின் தோழியொடு இனி மனை செல் என - மடந்தையே நின்மனைக்கு நின் தோழியுடன் இப்போது செல்வாயாக என்று, சொல்லிய அளவை சொன்ன அளவிலே;

9 - 12. இவள் பெரிது கலுழ்ந்து தீங்காயினள் ஆயின் - இவள் மிகவும் அழுது வருந்துகின்றாளாதலின், தாங்காது நொதுமலர் போலப் பிரியின் - அதனை எண்ணாது எதிலர் போலப் பிரிந்து செல்லின், கதுமெனப் பிறிதொன்றும் ஆகலும் அஞ்சுவல் அதனால் - விரைந்து இவள் வேறு தீங்கு அடையினும் அடைவளென அஞ்சுகின்றேன் அதனால்;

13 - 22. நீ நல்குதல் பெறினே - யான் கூறுவதனை நீ கேட்டருளுதல் செய்யின், சேணின்வருநர் போலப் பேணாய் - நீயும் நின் இளையரும் சேய்மையினின்றும் வருவார் போலக் கருதாயாய், இரு கலி யாணர் எம் சிறுகுடித் தோன்றின் - மிக்க ஆரவாரமுடைய அழகிய எமது சீறாரின் கண் வரின், எமர் - எங்கள் மனையினர், வல் எதிர் கொண்டு - விரைய எதிர்கொண்டழைத்து, மெல்லிதின் வினைஇ - மெல்லென வினாவி, பொழுது மான்றின்று - பொழுது மயங்கிவிட்டது, துறையும் ஓதம் மல்கலின் சுறவும் மாறு ஆயினவே - நீர்த்துறையும் அலைபெருகி ஏறலின் சுறாக்களும் பகையாயின, எல்லின்று - இருண்டுவிட்டது, தோன்றல் - தலைவ, செல்லா தீம் என - செல்லற்க என, குறை கூற - குறையிரந்து வேண்ட, ஏம் உறத் தங்கி - அங்கு இன்பமுறத் தங்குதல்செய்து இளையரும் புரவியும் நீயும் இன்பு உற - நின் ஏவலரும் குதிரையும் நீயும் இன்பம் எய்த, இல் உறை நல் விருந்து அயர்தல் ஒல்லுதும் - எம் இல்லில் தங்கும் நல்ல விருந்தாக ஏற்றுப் பேணுதலைப் பொருந்துவோம்.

(முடிபு) பெரும! நீ எல்லை சென்றெனச் செலீஇயர் தேர் பூட்டயர ஏளம், மடந்தை! நின் தோழியொடு இனி மனைசெல் எனச் சொல்லிய அளவை இவள் பெரிது தீங்காயினள் ஆயின், நீ பிரியின், பிறிதொன்றாகலும் அஞ்சுவல்; அதனால் நீ

நல்குதல் பெறின், எம் சிறுகுடித் தோன்றின், எமர் குறை கூறத் தங்கி, ஏழுற, நல்விருந்தயர்தல் ஒல்லுதும்.

(வி - ரை.) பறி - மீன் படுக்கும் ஒரு கருவி. எல்லைண் பொழிற் சென்றன என்பது பகற்குறிக்கண் கூட்டம் முடிந்தமை உணர்த்தியவாறாம். செலீஇயர் - ஊர்க்கண் செல்லுதற்கு. ஏஎய் - இளையரை ஏவி என்க. இளையரை ஏவி, தொடி திருத்தி, மயிர் நீவிச்சொல்லிய அளவை என்றியையும். கூட்டத்தால் தொடி பிறழ்ந்தும் மயிர் குலைந்தும் இருந்தவற்றைத் திருத்தியும் நீவியும் செம்மை செய்தான் என்க. தாங்காது - உள்ளத்திற் கொள்ளாது. பிறி தொன்றாகல் - பெரும்பிறி தடைதல்; உயிர்துறத்தல் என்றதனை வெளிப்படக்கூறுதற்கும் ஆற்றாது பிறிதொன்றாகலும் என்றால்; பிறிதொன்றாகலும் கூடுமோ என அஞ்சுவல் என்றாள் என்க. சேணின் வருநர்போலப் பேணாது என்றது, பழையர் போலக்கருதி என்றபடியாம். அன்றிச் சேய்மைக்கணின்றும் புதியராய் வருவார் போல எம்முடனுள்ள தொடர்பு புலப்படாது சிறு குடித் தோன்றின் என்றுரைத்தலும் ஆம். பொழுது மான்றின்று, துறையும் ஓதம் மல்கலின் சுறவும் மாறாயின எனக் கொண்டு கூட்டுக. குறை கூறுதல் - குறையிரத்தல், ஏழுறத் தங்கி நீ நல்குதல் பெறின் என இயைத்துரைத்தலுமாம்.

(மே - ள்)1'இருவகைக் குறிப் பிழைப் பாகிய விடத்தும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து இச்செய்யுளைக் காட்டி, இதனுள் தான் பெரிது கலுழ்ந்து தீங்காயினள் எனவே அக்குறிப்புத் தலைவன் போகாமற் றடுப்பக் கூறிய தென்று உணர்ந்து தோழி கூறினாள் என்றும், 2'நாற்றமும் தோற்றமும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும் என்ற பகுதியில், இச்செய்யுளும் அதுஎன்றும் கூறினர், நச்.

1. தொல். கள. 16. 2. தொல். கள. 23.

**அகநானூறு: மணிமிடை பவளம் -
நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் விளக்கவுரை முற்றிற்று.**